

بابہ گیان فیّری نزام بکہ!

نووسینی

شاخهوان عہلی حمہد ماموکی

پیداچوونہوہو پیشہکی

شوان رابہر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ^ص أُجِيبُ دَعْوَةَ

الِدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ^ص فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ

يُرْشَدُونَ ﴿ البقرة: ١٨٦

پیشکشہ بہ:

- ❖ ہممو ئوانہی عہودالی راستین و خوازیری ژیانیکی بہختہ و ہرن.
- ❖ خوا دہناسن و تہنہا پہنا بؤ خوا دہبہن.
- ❖ لہ ژیاندا ئوہی بہسہریان دادی لہ خوشی و ناخوشی، ناشوکر نین و باوہریان بہ تاقیکردنہوہی خوایہ.
- ❖ ژیانیک ہلہدہبژیرن سہرپیچی فرمانی خوی تیدا ناکہن.
- ❖ ہق بہہق دہناسن و ناہق ریسوا دہکہن.
- ❖ ہممو ئوانہی ہماہہنگ و ہاوکاربوون بؤ چاوہہلینانی ئہم کتیبہ، مامؤستا(مہلا زرار مہلا محمد گرتکی) شیخ(عبدالواحد برادؤستی) مامؤستا(مہلا طیب نورالدین حسن زیارہتی) مامؤستا(ہونہر وہلی حسن شیخ مہموندی) مامؤستا (مہلا عبدالمجید طیب تالہبانی) مامؤستا(ئہبوبہ کرشوان-خادیم-) مامؤستا(محمد رشید حارس) حاجی(طاہر مصطفی سماقولی).

- ❖ ناوی کتیب : بابہ گیان فیّری نزام بکہ!
- ❖ بابہت : ٹایینی
- ❖ نووسینی: شاخہ وان عہلی حمہد ماموکی
- ❖ پیدآچوونہ وہو پیشہ کی: ماموستا شوان رابہر
- ❖ دیزاین و تایپ کردن: ماموستا نہہرو عہلی تالہ بانئ
- ❖ زمانہ وانئ: ئہ کرہم عہلی مہنتک
- ❖ ہہلہ جن: مہ پروان حاجئ طاهر حاجئ مصطفئ
- ❖ نہ خشہ سازی: نووسینگہئ یاداشت بو کو مپیوتہر
- ❖ تیراژ: ۱۰۰۰ دانہ
- ❖ چاپ: یہ کہم
- ❖ چاپخانہئ ہیئقئ / ہہ ولیر

پیشہ کی

م/ شوان رابہر

کتیبی (بابہ گیان فیری نزام بکہ) له نووسینی (م/ شاخه وان عہلی حہمہد ماموکی)، کتیبیکی زور گرنگ و پیویستہ، ئەگەرچی قہبارہ گہورہ نییہ، لەبەر ئەوہی بەشیوانیکی خوش و باش نووسراوہ، وہ بەلگہی زوری له قورئان و سوننہ تییدان، وہ زور نمونہی جوانی تییدان، نایہت و حەدیسەکانیش کراونہتہ کوردی، خوینەر بەباشی له مەبەستەکانی تی دەگات. زوربەہی لایەنہ گرنگ و پیویستەکانی دوای تییدایە کہ لەژیانی پوزانەدا پیویستە بو کاروبارەکان بخویندرین.

دوایکانیش ئەو دوایانەن کہ پیویستن، وہ له قورئان و فەرموودەکانی پیغەمبەردان (ﷺ). هەر وہا لەلایەکی ترەوہ بایەخی کتیبەکہ لەوہدایە کہ لەسەر دوایە، دوای واتە: داواکردنی کارو پیداوایستیہ کانت لەخوا، واتە: لەخوا پارانەوہ، واتە لەبەرخوا کپوزانەوہ و لالانەوہ، خوی پەرورەدگاریش سەبارەت بەوہ دەفەرموی: ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ غافر: ۶۰ واتە: (داوا لەمن بکەن وەلامتان دەدەمەوہ)، هەر لەم ڕووەوہ پیغەمبەری خواش (ﷺ) دەفەرموی: (الدعاء هو العبادة). رواه أحمد في المسند. واتە: (دوایکردن عیبادەتە). عیبادەتیش شتیکی گرنگە. بەلکو کپوک و گەوہەر و ئەصلی عیبادەتە، بۆیە پیویستە زور عیبادەت بکەین، زور لەبەر خوا بپارێینەوہ تا خودا عەفویمان بکات. اللهم امین.

ریخو شیهه ک...

مندال جیهانیکه تایهت بهخوی ههیه، هه مان شت بو کهسیکی هه رزه کار راسته که له پرووی فسیولوزیهوه له بهردهم کومه لئ گورانکاریدایه، بویه هه لئس و کهوت و مامه له کردن له گه لئ دا ئه و په پری حیکمهت و بویری گه ره که بو ئه وهی له کهسی به رام بهر تیگات و ئه و انیش تی بگهن . به و اتایه کی دیکه : دایک و باوک وهک چون له سه ره تای هاتنه دونیای جگه ر گوشه که یاندا له پرووی پیداو یستیه کانی جهسته یی و ماددی و پو حیه وه بهر پرسن ، ئه وه هه ر به و هه ناسه وه ئه رکی سه رشانیانه به یاسا و رپسا و ئادابه کانی ژیان و ئاموژگاری و هه لئنجراوی قورئان و فه رمووده پیروژه کان گوشیان بگهن و به ره و داها توویه کی گه ش و پرشنگدار ئاراسته یان بگهن بو ئه وهی داها توویان شیرین و به ره همدارده بی و ئه و انیش بتوانن له به رده م خوی پهروه ردگار زمانیان بگه ری که په یامه کیان به ئه مانه ته وه که یان دوویانه ، ئه مه ش سه ره رای وه رگرتی پاداشتی نه پراوه ، هه ر له م دونیایه دا خو شبه ختیان په نگریژ ده کهن به وهی توانیوانه نه وه یه کی خواناس و خاوه ن په وشت پهروه رده بگهن .

کتیبی (بابه گیان فیری نزام بکه) به پروو کهش وتووژیکی ساده و ساکاره، هه موو لایهک به پپی توانا ده توانی جگه ر گوشه که ی به و ئاداب و فه رمووده و ئاموژگاریانه بو نخوش بکات که وئرای نیشاندانی به ها جوان و به رزه کان، ئه وه هه موو ئه و هه نگاوانه بکاته هی شووی دواروژیان . له خوی پهروه ردگار ده پارینه وه ئه و کاره مان بکاته زه خیره یهک بو سرینه وهی ئه و گونا هانه ی روژی له روژان له نا ئاگایی یان به نه زانی یان به فریودانی شهیتان ئه نجاممان دابن . (اللهم امین).

شاخوان عهلی ماموکی

شاروچکه ی تهق تهق / گوندی تاله بان ی گه وره

بابه گیان فیّری نزام بکه!

(نامانج) مندالیکى زيت و ژیکه له بوو، له پۆلى نۆیه مى بنه په تی ده یخویند، چونکه قوتابیه کی گویاپایه ل و زیره ک بوو، ماموستاکان به گشتی خویشیان دهویست. ههروه ها له ماله وه به هوی ئه وه ی تا قانه ی دایه و بابه بوو، ئه وانیش بی ئه اندازه خویشیان دهویست و چی بویستایه، به پیی پیویست بویان جی به جی ده کرد.

له ئیواره زستانیکى تووشی ساردو سردا، بایه کی توند هه لیکردبوو، هه موو شتیکى خستبووه ژیر پکیفی خوی، سه رتۆپی داره کانی نیو هه وشه و شه قامه کانی ده هیناو ده بردو پایده پساند، هه ر قه ستی بوو له ریژنه و ره گ و پیشه وه ده ریانبینی.

باران به لیژمه ده بارى، تاو نا تاوی پووناکی بروسکه و دهنگی هه وره تریشقه به جورى (نامانج) ی تاساندبوو که له جیوه بتۆقی و هه ست به ترسیکی نادیار بکات، بۆیه ده ستی به سه رییه وه ده گرت و هه ر دوو چاوی ده نووقاند.

دوچار که ترس و بیمی له دهنگه زله کانی هه وره تریشقه نه ره ویه وه، به پاکه پاک به ره و لای عه بدوللای باوکی پویشت، خوی خزنده نامیزی و به هه لپه یه که وه پیی وت: بابه گیان ئه و دهنگه گه لی ره قه، من ده ترسیم!

ئه ویش به میهرو سوژه وه ده ستی گرت، له گه ل خوی برديه ژووری نووستن و له سه ر جییه که ی دانا، ئه وجا به تانیه کی گه رمی پیی داداو به چوارمه شقی له تهنیشتیه وه دانیشت، به دهم زه رده خه نه یه کی گه شه وه پووی تیکردو پییوت: کورپی خۆم هیچ نیه مه ترسی، ده ی بخه وه بو ئه وه ی به یانی زو له خه و هه لسی.

📖 **نامانج تیله نیگایه کی پر مانای دایی، به زه رده یه که وه پیی وت: بابه گیان من له تو غافل و بی ناگا نیم، به رده وام له نزیکه وه سه یری ره فتارو هه لسوکه وت و دانیشنت ده کم، هه میشه ده ست به نوپژو دهم به دوعای، بۆیه هه ز ده کم وه کو تو بم، دهمه وی لاسایی ره فتارو کارو کرده وه باشه کانت بکه مه وه، خوو و خده به و شتانه وه بگرم که تو ئه نجامی ده ده ی. لیږده ا زور جار ئه وه م به خه یال دادی، له خۆم ده پرسم: بۆچی باوکم پوژی له پوژان له ده رگای دلی نه دام، لیی نه پرسیم پیمبلی: کورپی خۆم دوعا جییه؟ گرنگی دوعا له چی دایه له کاتیگدا شه و نیه تو به من نه لیی هه ناسه ی بابه ده ی دره نگه، برۆ بخه وه تا زوو له خه و هه لسی!! ئه گه ر پیرسم ئایا بو هه لگردنی با و ره شه با، ئه وجا باران و هه وره تریشقه هیچ دوعایه ک هه یه یخوینین تا له به لاو زیان و نأفاتی ئه و شتانه پاریزراو بین، چۆن وه لأم ده ده یه وه؟**

✍ **کهره بدوللا به بیستنی ئه م قسانه ، نه شته ر ئاسا موچرکه یه کی به له ش داگه را، له که له موسستی پییه وه ده رچوو. هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، به تاسه وه سه یری کردو وتی: قسه کانت له جیی خۆیه تی،**

تۆ له سهر ههقی و من بهرامبهرت خه مساردو که متهرخه م که نه ده بوو بۆ بابته تیکی ئاوا ههستیاری په یوه ست به دوعا، تۆم پشتگویی و فه رامۆش بکردایه .

نامانج گیان . دنه که ی بابته :

رۆژیکیان لوقمانی که کیم نامۆژگاری کوره که ی ده کرد ، پپی وت : کوری شیرینم سی نامۆژگاریت ده که م نه که ر جی به جییان بکه ی ، نه وه له ژياندا به خته وه ر ده ژی!

یه که م : هه ولده خوشتین خواردن بخوی .

دووه م : له باشتین جیگه بخه ی .

سیپه م : له باشتین خانودا بژی .

کوره که ی له وه لامدا وتی : بابته گیان ئیمه له خیزانیکی هه ژارو ده ست کورت و نه دار ژیان ده که یین ، ئیدی نه مه چون نه نجام ده دری؟

لوقمانی که کیم له وه لامدا پییوت :

* نه که ر له کاتی خویدا که میک دره ننگر نان بخوی ، دواتر هه ر شتیکی بخوی ، نه وه تامی خوشتین خواردنت پی ده دا .

* نه که ر زیاتر کار بکه ییت و که میک دره ننگر بخه ی ، نه وه خوشتین خه وت ده بی .

* نه که ر جیگای خوت له دلێ خه لکی بکه یته وه ، نه وه تو له باشتین خانو ده ژی .

خوای گه وه ره به ره که تی خو ی له به یانیان ده بارینی ، به ره که ت له زۆری پاره و پوول و سامان نییه ، به ره که ت نه وه یه له شت ساغبی ، مال و مندالت بی به لارو ئافاتی ، هیجیت له مال نه بی به لام دلخو شبی ، نه وه ش له وه دا سه رچاوه ی گرتوه که خواردن و خواردنه وه ت حه لال بیت .

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فه رموی : (اللهم بارک لأمتی فی بکورها) ¹ . واته : (خوایه به ره که تی ئوممه ته که م له به یانیانیدا بیت) .

که واته زوو نوستن و زوو له خه وه هه ستان سونه تی ئیسلامه ، له ئیسلامدا هیج شتیکی بی هۆو هوده نیه ، که ده لی : زوو بخه وه بۆ نه وه ی زوو له خه وه هه ستی ، نه وه مرۆق له رووی ته قل و جهسته و ده روونه وه ده پاریزی ، به تاییه ت کاسبکارو نه وانه ی له ده م و ده زگایه کی دیاریکراودا کارمه ندن ، هه روه ها بۆ نه وه یه مو سلمان نوژی به یانی له کاتی خویدا نه نجام بدات و بۆ قوتابی و خویندکاریش زوو له خه وه هه ستان ئاسۆی بیرو میشکی فراوان ده کات ، بۆیه به ره که ت له وه دایه له و سه رو به نده له خه وه هه لسی و ده ست به خویندن بکات .

¹ - صحیح ابوداود، صححه الالبانی .

مروڻگه لئى هڻن شهيان ناو ته سهر رڙو و بهردهوام خهريكى ئيش و كارن، سهرهراي ئه وهى موچه يه كى باشيان هه يه، نه و جا به هيچ راناگه ن. كه چى كه سى وا هه يه ده ستيگيره، موزو تهره وه سهوزه ده فروشى و پاره يه كى كه مى چنگ ده كه وي، كاتى پرسيارى بزيوى ژيانى لئى ده كه ي، به دلخوشيه وه ده لئى: سوياس سو خوا بزيوى ژيانم باشه، خوشحالم.

با نمونه يه كى جوانات بو بينمه وه، مهر سالى جار يك ده زى، يه كه به چكه به رخ دينى و رهنگه هه ندى جار دوو به رخ بينى، كه چى بهردهوام لئى ده خورى و ههر زوره.

كه چى سه گ سالى دوو سى جار ده تروكى و به جارى پينج شه ش به چكه گوجيله دينى، كه چى نه لئى ده خورى و ژماره شيان ههر كه مه.

نه گهر سه يري نه م هاوكيشه يه بكه ين، بومان درده كه وي مهر به ره كه تى تيڊايه، بويه نه ونده ي لئى ده خورى ز ههر زوره كه م ناكات.

زانا يان ده لئى: له كاتى دابه شكردى به ره كه ت كه به يانيانه، مهر به رڙو ده له وه ري، دى و ده سوورپى، كه تيواره دادى، زوو ده خه وي و له گه ل شه به قى به يان چونكه تير خه بووه، هه لده ستي و چاوه كانى ده كاته وه، كه چى سه گ تا ده مه و به يان به خه به ره، نزيك به ره به يان خه وي لئى ده كه وي، بويه له كاتى دابه شكردى رزق و رڙى و به ره كه تدارى تاماده نيه.^۲

شيخ (موحه مه د متوه لى شه عراوى) له مانگى ره مه زان وتارى ده دا، به هه زاران كه س له وتاره كانى داده نيستن، له يه كه له وتاره كانى دا ده لئى: خوى په روه ردگار رزقى خوى وه كو يه كه دابه ش كردوه.

يه كه له تاماده بووان لئى ده پرسى: جه نابه شيخ چون خوى په روه ردگار رزق و رڙى وه كه يه كه دابه ش كردوه؟ فهرموو من له كارگه يه كدا به مانگانه ئيش ده كه م، موچه كه م پينج وره قه يه و هارويكهم نزيكه ي ده پازده وره قه وهرده گرى.

شيخ متهولى به شتيكى زور ساده و ساكار وه لامى ده داته وه، پيى ده لئى: ئيمه قسه مان له سهر به ره كه ته، نه گهر مندالى تو نه خوش بكه وي، به حه ييكي پاراستول چاك ده بيتته وه، به لام وه للاهي مندالى نه و هاروييه ت نه گهر نه خوش بكه وي، ده بى ههر ده پازده وره قه كه ي لئى بدات تا چاك بيتته وه.

مروڻى نه خوشمان هه يه ده رزيبه كه به سه د دولا ده كرى، هه يشه تنه نا به چه وركردنيك چاك ده بيتته وه، هه يه زور ده وله مه نده كه چى بهردهوام نه خوشه و ژيانى نيه، هه يه كه مى هه يه به لام ته ندروست و له ش ساغه، به كه يفى خوى ده خوا و ده خه وي و شا به سه پان نازانى.

^۱-(نه نشتاين) زاناي ماتماتيك پيويابه چونكه مروڻ پيويستى به خه وه، ده بى رڙانه هه شت كاتر مير بخه وي. كه چى (نه ديسون) داهينه ري كارها له به رامبه ر نه م قسه يه ده لئى: خه وتن بو مروڻ ته نها كات به فپرودانه، بويه مروڻ پيويسته رڙانه پينج كاتر مير بخه وي.

دەولەتمەندیکی شاری هەولێر لە میوانداریه کدا کاتێک خواردنی بۆ دێنن، دەست بە گریان دەکات. لێی دەپرسن: ئەو بۆ دەگری؟ ئەویش لەوەلامدا پێیان دەلی: خەلک ئێرەیی بەدەولەتمەندی من دەبن، وەلی ئەو بۆ دەولەتمەندییە که بەهۆی نەخۆشیەوه هەموو شتیکت لێ حەرام کرابی؟ خۆزگە یەك دینارم نەبوایه، بەس وەکو ئێوه بە ئیسراحت نامم بخواردایه.

کەواته بەرەكەت هەر ئەو نیه پاره‌داربی!! لەش ساغی، خزمی باش، ژنی باش و بی‌بەلایی بۆ مرۆف گەورەترین گەنجینه‌و بەرەكەتی ژیانه.

ئەگەر مرۆف بەرەكەتی مائی لێ هەلگیرا، دەولەتمەندی چ مانایه‌کی هه‌یه که له‌بەر ژن و مال و مندالی حەوانه‌وی نەبی و حەز بکات هەموو کاتی خۆی لەدەرەوی مال بەسەر بیات!!.

بۆ ئەوی زیاتر لە پرسیاره‌كەت دوور نەکه‌ومه‌وه، تۆ پرسیارت لەمەر باو بۆران و هەوره‌ تریشقه‌ لێ کردم، منیش به‌پیی توانا، بە نزاو دو‌عاکانی پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) و زانستی سەردەم، وەلامت دەدەمه‌وه.

ئەگەر بایه‌کی توندوتیژ هەلیبکەردبايه، پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) ده‌یفەرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ)^٣ واته: (خودایه داوای خێرو باشه‌كەیت لێ ده‌كەم و ئەو باشه‌یه‌ش که تیايه‌تی و باشه‌ی ئەوه‌دیش که پیوه‌ی نی‌ردراوه، هەروه‌ها په‌نات پی ده‌گرم له‌ زیانه‌که‌ی و ئەو زیانه‌یش که تیايه‌تی و ئەو زیانه‌ش که پیوه‌ی نی‌ردراوه).

ئیمه‌ کاتی قسه‌ ده‌که‌ین، ده‌بی وریای زمان و دەربرینی خۆمان بین، ئاگامان له‌ دەم و دەومان بی‌ت، قسه‌ی خراپ و جنیوی ناشیرین و وتە‌ی نەشیاو به‌ با نەده‌ین، چونکه‌ له‌م ڕوه‌وه پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموی: (الرِّيحُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ، تَأْتِي بِالرَّحْمَةِ، وَتَأْتِي بِالْعَذَابِ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهَا فَلَا تَسُبُّوهَا، وَسَلُّوا اللَّهَ خَيْرَهَا، وَاسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا)^٤. واته: (با له‌ په‌حمه‌تی خوايه، جاری واه‌یه به‌ په‌حمه‌ت دی و جاری واش هه‌یه به‌ سزاوه‌ دی، هەر کاتی ئیوه‌ بینیتان، ئەوا جوینی پی مه‌ده‌ن، داوای خێرو چاکه‌ی بۆ له‌خوا بکه‌ن و له‌ خراپه‌ی په‌نا به‌خوا بگرن).

سالانه‌ له‌رپی میدیا جیهانیه‌ کانه‌وه گوئیستی ئەوه‌ ده‌بین چۆن لێره‌و له‌وی به‌هۆی په‌شه‌باو بای تونده‌وه‌ زیانیکی زۆر ماددی و گیانی به‌و ولاتانه‌ که‌وتوه‌، له‌ کاتێکدا مانه‌وه‌ی ژیا‌ن و به‌رده‌وامی مرۆفایه‌تی

^٣ - مسلم ٢ / ٦٦٦ و البخاري ٤ / ٧٦

^٤ - صحيح: رواه أبو داود والنسائي وأحمد.

په یوه سته به رڼلی با، ږهنگه بېرسې: نهو رڼله چیه؟ منیش له وه لآمدا پیت ده لیم: زانایان نه وه یان تاشکرا کردوه (با) رڼلیکی گه ووهو کاریگه ری له پیکه یینانی هه ور هه یه که هه لمی تاو و گه ردی ته پ و تۆز پال ده نی و وه پیتانندی ناک کار ده کات و هه ر ناکیک ملیونان دلۆپیلهی لی کۆ ده بیته وه بو نه وهی دلۆپه تاو نیک پیکه یینی، به م شیوه یه (با) هه لده ستی به پیتانندی هه ووه کان تاوه کو بارانی لیوه بباری. نه وه ش نه وه هه قیقه ته یه که قورئانی پیروز پیش هه زارو چوار سه د و چل و سی سال پیش نه مرڼ ناماژی پی کردوه، وه کوخوای په روه ردار ده فرموی: (أَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ) واته: (یه کی که له به خششه کانی خوا نه وه یه نیمه شنه بامان ناردوه که پیتینه ری پوه و دارو دره خته، واته: (با) هه ووه کان به سه ر یه کدا ده کوتی و نه و جا تاو یان لی په یدا ده بیته، هه ووه کان به باکان موتور به ده کرین، هه ووه ها بارانمان له ناسمانه وه باراندوه و نیوه ی پی تیرو ده که یین "سه ره ری کشتوکال و زینده وهران" بی نه وه ی نیوه نه و ناوانه تان زه خیره کرد بیته "نیمه له ژیر زه ویدا بو مان دایین کردون، به هو ی کانی، یا خود بیروه ده ستتان ده که ویت" به واتا یه کی دی: نیوه ناتوان له لای خوتان رایگرن له ناو ده ریو پوو بارو کانیو و شیو و دلوه کاند، به لکو نیمه رایده کرین و کوی ده که یینه وه له ناو کانیو و گو م و گولا وه کان و ... هتد).

نه م تابه ته هو شدار ییه، مرڼ قایه تی بانگ ده کات بو بیر کردنه وه له گه ووه یی خوای به دیهینه رو کردگار، بو یه نیسلام هانمان ده دات له کاتی رو ودانی بوومه له رزه بای توندو هاوشیوه ی هه موو نه مانه، نزار زیکرو یادی خوا بکه یین.

له م رڼلگاره کار له سه ر باخچه ی با ده کری و به شی له ولاتانی دنیا له پری تو پیناته وه سوود له هه وا ودره گرن بو دروست کردنی کاره با که نه مه ش پاریزه ری ژینگه یه بو که مکر دنه وه ی دووم تو کسیدی کاربون و شوینگره وه ی غازه که له رووی تیچونه وه تیچوه که ی که مه.

خو نه گه ر باسی باران بکه یین، نه ویش نیعمه تی که به پاره و پوول و سامانی دنیا پیوانه ناکری، چونکه رو حی شارستانیته و هو کارو سه رچاوه ی ژیان و گوزرو ناوه دانیه، جگه له وه ی بو مرڼ قایه تی به سووده، له هه مان کات که لک و قازانجی زوری بو رووه ک و زینده وهر و تاوی سه ر زه ی و ژیر زه ی هه یه، واته توخمی سه ره کی ژیانی هه موو بوونه وهر یکی زیندوه. نه گه ر باران نه باری، وشکه سالی روو ده دات و به هو ی وشکه سالیه وه گرانی و قات و قری و قه یران و نه هامه تی و برسیتی بلاو ده بیته وه. پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له نه بارین و بی بارانی دا دعای ده کردو ده یوت: (اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا).^۱ واته: (خوایه بارانمان بو ببارینه، خوایه بارانمان بو ببارینه، خوایه بارانمان بو

° - الحجر: ۲۲

۱- مختصر البخاري برقم/ ۴۷۶ و مسلم: ۲/ ۱۱۳

ببارینه^۷.

له فەرموودهیهکی دیکه دا پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فەرمووی: (اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيعًا، نَافِعًا، غَيْرَ ضَارٍ).^۸ واته: (خوایه بۆمان ببارینه بارانیکی زۆری له سه رخوو به سوودی سه وزکهری به سوودی بی زیان).

باران هندی جار نیشانهی خهشم و توورهیی خوا ده رده خات، پیغه مبهری خوا (ﷺ) کاتی هه ورێکی رهشی ببینیایه، ده بێرکاندو ده بێنالا ندو ده رو ژووری ده کرد، ده هات و ده چوو، رهنگی دهم و چاری ده گۆرا. رۆژیکیان دایکه عایشه پپی فەرموو: ئه وه بۆچی که هه ور و باران دادی، ئه وه ننده ده رو مال ده که ی؟ بۆچی وا رهنگت تیک ده چی و ده ترسی؟!

ئه ویش له وه لامدا فەرمووی: ئه ی عایشه وازم لیبینه، زۆربه ی زۆری ئومه تانی پیش من، خوا به باران له ناوی بردوون.

پیغه مبهر (ﷺ) دوعا ده کات و ده فەرمووی: (خوایه ئومه ته که م به بی بارانی و وشکه سالی له ناو مه به، خودا دوعا که ی قبول کردم).

له ئیسلامدا به هۆی دوا که وتنی باران و نه بارینه وه، نوێه بارانه ده کری، خه لکی گوندو شار، به گه وره و بچوک کۆ ده بنه وه، ده چنه ده ره وه ی ئاوی و ئه م سوننه ته ئه نجام ده دن به هیوای ئه وه ی خوای په ره رده گار

^۷ - خواناسیکی شاری هه ولیر گپرایه وه، وتی: سالیکیان به نیازی عومره بووم، دوو شه وه له سه ره یه که خه وم به کابرایه که وه بینی، ده یوت: ئه گه ره ده ته وی خیر بکه یه ت و خوا لیت رازیی، وه ره من له گه ل خۆت ببه عه مره. له سییه م شه وه ناو و ناو نیشانی خۆی پیدام، کاتی خه به رم بۆوه، یه که سه ره به و ناو نیشانه چومه پیش ده رگای مالیان و له ده رگامدا، ئه وه نده ی نه برد کابرایه که ده رگای لی کردمه وه رپک ئه و کابرایه بوو که سی شه وه به سه ره یه که وه ده هاته خه ونم. دوا ی سلا و هه واپرسین، داوا ی چوونه ژووره وه م لپی کردو له یه که له ژووره کان به یه که وه دانیشتن، به هه لپه یه که وه پیموت: قوربان هاتووم بزانه به ته مای چی؟ چ هیوایه تیکت هه یه؟ شاشه ی ته له فزیونه که یان له سه ره که نالی (القرآن) بوو که په خشی راسته و خۆی ناو مه که که ده گواسته وه، کابرا ده ستی بۆ ته له فزیونه که درێژ کردو دایه پر مه ی گریان، وتی: شه وه و پۆژ دوعا ده که م خوای گه وره ئاوپرێکی به خیرم لی بداته وه، هه موو هیوایه تیکم ئه وه یه ته وافی ئه و شوینه پیروژه بکه م، به لام له به ره نه بوونی و ده ست کورته خۆم که له م خانووه کریچیمه، توانای ئه وه م نیه و ئه وه نده پاره ی دیته ده ستم، هه ر بایی کری و پرۆو بخۆی ماله وه یه و ته واه.

منیش خه وه که ی خۆم بۆی گپرایه وه، پیموت: من به ته مای عومرم، هاتووم له گه ل خۆمدا له سه ره حیسابی خۆم بۆ ئه و گه شته رۆحیه ت ببه م. کابرا ئه وه نده دلخۆش بوو باس نا کری. بۆیه هه ره له و ماوه یه دا له سه ره حیسابی خۆم پاسه پورتم بۆی ده رکردو مامه له ی عه مره م بۆی ته و او کردو کریی یه که سالم دایه خاوه ن خانووه که و پره پاره یه که یه م بۆ خیزانه که ی به جیه یشت.

^۸ - أبو داود برقم/ ۱۱۶۹ وصحه الألبانی فی صحیح أبو داود (۱/۲۱۶).

دهروويه کي به خيريان لي بکاته وه و بارانيان بو بباريني.

به دريژايي ميژوي ئيسلام، له کاتي بي باراني دا نوژه بارانهيان کردوه و خوي گهوره دهستي نه ناوه به پرويانه وه، کم تا زور باراني بو باراندون و دلّه کاني به ئاي يه قين ئاودان، يه قين بو مرؤف ئيردايه کي مهزن و بهرزه، ساليکيان خواناسي له وشکه سالي و بي باراني، به چهتره وه بو نوژه بارانه ديته دهروه! ليی ده پرسن: جاري يه ک پریشکه باران نه باريوه، تهو چهتره ت بوچی هيئاوه؟ تهو يش له وه لامدا ده لي: من خوي خوم باش ناسيووه، ده زانم تهو دهسته ي بوي بهرز ده که مه وه، ده ستم به به تالي ناگه رينيته وه.

(شيخ جاد الحق) شيخی ته زهر له چاوپيکه وتينکدا ده ليت : رۆژيکيان پاريزگاري شاري (سيناء) هاته لام، باسي خراپي بارودوخي خه لکه که ي بو کردم که به ده ست بي بارانيه وه گيريان خواردوه. منيش پيموت: چاره سهر ته نها تهويه بچن نوژه به بارانه بکن. ته و انيش کاتي نوژه بارانه يان کرد، به ماوه يه کي کم، بارانيکي زور باري، که وتنه دوعا کردن که خوا بيباته ده وروبهريان، بويه بارانبارين سه ره راي تهو سووده زور زه بنده ي هه يه تي، زور جار به هوي شه ستيرو باراني به خوره لافاو هه لده ستی و سه ره نجام زه ره و زيانيکي زور به مرؤف و ده وروبه ر ده گه يه ني، له م روانگه وه کاتي باران بباريايه پيغه مبه ري خوا (ﷺ) ده يفه رموو: (اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا).^۹ واته: (خوايه ته م بارانه بکه به بارانيکي به که لک و سوود به خش).

دواي بارانبارينيش ده يفه رموو: (مُطِرْنَا بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَبِرِزْقِ اللَّهِ وَبِفَضْلِ اللَّهِ).^{۱۰} واته: (بارانمان بو داباري به فهزل و رسق و به زه يي خوي گه وه).

کورپ خوم تامانج:

عه بدولاي کورپ عه باس ره زاي خوي ليبي ده گيريته وه: يه هوديه کان گه يشتن به پيغه مبه ري خوا (ﷺ)، وتيان: پيمان بلي تهو بروسکه چيه؟ پيغه مبه ريش (ﷺ) فه رموي: فريشته يه که له فريشته کاني خوا وه وه کاني پي پاسپيردراوه و شتيکي به دهسته وه يه وه کو قامچي که له ناگرو هه وه کاني پي ده جو لي ني، هه ر کاتيک خوا فه رماني پي بکات، تهو فريشته هه وه کان ده جو لي ني. وتيان: ته ي تهو ده نگه چيه گويمان ليی ده بيت؟ فه رموي: ده نگي فريشته که يه، وتيان: راستت کرد.^{۱۱}

رۆژيکيان عومه ري کورپ عه بدولعه زيز ره زاي خوي ليبي له گه ل هه وه بروسکه دا ده ستی به گريان کرد، وتيان: ته وه بو ده گري؟ فه رموي: ته مه ره مه تي خوايه هيئده به زه بره، ته ي ده بي غه زه بي خوا چون بيت؟

^۹ - البخاري مع الفتح ۵۱۸/۲

^{۱۰} - صحيح البخاري، برقم/ ۴۱۴۷

^{۱۱} - حسنه الاباني رحمه الله في سلسلة الاحاديث الصحيحة ۴- ۴۹۱

مرۆڤ هەرگیز نابێ خۆی له خێرو سهدهقه ببوورێ جا له کاتی خۆشییی یا ناخۆشی، چونکه خێرو سهدهقه لابهری نهخۆشی و دهردو ئافات و ناخۆشیه، بۆیه کورپی خۆم له کاتی بیستنی دهنگی تریشقهی هه وردا مه ترسی، خۆت شیلوو مه که، دهسته کانت بۆ ئاسمان بهرز بکهوه، بلی: (سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ) ۱۲. واته: (پاک و بیگهردی له هه موو کهم و کورپه که بۆ ئه و خوايهی هه و ره بروسکه به پاکی رادهگری و ههروه ها فریشتههیش لیبی ده ترسی). وه کو خوا ی پهروه رداگار له قورتانی پهروزدا ده فره رموی: ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ أَلْبَرَقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۱۲﴾ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ

يُجَدِّدُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ۱۳﴾ الرعد: ۱۲ - ۱۳ واته: (هه ر خوايه هه و ره بروسکه تان نیشان ده دات، ها ورپی له گه ل ترسدا، (به هو ی په و ناکی به هیز و دهنگی گه و ره و سامناکی) هه و ره ها ئومید به خشینه (به سالیکی په ره که ت) وه هه ر خواشه که هه وری قورس و سه نگین به دی ده هی نی، هه و ره تریشقه به دهنگی گه و ره و سامناکی ته سبیحات و سوپاس و ستایشی به دیهینه ری ده کات، وه فریشته کانی ش له ترسی ئه و زاته سه ره گه رمی ته سبیحات و ستایش و سوپاسگوزارن، هه و ره ها جاری وا هیه هه و ره بروسکه ده نی ری و ئه یدا به که سی کدا که خوا ویستی له سه ره و په رۆژی ته وا و بووه جا له گه ل ئه و هه موو به لگه و نیشانه به هی زانه دا ئه وانه هه ر ده مه ده می و مجاده له یانه له کاتی کدا خوا ده سه لاتی بی پایانه و توله سی نه له سه ته مکاران).

زانایان ده لێن: زه وی له چرکه یه کدا زیاتر له سه د بروسکه ی لی ده دات و له هه ر په رۆژی کدا ۸ هه زار بروسکه ی به ر ده که و ی، ئه وه ش له نیعمه ت و به خشه کانی خوا ی گه و ره یه که ئه و لیدانانه له ناوچه دووره ده ست و ئاوه دانیه کان به که می په و ده دات، بۆیه ئه و بروسکانه ی له زه وی ده دن بۆ سه لامه تی به رگه هه وا پێویسته، چونکه ئه گه ر هه و ره بروسکه نه بوایه ئه وه زه وی به کاره با بارگای ده بوو، به و هۆیه وه نه باران ده باری و ژیانیش کو تایی پی ده هات. ئه وه تا له پێی هه و ره تریشقه وه دو مبه لان و قارچک له زه وی ده رده چی که بۆ مرۆڤ ده یه ها سوود و قازانجی هه یه و خودی بروسکه، زه وی په ر، نه رم ده کات تا هه ناسه بدات.

📖 **ئامانج ئه یکی قوولی هه لکیشا، به په رۆشه وه لیبی په رسی: باشه با به گیان من پێش ئه وه ی بخه وم، خه و په رۆسه یه که تا مردن له گه لماندا یه، ده بی چیه که م؟ ئه و دو عایانه چین که پێویسته بیان خو ئیم؟**
 ✍ **که ره به بدو لا بۆی خنایه وه، دهستی به سه ر سه ری دا هینا و وتی: پینغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فره رموی: (اذا**

۱۲- الموطأ (۹۹۲/۲)، وقال الألباني: صحيح الإسناد موقوفاً.

لَبَسْتُمْ وَ إِذَا تَوَضَّأْتُمْ، فَابْدُؤُوا بِمِيَامِنِكُمْ). واته: (ئەگەر پۆشاكتان پۆشى يان دەستنويزتان شۆرد، بەلای راستە دەست پييبكەن).

كەواتە كاتى جلى دەرەووت داكەندو جل و بەرگى مالهەوت پۆشى، ئەو بەناوى خوا دەست پييبكەو بلى: (بسم الله). (بەناوى خوا)، بەوتنى (بسم الله) شەيتان عەرەتى مرۆڤ نايىنى.

سووننەتە مرۆڤ لەهەموو كاروبارىكى دا (بسم الله) بكات، چونكە بەم وتەيە بەرەكەت دەكەوتتە نيو خواردن و خواردنەو و هەلس و كەوت و دين و ژينى، تەنانت ئەگەر ئاژەلئىكى سەبرى، دەبى (بسم الله) والله أكبرى لى بكات. (كان النبي ﷺ) إذا أراد أن يذبح يقول: باسم الله والله أكبر ثم يذبح الذبيحة) واتە "ئەگەر پيىغەمبەر (ﷺ) بيوستبايە ئاژەلئىك سەر بەرى، دەيوت: (بسم الله والله أكبر) پاشان ئاژەلەكەى سەر دەبرى".

ئەم دەربرين و وتەنى پيىغەمبەرى خوا (ﷺ) بى حيكەت نيە، وەكوخوای پەرورەدگار دەرەموى: ﴿ وَمَا

يَطْرُقُ عَنِ الْهُوَىٰ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۖ ﴾ ١٣

تيميكى پزىشكى كە لە ژمارەيەك پزىشكى موسلمان و ناموسلمان پييكهاتبوو بەمەبەستى بەدواداچوون و ليكولئىنەو لەم قسەيە، هەستان دوو ئاژەلئان هينا، يەكيكيان سەر بەرى و (بسم الله والله أكبر) يان لەسەرى نەكرد، ئەوى ديكەيش پيش ئەوى سەرى بەرى (بسم الله والله أكبر) يان لەسەر كردو بەمەبەستى دەرەنجام و شيكارى هەردوو گۆشتەكە، هەر دوو ئاژەلەكەيان بۆ ماوەيەكى ديارىكراو هەلگرت بۆ ئەوى بزائن لەو ماوەيەدا چ گۆرانكارىيەك رۆو دەدات! بينيان ئەوى (بسم الله والله أكبر) ي لەسەر كرابوو، ميكرۆبە پيسەكان تيايدا بەهيج شيوەيەك زيادى نەكردبوو، هەر جوان و خاوين بوو. بەلام ئەوى ديكەيان ميكرۆبە پيسەكان تيايدا زيادى كردبوو، گۆشتەكەيش رەنگەكەى رەش داگەرابوو. ئەو ئەنجامە دكتۆرەكانى تووشى شۆك كرد.

بۆ ئەوى زۆر لە بابەتەكەمان دوور نەكەوينەو، پيويستە لەسەرمان پيش نووستن جلى تايبەت بە خەو لەبەر بكەين، ددانەكائمان جوان بەفلجەو مەعجون بشۆين و دەست نويز هەلبگرين چونكە هەر كەسيك بەدەست نويزەو بەخەوى، خوای گەورە فريشتهيەكى تايبەتى بۆ دەنيوى تا بەياني دوعاى بۆ دەكات و هەر داوايەكى هەبى خوای پەرورەدگار بۆى جى بەجى دەكات، وەكو پيىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەرەموى: (من أوى الى فراشه طاهراً، لم ينقلب ساعة من الليل يسأل الله شيئاً من خير الدنيا والاخرة الا أعطاه الله اياه) ١٤. واتە: (هەر كەسيك لە شەودا بە دەست نويزەو چوو سەر جيگەى نووستنى ،

١٣- النجم: ٣ - ٤

١٤- صحيح الكلم الطيب: ٣٦

کاتیك له باریکه‌وه وهرگه‌پایه سهر باریکی تر، ههر داوایه‌که له‌خوای گه‌وره بکات له‌خیرو چاکه‌ی دونیاو دواپوژ، ئیلا خوای گه‌وره پیی ده‌به‌خشی).

هه‌روه‌ها له‌فه‌رموده‌یه‌کی دیکه‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموی: (إِذَا أُویتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَقُلْ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَةِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ)^{۱۵}. واته: (کاتی چوویه سهر جیگه‌که‌ت، بلی: په‌نا ده‌گرم به‌وشه‌ته‌واو و پیروژه‌کانی خوای گه‌وره له‌خه‌شم و سزای و له‌خراپه‌ی به‌نده‌کانی و له‌وه‌سوه‌سه‌و خوتخوته‌ی خراپی شه‌یتانه‌کان و له‌و کاتانه‌ی که‌نامه‌ ده‌بن).

له‌م پروانگه‌وه‌ئو ژووره‌ی تییدا ده‌خه‌وین^{۱۶}، بو‌ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌که‌شیک‌ی ئارام و خو‌شنوود و خه‌ویکی خو‌ش بکه‌ین، ده‌بی‌ته‌واوی پروناکی و گلۆپه‌کان بکوژیننه‌وه، چونکه‌به‌رکه‌وتنی پروناکی له‌شه‌ودا له‌کاتی نووستن ده‌بیته‌هوی کۆمه‌لی نه‌خو‌شی وه‌ک شیره‌نجه‌ و دابه‌زینی به‌رگری له‌ش و چه‌نده‌ها نه‌خو‌شی تر، شه‌وه‌ش هاوته‌ریبه‌ له‌گه‌ل‌ئو فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌ده‌فه‌رموی: (إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ أَوْ أَمْسَيْتُمْ فَكْفُوا صَبْيَانِكُمْ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ، وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأُوكُوا قَرَبَكُمْ وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمَرُوا أَنْيَتَكُمْ وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ وَلَوْ أَنْ تَعْرَضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَطْفِنُوا مَصَابِيحَكُمْ)^{۱۷}. واته: (ئه‌گه‌ر دونیا تاريك بوو و شه‌وتان به‌سه‌ر داها‌ت شه‌وه‌منداله‌كانت‌ان بگرنه‌وه‌و بیانکه‌نه‌ ژووره‌وه، به‌راستی شه‌یتانه‌کان له‌و کاته‌دا بلاو ده‌بنه‌وه، پاشان کاتیك که‌له‌شه‌و رویش‌ت ازیان لی‌بینن و ده‌رگا‌کان دا‌بخه‌ن و ناوی خوا بی‌نن، چونکه‌شه‌یتان ده‌رگای دا‌خراو نا‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها ده‌می کونده‌كانت‌ان بگرن و ناوی خوا بی‌نن و سه‌ری قاپ و قاچه‌خه‌كانت‌ان دا‌بخه‌ن و ناوی خوا بی‌نن، خو‌ئه‌گه‌ر شتیکی‌شی بخه‌نه‌سهر، پاشان چراو پروناکیه‌کانیشتان بکوژیننه‌وه).
حیکمه‌تی ئەم قسه‌یه‌ له‌وه‌دا‌یه‌ زانستی سه‌رده‌م شه‌وه‌ی سه‌لمان‌دوه‌ که‌هه‌موو مرو‌قیك له‌می‌شکی‌دا به‌شیک‌هه‌یه‌ پیی ده‌وتری غوده‌ی سه‌نه‌به‌ری، شه‌و غوده‌یه‌ په‌یوه‌سته‌کراوه‌به‌چاره‌وه‌ که‌ده‌که‌ویته‌به‌شی‌لای

^{۱۵} - صحیح الترمذی برقم ۱۷۱/۳

^{۱۶} - له‌گوندو لادی بو‌دنیا‌یی زیاتر له‌نه‌بوونی میروو و زینده‌وه‌رو شه‌و شته‌بچو‌کانه، و‌اباشه‌جیگه‌ی نووستن پی‌ش‌خوتن‌به‌تایبه‌ت‌به‌تانی و دۆشه‌که‌هه‌لبته‌کینن، شه‌وه‌سوونه‌تیکه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فی‌ری‌کردو‌وین. شه‌وه‌تا‌کۆمه‌لی‌زانا‌له‌ئه‌مه‌ریکا‌و‌ئه‌وروپا‌تویژینه‌وه‌یان‌له‌سه‌ر‌شه‌و‌جو‌ره‌میک‌رۆبه‌کرد، جو‌ره‌ها‌ماده‌ی‌پاگژ‌که‌ره‌وه‌(ته‌عقیم)‌یان‌به‌رامبه‌ر‌به‌کار‌هینا، وه‌لی‌هیچ‌سوودیکی‌نه‌بوو‌شه‌وه‌نه‌بی‌که‌له‌پ‌ری‌داوه‌شان‌و‌داته‌کان‌دنه‌وه‌میک‌رۆبه‌کان‌لا‌ده‌چوون‌و‌ده‌مردن.

^{۱۷} - رواه البخاری برقم / ۳۲۸۰ و مسلم برقم / ۲۰۲۱.

سهره‌وی پشتی گویی راست، ئیشی نه‌وه‌یه کاتی شه‌و دادی و تاریکی بالی خوی راده‌کیشی، به‌تایه‌ت دوی نویژی عیسا له‌تاریکی دا مادده‌یه‌ک دهرده‌دات به‌ناوی میل‌تۆنن، نه‌و مادده‌یه وه‌کو فاکسین وایه دژی شیرپه‌نجه‌و هم‌موو قاپرۆس و مادده‌یه‌کی ژه‌هراوی زیان‌به‌خسه که رۆژانه له‌پیی خواردن و هه‌لم‌ئینی هه‌واوه ده‌چیتته جه‌سته‌ی مرۆف و ده‌ست ده‌کات به‌له‌نا‌بردنی نه‌و ماددانه‌ی هۆکارن بۆ دروست بوونی شیرپه‌نجه، به‌وه‌ستانی میل‌تۆدین په‌ستانی خوین به‌رز ده‌بیته‌وه و هۆکاریکه بۆ قه‌له‌وی و سه‌ره‌له‌دانی پارایی و دله‌راوکی، ته‌نانه‌ت له‌ توژی‌نوه‌یه‌کی یابانی دا هاتوه: هه‌لکردنی رۆوناکی له‌کاتی خه‌وتندا هۆکاره بۆ نه‌خۆشی دل و نۆره‌ی ده‌ماغ (جه‌لته‌ی می‌شک).

نه‌وه‌ش هوارپایه له‌گه‌ل نه‌و فه‌رموده‌ی پی‌نغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که نابی له‌کاتی خه‌وتندا ئاگر به‌جی بی‌لین، وه‌کو ده‌فه‌رموی: (لَا تَتْرُكُوا النَّارَ فِي بُيُوتِكُمْ حِينَ تَنَامُونَ)^{۱۸}.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: (إِنَّ هَذِهِ النَّارَ عَدُوٌّ لَكُمْ، فَإِذَا نِمْتُمْ فَأَطْفِئُوهَا عَنْكُمْ)^{۱۹}. واته: (نه‌و ئاگره‌ دورم‌نانه، کاتی‌ک ده‌خه‌ون بیکورژینه‌وه).

نه‌و فه‌رمودانه‌ی سه‌روه‌ه ئاماره‌یه‌کن بۆ نه‌م سه‌رده‌مه که سو‌باو ئاگردان و گلۆپ و ته‌نانه‌ت هیته‌ری کاره‌بایش ده‌گریته‌وه، نه‌وه‌تا لی‌ره‌و له‌وی ده‌بیستین چۆن به‌هۆی ئاگرکه‌وتنه‌وه‌ی سو‌باو غازو دوو‌که‌لی ئاگردانه‌وه ده‌یه‌ها خا‌و خیزان خنکاون، یان به‌هۆی شۆرتی کاره‌باوه چه‌ندین مال سو‌وتاون.

کاتی‌کیش خه‌وتی وریابه، تا پیتته‌کری له‌سه‌ر سک مه‌خه‌وه، وه‌ک پی‌نغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموی: (له‌سه‌ر سک مه‌خه‌ون چونکه‌ نه‌ه‌لی دۆزه‌خ له‌سه‌ر سک ده‌خه‌ون)^{۲۰}.

خوای گه‌وره‌رقی له‌م جۆره‌ نووستنه‌یه‌و مه‌کروه‌ه، زانستی سه‌رده‌م پیمان ده‌لی: نووستن له‌سه‌ر سک، چ‌جای ناره‌ه‌تی جه‌سته، مرۆف تووشی خه‌وی ناخۆش ده‌کات، باشترین نووستن نه‌وه‌یه له‌سه‌ر لای راست بجه‌وی.

مرۆف پيش نووستن وابه‌شه بۆ تاوی به‌ نه‌ندیشه‌و خه‌یال، بیر له‌کارو هه‌لس و کهوت و په‌فتاری نه‌و رۆژه‌ی بکاته‌وه، له‌ خوی پیرسی: ئاخۆ له‌و رۆژه‌دا چ‌خرابه‌یه‌کی کردوه تاوه‌کو دووباره‌ی نه‌کاته‌وه!! هه‌ر له‌و رۆژه‌دا چ‌چاکه‌یه‌کی کردوه بۆ نه‌وه‌ی له‌سه‌ری به‌رده‌وامبی و چاکه‌ی دیکه‌ی به‌دوادا بی‌نیت.

📖 **ئامانج:** بابه‌ گیان تۆ باسی نووستن کرد له‌سه‌ر لای راست، جیکه‌تی خه‌وتن له‌سه‌ر لای راست چه‌ به‌واتایه‌کی دیکه سوودی خه‌وتن له‌سه‌ر لای راست چ‌مانایه‌ک ده‌گه‌یه‌نی؟

^{۱۸} - متفق علیه.

^{۱۹} - صحیح الأدب المفرد برقم / ۹۳۱

^{۲۰} - رواه أبوداود.

کھرعہ بدوللاً بہ سہری زمانی ہر دوو لیوی وشکبوی تہر کردو بہ خوشحالیہ وہ وتی:

تیسلام فرمانان پیّ دکات پیش تہ وہی بخہوین، دست نویژ بگرین و لہ سہر لاکہ لای راست در یژین ،
وہ کو پیشہ وای مروّ قایہ تی (ﷺ) دہ فہ رموی: (إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ، فَتَوَضَّأْ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اضْطَجِعْ
عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قُلْ: اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً
وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، اللَّهُمَّ أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، فَإِنْ مِتُّ
مِنْ لَيْلَتِكَ، فَأَنْتَ عَلَى الْفِطْرَةِ) ^{۲۱}. واتہ: (کاتی ویستت بجیتہ سہر جیگہ، دست نویژ بگرہ وہک
چون دست نویژ دہگری بو نویژ، پاشان لہ سہر لای راست پراکشئی و بلی: خویہ، خوم
تہ سلیم و رادہستی تو کردو کاروباری خوم بہ تو سپاردو پشت و پہ نام بہ تو بہست، بہ
نومیدی (بہ زہی تو) و ترسان (لہ سزای تو)، ہیچ پہ ناو دالذہیک نییہ مہ گہر بہرہو لای تو
نہ بیئت، باوہرم ہہیہ بہو قورئانہی داتبہ زاندوہو بہو پیغہ مہرہی رہوانت کردوہ). تہ گہر
لہو شہوہ دا بمری، تہوہ لہ سہر سروشتی پاک دہمری.

تہ گہر پیغہ مہرہی خوا (ﷺ) بیویستبایہ بخہوی، دہستی راستی دہ خستہ ژیر رومہ تی راستی و دہیوت:
(اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ). واتہ: (خویہ دوورم بخہرہوہ لہ سزاکت، لہو پوژہی
بہندہ کانت زیندو دہکہیتہوہ) ^{۲۲}.

لہ فہرموودہیہ کی دیکہ دا:

تہ گہر پیغہ مہرہی خوا (ﷺ) بخہوتایہ دہیفہ رمو: (اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أُمُوتُ وَأَحْيَا). واتہ: (خویہ
بہ ناوی تووہ دہمرم و دہژیم).

تہ گہر لہ خہو ہہستایہ، دہیفہ رمو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُور).
واتہ: (سوپاس بو تہو خویہ زیندووی کردینہوہ دواي تہوہی مراندینی، بو لای تہویش
زیندو دہکریینہوہ) ^{۲۳}.

^{۲۱} - رواہ البخاری برقم / ۲۴۷ - لہ فہرموودہیہ کی دیکہ دا ہاتوہ، پیغہ مہرہی خوا (ﷺ) دہ فہ رموی: (ہر کہسی
چوہ سہر جیگہی نوستن و بلی: لا الہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ، لہ الملک و لہ الحمد و هو علی کل شیء قدير، لا
حول ولا قوہ الا باللہ، سبحان اللہ، والحمدلہ، ولا الہ الا اللہ، واللہ اکبر) تہوہ خوی گہورہ لہہموو گوناہہ کانی
خوش دہبی تہ گہر بہقہد کہ فی سہر دہریاش بیئت "السلسلة الصحيحة ۳۴۱۴".

^{۲۲} - أن رسول الله (ﷺ) كان إذا أراد أن يرقُد وضع يده اليمنى تحت خَدِّه ثم يقول: (اللهم قني عذابك يوم تبعث
عبادك). صحيح أبي داود برقم / ۵۰۴۵

^{۲۳} - (اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أُمُوتُ وَأَحْيَا وَإِذَا اسْتَيْقِظَ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُور). رواہ البخاری

برقم / ۶۳۱۴

خوتن له سهر لای راست جگه له وهی سووننه ته، له پرووی زانستیشه وه حیكمه تی خوی تیدایه .

زانستی سهردهم پیمان ده لئ: کاتی دهسته کاغان ده خهینه ژیر پرومه تی راستمان، چالاکیه که له نیوان دهستی راست و بهشی راستی میشکمان پروو ددات، زنجیره یه که له ره لهری کاره بایی دروست ده بی و بهو هوییه وه ده ماره کان له بارگه ی زیانبه خش و زیاده کان به تال ده بنه وه نامین، نه مهش واده کا ههست به حه سانه وه بکه یین و خهویکی خوش بجهوین، جگه له وهی قورسایی لای چه پ به شیوه یه کی ئاسایی فه رمانه کانی جی به جی ده کات، له هه مان کات گوشاریکی نه وتو ناخاته سهرمان تا ههست به نار هه تی و خهوی ناخوش بکه یین، له گه له هه موو نه مانه دا پهستان ناخاته سهر بۆرپیه کانی هه ناسه و کرداری هه ناسه دان ئاسان ده کات و جگه له باریکی جیگیر و گه ده له باریکی هیمن راده گری، ئارامی به نه قل ددات و فشاره ده روونیه کان کهم ده کاته وه که له هه موو نه و جه نجالی و بارگه زیانبه خشانه ی واده کهن میشک ماندوو بیت خالی ده کاته وه، ههروه ها پهستانی زور ناخاته سهر ماسولکه کانی دل و لیسانی دل ریگ ده خات، به مهش هاتنی خوین و خرۆکه زیاتر کارا ده کات و بربره ی پشت به شیوه یه کی ئاسویی راست و جیگیر ده کات.

پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه هیکردوو له سهردهم بجهوین، چونکه به پپی تویتینه وهی هاوچه رخ نووست له سهردهم پاله پهستو ده خاته سهر ناوچه ی ورگ و سنگ و زیانی بۆ ماسولکه کانی سنگ و گه ورده بوونی ورگ ده بیت. ههروه ها خوتن له سهر پشت بۆ ماوه یه کی زور ده بیتته هوی: تووشبوون به ئینزیلاقی پشت و مل و خواربوونی ریزه ندی بربره ی پشت و دروستبوونی رمل و به ردی گورچیله و دروستبوونی ئازاری جومگه کانی شان و نه ژنوو ههستکردن به ماندروبوون پاش له خه وهستان.

📖 **ئامانج: بابه گیان به راستی شتیکی گرنگت باس کرد ، ئی، دوا ی نه وه؟**

✍ **عه بدوللا:** مرؤف رهنگه تا به یانی نه توانی ته نها له سهر یه که بار بمینتته وه، کاتیک پیغه مبهری (ﷺ) به شهو له باریکه وه بۆ باریکی تر خوی وه ربگیرایه، که له وه لگیرو وه رگیه یدا به خه بهر بهاتایه، ده یوت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ)^{۲۴}. واته: (هیچ په رستراویک نییه به هه ق جگه له (الله)، خویه کی تاک و ته نیاو به توانا و دهسه لات و زهر به دهسته، په روه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی و نه وهی که له نیوانیا ندایه، زور به دهسه لات و زال و لیبوره یه).

نه گه ره هه سه له و تاقهتت هه بوو ههسته دهستنوویژ بگره و دوورکات شه نوویژ بکه. چونکه شه نوویژ جگه له وهی ره وشت و ئاکاری پیغه مبهران بووه، مرؤف بهو هوییه وه له خوا نزیک ده بیتته وه، ده بیتته سپرینه وهی گونا ه و تاوانه کانی، وه کو پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فه رموی: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ غُرَفًا يُرَى ظَاهِرُهَا مِنْ بَاطِنِهَا، وَبَاطِنُهَا

^{۲۴} - صحیح ابن حبان.

من ظاهرها) . فقال أبو مالك الأشعريُّ : لِمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قال : (لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ ، و أَطْعَمَ الطَّعَامَ ، و بات قائماً و الناس نياماً) ^{٢٥} . واته: (له به هشت ژووری وای تیڈایه له ناوه وه دهره وهی ده بینی، له دهره وه ناوه وهی ده بینی، ئەبو مالیکى ئەشعەری وتی: ئەى پیغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەوه بو کى یه؟ فه رموی: بو ئەو که سهیه قسهی جوان و چاک بکات، خواردن به هه ژاران بدات، شه و نوێژ بکات له کاتی کدا که خه لک خه وتون، له شه ودا قورئانی زور بخوینی) ^{٢٦} .

له فه رمودهیه کى دیکه دا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) ده فه رموی: (أفضلُ الصَّلَاةِ بعدَ الصَّلَاةِ المكتوبةِ الصَّلَاةُ فِي جوفِ الليلِ) ^{٢٧} . واته: (باشترین نوێژ دواى نوێژه فه رزه کان، شه و نوێژه).

(محمد همد حه سان) ی میسرى سه بارهت به گه وره یی شه و نوێژ بو مان ده گێریتته وه، ده لى: ((ئافره تى کى گه نج و جوان هه بو، پیاوه که ی به هوى ئیشیکه وه پازده رۆژ ده چوه ده وام و پینج رۆژ له مال ده مایه وه، شه و یکیان یه که له منداله کانی تووشی تايه کى به هیژ ده بی و کهس له وه ده وره ره شک نابات پرووی لى بنى و داواى لیبکات به وه شه وه دره نگه له گه لیبى و منداله که ی بباته نه خو شخانه، ته نانهت ئەوه نده پارهیان له ماله وه نه بو هه رنا ته کسیه کى پى بگرى، بۆیه له بهر خۆیه وه ده لیت: ئەگەر من ئەو شتانه م نییه، خو خوا م هیه، خوایه بگه فریام، به هانای ئەو مناله م وه ره .

ئافره ته که ده لى: په رۆیه کم هیئا، جوان ته رم کرد و خسته مه سه ر ناوچه وانى مناله کم به ئومیدی ئەوه ی نه ختى تايه که ی که م بیته وه، ئەوجا ده ست نوێژم شوشت، نوێژم دابه ستا، دوورکات نوێژى شه و نوێژم کردو له خوا پارامه وه: خوایه گیان به م ناوه خته کهس نییه به هانامه وه بی، لیت ده پارپیمه وه به هانام وه ره .

نوێژه کم ته واو کرد، هه ستامه وه خو م گه یانده لای مناله که و بینیم له جیاتی ئەوه ی تايه که ی دابه زى، تايه که ی زیادى کردوه، دووباره په رۆیه کم ته ر کردو خسته مه وه سه ر ناوچه وانى، لى گه رام، دواى دوازده ی شه و

^{٢٥} - صحیح الترغیب، برقم / ٩٤٦

^{٢٦} - عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): مَنْ تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَدَعَا اسْتَجِيبَ لَهُ، فَإِنْ تَوَضَّأَ وَصَلَّى قَبِلَتْ صَلَاتُهُ) أخرجه البخاري برقم /

١١٥٤

هه ره ها پیغەمبەرى خوا (ﷺ) ده فه رموی: ئەوه ی له شه ودا خه به رى بو وه هه ستا، وتی: " لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ " و پاشان گوئی: خوایه لیم خو شبه، یان دوعای کرد، خوا دوعاکه ی گه را ده کات، خو ئەگەر ده ست نوێژى گرت

و نوێژى کرد، نوێژه که ی وه رده گه رى.

^{٢٧} - رواه مسلم برقم / ١١٦٣

جاریکی تر نۆیژم دابهستا، چوار رکات نۆیژم کردو سهلامم دایهوه، گویم له تهفتهقی ده رگا بوو، به پهله پروزی خۆم گه یاندی، ده رگا کم کردهوه، بینیم ئه وه دکتۆریکه جانتاو کهل و پهلی پزیشکی پییه، وتی: بی زه جهت ده رفعت ههیه بیمه ژوردهوه؟ وتم: بو نا، فهرموو، فهرموو.

دکتۆره که وتی: نه خۆشه کهتان له کوپییه؟

منیش به دهستی راسته م مندا له کم پیی نیشاندا.

ئه ویش که وته پشکنین و چاره سهری بو دانا، ئه و جا ههستا و رویشت، له پییش ده رگا وهستا، وتی: بوچی بهم شهوه له خهوت کردم؟ چما به ته مای به بی پاره بهریم بکهی؟
پییموت: سویند به خوا من ته له فۆنم نه کردوه، بزانه کی ته له فۆنی بو کردوی؟!.

ئه ویش به په رو شهوه وتی: ئه ی ئه م ماله ژماره ههشتاو دوو نییه؟
وتم: نه خیر ژماره ههشتاو چواره.

به م قسانه هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا: ئه ی بوچی هاتوومه ته ئیره؟ کی منی هینا وه ته ئیره؟ سویند به خوا ده بی بو می باس بکه ی له م ماله دا چی هه یه؟ چ رو ویداوه؟
منیش حال و مه سه له ی خۆم و پیار و مناله کمه بوی گیرایه وه، وتم: من زۆر له بهر خوا پارامه وه بی به هانا مه وه، ئه وه تو ی بو ناردمه ئیره.

ئه ویش وتی: منیش لیت ده پار پیمه وه، داوات لی ده کم نه که ی بو پاره خۆت ته سلیمی که س بکه ی، من له مه ودا موچه یه کت بو ده برینمه وه که مال و مناله که تی پی بژینی.

پی شه وا ئین قه بییم ره جه ته ی خوی لی بی، ده لیت: (هه ر که سینک ئیلهامی دو عای بو هات، ئه وه خودا ده یه وی وه لآمی بداته وه).

ئیمه هه موومان دل مان بو ئومیدی خوا ئه وه نده پرو زۆره، ده زانین ده رگای به خشنده یی خوا تا که ده رگایه که هه رگیز به روومان داناخری.

خه لک له شه و ده رگا کانی داده خات، که چی خودا ده رگای میهرو به زه بی خوی بو به نده کانی له شه ودا ده کاته وه بی هیوای ناکات و وه لآمی ده داته وه.

خوی پهروه ر دگار روژانه به چه ن دین ریگا له ده رگا مان ده دات، ساتگه لی هه ن دی له ده رگا مان ده دات، په نگه به هوی هه ژارو نه دار یکه وه بی، په نگه به هوی ئافره تیکه وه بی، به هوی مندا لیکه وه بی، یان له ریگه ی نه خۆشیکه وه بی و... هتد.

له دوکاندار یکیان پرسى: چون له کولانیکی وا چۆل و حۆل و بی راگوزهر کاسبی ده که بیت و روژی خۆت وه ده ست ده خه ی؟ ئه ویش له وه لآمدا وتی: ئه و خوا یه ی که فریشته ی مه رگ را ده سپیری که له هه ر په نایه کدا م بمدۆزیتته وه، ئاخۆ چون فریشته ی رزق و روژییه که ی نامدۆزیتته وه؟

کهواته دلتهنگ مهبه نه گهر تا دوتنی قه میسه کهی پیغه مبهه یوسف (علیه السلام) بو پیغه مبهه یه عقوب (علیه السلام) بو بووه هۆکاری خه م و په ژاره و دلتهنگی و له ده ستدانی بینایی، وه ک خوی په روه ردگار ده فهرموی: ﴿وَجَاءَ عَلِيٌّ قَمِيصَهُ بِدَمِ كَذِبٍ﴾^{۲۸} که چی ته مپرو هه باس و خواسی ته و قه میسه ی یوسفه ده بیته هوی فهره حنایی و دلخوشی و گهرانه وهی بینایی ﴿أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا﴾^{۲۹}.

📖 ئامانج: بابە گیان هه ندی شو کت و پر خه به ردار ده بمه وه، زور جار له خه و راده په پرم و خه وم له چاوان ده توری نازانه چیکه م! ئایا له و کاتانه چ دوعایه ک باشه بیخوینم؟ ئه ی باشه نه گهر خه وی ناخوشم بینی، رپوشوینه کانی ناخوشی خه و بینین چیه؟

📝 عه بدوللا: نه گهر به هوی وه سه وه سه ی شه ی تانه وه خه وت زرا و خه وت لی نه که وت، له و دوعایانه ی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) کرد و ویه تی، بلی: (بِاسْمِكَ رَبِّ وَضَعْتَ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أُرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ)^{۳۰}.

سه بارت به وانه ی خه وی ناخوش ده بین، نه وه ش ئیسلام چاره سه ری بو داناه: عَنْ جَابِرٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: (إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ الرُّؤْيَا يَكْرَهُهَا، فَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا وَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ ثَلَاثًا، وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ) ^{۳۱} واته: (نه گهر که سی که خه وی ناخوشی بینی با سی جار تف بکات به لای چه پی داو سی جار په نا بگری به خوا، بلی) (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) له خراپه ی نه و خه وه و خوی وه ریگری تا له و لایه ی که له سه ری خه وتوو. نه و خه وه زهره رو زیانی پی ناگه یه نی).

له فهرمووده یه کی دیکه دا پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) ده فهرموی: (نه گهر یه کی له ئیوه خه ویکی خوشی بینی، خه وی خوش و باش له لایه ن خوا وه یه، با سوپاسی خوا بکات و بیگریته وه، خو نه گهر خه ویکی ناخوشت بینی و پیت ناخوش بوو، خه وی خراپ و ناخوش له شه ی تانه وه یه، با په نا به خوا بگری و لای که س نه یگریته وه، نه وه خه ونه که زیانی پی

۲۸- یوسف: ۱۸

۲۹- یوسف: ۹۳

۳۰- صحیح البخاری، برقم/ ۶۳۲۰

۳۱- صحیح مسلم برقم/ ۲۲۶۸

شهی‌تان به‌خه‌ونه ئاجرو باجرو ناخۆشه‌کانی، مرۆڤ تووشی نارە‌حه‌تی و دلته‌نگی ده‌کات که خه‌به‌ری بۆوه په‌رۆش و نیگه‌ران‌بی، بۆیه کاتی خه‌ویکی ناخۆشت بینی بۆ که‌سی مه‌گه‌په‌وه هه‌رچه‌نده ئه‌و که‌سه خۆشه‌ویسته‌ترین که‌ست بی، زۆر جار هه‌ر ئه‌وه‌نده وت: ئه‌مشه‌و خه‌ویکی ناخۆشم بینی، ئیدی وازت لی ناهه‌ین تاوه‌کو ناچار به‌گه‌په‌رانه‌وی خه‌ونه‌که‌ت ده‌که‌ن و لیک‌دانه‌وی که‌سی به‌رامبه‌ر به‌په‌ی فه‌رمووده‌یه‌که سه‌ره‌پای لاوازی فه‌رمووده‌که به‌که‌سه‌یکی ده‌چوینی که‌ په‌یه‌کی به‌رز کردبه‌ته‌وه که ئه‌و په‌یه‌ی دانا، ئه‌وه خه‌ونه‌که‌یشی ده‌نیشه‌ته‌وه و ده‌به‌یته‌ راستی .

هه‌ر له‌م روه‌وه ده‌بی ئاگاداری ئه‌و راستیه‌بین، ئامان دوورو نزیک خه‌ون به‌درۆ نه‌گه‌په‌ینه‌وه چونکه له‌په‌رۆزی دواپی په‌یمان ده‌وتری: ده‌ی وه‌ره له‌سه‌ر ئه‌و خه‌ونه‌ی به‌درۆت گه‌په‌وه‌ته‌وه یان ده‌بی ئه‌و دوو ده‌نکه جۆیه به‌یه‌که‌وه گه‌ی بده‌ی و به‌یه‌که‌وه‌ی بنووسینی یان له‌سه‌ری سزا ده‌دری، به‌یه‌که‌وه‌به‌ستنی دوو ده‌نکه جۆ شتیکی مه‌حاله، که‌واته به‌هۆی ئه‌و درۆیه‌وه سزا ده‌درین .

جا هه‌ر که‌سی سنووره‌کانی شه‌رعی خوا به‌په‌ریزی، ئه‌وه خوا گه‌وره ده‌په‌ریزی، له‌م روانگه‌وه ئه‌گه‌ر خوا پی‌روه‌دگار ویستی له‌سه‌ر شتیکی نه‌بی، هه‌رگه‌ز تووشی نابه‌یت .

عه‌بدولاهی کوری ئیمامی عه‌باس (په‌زای خوا لی‌بی) ده‌فه‌رموی: (رۆژنیکان له‌پشت په‌نگه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) بووم، فه‌رموی: ئه‌ی لاوی تازه په‌نگه‌مبه‌شته‌و، من چه‌ند وشه‌یه‌کت فه‌یر ده‌که‌م: تۆ سنووره‌کانی شه‌رعی خوا به‌په‌ریزه خوداش تۆ ده‌په‌ریزی، تۆ سنووره‌کانی شه‌رعی خوا به‌په‌ریزه خوا ده‌بینی له‌په‌شته‌وه له‌گه‌لت ده‌بی، ئه‌گه‌ر داوات کرد ته‌نها داوا له‌خوا بکه، وه ئه‌گه‌ر داوا یارمه‌تیت کرد ئه‌وه ته‌نها داوا یارمه‌تی له‌خوا بکه، وه‌بزانه به‌راستی ئه‌گه‌ر هه‌موو ئومه‌ت کۆبینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌ شتیکی سوودت پی بگه‌یه‌نن، ئه‌وه سوودت پی ناگه‌یه‌نن ته‌نها ئه‌و شته‌ نه‌بی که‌ خوا بۆی نووسیوی، وه ئه‌گه‌ر کۆبینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌ شتیکی زه‌ره‌رو زیانت پی بگه‌یه‌نن، ئه‌وه زه‌ره‌رو و زیانت پی ناگه‌یه‌نن ته‌نها به‌و شته‌ نه‌بی که‌ خوا بۆی نووسیوی، قه‌له‌مه‌کانی نووسینی قه‌ده‌ر هه‌لگه‌راون و په‌ره‌کانیش وشک بوونه‌وه) ۳۳ .

۳۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: (إِذَا رَأَى أَحَدَكُمْ الرُّؤْيَا يُحِبُّهَا، فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ اللَّهِ فَلْيُحْمَدِ اللَّهَ عَلَيْهَا، وَلْيُحَدِّثْ بِهَا، فَإِذَا رَأَى غَيْرَ ذَلِكَ مِمَّا يَكْرَهُ فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا، وَلَا يَذْكُرْهَا لِأَحَدٍ فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ) رواه البخاري برقم / ۶۹۸۵

۳۳- كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ (ﷺ) يَوْمًا فَقَالَ: (يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُ كَلِمَاتٍ : أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ ، وَأَعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ).

📖 **نامانج:** ئەي بهيانی کاتی بیدار بوومهوه، له خه وهستم، چی بلیم و چی بکهم؟

✍️ **عهبدوللا:** ته گهر بهیانی له خه وهستای، پیش هه شتی، ئەم دوغایه ی پیغمبهری خوا (ﷺ) بکهو بلی: (اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَ إِلَيْكَ النُّشُورُ) ^{۳۴}. واته: (خوایه بههوی تووه بهیانی و پرۆژمان کردهوه، بههوی تووه شهومان کردهوه، خوایه بههوی تووه دهژین و دهمرین، دهگه پێینهوه لای توو بۆ زیندوکردنهوه و لیپرسیینهوه مان له کارو کردهوه کانی رابردوی ژیاومان).

دهکرێ ئەو دوغایه ش بخوینێ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي وَ رَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ) ^{۳۵}. (سوپاس و ستایش بۆ ئەو خوایه ی منی له پروی لاشهوه ساغ و سهلامهت و پارێزراو کردووه، روحی منی گێپرایهوه جهستهه، منی دایهوه، مۆلهتی منی دا بۆ ئەوهی زیکرو یاد و ستایشی بکهه).

ته گهر بپرسی: ئایا خه و له خه وهستان سوپاس و ستایشی دهوی؟ بۆ وهلامی ئەم پرسیاره دهلێین: بهلێ، چونکه بهچاوی خۆمان بینومانهو بیستومانه زۆر کهس شهو خهوتوه، بۆ بهیانی رۆژی پاشتر برای بپ چاوی نه کردۆتهوه، چۆن نووستوه هه له ناو خهوه کهیدا مردووه هه لئه ستاوه تهوه، بێ ئەوهی بهوه رابگا شه هاده بێنێ یا خود وهسیهت بکات، به کوردی و پوختی: ئیمانکه ی نادیار بووه لهوهی ئاخۆ دوا ساته کانی ژیاانی بهچی بهسهه بردووه، چونکه مرۆف که نووست وه کو مردووی لی دی و له جیهانی واقع داده بپ، کاک (رێبوار سهلاح سماقوئی) بۆی گێپرامه وه تی: کورپه پووریکم له گه ره کی گلکه ندی هه ولێر به رۆژی پیش شهوهی وهفاته بکات، له بازار بینم گه لی که یفسازبوو، بهتاسه وه پرسیار ی تهو دلخۆشیه م لپی کرد؟ وتی: من و مامم چه ندين ساله قسه ناکهین، تازه ئاشت بوینه ته وه، هه ره بهم بۆنه وه بۆ بهیانی هه موویام داوه تی ماله وه کردووه، ئیستاش هاتووم که رهسته وه پیداو یستیه کانی تهو داوه ته بکریم و بگه رپمه وه. مه خابن بۆ شهوی چۆن خهوت، راست نه بۆه، تهو داوه ته ی نه بینی که به تامه زرۆیه کی زۆره وه هزی ده کرد له گه ل مامی دانیشی و پارووه نانیکی له گه ل بخۆت.

ههروهها بهر له ناخواردن بۆ ته ندروستی و له شساعی و جی به جیکردن و زیندوکردنهوهی سوننه تیکی پیغمبهر (ﷺ)، سی یا پینج یا ههوت دهنگه خورما بخۆ.

پیغمبهری خوا (ﷺ) دهفرموی: (مَنْ اصْطَبَحَ بِسَبْعِ تَمْرَاتٍ عَجَوَةً لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمٌّ وَلَا سِحْرٌ) ^{۳۶}. واته: (هه ره که سیك بهیانی کرده وه ههوت دهنگه خورمای عه جوهی خوارد، تهو پۆژه نه

^{۳۴} - الترمذي ۶۶۶/۵ وانظر، صحيح الترمذي ۱۴۲/۳

^{۳۵} - رواه الترمذي برقم/ ۳۴۰۱

^{۳۶} - رواه البخاري برقم ۲۴۷/۱۰ و مسلم برقم ۱۶۱۸/۳

ژهر و نه سیحر زیانی پی ناگه یه نی).

شیخ عبدالعزیز نین باز ره جمه تی خوی لیبی ده فهرموی: "ته گهر خورمای عه جوہی مه دینه ی دست نه کهوت نومید ده کهم هر خورمایه کی تر جیی بگریته وه".

رهنگه لهم قسه یه نه وهت به خه یالدا بی و بپرسی: چما خورما نه وهنده به سووده تا هه موو به یانیه که بیخوین؟ له وه لامدا ده لیم: بی کهاته کانی خورما نه وهنده به سووده له هر مالیک هه بی، برسیتی رووی تی ناکات، واتا: برسیان نابیت.

سووده کانی خورما به پیی تویتینه وه کان هینده زۆرو بیتوماره، به تایهت ته گهر به سکی به تاله وه بخوری، له وانه: خورما ریژه یه کی زۆری ئاسنی تیدایه که به پرسه له دروستکردنی هیموگلوین، نه وهش یاره مه تیدره بو نه هیشتنی کهم خوینی و کهمی ئاسن. ههروه ها ده وهله مهنده به پوتاسیوم نه وهش ده بیته هوی دهردانی به کتریای سووده خش بو پاراستنی له سکچوون و یارمه تی تهن دروستی ده ماره خانه کانی میسک ده دات تا له جهلته ی میسک بیپاریزی. جگه له وهی خورما ریژه ی شه کری خوین ها وسه نگ ده کات، قه بز ی ناهیل ی، ئیسک به هیژ ده کات، ددان له کلوربوون ده بیپاریزی، به سووده بو کوته ندایه هه ناسه دان و هه رسکردن، پیست له چرچبوونی پیس و خته و چا و له کزبوون و هر نه خویشیه کی دیکه ده پاریزی، چالاکیه کانی کرداری میزدان و گورچیله به هیژ ده کات، ده وهله مهنده به ریشال و کانتراو قیتامینه کانی وهک پوتاسیوم و مس و مهنگه نیزو قیتامین، گه ده و ریخوله له شیرپه نه ده پاریزی، سه رنجی مروقه به هیژ ده کات، ئارامی دهر وونه، کالۆری و وزه ی زۆری تیدایه هیژیکی زۆر به جهسته ده به خشی، بالانسی کیشی له ش راده گری و چاره سه رییه کی باشه بو نه خویشیه کانی قورگ و کوکه و هه وکردنی سیه کان، له هه مان کات کوئترۆلی کولیسترۆلی خوین ده کات به کوئترۆلکردنی کولیسترۆلی زیانبه خش ده ماره کانی خوین پاک ده کاته وه و به رزی په ستانی خوین داده به زینی، دل و خوینبه ره کان له نه خویشی ده پاریزی و بو خانمانی دوو گیان بو منالبوون به سووده و مندا ل ئارام ده کاته وه و چاره سه ری سکچوونی مندا ل ده کات.. یه کی له خواردنه کانی به هه شت خورمایه، شه یتان زۆری رق له خورمایه چونکه مروقه له جنوکه و سیحرو جادوو و چاوپیسی ده پاریزی. زانستی سه رده م پیمان ده لی: خواردنی خورما وه کو قه لغانیکی پۆلین وایه، هیلیکی شین به ده وری له ش دروست ده کات نه وهش ریگری له شه پۆله کارۆموگناتیسیه کان ده گری و سیحرو جادو چاوپیسی کاری لی ناکات^{۳۷}.

۳۷- خورما ریژه یه کی کهمی چه وری تیدایه نه وهش نابیته هوی قه له و بوون، پۆژوو شکاندن به خورما له مانگی ره مه زان به درپژایی مانگی، حیکمه تی خوی تیدایه چونکه هه موو نه و ژهرانه ی له له شی مروقه له ماوه ی نه و ساله دا کو بوته وه له خانه تیکشکاو و ماده خراپه کانی له ش، له ماوه ی نه و چند سه عاته ی تیدا به پۆژوه، دیته ناو خوین و وه کو ژهر کو ده بیته وه، بویه زوری له پۆژوه وان تووشی سه ریئشه دین، هوکاره کیشی پویشتن و ده ورا نکردنی نه م ماده ژه روا یانه یه له له شداو دهرچوونیان له له ش کاتی ده وی، بویه نه م ژهره به شیکی

📖 **ئامانچ: ئەو خورمات خوارد، ئەوجا ويستم دەست بە ئاو بگەيەنم، دەبى چيگەم و چى بلىم؟**

✍️ **عەبدوللا:** ئەگەر چوويه سەر ئاو بۆ پيشاۋ و دەستت بە ئاو گەياند، سوننەتە بە پىي چەپ بچيە ئاودەست و بلىي: (بِسْمِ اللّٰهِ، اللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ)^{۳۸}. واتە: (بەناوى خوا، خوايه پەنات پى دەگرم لە شەيتانى نىرو مى).^{۳۹}

ئادابى چوونه سەر ئاو ئەوھيە: نە رووت، نە پشت نە كەيتە قىبلە ئەگەر ئەو شوينە دەشت و دەر بوو، ھەر ھەھا لەسەر رىگەو ژىر سىبەرى دار، دەست بە ئاو نەگەيەنى كە بۆ خەلك جىي ھەوانەوھيە و لەناو گۆرستان و شويى زىل و خاشاك و سەر درزو كون و كەلەبەر ئاراستەى با دامەنیشەو سەيرى پاشەپۆو ئاسمان مەكە، دروست نىيە ميزو پىسايى بچيە ئاوهو.

ھەر ھەھا لەكاتى دەست بە ئاوكەياندن مەھىلە پرىشك و پارى ئەو دەرچەيە جل و بەرگ و لەشت پىس بكات و لەو شوينانە دروست نىيە قسە بكەى، بەتايبەت كاتى زەنگى مۆبايل لى دەدات يان كە سىك سەلام دەكات.^{۴۰}

لەپرىگاي ھەناسەدانەو و بەشىكى لە پىي ميزو بەشىكى لەپىي پىستەو دەردەچى و بەشىكى كەمى لى دەمىنەتەو. بۆيە پىويستە خورما زوو زوى تا لەو ژھەرە پارىزاوبى، بۆيە يەكى لە چارەسەرەكانى كيشەى ژھەر، خورمايە. چونكە ئەو ماددانەى لە خورمادا ھەن وەك فلتەرىك رىخۆلەو خوین پاك دەكەنەو، ھەر ھەھا رىژەيەكى بەرزى شەكرە سروشتيەكانى تىدايە كە جگەر بەخىرايى وەريان دەگرى و بۆ بەشەكانى تىرى لەشى دەنيرى كە بۆ پۆژوگر زۆر پىويستە. ھەر ھەھا كۆئەندامى ھەرس دەخاتە كارو ئامادەى دەكات بۆ خوراكى زياترو چەندىن مادەى تىدايە كە بۆ لەش گرنگە وەكو قىتامىن ئەى، ئاسن، پۆتاسىيۆم، مەگنيزىيۆم. ئەنەسى كورى مالىك دەلىت: (پىغەمبەرى خواﷺ) كە پۆژووى دەشكاند، خورماى تەرى بەكار دەھينا، گەر خورماى تەر نەبوايە ئەو بەخورماى وشك دەيشكاند، گەر خورماى وشكىشى دەست نەكەوتايە ئەو بەچەند قومىك لەئاو دەيشكاند). ابوداۋد/۲۳۵۶ الترمزى/۷۰۵ - احمد/۱۲۶۷

^{۳۸} - رواه البخاري ۴۵/۱ و مسلم ۲۸۳/۱

^{۳۹} - قال النبي ﷺ سِتْرُ مَا بَيْنَ الْجَنِّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ إِذَا دَخَلَ الْكَنِيفَ أَنْ يَقُولَ (بِسْمِ اللّٰهِ) صَحِيح: أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَةَ فِي السُّنَنِ (۲۷۹) وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ فِي إِرْوَاءِ الْعَلِيلِ (۵۰). واتە: (پەردەى نيوان جنۆكەو عەرەتى ئادەمىزاد ئەوھيە كاتىك چووه سەر ئاو بلىت: "بسم الله" واتا پيش چوونه ژوورەوھو دانىشتن "بسم الله" بكات).

^{۴۰} - ھەر لە ئادابەكانى چوونه سەر ئاو: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ عَنْ أَبِيهِ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (لَا يُمَسِّكُنَّ أَحَدُكُمْ ذَكَرَهُ بِمِمينِهِ وَهُوَ يَبُولُ، وَلَا يَتَمَسَّحُ مِنَ الْخَلَاءِ بِمِمينِهِ، وَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ) بخاري الوضوء النهي عن الاستنجاء بالميمين/۱۰۲. واتە: (عەبدولاي كورى ئەبو قەتادە لە باوكيەوھە بۆمان دەگىرەتەو دەلى: پىغەمبەرى خواﷺ) ھەرمويەتى: با كەستان لەكاتى ميزكرديدا زەكەرى بەدەستى راستى نەگرىت، لە سەر ئاويش بە دەستى راست خۆى پاك نەكاتەو، فوو نەكات لە دەفرى خواردن و خواردنەو).

له دهست به ئاو گه ياندن: قورسايي خۆت بخه ره سه ر پي چپ، هه رچه نده له م رۆژگاره ئاوده ستی غه ربی و ئه و شپوه مۆدیرانه هاتۆته ئاراوه كه ئاسانكاری زۆری بۆ مرۆف تیدا كراوه، به لام زانستی پزیشکی پیمان ده لئ: سه ره پای هه موو ئه و ئاسانكاریانه، وه لئ له رووی ته ندروستیه وه هیشتا ئه مانه نابنه جیگروه دی ئه و ئاوده ستی له مه ر ئیسلام و كورده واری لای خۆمان هه یه. ههروه ها له نه بوونی ئاو، نابی به ئیسك و پروسك و پروهك خۆت پاك بکه یه وه، ده توانی به كلینكس "دهسته سر" یا به سی به رد خۆت پاك بکه یته وه.

كاتیکیش هاتیه ده ره وه، به پي راست و ره ده ره وه وه بلئ: (غُفْرَانُكَ) ^{٤١}. واته: (خوایه داوای لیخوشبوونت لی ده كه م). ^{٤٢} پیغه مبه ری خوا (ﷺ) هه ر كاتیک له سه ر ئاو به اتایه ته ده ره وه، ده یفه رموو: (غُفْرَانُكَ). له كۆتاییدا به ئاو و سابوون جوان ده ستت بشۆ.

📖 ئامانج: ئه ی حیکمهت له وه دا چیه به پي چپ بچینه ئاوده ست و به پي راست بیینه ده ره وه؟

✍ **كه هه بدو لا:** زانستی سه رده م له م رۆژگاره ئه و هه قیقه ته ی سه ماندروه، پیمان ده لئ له چوونه ئاوده ست به پي چپ حیکمه تی خۆی تیدایه و هیچ شتیکی ئه م ئیسلامه بی هۆو هوده نیه، چونکه له و کاته دا نه خواز له ئه گه ر ئه و كه سه مرد، یان جه لته ی لیدا ئه وه رایدته کینی و به لای ده ره وه په لکیشی ده کات (واته فری ده داته ده ره وه) له جیاتی ئه وه ی بۆ ناوه وه بکه وی و له ده ره جوونیش به پي راست بۆ ده ره وه هه مان شت روو ده دات كه له جیاتی ئه وه ی به ناوه وه بکه وی، ئه وه بۆ ده ره وه ی فری ده دات، چونکه به پي فه رموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) خراپترین شوین مرۆف تیدا بری ئاوده سته: (يَبْعَثُ كُلَّ عَبْدٍ عَلٰى مَا مَاتَ عَلَيْهِ) ^{٤٣} واته: (هه موو به نده یه كه له سه ر ئه و حاله ته زیندوو ده کریته وه كه له سه ری مردوو ه).

خۆبه تالکردنه وه ی مرۆف له پاشه رۆ ئه ویش هه ر بی حیکمه ت نیه. ناسیاو ی بۆی گیرامه وه وتی: خزمیکم له یه ك له شاره کانی ئه م هه ریمه ی لای خۆمان تووشی قه بزى بوو، ئه و نه ده ی چووه پیشاو تا خۆی به تال بکاته وه، هیچی دانه نا، به جار ی هه جانی لی برا، خه ریک بوو له تاو ئیش و ژان و ژۆی خۆیدا زگی به ته قی.

هات و هاواری رۆژه رییه ك ده رۆیی، پر به گه رووی هاواری ده کردو ده یوت: ئیوه نازانن چ ژانیک له زگمایه، خه ریکه رۆحم ده رده چی و ده رم.

ئیمه ییش به په له گه یاندمانه نه خۆشخانه وه له وی ده رزیه کی زگچوونیا ن لی دا، کاتی چووه ئاوده ست، بایه کی

٤١ - صحیح الجامع الصغیر/ ٤٧٠٧

٤٢ - دایکی باوه رداران (عائیشه) (رهزای خوی لیبی) ده فه رموویت: (كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ قَالَ « غُفْرَانُكَ » واته: (خوایه داوای لیخوشبوونت لی ده كه م). حَسَن: أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ (٣٠) وَالتِّرْمِذِيُّ (٧) ابْن مَاجَةَ (٣١٨)

وَحَسَنَةُ الشَّيْخِ الْأَبْنَانِيِّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ/ ٤٧٠٧

٤٣ - رواه مسلم برقم/ ٢٨٧٨

گهوهی لی بهر بو، ئهوجا ئهوهی له ههناوی دا بو هه مووی دانا، که هاته دهرهوه ئههیکه خۆشی هه لکیشاو وتی: ته نها من ده زانم حیکمه تی ده ست به ئاوگه یان دن چیه؟ ته گه ر ئیه وه وه ک من تووشی قه بزهی ده بوون و ده تانزانی چهنده به سوویه، هه رگیز ئه و دو عایانه له بیر ناکن که ده چنه سه رئاو و له هاتنه دهرهوه چی ده لئین؟.

📖 **ئامانج: بابه گیان ئیستا جوان له و شتانه تیگه یستم، دواتر چی بگم؟**

✍️ **عه بدوللا:** رۆله گیان جوان گویم بۆ رادیره، کاتی له ئاوده ست هاتیه دهرهوه، ده ست و دم و چاوت به سابوون بشۆ که ته گه ر میکرووب و شتانیکت به دهسته وه بوو تا به شووشتن له دهستی بکه یه وه، ئهوجا ده ست نوێژ بگه ره، دوو پرکات یا چوار پرکات نوێژی سونه تی چیشه نگا و ته نجام بده و وه ره سه ر سه رفه ی ناخواردن. پیغه مبه ری پیشه واو تاجی سه رمان (ﷺ) بۆ مانه وه ی له شیکه ته ندروست، فه رمانمان پی ده کات گه ده مان بۆ سی به ش دابه ش بکه یین، به شیکه ی بۆ ناو، به شیکه ی بۆ هه واو به شه که ی تر بۆ خواردن، وه کو ده فه رموی: (ئاده میزاد هیچ ده فریکه ی پر نه کردوه له ورگی خراپتر بیته، وه چهنده پاروویه که به سه بۆ مروقه که پشتی راگیر بکات، ته گه رنا با سی یه کی گه ده ی دابنی بۆ خواردن و سی یه کی بۆ خواردنه وه و سی یه کی بۆ هه ناسه دان).^{٤٤}

ئه م فه رمو ده ی سه ره وه په یامیکه پیمان ده لی: ته گه ر ده ته وی له قه له وی به دوور بی و له ش و لاریکی ریک و پیک و ته ندروستت هه بی، ئه وه بزانه چی ده خۆی؟ چۆن ده خۆی؟ که ی ده خۆی؟ به لام زیده رۆیه ی له خواردن شتیکی باش نییه، چونکه خوی پهروه رگا ر زیده رۆیه ی خۆش ناوی وه کو له قورئانی په رۆزدا ده فه رموی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾^{٤٥} واته: (بخۆن و بخۆنه وه (له وه ی که هه لاله بو تان) و زیاده روه ی مه که ن، بیگومان خوا زیاده روه ی خۆش ناوی). زانایه کی بواری په رۆزدا جه خت له سه ر ئه وه ده کاته وه که سی ئایه تی قورئانی هه ن ته گه ر مروقه به به رنامه چی به جی بکات، نه قه له و ده بی و نه نه خۆش ده که وی، ته وانیش:

ئایه تی یه که م: خوی پهروه رگا ر ده فه رموی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (بخۆن و بخۆنه وه زیاده رۆیه ی مه که ن، خوا زیده رۆیه ی خۆش ناوی).

ئه وه په یامکردنه به بی په نا بردنه به ر وه رزش و چوونه هۆلی وه رزشی، ته نانه ت خوی پهروه رگا ر ئامازه ی به هیچ ریگریه که بۆ هیچ خواردنی نه کردوه تا خۆمانی لی به دوور بگه ر به شیه وه یه کی ته ندروست ته نجاماندا، وه کورد وته نی: (هه موو شت به خوی، خویش به مانا)، بۆیه هه ر دکتۆریک پی و تی: نابی شیرینی و چه وری بخۆی ئه وه هه ر له سه ره تاوه هه له یه، چونکه هه ندی کات چه وری هه یوان له په رۆتین گرنگه ره.

^{٤٤} - رواه الامام أحمد والترمذي برقم/٢٣٨١ والنسائی وابن ماجه وقال الترمذي: حديث حسن.

^{٤٥} - الأعراف: ٣١

ثابتهی دووهم: خوی په وروږدگار د فـهـرموئ: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾^{٤٦} **واته:** (ئیمه له نأو همو شتیکی زیندوومان دروست کردوه).

چونکه جهستهی مرؤف له سه داحه فتاو سیی ناوه، که واته وهك پـسـپـورانی بـواری پزیشکی داکوکی له سه ر ده که نه که بؤ هر کیلویهك له شی مرؤف رؤژانه پیویسته ۳۰ میلیلیتر ناو بخواته وه بؤ شه وهی دل به چالاکي کار بکات و جگهر پیاریزی و گورچيله كان له دروست بوونی به رد به دوور بگری، که واته که سیك کیشی سه د کیلوی، پیویسته له رؤژیکدا سی لیتر ناو بخواته وه.

فهرموو شه وانهی کیشه ی به ردی گورچيله یان هه یه، کاتی بؤ چاره سه ری ده چنه لای پزیشکی پـسـپـور، شه وه بابای پزیشك له جیاتی هه ر داو و درمانی، نامؤژگاری ده کات: ناوی زؤر بخواته وه.

ثابتهی سییهم: خوی په وروږدگار د فـهـرموئ: ﴿وَجَعَلْنَا آيَاتٍ لِّبَاسًا ۝۱۰ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾^{٤٧} **واته:** (ئیمه شه ومان کردوه به بهرگ بوئیوهو رؤژیش بوکارکردن).

که واته شهو بؤ تیسراحت و پشودانه، نهك کارکردن و نه خه وتن و مانه وه به دیار ئینته رنیټ و شهو شتانه. مرؤف که زوو خه وت و زوو له خه هه ستا، هه ست به له شیکی توکمه و ته ندروست و پته و ده کات. همموو شه مانهی سه ره وه بؤ شه وه یه که سیك قه له و بوو به و کارانه ده توانی چه وری له شی بسووتینی و خوی لاوز و له شساع بکات^{٤٨}.

رؤژیکیان کابرایهك چوه لای محمه دی کوری سیرین و پیی وت: قوربان هاتووم فیری عیباده تم بکه ی؟ شه ویش پیی فهرموو: زؤر باشه به س جاری ده مه وی بزائم تو له جه مه کاندا چند نان ده خوی؟ کابراکه وتی: بؤ شه وهی به ته واری تیر بېم، شه وهنده نانه ده خوم (شتیکی زؤری باس کرد). شه ویش پیی وت: شه وهی تو ده بخوی خواردنی ناژه لانه، ده ی به هه ر حال پیم بلی چهنده ناو ده خویته وه؟ وتی: بؤ مه سه له ی ناویش شه وهنده ناو ده خومه وه بؤ شه وهی تینویتییم بشکی (برپیکی زؤری باس کرد). نا لیړه دا پیی وت: شه وهش خواردنه وهی وشتره کانه، که واته جاری برؤ بؤ یه که مجار خوت فیری خواردن و خواردنه وه بکه، شه وجاهه وه لای من تا فیری عیباده ت بکه م. شماره زایانی بواری خوراك جه خت له وه ده که نه وه: باشترین ریگه ی خواردن که سوودی بؤ جه سته ی مرؤف هه بی و کاری خوی بکات تا له دره و نه خویشی پیاریزی شه وه یه سه ره تا ناو بخواته وه، دوا ی نیو کاترمیر ته نها جوړی له جوړه کانی میوه بخوات و دوا ی یه ک کاترمیر شه وجاهه دست به ژمه خواردن

٤٦- الأنبياء: ٣٠

٤٧- النبأ: ١٠ - ١١

٤٨- د. ئیبراهیم فه قی ده لیت: نانی به یانی وهکو پادشا بخو، نانی نیوه رپو وهك شازاده و نانی ئیواره یش وهکو هه ژار بخو.

بكات. لیژدها زانستی سهردم ئهوهی سهلماندوه خواردنهوهی ئاو پیش ژمه خواردنهکان یارمهتی سوتاندنی زیادهی چهوری دهدات و هاوسهنگی کیش رادهگری، ئهوهش لهش و لاریکی پیک و جوان بهمرؤفده بهخشی. ئه و ریزبه ندیه ۱۴۴۳سال پیش ئهمرؤ له قورئانی پیرۆز بهیان کراوه کاتی خوی

پهروهردگار باسی خوشیهکانی بههشتمان بو دهکات: ﴿يَا كُرَابِ وَأَبَارِيْقَ وَكُلِّسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ﴿١٩﴾﴾^{۴۹} واته: (تازه لای هه میشهیی بهسهریاندا دهگهپی به پهرداخ و سوراحی و گلاسی پر له شهپابی سهرچاوه روون، نهسهریان پیی دیشی، نه پیی سهرخوش دهبن، وه میوههات که خویان ههلییژین، وه گوشتی بالندهیه کهحهزی لی بکن).

بویه پیویسته بو لهشیکی تهندرست و ساغلهم، بهنیو کاتژمیژ تا ۴۵خولهک پیش ناخواردن گلاسیک یا دوو گلاس ئاو بخۆینهوه، ئهوجا تهنها میوهیهکه بخۆین، واته یهک شستبی وهکو خواردنی سیویک یا موزیک یا پرتقالیک و پاشان دهست بهخواردن بکهین، تهنانهت و اباشه پیش نووستن گلاسی، دوو گلاس ئاو بخۆینهوه بو ئهوهی خۆمان له نۆره و جهلتهی دل و میتشک بیاریژی.

📖 ئامانج: بهگویرهی قسهکانی تو، نانخواردن هونهرو ئهتهکیتی خوی ههیه؟

🔪 سههدوللا: له ئیسلامدا ههموو ههئس و کهوتیک به کهتهلوکه و یاساو ریئسای تایبهت

بهخوی ههیه، ئهگهر باسی خواردن و خواردنهوه بکهین، ئهوه:

* له ئامادهکردنی خواردن و رازاندنهوهی سفردها یارمهتی دایکت بده.

* له مالهوه تا (دایک و باوکت) دهستیان بو خواردن نهبرد، تو دهست بو خواردن مهبه، له میوانداریش تا خاوهن مال فرمووی لی نهکردی، دهست بو خواردن دریژ مهکه.

* بایی ئهوهنده بخره قاپهوه که پیئت دهخوری.

* ناوی خوی لی بینه، پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهیفرموو: ("اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيْمَا رَزَقْتَنَا، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ، بِاسْمِ اللَّهِ")^{۵۰} واته: (خوایه بهرهکهت بخهیته ئهوهی پیئت بهخشییوین و له ئاگری دۆزهخ بمانپاریژی، بهناوی خوا).

ئیبیلیس کاتیک موخاتهبهی خوی پهروهردگار دهکات، دهلیت: (كُلُّ خَلْقِكَ بَيْنْتَ رِزْقُهُ، فِيمَا رَزَقِي؟ قال: فيما لم يُذَكَّرِ اسْمِي عَلَيْهِ)^{۵۱}. واته: (رزقت بو ههموو دروستکراوهکانت بنیاتناوه، ئهی رزق و پۆزی من

۴۹- الواقعة: ۱۸ - ۱۹

۵۰- صحیح مسلم

۵۱- السلسلة الصحيحة ۲/۳۳۳

لهچی دایه؟ خوای گهوره فهرمووی: پزقی تو له و خواردنه دایه که ناوی خوای لی نه هیئراوه).

*ئه گهر له یادت چوو له سه ره تا ناوی خوا بیئی، شه وه هه کاتی به بیرت هاته وه، وه کو پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فره موئی: (إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ، فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ)^{۵۲}. واته: (هه ره که سی له نیوه خواردنیکی خوارد با ناوی خوا بیئی بلی: (بسم الله)، نه گهر سه ره تا له بییری کرد، شه وه که یی بیی که وته وه با بلی: به ناوی خوا له سه ره تا و له کوتا ییدا).

*به هیواشی نان بخۆ خواردن به گهر می مه خۆ تا دهمت نه سووتی و ههسته کانت له ده دست نه ده یت.

*بو سارد کردنه وهی خواردن، فوو له خواردنه که مه که، بوهسته تا نه ختی سارد ده بیته وه.

*نه زۆر بخۆ نه که م، چونکه هه ردوو کیان نازار به گه ده ده گه یه نن.

*جوان خواردنه که بجوو تا له قورگت گیر نه بی، هه م چیژی لی و هه ده گری و هه م کرداری هه رسکردن ناسان ده که ی.

*له و خواردنه تیبه که که له پیش دهمت دایه، هه رگیز له ناوه رپاست و پشتته وهی خواردنه که تی مه که و ده دست بو قاپ و خواردنی به رامبهرت دریژ مه که.

*به دهستی رپاست بخۆ.

*له کاتی خواردن خۆت له کۆکین و پشمن به دوور بگه وه هه ره خۆت پی نه گرا، شه وه به ناچاری پروت له خواردنه که وه رگیره و بکۆخه.

*شه گهر پاروویه کت له دهم به ربووه، به پیسی مه زانه و هه لی بگه وه، دوا ی پاک کردنه وه، شه و شوینه ی پیس بووه بیخۆ بو شه یتانی فرپی مه ده و به سی په نجهی ده ستت (په نجه کانی گه وره و شایه تمان و ناوه رپاست) نان بخۆ دواتر "پیش ده ست سرین و شو زینی ده ست" هه ره سی په نجه ت بلیسه وه، شه وه شه و سوننه ته یه که پیغه مبهر (ﷺ) شه نجامی داوه: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا لَعِقَ أَصَابِعَهُ الثَّلَاثَ، وَقَالَ: إِذَا سَقَطَتْ لُقْمَةٌ أَحَدُكُمْ فَلْيُمِطْ عَنْهَا الْأَذَى وَلْيَأْكُلْهَا، وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ، وَأَمَرْنَا أَنْ نَسَلُتَ الْقَصْعَةَ، قَالَ: فَإِنَّكُمْ لَا تَدْرُونَ فِي أَيِّ طَعَامِكُمُ الْبِرْكَةُ)^{۵۳}. واته: (پیغه مبهر (ﷺ) خواردنی به سی په نجه (په نجه ی شایه تمان و په نجه کانی شه ملاو شه ولای شایه تمان) ده خواردو ده یوت: شه گهر خواردنی یه کیکتان که وته خواره وه (جا له ده می بکه وی یان له ده ستی) شه وه با هه لی بگریته وه، شه و

^{۵۲} - رواه الترمذي برقم / ۱۸۵۸ وابن ماجه برقم / ۳۲۶۴ و احمد برقم / ۲۵۱۴۹

^{۵۳} - رواه مسلم برقم / ۲۰۳۴

تۆزۈ خۇلّ و پىسىيەى پىئويه تى لاي ببات و بيخوات و بۇ شهيتانى به جى نه هيللى، ههروهها
فه رمانمان پى دهكات سى جار په نجه كانمان بليسىنه وه، فه رموى: ئىئوه نازانن به ركه كه ت
له كام به شى خوار دنه كه تاندايه).

ئهم فه رموده هانان ده دات: ئهو كاتهى ده ستمان له خوار دن هه لگرت نابى ده ستمان به ئاو يان ده سته سريان
كليئكس بسرينه وه تا وه كو په نجه كانى ده ستي راستمان سى جار نه لىسىنه وه، چونكه ئيمه نازانين له كام به شى
خوار دنه كه دا به ركه كه ت هه يه، به ركه كه ت ليره مه به ست ئهو قيتامين و پرؤتئينه يه كه بۇ مرؤقه به سووده، و اباشه
له ده ستي نه ده ين.

دواى هه زارو چوار سه دو چل و سى سال، ئيستا زانست سه لماندويه تى كه ميكرؤبگه ليكى سوود به خش له سه ر
په نجه كانى مرؤقه بوونى هه يه و به ليستنه وه ئهو په نجانه، ميكرؤبه سوود به خشه كان ده چنه گه ده ي مرؤقه و
كارى خۇيان بۇ له ناوبردنى ميكرؤبه زيان به خشه كان ده كهن، كه چى له م رؤزگار ه كه سيك ئهم سوننه ته زيندوو
بكات ه وه، به هيج نه ديتكه و دوا كه وتوو و نه فام و نه زانى له قه لثم ده دن.

* له سه ر زؤر خويىي ئهو ناش و چيشته ي ده بخويى، يان له سه ر بى تام و بى خوييدا ره خنه له و كه سه مه گره
كه خوار دنه كه ي بۇ ئاماده كردوى (خوار دنه كه بخو يان وازى لى بيئنه) هه ر يه كيئك له ئيمه هه زى له تام و
بويه كه.

* ئه گه ر ميئش كه وته ناو شله وه يان ناو چاو شيرو قاوه، ئهو ميئشه لابلئىكى ميكرؤباويه و لا باله كه ي ترى
مه عه قيم (پا كه ره وه يه)، بويه ميئشه كه ي تيدا نقوم بكه و پاشان ده ريبيئنه و فرپى بده و شته كه بخو، له م
رؤزگار ه زانست سه لماندويه تى كه بالئىكى ميئش ده توانى هه شتا لىتر ئاو ته عقيم بكات، ئيسايش له
تاقبگه كاندا ده يه ها هب و ده رمان له لابلئى ميئش دروست ده كرى.

* ئه گه ر پارووت له ده مدا بو، تا ده كرى قسه مه كه.

* قسه ي خوئش بۇ ميوانه كه بكه بۇ ئه وه ي هه ست به شه رم و شو نه كات و پرووى بده يى چونكه ريزى
ليئتناوه و هاتؤته لات، ماوه ماوه پيى بلى: ياخوا به خير بيئ^{٥٤}.

٥٤ - كابرايه كى فه قير له خوداى پرسى: من بوچى ئه وه نده فه قيرم؟ خوا وه لامى دايه وه: به هوئى ئه وه ي فير نه بووى
به خشش بكه ي. وتى: من چيم هه يه تا بييه خشم؟ خوا وه لامى دايه وه: هيئدى شت هه يه كه بييه خشى، بۇ نمونه
رؤالته و ده ميئك كه ده توانى بزه ت له سه ر ليويى، زمانى كه ده توانى قسه ي باش و تاريقى خه لكى ترى پى بكه ي،
دلى كه ده توانى ده رگاي به پرووى دؤستانندا بكه يه وه، دوو چاو كه ده توانى به نيته تى باش له خه لكى ده ورو به رت
بروانى، فه قيرى به راستى فه قيرى روى و جه سته ييه، دلى مرؤقه كان زؤر به ساكارى گه رم ده يى، به دلخوشيه كى
چكؤله، به سلأو و ئه حوال پرسينيئى ساكار، به دلئدانه وه يه كى كورت، به به ليئيه كه له كاتى قسه كردنى كه سيك كه

*که دستت له خواردن هه لگرت، جوان پيش دهمی خوټ پاك بکه وه و همدو سوپاسی خوا بکه وه کو پیغه مبهری خوا ده فرموی: (من أكلَ طعاماً فقال: الحمدُ لله الذي أطعمني هذا الطعامَ ورزقنيهِ من غيرِ حولِ مني ولا قوَّةٍ، غُفِرَ له ما تقدَّمَ من ذنْبِهِ، ومَنْ لَبَسَ ثوباً فقال: الحمدُ لله الذي كساني هذا ورزقنيهِ من غيرِ حولِ مني ولا قوَّةٍ، غُفِرَ له ما تقدَّمَ من ذنْبِهِ وما تأخَّرَ))^{٥٥}. (هه ر که سى خوارد نيکی خوارد وتی: همدو سوپاس بؤ ئه و خوايهی که ئه خوارد نهی پی به خشيم به بی هيچ هه ول و هي زيک له منه وه، خوا له گونا هه کانی له مه و پيشی خو ش ده بیټ).

رۆژيکیان پیغه مبهري موسا (عليه السلام) له خوا ده پرسى: خوايه گيان تو حه زه تى ئاده مت دروست کرد و به رۆحی پيرۆزت نه فخت کرد، فرمانت به فریشته کاندا سوژدهی ریزی بؤ بهن و بردته به هه شته که ی خوټ لیرده دا ده مه وی بزائم ئاده م که باوکی مرۆفایه تیه به رامبه ر به وه هه موو نازو نیعمه ته ی پیټ داوه به چی سوپاسی تو ده کات؟ خوا پیی فرموو: ئه ی موسا ئه وه نده بؤ من بهس بوو که رۆحم پیدا کرد کاتی پشمی، یه که م وشه ده ریپی وتی: - الحمد لله - ئه وه نده به سه بؤ ئاده م همدی منی کرد.

* یارمه تی دایکت بده له هه لگرتنی قاپ و قاچاغ و شووشتنی قاپه کان.

* دواى نانخواردن راسته و خو مه خه وه، به لای که مه وه دواى یه ک دوو کاتر میر ئه گه ر خه وت هات، ئه و جا بخه وه، چونکه خه وتن له سه ر تیری باش نیه، به هه مان شیوه خه وتن له سه ر برسیتی باش نیه. هه روه ها ئه وانه ی به ته منن و چوونه ته ساله وه باش نیه درهنگی شه و نان بخون و یه کسه ر به سه ریه وه بخون.^{٥٦}

یانی تیتده گه م به گویدان به در ده دلی که سیک، به تیروانیی پر له خو شه ویستی و بی منته، به ها و کارییه تی بی چاوه پروانی، تو ئه وانه به خشه تا خودا به تو بیه خشی.

سه رچاوه: با قسه ی خو ش ون نه بی- وه رگی پرائی له فارسیه وه: نادر مسته فا زادا "ره حیم خان"

٥٥- الراوي: معاذ بن جبل | المحدث: ابن حجر العسقلاني | المصدر: الفتوحات الربانية | الصفحة أو الرقم: ١/٣٠٠ | خلاصة حكم المحدث: إسناده حسن.

٥٦- ئه وانه ی ته مه نیان له چل سال به سه ره وه یه پیویسته ئیواران خو یان له خواردنی چه وری زور بیاریزن، به مانایه کی دیکه: بؤ ئه وه ی خو یان له جه لته ی دل و می شک بیاریزن ده توانن به ریژه یه کی دیاریکرا و چه وری بخون. ده وتری زۆریه ی جه لته ی می شک و دل له به یانیان رپوو ده دات کاتی ک مرو ف بؤ ژه می ئیواره خوارد نیکی چه وری ده خوات، پاش هه شت کاتر میر واته به ره به ری به یان ئه و چه وریه ی خوارد وویه تی له گه ده وه ده چیته ناو ریخوله کانی و پاشی ئه وه ییش چه وریه کی زور ده چیته ناو سو وری خو ینیه وه و خه ستی خو ین له ناو له ش دروست ده بی. چونکه سه ره له به یانی سار دترین کاته کانی رۆژه و جه سته له خه و دایه و لی دانی دل و پاله په ستوی خو ین له نزمترین ئاست دایه. قاچه کان که دوورترین خاله له دل وه له گه ل دل له یه ک ئاستی ئاسو یدان. پییه کان که

* به پیوه ، بهراکشان ، لهسهر لا تهنیشت نان مه خو مه گهر تهوانه ی به هو ی نه خو شیه که وه عوزریان هه یه .
* له دهر وه خواردن به دهنسته وه مه گره که سه رنجی مندا ل راکیشی ، هه یه به رژیشتنه وه شت ده خوات که مندا ل توانای نه بی رهنگه به وه هو یه وه گونا هباری ت .

* دوا ی تهوا و بوون له خواردن به هیواشی له جیوه ههسته ، دهستخو شی له کابان بکه و دوعای خیری بو بکه ، وه کو پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فهرمو ی : (اللهم بارک لهم فیما رزقتهم واغفر لهم وارحمهم) .^{۵۷} واته : (خوایه فهرو به ره کهت بخه یته نه و پوزییه ی پی ت داون ، وه لییان خو شبه و ره حمیان پی بکه) .
ههندی له نامو ژگارییه کانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) سه بارت به خواردن و خواردنه وه :-

* پیغه مبهری خوا (ﷺ) له هه مو ژیانیدا عه بییه له خواردن نه گرتوه ته گهر هزی لی بوایه ده یخواردو ته گهر هزی لی نه بوایه ، به جینی ده هیشت . (ما عاب رسول الله صلی الله علیه وسلم طعاماً قط إن اشتهاه اكله وإن کرهه ترکه) .^{۵۸}

* پیغه مبهری خوا (ﷺ) ریگه ی نه داوه به ناو خواردنه وه له قاپی شکاو و فوو کردن به خواردنی گهر م . (نه ی رسول الله صلی الله علیه وسلم ، عن الشرب من ثلثة القدح ، وأن ینفخ فی الشراب) .^{۵۹}

ساردترین خالی له شهو له ژیر به تانی دیته دهره وه و سارد دهنه وه ، له گه ل هه مو و هم شتانه زور بوونی چهوری و خهستی خوینیش که زیاد بکات ، مهینی خوین دروست ده بی و پرۆسه ی جه لته دروست ده بی ت .
که سیک که به یانی له خه وه هله دهستی و ده چیتته دهره وه ، جهسته ی گهر م ده بی ، لیدانی دلی زیاتر لی دداو پاله په ستوی خوینی زیاتر بهرز ده بیته وه ، ته نانه ت نه و کلو خوینانه ی له نه نجامی خواردنه چهوره که ی ئیواره له له شی دروست بووه ، له پییه کانی جیا دهنه وه و ده چنه ناو سووری خوینه وه . کاتیک نه و که سه به پی دهرات ، کلو خوینه که دهراته ناو می شک و خوینی و جه لته دروست ده بی و نه گهری هه یه گیان له دهست بدات ، نه گهریش هه یه له ژیان بمینیتته وه به لام به شیک له جهسته ی له کار ده که وی ت ، نه وهش به ستراره به وه ی کام خوینه ی نه ر گیرا وه و چند زانی پی گه یشتوه . نه گهر کلو بگاته جگه نه وه جگه ر ده توانی خو ی چاک بکاته وه ، نه گهر بگاته گورچیله کانی نه وه هیچ روو نادات و نه گهر کلو خوینه که له پییدا بمینیتته وه نه و کات نه خو شی ده والی دروست ده کات . خو نه گهر بگاته می شک و دل نه وه جه لته دروست ده کات .

واباشه بو ریگری نهوانه ی ته مه نیان له چل سال زیاتره نابی شهوانه خو راک ی زور چهور بخون چونکه هه تا به یانی له ژیر هه ره شه ی جه لته دهن ، بویه نه گهر چهوه میوانی ، ده بی کهم بخوات ، یان پاش خواردن که می ک سرکه یا ناوی لیموی سروشتی بخوات و پیش خه و تن چند په ردا خیک ناو بخواته وه بو نه وه ی خوین له خهستی بوون بیاریزی چونکه خو راک ی چهور ، ناوی لهش ده مژی و واباشه له وه رزی سه رمادا قاچه کانی داپیوشی که نه گهر بگری گوره وی له پی بکات .

^{۵۷} - رواه الترمذي برقم / ۳۵۷۶

^{۵۸} - صحيح ابن حبان برقم / ۶۴۳۷

* پیغهمبهری خوا (ﷺ) خواردنی به گهرمی نه ده خوارد تا هلم و هالاوه که ی دهر ویشیت. (وکان أبو هريرة - رضي الله عنه - يقول: لا يؤكل طعام حتى يذهب بخاره))^{۶۰}.

* پیغهمبهری خوا (ﷺ) قه دهغه ی کردوه خواردنه وه له ده می قاپیکه وه یان سولاحی که ناوه وه ی دیار نه بیت. (أن النبي صلى الله عليه وسلم: نَهَى أَنْ يُشْرَبَ مِنْ فِي السَّقَاءِ)^{۶۱}.

* پیغهمبهری خوا (ﷺ) که شیر ی ده خوارده وه، داوای ثاوی ده کردو له ده می وهرده دا، ده یفه رموو: چه وری تیدایه. واته: نه گهر شتیکت خوارد تام و شیلهو چه وری هه بوو، نه وه ناو له ده مت وهریده و غه لغه له بکه بو لاچورنی نه و چه وریبه له سهر دم و ددان و پاراستنی ددان له کلزربووندا، هه مان شت راسته بو نه وانیه شیرینی ده خون. (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَرِبَ لَبَنًا فِدَعَا بَمَاءٍ فَمَضْمَضَ، وَقَالَ: إِنَّ لَهُ دَسْمًا)^{۶۲}.

* پیغهمبهری خوا (ﷺ) ده فهرموی: (نه گهر خوارک و نویتز تاماده بوو، سهره تا ده ست بکه ن به خواردن). (إِذَا وَضِعَ عَشَاءٌ أَحَدِكُمْ وَأَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ، فَاذْبُؤُوا بِالْعِشَاءِ، وَلَا يَعْجَلَنَّ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْهُ)^{۶۳}.

* پیغهمبهری خوا (ﷺ) ده فهرموی: (نه گهر هه یه کی خواردنی خوارد با به دهستی راستی بیخوات و تاویشی خوارده وه با هه به دهستی راستی بیخواته وه، چونکه شهیتان به دهستی چه پی ده خواو به دهسته چه پی ده خواته وه). (إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ بِيَمِينِهِ وَإِذَا شَرِبَ فَلْيَشْرَبْ بِيَمِينِهِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ وَيَشْرَبُ بِشِمَالِهِ)^{۶۴}.

* پیغهمبهری خوا (ﷺ) ده فهرموی: (نه گهر که سیک بیهوی ماله که ی پر خیر بکات، با پیش خواردن و دوا ی خواردن، ده ست و ده می بشوات). عن أنس بن مالك - رضي الله عنه - قال: قال رسول الله ﷺ (مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُكْثِرَ اللَّهُ خَيْرَ بَيْتِهِ، فَلْيَتَوَضَّأْ إِذَا حَضَرَ غَدَاؤُهُ، وَإِذَا رُفِعَ). رواه ابن ماجه.

* پیغهمبهری خوا (ﷺ) ده فهرموی: (په وهردگار له و به نده یه رازی ده بی که خواردن ده خواو سوپاسی خودای له سهر ده کات و که تاویش ده خواته وه هه روا سوپاسی ده کات). (إِنَّ اللَّهَ لَيْرِضَى مِنَ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا وَيَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا)^{۶۵}.

^{۵۹} - صحیح ابي داود برقم / ۳۷۲۲

^{۶۰} - "رواه البيهقي وصححه الألباني في " الإرواء برقم / ۱۹۷۸

^{۶۱} - رواه البخاري برقم / ۵۶۲۸

^{۶۲} - صحیح الترمذي برقم / ۸۹

^{۶۳} - صحیح مسلم برقم / ۵۵۹

^{۶۴} - صحیح ابن حبان برقم / ۵۲۲۶

^{۶۵} - ابن تیمیة: مجموع الفتاوی برقم / ۱۸۰ / ۱۷ - صحیح.

*هروهه فەرمانمان پێ دهکات له قاپی زیرو زیودا نهخۆین و نهخۆینهوه. (ولاتشرب فی انیة الذهب والفضة)^{٦٦}. سهری دهفری خۆزاک دابیوژشین و دهمی قاپی ئاو بگرین(غظوا الإناء وأوکوا السقاء)^{٦٧}.

*بهبی تهلهفۆن و مهوعیدو بهبی لهدهرگادان مهچوو مهلالان بۆ تهوهی تووشی شهرمهزاری نهبیت و خاوهن مال کوی بۆ دانای بچوو تهو شوینه، گهر نازادیان کردی تهو تهو شوینه ههلبهژیره که ژوورکانی ترت لیوه دیار نهبی و رهچاوی کات بکه که خواردنت پیشکesh کرا، سوپاسیان بکه و گهورهترین بی ویزدانای تهوهیه دواي درچوون عهیب و عاریان خاوهن مال بهیه دهرهوه

*تهگهر میوانت هات بچوو پيشوازی، بهگهرم و گوپیهوه بهخیرهاتنی بکهو بۆ دانیشتن شوینیکی باش و لایهقی بۆ دانای، جا بهرامبهری دادهنیشی یان لهسهرووی خۆتهوهی دایدهنی، بهههمان شیوه تهگهر چوویه ههر مالی، خاوهن مال لهههر شوینیکی دانیشتانندی تهوه لهو شوینه دانیشه، چونکه خاوهن مال بهعهوردهت و شاراوویه مالی خۆی شارهزایهوه دهزانی چ شوینی بۆ دانیشتنی میوان ههلهبهژیری.

*پووت خۆش و دم بهخهندهبه، لهکاتی زهردهخهندهدا ههشتا دهمار له روومهتی مرۆف دهکهنه جوولهو خوینیان بۆ دهچی که به زهردهخهنه نهبی جووله ناکهن، تهها زۆر جار شهلهل له شهویلگه دهوات یا بههوی جهلتهوه مرۆف دهمی خوار دهبیته. دکتۆر پاش چارهسهی، پیتی دهلی: بنیشت بجوی.

*خۆت بهمۆبایل و تهلهفزیۆنهوه سهرقال مهکه، سهیری سهعاتی دهستت یان سهعاتی دیوار مهکه تا نهبیته نامازهیهک بۆ تهوهی میوان وا ههست بکات لیبی بیزاری و دهیهوی زوو برۆی، ههروهها خۆت له گفتوگۆو موناقهسهی بیسوود بهدوور بگره و تهوهندهی لهتواناتدایه شتیکی جوان لهخواردن و خواردنهوهی پیشکesh بکه، تهنانهت لهکاتی ناخواردندا سهیری دهمی مهکهو باسی شتی قیژهونیشی بۆ مهکه.

*پیش رویشتن ئاساییه پیلارهکانی بۆ دانایی وهکو ریژیک و لهخواحافیزی تا دهرگای دهرهوه لهگهلی برۆ، ههتا تهوان دهرۆن، مهچوو ژوورهوه.

شیخ جوئهیدی بهغدادی رۆژیکیان له شاری بهغدا چوووه دهره موریدانی کهوتنه دواي تا بزنان بۆ کوی دهروات، که لییان پرسی: تهوه بهتهمای کوی؟

لهوهلامدا وتی: دهمهوی بچمه دیدارو دیدهنی بالوولی حهکیم و زانا.

موریدهکان بهلاقرتیوه وتیان: تهو بالوله شیتته، شیت هیچی لی ناگری!

شیخ جوئهید داوی لیکردن بۆ بدۆزنهوه تاوهکو له بیاباندا چنگیان کهوت.

شیخ چوو لهی، سهلامی لی کرد: سلاوت لیبی بالوول گیان.

^{٦٦} - رواه البخاري.

^{٦٧} - رواه مسلم.

بالوول تیله نیگایه کی دایی، وتی: تو کی، ناتناسم؟

شیخ به خو شحالیه وه وتی: من جونهدی به غدادیم.

بالوول وتی: نا، تو شیخه کی به غدادی؟ که واته بانگه وازی خه لکی بو ئیسلام ده کهیت؟

شیخ به بزیه که وه وتی: به لی.

بالوول وتی: یا شیخ پیملی چون خواردن ده خو؟

شیخ به ته وسه وه وتی: یه که مجار (بسم الله) ده کهم، له پیش خو مه وه خواردنه که ده خو، تیکه ی بچوک بچوکی لی ده ده م و له سه رخو ده یجویم و چاو له وانی تر ناکه م و له کاتی خواردندا له یادی هق غافل نام و له کوتایی ده سته کاتم جوان ده شو.

بالوول وتی: چما تو ده ته وی که سانی باش په روره ده بکه ی له کاتی کدا خو ت هیشتا ئادابی ناخواردن نازانی چیه!.

بالوول به جیی هیشت و هه نگاوینا، ری کرد.

موریده کان به جاری وتیان: یا شیخ لیمه گره، نه و کابرایه شیتته.

شیخ به ته وره بییه وه وتی: نه و کابرایه شیت نییه، راستی له قسه کانیدا هه یه و من نایزائم؟

پیی هه لینا، دوی بالوول که وت و پی گیشته وه.. بالوول سه یرنکی کردو دوباره پیوت: تو کی؟

شیخ به سوژه وه وتی: من شیخی به غدادیم، نه و شیخه ی ناخواردنی خو نازانی چونه.

بالوول وتی: ده ی که وایه پرسیرنکی ترت لی ده کهم، نایا ده زانی وتاردان چونه؟

شیخ به وپه ری باوره خو بونه وه زمانی گه راندو وتی: به لی به گویره ی توانا قسه ده کهم، به بی مانایی زمانه ناگه ریم و نادویم، خه لکی بو ری خواو پیغه مبه ری خوا بانگیشته ده کهم و قسه یه ک ناکه م خه لکی به هوییه وه ناتومیدبن، دیسان له وه دا ره چاوی لایه نی جه سته یی و دهروونی خه لکه که ده کهم و هه رچی پیویست بوو له ئادابی که لام، هه موویان بو باس ده کهم.

بالوول وتی: تو وه کو چون ئادابی ناخواردن نازانی چونه، ئاوا نازانی ئادابی وتاردان چونه!

به هلوول به جیی هیشت و موریده کان وتیان: یا شیخ نه و پیواه شیتته چاوه روانی چی لی ده که ی؟ گوپی لی مه گره.

شیخ هه ناسه یه کی قولی هه لکیشاو وتی: من کارم پییه تی، ئیوه نایناسن و نازانن چ دانایه که، بالوول شیت نییه.

دیسان پیی هه لینا و که وته دوی تا پیی گیشته وه، بالوول وتی: وهره بزائم چیت له من ده وی؟ تو که ئادابی ناخواردن و وتاریژی نازانی، وهره پیملی ئادابه کانی خه وتن چیه؟

شیخ وتی: دوی نوژی عیسا کاتی ده سته تال ده م، ده چمه سه ر جیگا و ئادابه کان نه وه ی له پیغه مبه روه

وتراوه، همموویان ده خوینم.

بالوول وتی: ده بزانه ئادا بی خه وتنیشت نه زانی.

ویستی بپوات، جونه یید پیچی پی گرت و پپی وت: بالوول گیان من هیچ نازام، من نه زانم و تو له خوا نزیکی، داوات لی ده کم به حیگمه ته کانی خوت ده وله مه ندم بکهیت و شتم فیبر بکهی.

بالوول وتی: ئیستا که دانت به نه زانی خوت دانا، نه و جا گوی بگره با فیتر بکم بزانه نه وانهی وتت همموویان شتی لاه کی بوون، که باسی خواردم کرد، نه سلی خواردن نه وهیه بهر له هه شتی خواردنه کهت حه لال بیست، چونکه نه گهر له شوینی حه لاله وه ده ستت نه که وتبی، نه و نه و ئادا بانه هیچ سوو دیکیان نیه و خواردنه کهت ده بیته هوئی دلپه شی دل و دهر وون.

نه سل له وتاریژی ته نه نه وهیه نیه تی دلت پاکبی، به لکو هه موو نه وانهی ده یلیسی ده بی مه به ستت په زامه ندی خوی په روه ردگار بیست، چونکه نه گهر بو مه به ستیکی دونیایی بیست، نه وه باشتره هیچ نه لیست و بیته دنگی هه لپه یی. هه روه ها سه بارهت به خه وتن، نه سل وایه له کاتی چونه سه ر جیگا، دلی خوت له هه موو بوغزو رق و کینه و حه سادته پی پاک بکهیه وه، گهر دنی هه موو لایه ک نازاد بکهیت.

📖 ئامانج: به راستی به سه رها تیکی خوش بوو، نه ی با به گیان نازانم پیست نان خواردن ئاو بخومه وه یان له گه ل نان خواردن یان دوا ی نان خواردن؟

📝 عه بدووللا: له زانستی تازه دا نه وه جیگیر کراوه که هه موو زینده وه ریکی زیندوو پی نکه اتوه له ریژه یه کی بهرز له ئاو، بو نمونه نه گهر له سه دا ۱۵ ی ئاوه که ی له ده ست بدات نه وه گیان له ده ست ده دات و له ناو ده چی چونکه هه موو کارلیکه کیمیاوییه کان له ناو خانه کاندای ته و او نایست نه گهر له ناوه ندیکی ئاویدا نه بیست. خوی په روه ردگار به جوژی مرؤفی له پی نکه اتیه زه ی خه لئ کردوه که ریژه ی ئاو له له شی دا نزیکه ی (۷۳ %) و ماده کانی تریش نزیکه ی (۲۷ %)، نه وه ش یه کسانه به و ریژه یی که له ئاو و وشکایی هه ساره ی زه ی به دی ده کریت. له به یانی نه وه هه قیقه ته دا وه ک هاوکیشه یه کی نه گزرو ناماریکی وردو حساییکی بیرکاری، له قورئانی پیروزو قسه له جی دهره ق به وشکایی ۳۳ جار وشه ی (البحر) هاتوه و دهره ق به ناویش ۱۲ جار وشه ی (البر) هاتوه که ده کاته ۴۵ جار. نه گهر ژماره ۳۳ ی ئاو دابه شی سه ر ۴۵ بکه یین نه وه ده کاته (۷۳ %). نه گهر ژماره ۱۲ ی وشکانی دابه شی سه ر ۴۵ بکه یین نه وه ده کاته (۲۷ %).

له وه وه نه وه مان بو دهره که وی وه ک خوی په روه ردگار ده فه رموی: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ﴾^{۶۸} واته: (ئیمه هه موو شتیگمان به نه ندازه و پیوانه دروست کردوه). هه ر له ئاویش هه موو شتیکی زیندوو ی دروست کردوه

﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾^{۶۹} الأنبياء: ۳۰

ئو سەرچاوهی ژيانه، وهك چۆن دروست نيبه له خواردندا زیده‌پۆیی بکهین، به‌همان شیوه دروست نيبه له به‌کارهێنانی ئاودا زیده‌پۆیی بکهین ته‌نانهت ته‌گه‌ر له‌سه‌ر رووبارو ده‌رياشداين، هه‌لبه‌ته‌ گه‌وره‌یی ته‌و نيعمه‌ته به‌شیوه‌یه‌که وه‌كو خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾^{٦٩} واته: (ئایا ته‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون، نه‌یانبینیوه‌و بو‌یان روون نه‌بوته‌وه که به‌ راستی ئاسمانه‌کان و زه‌وی، یه‌ك پارچه‌ بوون، له‌وه‌و دوا لی‌کمان جیا کردنه‌وه، له‌ ئاویش هه‌موو شتیکی زیندوو مان فه‌راهه‌م هه‌یناوه (ئو زۆربه‌ی پیکهاته‌ی له‌شی ئاده‌میزاد و زینده‌وه‌ران و رووه‌ك پیکدی‌نی) ئایا ته‌وانه‌ هه‌ر باوه‌ر ناهه‌ینن) به‌و راستیانه‌و به‌و ده‌سه‌لآته‌ بی‌ سنووره‌ی ئیمه‌؟!).

تا ئیستا له‌خۆمان نه‌پرسیوه‌و ناخۆ حیکمه‌ت چیه‌ی ئاو سی‌ سی‌فه‌تی هه‌یه، ته‌ویش: ١- نه‌تامی هه‌یه ٢- نه‌ بو‌ن ٣- نه‌ره‌نگ.

زانستی سه‌رده‌م پیمان ده‌لیت: هه‌موو ته‌و خواردن و خواردنه‌وانه‌ی بو‌ مرۆف‌ ده‌سته‌به‌رو فه‌راهه‌م هاتوه‌، هه‌موو ته‌و شتانه‌ی روژانه‌ ده‌بخۆین به‌سی‌و و پرته‌قال‌ و گوێزو ... هتد، هه‌موو ته‌و شتانه‌ به‌ ئاو دینه‌ به‌ر، ته‌گه‌ر ئاو تامیکی تایبه‌تی هه‌بوایه‌ ئیدی هه‌رچه‌که له‌و شتانه‌ی ده‌ماخوارد، هه‌موویان یه‌ك تامیان ده‌بوو ته‌ویش تامی ئاو بوو، هه‌روه‌ها ته‌گه‌ر ئاو بو‌نی هه‌بوایه‌ هه‌موو ته‌و میوه‌ جو‌راو جو‌رانه‌ی ده‌ماخوارد دیسان هه‌ر هه‌موویان یه‌ك بو‌نیان ده‌بوو ته‌ویش بو‌نی ئاو بوو. تامی گندۆره‌ له‌تامی شووتی یان هه‌نار جیا نه‌ده‌کرایه‌وه، وه‌ره‌ بی‌نه‌ پێش چاوی خۆت و تا‌قی بکه‌وه‌ بزانه‌ به‌رده‌وام شه‌ریه‌ت بخۆیه‌وه چه‌ند زوو لی‌ی بی‌زار ده‌بی؟ دیسان ته‌گه‌ر ئاو یه‌ك ره‌نگی هه‌بوایه‌ ته‌وه‌ هه‌موو زینده‌وه‌رو گیانله‌به‌ران یه‌ك ره‌نگیان ده‌بوو ته‌ویش ره‌نگی ئاو بوو، هه‌موو زینده‌وه‌ران ره‌نگی ئاویان وه‌رده‌گرت، چونکه‌ زۆربه‌ی پیکهاته‌ی له‌شیان له‌ ئاوه‌و هه‌رچی میوه‌یه‌ك له‌سه‌ر ته‌م دونیایه‌ هه‌یه‌ هه‌ر چه‌ند شیوه‌یان جیا بوایه‌، هه‌موویان یه‌ك ره‌نگیان ده‌بوو له‌کاتی‌کدا خوای په‌روه‌ردگار له‌یه‌ك زه‌وی دا، به‌یه‌ك ئاوی بی‌ بو‌ن و بی‌ تام و بی‌ ره‌نگ سه‌ده‌ها جو‌ر به‌روبوومی به‌تام و بو‌ن و به‌ره‌نگمان پی‌ ده‌دات. حیکمه‌ت له‌و ئاوه‌ ته‌وه‌یه‌ ئاویکی پاک بی‌، واته‌ بی‌ تام و بی‌ ره‌نگ و بی‌ بو‌ن بی‌ت.

سوورپی ئاو به‌لگه‌یه‌کی حاشاهه‌لنه‌گرو حیکمه‌تیکی بی‌ سنووره‌ له‌و به‌خششانه‌ی خوای په‌روه‌ردگار به‌ گیانه‌وه‌رو مرۆفایه‌تی به‌خشیوه‌. بو‌ نمونه‌ که ئاوی ده‌ریاکان ده‌بنه‌ هه‌لم و بو‌ ئاسمان به‌رز ده‌بنه‌وه، پاشان بو‌ چینه‌کانی ژێر زه‌وی داده‌بارین و به‌ته‌ندازه‌یه‌کی دیاریکراو ده‌بیاری‌نی، هه‌ر خۆی زانایه‌ به‌و به‌ره‌ی ده‌نی‌ری، ده‌زانی‌ چۆن هاوسه‌نگی خاک رابگری، ته‌گه‌ر ته‌و به‌ره‌ که‌م بوو، بو‌یان زیاد ده‌کات، ته‌گه‌ر زۆر بوو، له‌سه‌ریان

^{٦٩} - الانبیاء: ٣٠

که م ده کاته وه. ﴿ إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ ﴾ القمر: ۴۹ واته: (ئیمه هه موو شتی کمان به بریکی تایبته دروست کردوه و هه موو شتی که رهنگدانه وهی کار دروستی و حکمه تی خواجه).

ئه و ئا وهی ده چیتته ژیر زهوی، خودا به جوړی جیگری کردوه ناهیلی رۆبچی که شه گهر بیهوی ئه وه به دریزی و قوولییه کی وه ها به ناخی زهوی ده برده خوار، که هه رچی ئامیرو ده زگای پیشکه وتوی دونیا هه یه، نه توانن بیدرزنه وه، وه کو خوی په روه ردگار ده فهرموی: ﴿ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ

بِهِ لَقَدْرُونَ ﴾ ۷۰ واته: (هه ر ئیمه له ئاسمانه وه بارانمان باراندوه به قه ده ریکی تایبته ، به بریکی دیاری کراو ، وه جیگریمان کردوه له ناو زهوی دا و نایه لاین رۆبچی ، پاشان هه ر ئیمه ده توانن ئه و ئا وه له ناو به رین و ئه و سه رچاوانه وشک بکه ین).

بویه ده بینن کاتی ئاوی باران ده چیتته ناو چینه کانی زهوییه وه، به شیوهی کانی او و کاریز سوودی لی و درده گیریتته وه و تا ناخی زهوی ناروات وه ک خوی په روه ردگار ده فهرموی: ﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ

يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴾ ۷۱ واته: (ئه گهر ئاوی کانی و کاریز و روه باره کانتان رۆبچی به ناخی زهوی دا ، کی هه یه بیجگه له خوا که ئاوی پاک و زولالتان بو بهینی؟).

حیکمه تی کی تر شه گهر ئه و ئا وه سویره ی ده ریا هه ر به سویری بباریایه که لای خوی گه وره ژور ئاسانه، ئه و

کاته چی ده بو؟ خوی په روه ردگار له قورثانی پیروژدا ده فهرموی: ﴿ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴾ ۷۲ واته: (ئه گهر بمان ویستایه ئه مان کرد به ئاویکی شور و تال وه ک ئاوی ده ریا). ئه وه ش

نیعمه تی که خوی گه وره به مرۆقی داوه، چونکه له ماوه یه کی کورتی دیاری کراودا ئه و بره کاره بایه ده نیبری و بریکی دیاری کراو له ترشی نیتریک دروست ده کات ۷۳ به بی ئه وهی ئاوه که که لکی بریت و له بهر تالی نه خوړیتته وه و (بی به - اجاج -) ئه و کاته نه مرۆق و نه دارو ده ون و گیانه وهران نه یانده توانی سوودی لی و ده ر بگرن.

۷۰- المؤمنون: ۱۸

۷۱- الملك: ۳۰

۷۲- الواقعة: ۷۰

۷۳- کاتی که باران ده باری و هه وره بروسکه په یدا ده بی ، گریکی کاره بایی دروست ده بیته که نریکه ی (۲۰) ملیون قوولته و ته یاریکی کاره بایی دروست ده کات که (۱۰ تا ۵۰) هزاره می پیر ده بی، جا به هو ی ئه مه وه بریک گازی نایترو جین و ئوکسجین یه که ده گرن و ئوکسیده کانی نایترو جین پیک دینن که ئه ویش له ئاوی بارانه که دا ده تویتته وه و ترشی نیتریک دروست ده کات.

ئاۋى سۈيۈر ھەمۇ دەرياۋ زەرياكانى داپۇشيوھ كە تەگەر ئەو ئاۋانە شيرين بوونايە ئەوھ لەماۋىيەكى كەم بۇگەنى دەبوون و كەلكى بەكارھاتنيان نەدەما .

ئەوجا بۇ ئەوھى لە جەۋھەرى باسەكە دەرئەچين :

بېغەمبەرى خۇا(ﷺ) دەفەرمۇي: (ئەگەر ئاۋ يان شيرت خواردەوھ بە دانىشتنەوھ بىخۇۋە) ^{۷۴} .
(ھەناسەى لەسەر مەدەو فوۋى لى مەكە) ^{۷۵} . (سى ھەناسە بدە لە دەرەوھى جامەكە لە كاتى خواردەنەوھدا) ^{۷۶} .

لە ئادابەكانى ئاۋخواردەنەوھ: سوننەتە بەدەستى راست گلاشەكە بەدەستەوھ بگىرى، ئاۋدەكە بەدانىشتنەوھ لەسەرخۇو بى پەلە پەل بۇيەوھ چونكە ئاۋخواردەنەوھ بە دانىشتن دەبېتتە ھۇي رۇيشتنى ھەمۇ ئەو خلتانەى ھۇكارن بۇ دروستبوونى بەرد لە گورچيلەدا، ھەرۋەھا بەدانىشتنەوھ ئاۋ بۇ ھەمۇلاشە دەچى و ميكرۇبە زيانبەخشەكانى ناۋ گورچيلە لادەبات، سېستەمى ماسولكەكان ئارام و نيگەرانى كەم دەكاتەوھ، دواى وتنى(بِسْمِ اللّٰهِ) بە سى قوم ئاۋدەكە بۇيەوھ كە لەنيۋانيناندا ھەناسەدان ھەبېت، واتە لە دەرەوھى پەرداخەكە ھەناسە بدەو بەم كارە لەشت بۇ ھەر ۋەستانىك، ئوكسجينى زياتر ۋەردەگرى ئەوھش دەبېتتە ھۇي ۋەرگرتنى ئەنسۇلين كە ئەنسۇلين جەستە لە نەخۇشى شەكرە دەپاريزى .

ھەرۋەھا ئاۋگېرپان لەناۋ ھەر دەستەو تاقم و مەجلىسىكدا پويستە لە مرۇقى گەرەو بەتەمەن و لە دەستە راستەوھ دەست پېبكەين و خۇمان دوا كەس لە ئاۋدەكە بۇيەنەوھ .

ئەگەر يەككە ئاۋى پېداى، بە ئەدەبەوھ لېي ۋەربگرە، دواى وتنى (بِسْمِ اللّٰهِ) بە سى جار ئاۋدەكە بۇيەوھ، ئەوجا بلى: (الْحَمْدُ لِلّٰهِ) پاشان دوعاى بۇ بكوھ پېي بلى: (اَللّٰهُمَّ اَطْعِمْ مَنْ اَطْعَمَنِي، وَاَسْقِ مَنْ سَقَانِي) ^{۷۷} واتە:(خۋايە خواردن بدە بەو كەسەى خواردن پى دەدا، ئاۋ بدە ئەو كەسەى ئاۋى بە من دا) .

زانايانى بوارى پزىشكى جەخت لەوھ دەكەنەوھ: ئەوھى بەپېتە ئاۋ دەخواتەوھ، تەرەسوبات لەناۋ كليەى دروست دەبېت .

لەزىيانەكانى ئاۋخواردەنەوھ بەپېتە:

تېنويىتى مرۇقە ناشكىنى، بەدەھەرسى بۇ دروست دەبى و دەبېتتە ھۇي دلەكزى و قورحەى مەعئىدە و دروستبوونى ئىلتىھابى جومگەكان ۋەك پەنجە ئىشەو پشت ئىشە و لەدەستدانى بالانسى شلەى جەستە،

^{۷۴} - رواه مسلم برقم / ۲۰۲۴

^{۷۵} - رواه الترمذى برقم / ۱۸۸۹

^{۷۶} - رواه البخاري برقم / ۲۰۲۸

^{۷۷} - رواه مسلم برقم / ۲۰۵۵

سه‌ره‌پای شه‌وی پارایی و نیگه‌رانی و دوو دلّی زیاد ده‌کات چونکه (فایت ناند/ توفلایت که سیسته‌میکه له جه‌سته‌دا به‌رپسه له په‌ستان و کرده فسیؤلوجیه‌کان) چالاک ده‌بی و ده‌بیته هوی راجله‌کان له جه‌سته‌دا.

📖 ئامانج: تا ئیره شتیکی زور باشت بو باس کردم که تا ئیستا نه‌مده‌زانی، ئه‌ی پیش ده‌رچوون له

مالدا چیکه‌ین و بو خو گوپین و جل و به‌رگ له‌به‌رکردن هیچ ئاداییکی ئه‌وتو هه‌یه په‌یره‌وی بکه‌ین؟

✍ه‌ه‌بدوللا: ته‌گه‌ر گه‌سیک دوا‌ی نویژی به‌یانی له‌مزگه‌وت بمیئته‌وه تا‌وه‌کو خو‌ر هه‌لدی و به‌قه‌ت رمیک به‌رز ده‌بیته‌وه، واته‌ نزیکه‌ی چاره‌گیک تیده‌په‌ری ئه‌وجا دوو‌رکات نویژی چیشته‌نگاو^{۷۸} بکات ئه‌وه خیری حه‌ج و عومره‌یه‌کی ته‌واوی بو ده‌نوسری.

ئیسلام هه‌موو هه‌نگاوه‌کانی ته‌ته‌کیته، مرۆف و اباشه‌ پیش ده‌رچوون یان مانه‌وه‌ی له‌ مال، به‌ چاره‌گیک دوا‌ی خو‌ر هه‌لاتن، ده‌ست نویژ بگری و دوو رکات نویژی چیشته‌نگاو ته‌نجام بدات، چونکه له‌م رووه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا^(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموی: (فِي الْإِنْسَانِ ثَلَاثُمِائَةٍ وَسِتُونَ مَفْصَلًا ، عَلَى كُلِّ مَفْصَلٍ مِنْهَا صَدَقَةٌ . قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ! وَإِنَّا يُطِيقُ ذَلِكَ ؟ قَالَ : أَلَيْسَ يُنْحَى أَحَدُكُمْ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ ؟ وَيُبْرِقُ فِي الْمَسْجِدِ فَيَدْفِنُهَا ؟ فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ فَإِنَّ رَكْعَتِي الضُّحَى تُجْزِيهِ)^{۷۹}

فه‌زل و گه‌وره‌یی نویژی چیشته‌نگاو ئه‌وه‌یه که مرۆف چاکه و سه‌ده‌قه به‌رامبه‌ر ۳۶۰ ئیسقانی جه‌سته‌ی ده‌کات، ته‌گه‌ر دوو رکات ته‌نجام بده‌ی ئه‌وه ۳۶۰ خیرت پی ده‌گات که هه‌ر خیری، یه‌ک به‌ده‌یه، ته‌گه‌ر چوار رکات بکه‌ی ئه‌وه خودا تا‌وه‌کو ئیواره ده‌تپاریژی. بویه ته‌گه‌ر دل‌ت ته‌نگه، پیداو‌یسته‌کت هه‌یه! ده‌ست بو هه‌ر شتیکی ده‌به‌یت و بو‌ت نایه، قه‌رزاری! گه‌روگرت و خه‌م و خه‌فته و په‌ژاره‌یه‌کت هه‌یه! ئه‌وه برۆ نویژی چیشته‌نگاو بکه. ئه‌وه‌تا خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌ هه‌دیسکی قودیسی دا ده‌فه‌رموی: (ابْنُ آدَمَ ، ارْكَعْ لِي أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ أَكْفَكَ آخِرَهُ)^{۸۰} واته: (ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م چوار رکاتی چیشته‌نگاوم بو بکه، ئه‌وه پیداو‌یسته‌یه‌کانی ئه‌و روژه‌ت بو دا‌بین ده‌که‌م).

^{۷۸} - سوره‌تیک به‌ناوی (ضحی) دابه‌زیوه، خوا سویندی پی ده‌خوات. کاته‌که‌ی دوا‌ی خو‌ر هه‌لاتن به‌ئه‌ندازه‌ی رمیک، واته چاره‌گیک دوا‌ی ده‌رکه‌وتنی خو‌ر ته‌نجام ده‌دری و کاته‌که‌ی تا پیش گه‌یشتنی خو‌ر به‌ناوه‌پراستی ئاسمان واته تا‌وه‌کو ۱۵ خوله‌ک پیش نویژی نیوه‌پو ده‌میئی.

گه‌وره‌یی و فه‌زلی نویژی چیشته‌نگاو ئه‌وه‌یه که سه‌ده‌قه‌و چاکه‌ت به‌رامبه‌ر هه‌ر ئەندامیکی له‌شت کردبی، به‌م نویژه ده‌وتری: نویژی سوپاس و به‌نویژی ته‌وبه‌کاران و چاکه‌کاران ناسراوه که فه‌وتا ناگه‌ر درێته‌وه، هۆکاری پاراستنی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی له‌ ناگری دۆزه‌خ، ته‌نجامه‌رانی ئەم نویژه خاوه‌نی کۆشکی نایابن له‌ به‌هه‌شت، ده‌توانی له‌سه‌فه‌ر یان به‌جه‌ماعه‌ت بیکه‌ی، ئه‌وه‌ی چوار رکعات بکات، کیشه‌کانی چاره‌سه‌ر ده‌بیئ.

^{۷۹} - حسن صحیح - أخرجه أبو داود (۵۲۴۲)، وأحمد (۲۳۰۳۷) باختلاف يسير .

^{۸۰} - أخرجه الترمذي برقم/ ۴۷۵ وصححه الألباني في " صحیح الجامع " (۴۳۳۹)

(عائیشه) دایکی ئیمانداران دده فرموی: پیغمبهری خوا که نویتی چیشته نگاهی ده کردو لی ده بؤوه، سه دهیوت: (رب اغفر لی، وثب علی، إِنْكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ)^{۸۱}.

ههروهه ته گهر ویستمان برۆینه دهرهوه بؤ سهه کار یاخود سهردان و شهو شتانه، نابی پؤشاک بؤ فیزو خۆبه زلزاین بیوشین و شهو جلهی له بهری ده کهین دروست نیه وینهی نه شیوا و مه کروهی له سهه ربی.

پیغمبهری خوا (ﷺ) دده فرموی: (لا يدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من كبر ولا يدخل النار من كان في قلبه مثقال ذرة من إيمان فقال رجل يا رسول الله الرجل يحب أن يكون ثوبه حسناً ونعله حسنة فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن الله جميل يحب الجمال إن الكبر من بطن الحق وغمص الناس)^{۸۲}. واته: (ناچیته بهه شت شهوهی بهه قهت میسقاله زهه رهیهه خۆبه زلزاینی له دل دابی و ناچیته دۆزه خ شهوهی بهه قهت میسقاله زهه رهیهه (گهردیلهیهه) ئیمانی له دل دابی. پیاوی و تی: شهی پیغمبهری خوا (ﷺ) پیاو ههیه ههز دهکات جل و بهرگه کهی جوانبی و نهعله کانی جوانبن. پیغمبهری خوا (ﷺ) له وه لامدا فه رموی: بیگومان خوا جوانه و جوانی پیخوشه، خۆبه زلزاین بریتیه له ره تکرده شهوهی ههق و به سووک سهه یرکردنی خه لکی).

ئیمامی عومهر (رضی الله عنه) دده فرموی: (زور سهه سامی گه نجیک ده سووم، جل و بهرگی خاوین و بونی خۆشی لیها تبايه).

شه گهر جل و بهرگت پؤشی، به دهست و پیی راسته دهست پی بکهو ناوی خوی لی یینه، بلی: (بسم الله). کاتیک پیغمبهری خوا (ﷺ) جل و بهرگیکی بیوشیبايه، شهو دوعایهی ده کرد: (الحمد لله الذي كساني هذا ﴿ الثوب ﴾ ورزقنيه من غير حول مني ولا قوة - غفر له ما تقدم من ذنبه وما تأخر)^{۸۳}. واته: (سوپاس و ستایش بؤ شهو خوايهی شهم بهرگ و پؤشاکهی پی به خشیم و رزقیدام به بی ههچ ههول و ماندوو بوون و ههچ ههیزی له منه وه). ههه که سهیک شهم دوعایه بخوینی له کاتی جل و بهرگ له بهرکردن، شهو خوی گه وه ره له تاوانه کانی پیشووی خۆش ده بییت).

شه گهر پیغمبهری خوا عه مامهیهه، قه میسی، بهرگ و پؤشاکیک نوئی له بهر بکردایه، دهیفه رموو: (اللهم لك الحمد أنت كسوتني، أسألك خيرَه، وخير ما صنع له، وأعوذ بك من شره، وشر ما صنع له)^{۸۴}.

^{۸۱} - صحیح ابي داود برقم / ۱۵۱۶

^{۸۲} - الراوي : عبدالله بن مسعود | المحدث : ابن خزيمة | المصدر : التوحيد | الصفحة أو الرقم | ۸۹۸/۲ : خلاصة

حكم المحدث [: اشار في المقدمة أنه صح وثبت بالإسناد الثابت الصحيح

^{۸۳} - صحیح ابي داود برقم / ۴۰۲۳

^{۸۴} - ابن القيم | المصدر : زاد المعاد | الصفحة أو الرقم ۲/۳۴۵ : خلاصة حكم المحدث : صحيح

واته: (خوایه حمد و سوپاس بۆ تۆ که ئەم پۆشاکەت پی بەخشیوم، داوای خێرو چاکەیت لی دەکەم و ئەو خێرو چاکەیی بۆی دروست کراوه، وه پەنات پی دەگرم له شهرو خراپەیی و ئەو شهرو خراپەیی بۆی دروست کراوه).

له ئادابەکانی پۆشینی جل و بەرگ:

* سوننەتە مەردوم جلی سپی لەبەر بکات.

* جله کانی بەری پاک و خاوین رابگرێ.

* ئەگەر جله کانی تووشی لۆج و پووچ بوون، ئوتووی بکات و فیزو کەشخەیی بەسەر کەسەوه پی لی نەدات. نەخاسە لەبەرکردنی پانتۆل و شهروال که ئەگەر شوپ کردنەوه و خشینی لەسەر زهوی بەمەبەستی گەورەیی بیّت، ئەوه دروست نییە و حەرامە.

* کچان پیویستە جلی تاییەت بەخۆیان و کوران بەهەمان شیوه جلی تاییەت بەخۆیان لەبەر بکەن، پیغەمبەر ی خوا (ﷺ) نەفرەتی لەو کەسە کردووه کور خۆی بە کچ بچوینی و کچ خۆی بە کور بچوینی. (لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ، وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ).^{۸۵}

* ئەو جلهی ئافرەت دەپیوشی دەبی ئەستور و درێژو فراوانی و بەتەواوی جەستەیی داپۆشی، چونکە عەورەتی ئافرەت هەموو جەستەییەتی جگە لە دەست و دەم و چاو، بۆ پیاوانیش لە ناوکیهوه بۆ سەر چۆکیهتی، ئەوهوش بەومانایە نیە پیاوان بەو شیوهیە خۆیان بۆ کەسی نامەحرەم نمایش بکەن).

* بۆ ئافرەت دروستە جلی ئاوریشم لەبەر بکات، بەلام پیاو نابی جلیک بپۆشن که له ئاوریشم دروست کرابیّت.

* پیش ئەوهی لەمالهوه بۆ دەرووه برۆی، سەیریکی ئاوینه بکه، سەرو پرچت جوان دایینه، جله کانی بەرت ریک بجه و ئەو دوغایه پیغەمبەر (ﷺ) بخوینه که دەفرەموی: (اللهم أحسنْتَ خَلْقِي فَأَحْسِنْ خُلُقِي).^{۸۶}

واته: (خوایه تۆ منت بە جوانی خەلق کردووه، ئاکارو پەوشتیشم جوان بکه).

* ئەگەر پیللۆت لەپی کرد سوننەتە بەپی راست لەپی بکهیت و بەپی چەپ دایبکەنی، وهکو پیغەمبەری خوا دەفرەموی: (إِذَا أَنْتَعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ، وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّمَالِ، لِيَكُنَ الْيَمْنَى أَوْلَهُمَا تُنْعَلُ، وَآخِرُهُمَا تُنْزَعُ).^{۸۷}

^{۸۵} - صحيح البخاري برقم / ۵۸۸۵

^{۸۶} - الراوي : عائشة أم المؤمنين | المحدث : الألباني | المصدر : إرواء الغليل، الصفحة أو الرقم | ۱/۱۱۵ : خلاصة

حكم المحدث صحيح.

^{۸۷} - صحيح البخاري برقم / ۵۸۵۵

📖 **نامانج:** پیلو به پیتی راست له پیی ده کین و له هاتنه وه به پیتی چهپ دایده کین^{۸۸}، ئەی که چووینه دهره وه، نادابه کان چونه بازار و سهردانی نه خووش و هاوړیته تی و ئەو شتانه چین؟
 ✍ **که به بدوللا:** که چووینه دهره وه به پیتی راست دهرچوو، پیغه مبهه (ﷺ) که له مال دهرده چوو، دهیفرموو: (مَنْ قَالَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ: بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، يُقَالُ لَهُ: هُدَيْتَ وَكُفَيْتَ وَوُقِيْتَ، وَتَنَحَّى عَنْهُ الشَّيْطَانُ)^{۸۹}. واته: (هر که سی له مال وه دهرچوو بلی: به ناوی خوای تاک و ته نیا، پشتم به خوا به ست، وه هیچ هول و هیزی نییه ئیلا به پشت به ستن به خوا نه بیئت و ئەم دو عایه بخوینی، ئەوا پیی دهوتری: ئەمەت به سه و پاریزاویت و شهیتانیشت لی دور ده که ویتته وه).

پوژیکیان هانیا بۆ ئەبو دهردانی سه حابه برد، وتیان: خیرا بکه وه خو، مالتان سوتا؟ وتی: مالی من نییه، مالی من ناسوتی. وتیان: کوره بگهی مالی تویه و مالتان سوتا. وتی: ئاخر من ده لیم مالی من ناسوتی. وتیان: بۆ ئەوه نده باوهرت به خویه؟
 که ده که پرینه وه ده چن سهیر ده که ن مالی ئەو نییه، ئەوه مالی دهوروبه ره که یانه سوتا وه، ئەویش پیوتن: یه قینم له سه ره ئەو فرمووده ی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) هیه که ده لیت: "بسم الله توکلت على الله ولا حول ولا قوة الا بالله" که ئەمەت وت، به هیچ شیوه یه که شهیتان لیت نزیک نابیتته وه.

ئه گهر هاتیه دهره وه، پهیره یی ئەو فرمووده ی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) بکه که ده فرموو: (ایاکم والجلوس بالطرقات . قالوا: یا رسول الله ، ما بُدُّ لنا من مجالسنا نتحدثُ فیها، فقال رسولُ الله صلی الله علیه وسلم: إن أبيتُم فأعطوا الطریقَ حقَّه . قالوا: وما حقُّ الطریقِ یا رسولَ الله؟ قال: غَضُّ البصرِ، وكفُّ الأذی، وردُّ السلام ، والأمرُ بالمعروف ، والنهي عن المنکر)^{۹۰}. واته: (له سه ره ریگا دامه نیشن. ئەوانیش وتیان: ئەهی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) ئیمه ناتوانین له سه ره ریگا دامه نیشن و قسه ی تیدا نه کهین. پیغه مبهه (ﷺ) فرمووی: ئەگهر هر دانیشتن ئەوا حقی ریگا بدهن. ئەوانیش وتیان: حقی ریگا چییه؟ پیغه مبهه (ﷺ) فرمووی: چاوگرتنه وه و نه زهر نه کردن، خوگرتنه وه له نازاردانی خه لک، وه لامدان وه ی سه لام، ری نمایکردنی سه رلیشیواو و ریپیشاندانی ، فرمانکردن به چاکه، قه دهغه کردنی خراپه).

^{۸۸} - له کاتی جل داکه نندن لای چهپ به پیش بخه و هر که سی له کاتی جل داکه نندن بلی "بسم الله" ئەوه جنوکه عه ورتی نابینی.

^{۸۹} - زاد المعاد برقم: ۲/۲۳۶ حسن صحیح

^{۹۰} - صحیح ابي داود برقم/ ۴۸۱۵

له نادابه كانى مافى پىنگا:

* هەر كاتىك له گهلا كەسى يان چەند كەسى يەكتان گرت و تووشى يەك بوون، لەسەر چەقى رىگه مەوہستن و رى له هات و چۆى هاموشۆكەران مەگرن كە ئەو شوینە شوینی هاتوچۆیە، لەشوینىك بوہستن، خەلكى بەسەرەوہ نەبیت.

*خۆتان لە نەزەر بپاريزن، هەر كەسىك بە بەردەمتان تىپه رى بە تايبەت ئەوانەى مەحرەمن، سەپريان مەكەن، چونكە بەسەير كردن گوناھتان دەگاتى.

*چاودىرى رەفتارو ھەلس و كەوت و دانىشتنى ئەم و ئەو مەكەن، مەبنە چاودىرو رەقىب بەسەر خەلكەوہ بزەنن خەلك چى دەلى؟ چى دەكات؟ دەچىتە كوى و... ھتد.

*قاقا و پىكەننستان بەرز مەكەنەوہ.خۆتان لە گالتەو گەپ و شتى پىرو پىوچ بە دوور بگرن با خەلكى لىكدانەوہى خراپتان بۆ نەكەن.
*غەببەتى كەس مەكەن، غەببەت تاوانە.

*جنىو بە كەس مەدەن، ئەگەر جنىوتان بە كەسىك دا، دوغای خىرو بەرەكەتى بۆ بكەن، وەكو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموى: (اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ، فَأَجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ^{٩١} (خوایە ئەگەر جوینم بەھەر ئىماندارى داوہو ئەزىھەتم داوہ، ئەوہى بوى بكە ماىەى نزىك بوونەوہ لە خۆت لەپوژى دوایى).

داوى دەرچوون لەمال، ئەگەر سواری تۆتۆمبیل، ولاغ، مېترۆ، شەمەندەفەر، كەشتى و پاپۆر و فرۆكە بووى كە ھەر يەك لەمانە ھەنگاوى دوورمان بۆ نزىك دەكەنەوہ، كار ناسانىمان بۆ دەكەن، ئەوہ نىعمەتى خوایە پىوپیستە سوپاس و ستایشى خوای لەسەر بكەین.

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەگەر لەسەر پشتى ولاخ جىگىر بوایە بەمەبەستى دەرچوون بۆ سەفەر، سى جار (الله أكبر) ى دەكرد، ئەوجا دەیفەرموو: (پاكى و بىنگەردى بۆ ئەو كەسەى ئەمەى بۆ رەخساندوین و ئىمە دەسەلاتمان نەبوو بەسەرىدا، وە ھەر ئىمە بۆ لای پەروردگارمان دەگەرپىنەوہ). خودایە ئىمە لەم گەشتەماندا داواى چاكەو تەقوات لىدەكەین و داواى كارىكت لى دەكەین خۆت پى پازى بىت، خودایە ئەم گەشتەمان بۆ سووك و ئاسان بكەو دووربەكەمان بۆ نزىك بكەوہ، خوایە تۆ ئاگات لىمانە لە گەشتەكامانداو پارىزەرى كەس و كارمانى كە جىمان ھىشتوہ، خودایە پەنات پى دەگرم لە نارەحەتى گەشت و غەمبارى و ناسۆرى دىمەنەكان و خراپى و نوقسانى لەدواى باشى زیادەو لە پارانەوہى ستملىكراو و خراپ گەرانەوہ بۆ ناو كەس و كارو مال و

^{٩١} - رواه البخاري برقم / ٦٣٦١ و مسلم برقم / ٢٦٠١

سامان) وه ته گهر بگهرايه ته وه شه وهی ده گوت و شه مه شی بو زیاد ده کرد) (گهراينه وه وه ته وه به کارين و ته نها خوا ده پهرستين و بو په روه رد گارمان سوپاسگوزارين)، جا به رده وام شه وهی ده گوت تا وه کو ده چوه ناو شاره وه))^{۹۲}.

رژلهی شیرينم له پيشه وه باسی سه ياره م کرد که له م سه رده مه کړين و فروشتنی زوری پپوه ده کړی و بو وه ته به شیک له پيداويسيته کانی ژيان، هر بو زانياريت ته گهر که سی سه ياره يه کی کړی، جاريه ی کړی که له م سه رده مه که م بوته وه هر نه ماوه، يا خود دوکانی کړی يان مه رومالات، شه سپ، خانو، قیلاو هر شتيکی تر، با شه م دوعايه بکات وه کو پيغه مبهري خوا (ﷺ) ده فرموی: (إذا اشترى أحدكم الجارية، فليقل: اللهم إني أسألك خيرها وخير ما جبلتها عليه، وأعود بك من شرها وشر ما جبلتها عليه، وليدع بالبركة، وإذا اشترى أحدكم بعيراً، فليأخذ بذروة سنانه، وليدع بالبركة، وليقل مثل ذلك)^{۹۳}. واته: (خوايه داواي خيرو چاکه که يت لی ده که م و خيرو چاکه ی شه وه ته بيعه ت و سروشته ی تييدا چاندووته و په نات پی ده گرم له خراپه ی و خراپه ی شه وه ته بيعه ت و سروشته ی تييدا چاندووته).

ته گهر به سه ر به رزاييدا رویشتي، به ره و به رزايی گردنيک، بو چيايه کی سه رکه ش هه لکشای، بو نمونه سواری فروکه بووی يا ته له فريک و قالدرمه و مه سه د، يا خود له ناپارتمان و خانويه کدا له نهومی يه که مه وه چوويه سه رده وه بو نهومی دوهم، سونه ته "الله اکبر" بکه يت و له هاتنه خواره وده "سبحان الله" بکه يت.

کورپی خوّم نامانج:

ثيمه له و قسانه ی پيشه وه دوورو نزيك له ده رگای مزگه وتمان نه دا، باسی مزگه وتمان نه کرد، بو يه شه گهر له ماله وه يان له فه رمانگه و شوييتکه وه به ره و مزگه وت رویشتين، به دهم ريگه وه شه م دوعايه ده خويين:

﴿اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَلْبِي، وَنُورًا فِي قَبْرِي، وَنُورًا مِنْ بَيْنَ يَدَيَّ، وَنُورًا مِنْ خَلْفِي، وَنُورًا عَنْ يَمِينِي، وَنُورًا عَنْ شِمَالِي، وَنُورًا مِنْ فَوْقِي، وَنُورًا مِنْ تَحْتِي، وَنُورًا فِي سَمْعِي، وَنُورًا فِي بَصْرِي، وَنُورًا فِي شَعْرِي، وَنُورًا فِي بَشْرِي، وَنُورًا فِي لَحْمِي، وَنُورًا فِي دَمِي، وَنُورًا فِي عِظَامِي، اللَّهُمَّ اعْظِمْ لِي نُورًا، وَأَعْظِمْنِي نُورًا،

^{۹۲} - كان النبي اذا استوى على بعيره خارجاً الى سفر كبر ثلاثاً، ثم قال: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ (۱۳) وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿۱۴﴾ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هُونْ عَلَيْنَا سَفَرِنَا هَذَا وَأَطْوِعْنَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ وَ الْحُورِ بَعْدَ الْكُورِ وَ دَعْوَةِ الْمَظْلُومِ ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ)). وَإِذَا رَجَعَ قَالَهُنَّ وَزَادَ فِيهِنَّ: ((أَيُّونَ، تَأْيُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ)). فلم يزل يقولها حتى دخل المدينة. "تخریج الکلم الطیب:

۱۷۴/۴، صحیح النسائي: ۵۵۱۳، مختصر البخاري: ۱۲۳۴

^{۹۳} - صحیح ابن ماجه برقم/ ۱۸۳۹

وَاجْعَلْ لِي نُورًا^{٩٤}.

تهو جا بهیپی راست دهجینه ناو مزگهوت و ثم دعوايه دهکین، ودهکو پیغهمبهری خوا (ﷺ) دهفهرموی: (إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَإِذَا خَرَجَ، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ)^{٩٥}. (ته گهر یه کینک له ئیوه چوره ناو مزگهوت بابلی: خواجه دهرگاکانی ره همه تی خوتم لی بکه وهو لی می والاکه وه ته گهر چوره دهر وه بابلی: خواجه داوای خیرو چاکه و به خشش له تو ده که م)^{٩٦}.

جا کاتی چوینه نیو مزگهوت، پیش ته وهی دانیشین، سونه ته دوو رکات نویژی (تحیة المسجد) بکهین، ودهکو پیغهمبهر (ﷺ) دهفهرموی: (إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى يَصَلِّيَ رَكْعَتَيْنِ)^{٩٧} واته: (که سیک ئیوه هاته ناو مزگهوت، با دوو ره که عات نویژ بکات پیش ته وهی دانیشی).

دوای ته واو بوونی نویژی به کومهن، چند ده توانی دعواو نزا بو خوتم و کهس و کارو ئیمانداران بکه و ههندی زیکری تابهت ههیه به به رده و امی دوای نویزه کان بیخوینه، ودهکو:

* (استغفر الله)، (استغفر الله)، (استغفر الله).

* (اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ)^{٩٨}.

* (لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، لا حول ولا قوة الا بالله ولا نعبد الا آياه، له النعمة وله الفضل وله الثناء الحسن، لا اله الا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون)^{٩٩}.

* (اللهم لا مانع لما أعطيت، ولا معطي لما منعت، ولا ينفع ذا الجد منك الجد)^{١٠٠}. (سبحاتك: (سبحان الله). (٣٣) جار (الحمد لله). (٣٣) جار (الله أكبر) (٣٣) جار.

^{٩٤} - رواه البخاري (٦٣١٦)، كتاب الدعوات، باب: الدعاء اذا انتبه بالليل ومسلم برقم (٧٦٣)، كتاب: صلاة المسافرين وقصرها، باب: الدعاء في صلاة الليل وقيامه.

^{٩٥} - صحيح مسلم برقم / ٧١٣

^{٩٦} - ياخود بلي: (أعوذ بالله العظيم، وبوجهه الكريم، وسلطانه القديم، من الشيطان الرجيم) أبوداود وانظر، صحيح الجامع برقم ٤٥٩١ (بسم الله و الصلاة) رواه ابن السني برقم ٨٨ و حسنه الالباني. (و السلام على رسول الله) أبوداود / ١٢٦ / وانظر، صحيح الجامع / ٥٢٨ / ١ (اللهم افتح لي أبواب رحمتك) مسلم / ٤٩٤ / ١ (خوتم به خواي گه وره و به رووی پاک و به ریژی و به ده سه لاتداریتی کون و هه می شهیه یی له شهیتانی دوورخراوه و نه فرهت لی کراو ده پاریزم، به ناوی خواي تاک و ته نیا، دروودو سه لام له سه ر پیغهمبهری خوا (ﷺ)، خواجه دهرگاکانی ره همه تی خوتم لی بکه وهو لی می والاکه).

^{٩٧} - رواه البخاري برقم / ١١٦٧ ومسلم برقم / ٧١٤

^{٩٨} - رواه مسلم برقم (٥٩١).

^{٩٩} - رواه مسلم برقم / ٥٩٤

^{١٠٠} - رواه البخاري برقم / ٨٤٤

بۆ تهواو كردنى ژماره (۱۰۰) بلى: (لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير) ۱۰۱.

* خويندى (ايه الكرسى) يهك جار: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
 * خويندى سورهتى (الإخلاص) سى جار: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝۱ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَكُنْ لَمْ يُولَدْ ۝۳ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝۴﴾ تهنها دواى نويژى بهيانى و مهغريب يهك جار دهخويندى.

* خويندى سورهتى (الفلق) سى جار: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝۵﴾ تهنها دواى نويژى بهيانى و مهغريب يهك جار دهخويندى.

* خويندى سورهتى (الناس) سى جار: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ إِلَهِ النَّاسِ ۝۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝۴ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝۵ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝۶﴾ تهنها دواى نويژى بهيانى و مهغريب يهك جار دهخويندى و له دواى نويژى بهيانى تهو دوعايه دهخويندى: ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَلًا﴾ ۱۰۲.

له ئادابهكانى چوون بۆ مزگهوت:

- * له چوونمان بۆ مزگهوت بۆنى خۆش لهخۆمان بدهين.
- * بهجل و بهرگى پاك و تهميزهوه بهجوانترين شيوه خۆمان برازينينهوه.
- * هيمن و ئارامى نيو مزگهوت بپاريزين و تهو شوينه پاك رابگريين وهكو تف نهكردن و شت فرپدان تييدا.
- * لهناو مزگهوت بهسهر شانى هيچ كهسيك ههنگاو بۆ پيشهوه نهنيين و لهپروژى ههينى كه ماموستا وتارى دا قسه نهكهين.
- * تهگهر سيرو پيازمان خواردبوو تاوهكو نهيينه هوكار بۆ بيزارى موسلمانان، دهكرى لهمالهوه نويژهكانمان بكهين.

۱۰۱ - رواه مسلم برقم / ۵۹۷

۱۰۲ - رواه ابن ماجه برقم (۹۲۵).

*ته گهر له مزگهوت ههستاین ، به پیتی چهپ بچینه دهره وه، بلین: (بِسْمِ اللّٰهِ وَ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُوْلِ اللّٰهِ اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، اللّٰهُمَّ اعْصِمْنِيْ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ) ۱۰۲ واته: (خوای تاك و ته نیا، دروودو سهلامی خوای گهوره له سهه پینغه مبهری خوا (ﷺ) بییت، داوای خیرو چاکه و بهخشش له تو ده کهم، خوایه له شهیتانی دوورخراوه و نه فرهت لیکراوم پپاریزه).

به راستی بو مرۆف دوو شت جیی ته سف و خه فه ته:

یه کهم: پیاویک نه چوو بیته مزگهوت ته نها جه نازه که ی نه بی.

دووه م: ژنیك خۆی دانه پۆشیبی و ته نها کفنه که ی نه بی.

مرۆف له دوو ویستگهی گرنگ به رامبهه خوا ده وهستی، یه که میان له نویژ، دووه میان له گه پانه وهی رۆژی دواپی، بۆیه ته گهر به پوخت و دروستی مافی ویستگهی یه که می دا ، ته وه ویستگهی دووه می بو ناسان ده بی. ده لین: رۆیشتن بو وهرزش چه وری ده توینیتته وه، وه لی رۆیشتن بو مزگهوت گوناھی مرۆف ده توینیتته وه.

📖 ئامانج: بابه گیان هه ر به نویژ ته وه م به بیر هاته وه، هاوړیکه م ته و رۆژه له قوتابخانه ده یوت: **نویژیک هه یه پیی ده وتری: نویژی پرسکردن، پرس و را، منیش سه یرم پیی هات، وتم: هه ر له خوئه وه قسه ی وا مه که نه وه کو گونا هت بگاتی، من ته وه یه که م جارمه گوئیستی قسه یه کی له و شیوه یه ده بم، پرسیار لیره دا ته وه یه: هه ر به راستی شتی وا هه یه؟**

📝 عه بدولاً ئاهیکى قولی هه لکیشاو وتی: ته و هاوړییه ت راستی فه رموو، له ئیسلام نویژیک هه یه سوننه ته پیی ده وتری نویژی پرس واته (الاستخاره) ته و نویژه بو ته وه یه ته گهر ویستت هه ر ئیش و کارو باریک یان هه ر بابه تیکى له م جوړه ته نجام بده ی، خو ت راده ست و ته سلیمی خوا ده که ییت و داوا له خوا ده که ی بو ته وه ی باشرینت بو هه لبریزی.

جابری کوری عه بدولاً (ره زای خوای لی بییت) ده لی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فییری پرسکردن (الاستخاره) ی ده کردین له هه موو کارو باریکماندا هه ر وه کو چۆن فییری سوره تیکى قورئانی ده کردین، ده یفه رموو: ته گهر که سیك له ئیوه ویستی کاریك بکات، با جگه له نویژی فه رز، ته و دوو رکات نویژ بکات، پاشان بلیت: ته ی خودا، من به زانستی خو ت داوات لی ده که م و خیرو چاکه له تو داوا ده خوازم، وه داوای توانا له تو ده که م به توانای خو ت، داوا له فه زلا و به خششی فراوان و گه وریه تو ده که م، چونکه تو به توانای ده توانی هه موو شتیك بکه ییت و من بی توانام و ناتوانم بی ویستی تو هیه چ شتیك بکه م، تو هه موو شتیك ده زانی و لی ت دیارو ئاشکرایه، من بی تو هیه چ نازام و لیم دیار نییه، تو زانی نه ینی و غه یبه کانی. ته ی خودایه، ته گهر ده زانی ته م کاره م "ناوی کاره که ت دینی" چاکه بو من، بو ئایینم، بو دوا رۆژم، یان گو تی: (زوو و دره ننگ) ته وه

۱۰۲ - صحیح ابن ماجه برقم: ۱۲۹/۱

بۆمى سووك و ئاسان بكهو به نسيبم بكهو بهر كه تى تى بجه بۆم، وه ته گهر ده زانى ته م كاره زهره رو زيان و خراپه تى تى دايه بۆ دىن و دونياو زيان و گوزهران و پاشه رۆژم، يان گوتى: (زوو و درهنگ) لىم لادهو منيش له كاره كه لاده، بهلكو ههر چۆنك بى بۆم به خىر بگيروه بريارى چاكه م بۆ بده، بهو كاره م پازى و قايل بكه كه بۆم بريار ده دهى و بۆم دىنيه پيشه وه.

بىگومان تهو كه سهى پرس به خوا ده كات له ريگهى دو عاو پارانه وهو ته نجامدانى نوئىزى (الاستخاره)، پرس و رايۆز به خهلكى بروادار ده كات، له سهر كاره كهى جىگىرو چه سپاو ده بى و زهره ر ناكات، چونكه خواى گه وه سه بارهت به وه ده فهرموى: ﴿وَسْأَوْرُهُمْ فِي الْأَمْرِ إِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ واته: (له كاروبارى زياندا مه شورهت به موسلمانان بكه، ته گهر له سهر كاره كهت چه سپايت، تهوا پشت به خوا بيهسته) ^{۱۰۵}

كه واته پىويسته مرۆف له هه موو كاروبارىكى دا، له خووشى و ناخووشى دا پشت به خوا بيهستى و مه شورهتى پى بكات.

📖 **ئامانج: بابه گيان ببوره حز ناكه قسهت پى ببرم، ئه رى سيله رى ره حم له سهردانى خزم و كس و كار چيهو چۆنه؟**

✍ **كه ره بدوللا: پىغه مبه رى خوا (ﷺ) ده فهرموى: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ) واته: (ههر كه سيك پى خو شه رزق و رۆزى زياد بكات، يان ته مه نى دريژ بى، ته وه با په يوه ندى خزميه تى بگه يه نيئ) ^{۱۰۶}.**
هه لبه ته مه به ست له (يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ) دوو بۆچوون هه يه:

^{۱۰۴} - آل عمران: ۱۵۹

^{۱۰۵} - قَالَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه): كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُعَلِّمُنَا الْأَسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: ((إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَإِنَّتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ - خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَأَجَلِهِ - فَأَقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَأَجَلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي، وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَأَقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ ارْضِنِي بِهِ)) . " البخاري ۱۶۲/۷ . - وَمَا نَدِمَ مَنْ اسْتَخَارَ الْخَالِقَ، وَشَارَرَ الْمَخْلُوقِينَ الْمُؤْمِنِينَ، وَتَثَبَّتْ فِي أَمْرِهِ، فَقَدْ قَالَ سُبْحَانَهُ: ﴿ وَسْأَوْرُهُمْ فِي الْأَمْرِ إِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ﴾ .

^{۱۰۶} - رواه البخاري برقم / ۲۰۶۷ .

*هه‌ندی پێیان وایه به‌هۆی به‌ره‌که‌ت و فراوانی له رزق و رۆزی دا، مانای گه‌یشتنه به هه‌یژیکه‌ی تۆکمه‌و پته‌و له جه‌سته‌دا که له ده‌ردو به‌لا‌و نه‌خۆشی بپارێژی.

*هه‌ندیکی دیکه‌یش پێیان وایه مانای به‌ره‌که‌ته له‌ته‌مه‌ن و خواپه‌رستی و ته‌مه‌ن و سوودگه‌یاندن پێی له‌ دوا‌رپۆژدا، به‌واتایه‌کی تر ئه‌وه‌نده ته‌مه‌نه‌ی هه‌یه‌تی، له‌لایه‌که‌وه ژیا‌نیکه‌ی سه‌ربه‌رزو به‌خته‌وه‌ر به‌سه‌ر ده‌بات و له‌لایه‌کی دیکه‌وه سه‌رفرازی دوا‌رپۆژی دوا‌ی مردنیش بۆ خۆی مسۆگه‌ر ده‌کات.

ده‌گێڕنه‌وه دوو پیاو لای پێغه‌مبه‌ر داوود (عليه السلام) دانیشتبوون، ئیزرائیل فریشته‌ی گیان کێشان که له‌وی بۆ ئاماژه‌ی به‌یه‌ک له‌و دوو پیاوه کرد، وتی: ئه‌م پیاوه‌ی ده‌ییبینی له‌م ژیا‌نه‌دا ته‌نها حه‌وت رۆژ ته‌مه‌نی ماوه. وه‌لی دوا‌ی حه‌وت رۆژه‌که پیاوه‌که هه‌یشتا زیندوو بوو وه‌کو ئه‌وه‌ی ئیزرائیل فه‌رمووی، نه‌ک هه‌ر نه‌مرد، بگه‌ر ته‌مه‌نی درێژ بوو.

پێغه‌مبه‌ر داود که پرسیا‌ری ئه‌و نه‌هه‌یه‌ی کرد، ئیزرائیل له‌وه‌لام‌دا پێی وت: چونکه سه‌ردانی خزمیکه‌ی کرد، خوا ته‌مه‌نی ۱۰ سال زیاد کرد.

سیله‌ی ره‌حم فه‌رمانی خوا‌ی په‌روه‌ردگا‌ره، به‌ئه‌نجامدانی به‌ره‌که‌ت ده‌که‌وتنه‌ نیو مالمان و له‌ باشترینی په‌رسته‌شه‌کانه بۆ نزیک بوونه‌وه له‌خوا.

ئیسلام دا‌کۆکی‌کاره و جه‌ختی زۆری له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌ره‌شه‌ی دوورکه‌وتنه‌وه لێی، مرۆڤ له‌به‌هه‌شت دوور ده‌خاته‌وه، وه‌کو پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمووی: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ) ^{۱۷} واته‌: (ئه‌وه‌ی به‌جاری واز له‌ سیله‌ی ره‌حم بێنی، نا‌چێته به‌هه‌شت).

سه‌ردانی‌کردن چ جایی ئه‌وه‌ی خه‌ریکی گه‌وره‌یه‌و پاداشتی له‌سه‌ر وه‌رده‌گری، له‌هه‌مان کات په‌یوه‌ندیه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان به‌هه‌یژو تۆکمه‌و توندو تۆل ده‌کات، بۆیه هه‌لبه‌ژاردنی کاتی گونجاو بۆ سه‌ردان‌کردن پێویسته، ئه‌گه‌ر چوویه سه‌ردانی هه‌ر مالیک "خزم و ناسیاو یا براده‌ر":

*ئه‌گه‌ر مۆبایلی هه‌بوو، پێش وه‌خته په‌یوه‌ندی پێوه بکه به‌وه‌ی ده‌ته‌وی سه‌ردانی بکه‌یت.

*ئه‌گه‌ر ته‌له‌فۆنی نه‌بوو، ئه‌وه برۆ له‌ پێش ده‌رگای هه‌وشه‌یاندا، چ له‌لای راست یا چه‌پ بوه‌سته، دروست نییه له‌ کونی ده‌رگاوه به‌روانیه‌ته‌ مالیان.

* سی جار له‌ ده‌رگا‌ بده که ده‌کرێ له‌نیوانی هه‌ر له‌ ده‌رگا‌دانیکه‌ چهند خوله‌کێک بخایه‌نی ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌وه‌یه تا خاوه‌ن مال خۆی ده‌گۆرێ یا ناو مال خه‌ر ده‌کاته‌وه، یاخود په‌نگه له‌و کاته‌دا خه‌ریکی نوێژکردن بێت.

^{۱۷}- رواه البخاري و مسلم. ئەوانه‌ی له‌بازنه‌ی سیله‌ی ره‌حم یان په‌حیم ده‌یانگه‌رته‌وه بریتیه له‌ دایک باوک و سه‌رووی ئەوانه: نه‌نک و باپه‌ر، برا، خوشک، مام، خال، خوشکی دایک، خوشکی باون. پوور. هه‌روه‌ها خوار ئەوانه: برازاو خوشکه‌زا دایک سیله‌ی ره‌حم به‌وانه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه.

* خاوهن مال پيش شهوهی دهرگا بکاتهوه، شهگهر وتی: فهرموو نیوه کین؟ نابی بلی منم، وا دروسته ناوی خۆت بلی و ناساندنیکی کورتی خۆی پی بدات.

جابری کوری عهبدولا (رضی الله عنه) دهلی: مؤله تم وهرگرت بجمه خزمه تی پیغه مبهه (رضی الله عنه) فهرمووی: شهوه کییه؟ منیش وتم: منم. پیغه مبهه (رضی الله عنه) پی ناخۆش بوو، فهرمووی: منم، منم "مه بهست شهوهیه ده بویه ناوی خۆی بوتبایه" و له ریوایه تیکدا: وهك شه وهلامه ی منی پیناخۆش بووی^{۱۰۸}.

* شهگهر خاوهن مال دهرگای کردهوه دواي سهلام کردن، پوخسه ت وهر بگره و داواي مؤله تی چوونه ژوره وه بکه، بلی: پوخسه ت هه یه بیینه ژوره وه؟

شهگهر وتی: فهرموو، فهرموو، یاخوا به خیری پی، فهرمووی هاتنه ژوره وه ی لی کردی، به پیش خاوهن مال مه که وه، شه شوینه ی بۆی دهست نیشان کردی، لهو شوینه دانیشه. لهویش خۆت له ههر رهتارو گفتاری به دوور بگره که دلی خاوهن مال شه زیه ت بدات.

* شهگهر خاوهن مال دهرگای کردهوه، دواي سهلام کردن، پوخسه ت وهرگرت وت: بی زه همت پوخسه ت هه یه بیمه ژوره وه؟

شهگهر وتی: نه خیر کاتم نییه یان کاتیکی تر وهره سهردانیم، شهوه به بی عیدزی و نیگهرانی و تووره بوون، ری و ری بگهر پیوه، وهکو پیغه مبهه ری خوا (رضی الله عنه) ده فهرمووی: (إِذَا اسْتَأْذَنَ أَحَدُكُمْ ثَلَاثًا فَلَمْ يُؤَدِّنْ لَهُ فَلْيَرْجِعْ)^{۱۰۹} واته: (شهگهر یه کیکتان سی جار داواي مؤله تی کردو وهلام نه درایه وه، با بگهر پیته وه).

کهواته خویندنه وهی نیمه بو شه که سه وانه بی و ابرانین هزمان پی ناکه ن یان رقیان لیمانه بویه قبولمان ناکه ن، چونکه نیمه نازانین له ماله وه یان چ باسه؟ کی دهلی نه خوشیان نیه و نیمه نازانین؟ کی دهلی که سیکی ناحز به نیمه لهو کاته له مالیان نیه و بو شهوهی کیشه دروست نه بی داوا دهکات بگهر پیینه وه؟ یاخود کی دهلی عوزریکی تایبه ت به خویمان نیه و نیمه نازانین یا کیشه یه کی تایبه ت به خویمان نیه؟.

* شهگهر یه کیک داوه تی ماله وهی کردی، به پیر داواکه ی بچوو (وهك ژن ماره کردن - شه کراو خواردنه وه - ماره پیرن و... هتد به مهرجی شه داوته سهر بو گونا هه نه کیشی) دواي ناخواردن یا شه کاته ی ده مینیه وه، له هه ستاندا و پرای سوپاسی شه له دوو گپرانه وه، نزای خیریان بو بکه وه پیغه مبهه ری خوا ده یه رموو: (اللَّهُمَّ

^{۱۰۸} - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه) قَالَ: اسْتَأْذَنْتُ عَلَى النَّبِيِّ (رضی الله عنه) فَقَالَ: (مَنْ هَذَا). فَقُلْتُ: أَنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (رضی الله عنه): (أَنَا أَنَا). وَفِي رِوَايَةٍ: كَأَنَّهُ كَرِهَ ذَلِكَ. (البخاري / الاستئذان / ۵۸۹۶).

^{۱۰۹} - رواه البخاري برقم / ۶۲۴۵ ، ومسلم برقم / ۲۱۵۳

بَارِكْ لَهُمْ فِي مَا رَزَقْتَهُمْ وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمَهُمْ) ^{۱۱۰} واته: (خوايه بهر هڪت بخهيه رزق و روزيان و لييان خوشبهبو پر حميان پيڻيڪه).

ناماچ له گهرمي ٺهو گفتوگويه دا پشمي، به تاسه وه وتي: بابه گيان له کاتي پشميندا بليم چي؟

ڪهه بدولال: پشمين بؤ مرؤف وه ڪو ٺه بهد هيت و خو نوپي ڪردنه وهيه (تحديث البرنامج) و به پشمين دل بؤ چند چرڪه يهڪ ده وه ستي و اتا مرؤفه كه ده بيته مردويه كي زيندو، چونكه رؤح له جهسته ي درده چي و دو باره ده گه پريته وه، بؤيه لهو دا برانه ي رؤح و جهسته دا ٺه گهر خوا ويستي له سهر نه بي، رؤحه كه ناگه پريته وه. ههروهه سو وديكي تري پشمين ٺه وهيه مي ڪرؤبي زيان به خش فري ده داته دره وه، ههر به وه هؤيه وه کاتيڪ ده پشمين، ناتوانين چاره کانمان به ڪراوه يي بهي لينه وه چونكه به ڪراوه يي چاره کانمان درده چن و ده ته قن.

پيغه مبهري خوا (ﷺ) ده فرموي: (لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ وَنَفَخَ فِيهِ الرُّوحَ عَطَسَ فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، فَحَمِدَ اللَّهُ يَازَنَهُ، فَقَالَ لَهُ رَبُّهُ يَرْحَمُكَ اللَّهُ يَا آدَمُ) ^{۱۱۱} واته: (کاتي خودا چه زه تي ٺاده مي دروست ڪردو رؤحي به بهردا ڪرد، ٺادهم پشمي و به ويستي خوا فرموي: سو پاس و ستايش بؤ خوا. خوي گه وره پيئي فرموي: خوا پر حمت پي بڪات ٺه ي ٺادهم).

له ٺا دابه کاني پشمين:

* ٺه گهر پشمي، سونه ته بليي: الحمد لله.. ده بي ڪه سي به رام بهر بلي: يرحمك الله.. توش بلي: (يهديكم الله و يصلح بالكم) ^{۱۱۲}

* له کاتي پشمين دستت يان ده سته سري بخه ره سهر لووت يان رو خسارت بؤ دوا وه ره گيره.
* تا ده ڪري له سه رخؤ پشمه.

^{۱۱۰} - رواه مسلم برقم ۱۶۱۵/۳

^{۱۱۱} - لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ وَنَفَخَ فِيهِ الرُّوحَ عَطَسَ فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، فَحَمِدَ اللَّهُ يَازَنَهُ، فَقَالَ لَهُ رَبُّهُ يَرْحَمُكَ اللَّهُ يَا آدَمُ، اذْهَبْ إِلَى أَوْلِيكَ الْمَلَائِكَةِ، إِلَى مَلَأَ مِنْهُمْ جُلُوسٍ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ قَالُوا: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى رَبِّهِ، قَالَ: إِنَّ هَذِهِ تَحِيَّتُكَ وَتَحِيَّةُ بَنِيكَ، بَيْنَهُمْ فَقَالَ اللَّهُ لَهُ وَيَدَاهُ مَقْبُوضَتَانِ: اخْتَرِ أَيُّهُمَا شِئْتَ، قَالَ: اخْتَرْتُ يَمِينَ رَبِّي وَكَلَّمْتَا يَدِي رَبِّي يَمِينَ مَبَارَكَةً ثُمَّ بَسَطَهَا فَإِذَا فِيهَا آدَمُ وَذُرِّيَّتُهُ، فَقَالَ: أَيُّ رَبٍّ، مَا هُوَ؟ فَقَالَ: هُوَ لَأِ ذُرِّيَّتِكَ، فَإِذَا كُلُّ إِنْسَانٍ مَكْتُوبٌ عُمُرُهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، فَإِذَا فِيهِمْ رَجُلٌ أَضْوَوْهُمْ أَوْ مِنْ أَضْوَائِهِمْ قَالَ: يَا رَبِّ مَنْ هَذَا؟ قَالَ: هَذَا ابْنُكَ دَاوُدُ قَدْ كَتَبْتُ لَهُ عُمُرَ أَرْبَعِينَ سَنَةً. قَالَ: يَا رَبِّ زِدْهُ فِي عُمُرِهِ. قَالَ: ذَاكَ الَّذِي كَتَبْتُ لَهُ. قَالَ: أَيُّ رَبٍّ، فَإِنِّي قَدْ جَعَلْتُ لَهُ مِنْ عُمُرِي سِتِّينَ سَنَةً. قَالَ: أَنْتَ وَذَاكَ. قَالَ: ثُمَّ أُسْكِنُ الْجَنَّةَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَهْبِطُ مِنْهَا، فَكَانَ آدَمُ يَعُدُّ لِنَفْسِهِ، قَالَ: فَاتَاهُ مَلِكُ الْمَوْتِ، فَقَالَ لَهُ آدَمُ: قَدْ عَجَلْتُ، قَدْ كَتَبْتُ لِي أَلْفَ سَنَةٍ. قَالَ: بَلَى وَلَكِنَّكَ جَعَلْتَ لِابْنِكَ دَاوُدَ سِتِّينَ سَنَةً، فَجَدَدَ فَجَدَدْتَ ذُرِّيَّتَهُ، وَنَسِيَ فَنَسِيَ ذُرِّيَّتَهُ. قَالَ: فَمِنْ يَوْمِئِذٍ أَمْرٌ بِالْكِتَابِ وَالشُّهُودِ. (صحيح الترمذي برقم/ ۳۳۶۸).

^{۱۱۲} - صحيح الادب المفرد/ ۹۲۱

*ئەگەر پشیمینە کەت بەھۆی ھەلامەتەو ھە چەند جارێک دووبارە بۆو، ئەو ھە خۆشێو ھیچ مەلی.

📖 **ئامانج: ئەگەر کەسێک نەخۆش بوو؟**

✍️ **عەبدوللا:** نەخۆشی دەردیکی کوشندەییە، بەلام بەخششیکیکە لە جەوھەردا ھیکمەتیکی گەورە تیئایە، پیئغەمبەری خوا فەرمانان پی دەکات لەبەر ئەو زەرەر و زیانە پیمان دەگات خۆزگە بەمردن نەخووزین، وەکو دەفەرموی: (لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ الْمَوْتَ لَضُرِّ نَزَلَ بِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ مُتَمَنَّيًّا لِلْمَوْتِ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي)^{۱۱۳} واتە: (با ھیچ کەس لە ئیوہ خۆزگە بەمردن نەخووزی لەبەر زیان و زەرەریک کە پیی دەگات، ئەگەر ھەر ناچار بوو بیلی، ئەوا با بلی: خوایە بمژینە تا ئەو کاتە پی زیان بو من باشترەو بمژینە ئەگەر مردن بو من باشترە).

لیرە دەمەوی لەسەر خالیکی بوەستم، ئەویش ئەوہیە کە تو ئازار لەھەر شوینیکی جەستەت ھەبوو، چی دەکەی؟

عَنْ عُمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ النَّقْفِيِّ، أَنَّهُ شَكَاَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) وَجَعًا يَجِدُهُ فِي جَسَدِهِ مُنْذُ أُسْلِمَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ بِاسْمِ اللَّهِ ثَلَاثًا، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ (أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ)^{۱۱۴}.

عوسمانی کوری أبي العاص (رضی اللہ عنہ) بە پیئغەمبەر (ﷺ) ی گوت بەوہی لەوہتە پی موسلمان بووہ ئازاری لە جەستە پی پەیدا بوو، پیئغەمبەر (ﷺ) پیی فەرموو: دەستت لەسەر ئەو شوینە دان پی کە لە جەستەتدا دیش پی و سی جار بلی (بسم اللہ) وە ھوت جار پی بلی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ). (خۆم دەپار پیزم بەخووا بەقودرەت و توانای ئەو لە زیانی ئەم ئازارە پی ھەستی پی دەکەم و مەترسیم لی ھەییە، داوای پار پیزاو بوون دەکەم).

نەخۆش لەھەموو کەس لە پیشتەرە سەردانی بکری لەچا و ئەو کەسە پی تەندروست باشە، جا ئەو کەسە بناسین یان نا.

ھەلبەتە سەردانیکردنی نەخۆش جگە لەوہی رۆژی داو پیمان بیر دەخاتەو، وەلی لەتەک ئەو فەرمانەدا کۆمەلی خیر و پاداشتی گەورە پی سنووری بو دەنوسری.

ئەبو ھوریرە (رضی اللہ عنہ) دەلی: پیئغەمبەر (ﷺ) فەرموویە پی: (خوای گەورە لە رۆژی قیامەت دەفەرموی: ئە پی ئادەمیزاد نەخۆشکەو تم سەردانت نەکردم، دەلی: ئە پی پەرورەدگارم چۆن سەردانت بکەم کە تو پەرورەدگاری

^{۱۱۳} - رواه البخاري برقم / ۶۳۵۱

^{۱۱۴} - رواه مسلم برقم / ۲۲۰۲

هه‌موو جیهانیانی؟ ده‌فرموی: ئەی نەتزانێ فلان بە‌نده‌ی من نە‌خۆش کەوت و سەردانت نە‌کرد؟ ئە‌ی نە‌تزانێ ئە‌گەر سەردانت بکە‌دا یە‌ منت لە‌وێ دە‌ست دە‌کە‌وت؟ ئە‌ی ئادە‌میزاد داوای خۆ‌راکم لێ‌کردی خۆ‌راکت نە‌دامی، دە‌لی: ئە‌ی خوایە من چۆن خۆ‌راکت بە‌ده‌می کە تۆ پەرۆ‌ردگاری هه‌موو جیهانیانی؟ ده‌فرموی: ئە‌ی نە‌تزانێ فلان بە‌نده‌ی من داوای خۆ‌راکی لێ‌کردی، بە‌شت نە‌دا؟ ئە‌ی نە‌تزانێ کە بە‌شت بە‌دایە ئە‌م‌پ‌رۆ لای من دە‌ستت دە‌کە‌وتە‌وه؟ ئە‌ی ئادە‌میزاد داوای ئاوم لێ‌کردی ئاوت نە‌دامی؟ دە‌لی: ئە‌ی پەرۆ‌ردگارم، چۆن ئاوت بە‌ده‌می کە تۆ پەرۆ‌ردگاری هه‌موو جیهانیانی؟ ده‌فرموی: فلان بە‌نده‌ی من داوای ئاوی لێ‌کردی ئاوت نە‌دای، ئە‌گەر ئاوت بە‌دایە ئە‌وه ئە‌م‌پ‌رۆ لای من دە‌ستت دە‌کە‌وتە‌وه) ۱۱۵.

لە‌فرمودە‌یه‌کی دیکە‌دا پی‌غە‌مبە‌ری خوا (ﷺ) ده‌فرموی: (إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمَسِّيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ) ۱۱۶ واتە: (هەر کە‌سی بچیتە سەردانی ب‌رایە‌کی نە‌خۆشی، ئە‌وا لە‌ناو دروینە‌کردنی بە‌ر‌هە‌مه‌کانی بە‌هە‌شت‌دایە تا‌وه‌کو دادە‌نیشی، جا ئە‌گەر دانیش‌ت ئە‌وه پ‌ر‌حمەت و بە‌زە‌یی خوا دە‌ی‌گیریتە‌وه، وە‌ئە‌گەر ئە‌و سەردانە‌ی لە‌کاتی بە‌یانیدا بوو، ئە‌وه ۷۰ هە‌زار فریشتە بۆی دە‌پارینە‌وه لە‌خوا و دوعای خیری بۆ دە‌کە‌ن تا‌وه‌کو ئی‌وارە، وە‌ئە‌گەر ئە‌و سەردانە‌ی لە‌کاتی ئی‌وارە‌دا بوو ئە‌وا ۷۰ هە‌زار فریشتە بۆی دە‌پارینە‌وه لە‌خوا و دوعای خیری بۆ دە‌کە‌ن تا‌وه‌کو بە‌یانی کە پ‌وژێ لی دە‌بییتە‌وه).

پی‌غە‌مبە‌ری خوا (ﷺ) ئە‌گەر برۆ‌یش‌تایە بۆ سەردانی نە‌خۆشی، پیتی ده‌فرموی: (ئە‌م نە‌خۆشییە بە‌ویستی خوا هیچ نییە و پاک‌کەر‌وه‌و ل‌بە‌ری تا‌وانە) ۱۱۷.

۱۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: يَا ابْنَ آدَمَ مَرَضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي، قَالَ: يَا رَبِّ كَيْفَ أَعُودُكَ؟ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فَلَانًا مَرَضَ فَلَمْ تَعُدَّهُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ؟ يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَطَعَمْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي، قَالَ: يَا رَبِّ وَكَيْفَ أُطْعِمُكَ؟ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ اسْتَطَعَمَكَ عَبْدِي فَلَانٌ، فَلَمْ تُطْعِمْهُ؟ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أُطْعِمْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي، يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَسْقَيْتُكَ، فَلَمْ تَسْقِنِي، قَالَ: يَا رَبِّ كَيْفَ اسْقِيكَ؟ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، قَالَ: اسْتَسْقَاكَ عَبْدِي فَلَانٌ فَلَمْ تَسْقِهِ، أَمَا إِنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ وَجَدْتَ

ذَلِكَ عِنْدِي). صحيح مسلم برقم/ ۲۵۶۹

۱۱۶- السلسلة الصحيحة برقم/ ۱۳۶۷

۱۱۷- عن ابن العباس (رضي الله عنه): أن النبي (ﷺ) دخل على أعرابي يعود، قال: و كان النبي (ﷺ) إذا دخل على مريض يعود قال: (لا بأسَ طهوراً إن شاء الله). " صحيح البخاري رقم: ۵۶۵۶ " واته: ((پی‌غە‌مبەر (ﷺ) رویش‌ت بۆ لای پیاویکی دە‌شته‌کی نە‌خۆش و سەردانی کرد، پی‌غە‌مبەر (ﷺ) ئە‌گەر برۆ‌یش‌تایە بۆ سەردانی نە‌خۆشیک پیتی

یا خود دوعای بۆ ده کردو دهیفرموو: (اللهم رب الناس، أذهب الباس، واششفه وأنت الشافي، لا شفاء إلا شفاؤك، شفاء لا يغادر سقماً)^{۱۱۸} واته: (ئهی خوایه، پهروهردگاری خه لکی، لابه ری ئیش و ئازار، شیفای بده تو شیفاده ری، جگه له تو هیچ شیفاده ری نییه، شیفایه که هیچ نه خوشیه که نه هیلی).

جا کوری خۆم، تۆش ئه گهر له جهسته تدا ههستت به ههر ئازاری کرد، په نا بیه بهر ئه م فهرموده ی هاتوه:-
 عن ابن عباس عن النبي ﷺ قال: (مَنْ عَادَ مَرِيضًا لَمْ يَحْضُرْهُ أَجَلُهُ فَقَالَ عِنْدَهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ، عَافَاكَ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ الْمَرَضِ)^{۱۱۹} واته: (ههر که سینک سهردانی نه خوشی بکات که ئه جه لی نه هاتبی و له لای ئه ودا ههوت جار بلی: (أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ) ئیلا خودا له م نه خوشیه ی چاک ده کاته وه).

له ئادابه کانی سهردانی کردنی نه خوش:

* له کاتیکی گونجاو و به نیه تیکی پاک و دلسۆز، ئه گهر کرا به دهست و دیاری، جا شیرینی بی یان گول و ههر شتی، بجیته سهردانی نه خوش.^{۱۲۰}

* ئه گهر چه ند که سی بوون، واباشه که سیکی قسه زان له لای سه ری هه و دانیشی که و پرای پرسیار کردن ده رباره ی جۆری نه خوشیه که، ببیته ئارامی دلان، هیواو ئومیدی له ناخ و دل و دهروون برۆینی. ته نانه ت ئه گهر بکری بۆ دلنه وایی نه خوشه که چه ند رووداو و به سه رهاتیکی خوشی بۆ بگپرتته وه و باس له کرده وه باش و چاکه کانی بکات، له پالدا یادی بجاته وه و پینوینی بکات که له سه ر نه خوشیه که ی ئارامگرو سوپاسگوزاری و هه میشه وره بهرز بی ت و کۆل نه دات، چونکه ئارامگران له سه ر دهر دو به لا، پاداشتی مه زن و بیوینه ی هه یه و ده بیته

ده فهرموو: ئه م نه خوشیه قورس و ناره حه ت نییه له سه رت و به ویستی خوا پاکبوونه وه ته له تاوانه کان)) که واته سونه ته که بچیه لای نه خوش ئه م دوعایه بکه ی.

^{۱۱۸} - السلسلة الصحيحة برقم/ ۲۹۷۲

^{۱۱۹} - رواه أبو داود (۳۱۰۶)، والترمذی (۲۰۸۳)، والنسائی فی (السنن الكبرى) (۱۰۸۸۷)، وأحمد (۲۱۳۸) باختلاف

یسیر.

^{۱۲۰} - دروسته مروؤف برای موسلمانان به دهست و دیاری به سه ر بکاته وه (جا ئه و که سه ساغبی یا نه خوش و دهره دار) جا ئه و دیاری به ئاساییه ئه گهر شتیکی بچووکیش بی ت، له م سۆنگه وه پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رموی: (تهادوا تحابوا) "رَأَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي الْأَدَبِ الْمُفْرَدِ" واته: (دیاری به خشن، خوشه ویستی له نیوانتان بلاو ده بیته وه). ئه وه ش په نگدانه وه کاریگه ری خوی هه یه، ته نانه ت ده توانین دیاری به خشینه ئه وانه یشی خراپه مان دهره ق ده که ن تا به خویاندا بچنه وه.

ھۆكاری سېنەھەدی تاوان و گوناھەكانی، بۆیە ئەگەر خۆای گەورە یەكیكى خۆش بوى ئەوا بەنەخۆشى یان موسیبهت و بەلا و ئافات تاقي دەكاتەوہ.

* باسی شایى و مردنى بۆ مەكە كە نە شایى پى دەكرى و بەو ھۆیەوہ لەمردن دەترسى، بۆیە خۆت بەدوور بگرە لەپرسیارى زۆر ھەوالى ناخۆشى پى مەدە تا بەو ھۆیەوہ زیاتر تووشى تووشى خەم و پەژارەو دلتەنگى نەيیت.

مامۆستا مەلا (میرزای حاجى ئەحمەد تالەبانى) بۆ گىرامەوہ، وتى:

رۆژيكيان چەند كەسيك كۆبووينەوہ، بەھۆى نەخۆشەوہ چووينە سەردانى مامۆستا "فەيسەلى حاجى تەلۆب" و ماوہیەكى باش لەلای ماینەوہ، مامۆستا فەيسەل روى تىكردم و وتى: مامۆستاگيان تكات لى دەكەم ئەگەر لە وتارەكانتدا نەختى باس لە ئادابەكانى سەردانى نەخۆش بۆ ئەو خەلكە بكەى، ئەو خەلكە لە زۆر شت بى تاگان.. منیش پرسيم: مەبەستت لەو قسانە چيە؟! وتى: من دواى ئەو نەشتەرگەريەى بۆم ئەنجام درا، رۆژيكيان كابرەك ھاتە سەردانىم، ورد ورد كەوتە پرسىار كردن: ئەرى نەخۆشەكەت چى بوو؟ لەكەيەوہ تووشى ئەو نەخۆشە ھاتووى؟ لەكوى نەشتەرگەريان بۆ كردى و زۆر پرسىارى تر.. جا ئەوہى من لەو كابرەيەم بيست گەلى عەجيب بوو، لەجياتى قسەى خۆشم بۆ بكات و دلەم بداتەوہ و دوام بۆ بكات، زراوى بردم، پىمى وت: پورزايەكم ھەبوو وەكو تۆ گريپەكى ئەوھای لى ھاتبوو، نەشتەرگەرييان بۆ كرد، كەچى ئاخى ھەر كوشتى و پورزايەكەم مرد.

* تا دەكرى بۆ ماوہیەكى كەم و ديارىكراو ميئەوہ، مەگەر زۆر پىويستبى يان خۆى پىى خۆشەى، چونكە نەخۆش نازارى ھەيە، پىويستى بە پشودان و ھەسانەوہیە.

مامۆستايەكى ئايىنى نەخۆش دەكەوى، زۆر بەدەردەكەيەوہ گرفتار دەبى، گەنجىكى ئاوايى دەچيئە سەردانى و نزيكەى سەعات و نيويك زياتر لەلای دەميئيتەوہ، جا پيش ئەوہى ھەلسى و بړوا، بەدەم زەردەخەنەيەكى گەشەوہ بەمامۆستاكە دەلى: مامۆستا گيان پيش ئەوہى بەجيت بىلم، ھەزدەكەم ئامۆزگاريم بكەى.

ئەويش لەوھلامدا پى دەلى: كورپى خۆم ئەگەر چوويە سەردانى نەخۆش، لە پىنج دەقە زياتر مەميئەوہ.

*دوعاى نەخۆش قبولە، دەكرى داواى نزاى خىر لە نەخۆش بكەن و لەكاتى ھەستان دووبارە ھىواى ساغ و سەلامەتى و چاكبوونەوہى بۆ بخوازين و پى بلىين: چيت پىويستە لەخزمەتداين، ئەگەر زانیتان كەسيكى ھەژارو دەست كورتە، كۆمەك و يارمەتى بۆ كۆ بكەنەوہ. خۆ ئەوانەى نەخۆشى دريژخايەنيان ھەيە وا باشە ماوہ ماوہ سەردانى بكرين، نەك بە بەردەوامى.

ئىمامى (سيوطى) رەھمەتى خۆاى لىبى دەفەرموى: پىنج خەسلەت و سيفەت لەمندايدا ھەيە ئەگەر لە گەورەكان بەرامبەر خوا ھەبوايە، ئەوہ دەبوونە وەلى خوا:

يەكەم: منداڵ گرنكى بە رزق و رۆزى نادات، واتا لە ھەبوون و نەبوونى رزق ناترسى.

دووه: کاتی نه خوښ ده کوی ناشکور نیو و گله بی و گازنده له خوی په روه درگار ناکات.

سییه: که خواردن ده خوښ، بهیه که وه نان ده خوښ.

چواره: کاتی ترسیان بو دی، چاوه کانیان پر ده بی له فهرمیسک.

پینجه: که کیشه یان له نیوان دروست ده بی، به په له ناشت ده بنه وه و په له ده که له چاکر د نه وه دی یه کتر.

📖 **نامانج: ئی که لای نه خوښ ده رچووین و بهره و بازار شوږ بووینه وه؟**

✍ **که به بدوللا:** باشتین دوعا که بچیه بازارو بیخوینی نه و فهرموده دی پیغه مبه ره: (من دخل السوق فقال: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد يحيى ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير كتب الله له ألف ألف حسنة، ومما عنه ألف ألف سيئة ورفع له ألف ألف درجة وبنى له بيتاً في الجنة)^{۱۲۱}. واته: (هر که سی بچیته بازار و بلیت: "هیچ په رستراوی نییه به هه ق جگه له (الله) که تان و ته نیاو بی شه ریکه، مولک و ستایش بو نه وه دی ده یژینی و خووی هه همیشه زیندووه و هه رگیز نامری، خیرو چاکه به ده ست نه وه و به سه ر هه مووشتیکدا به توانا و ده سه لاتداره". نه وه هزار هزار چاکه دی بو ده نووسری و هزار هزار تاوانی له سه ر ده سپرته وه و هزار هزار پله ی به رز ده بیته وه و خانوویه کی له به هشت بو دروست ده کات).

نه گهر له سه ر ری، دارو به ردو هه ر شتی کمان بینی که بو بووه به ربه ست و ناسته نگ بو خه لکی، پیویسته به پیی توانا له شوینه ی لابهین، به مه ی ش چاکه و خیرمان له لای په روه درگار بو ده نووسری.

نه بو هو په ریه (ﷺ) ده لی: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: (پیاویک به لای چله داریکدا تیپه ری که چه قی ریگا که ی گرتبوو، وتی: سویند به خوا ده بی نه و چله داره لا بیه م هه تا نازاری مو سلمانان نه دات، به وه خرایه به هه شته وه)^{۱۲۲}.

نه م چپرۆکه به سه رهاتی پیاویکمان بو باس ده کات که به ریگا که کدا تی ده په ری، لقه داریکی درکاو ی نه بینی فری دراو ته سه ر ریگا که و نه وانه ی به ویدا تیپه ر دهن نازاریان پی ده گات، ده چی لقه داره که پارچه پارچه ده کات و له ریگا که ی دوور ده خاته وه، مه به ستی له م کاره نه وه بوو شتی خراب له سه ر ریگای مو سلمانان لا بیات، جا به و هو یه وه خوا لیی ده بووری و ده بجاته به هه شته وه، ته نانه ت پیغه مبه ر (ﷺ) ده بینی که له به هه شتدا پیاسه ی ده کرد.

۱۲۱ - صحیح الجامع برقم / ۶۲۳۱

۱۲۲ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): مَرَّ رَجُلٌ بِعَصْنِ شَجَرَةٍ عَلَى ظَهْرِ طَرِيقٍ، فَقَالَ: وَاللَّهِ لَأَنْحِينَنَّ

هذا عن المسلمين، لا يؤذيه، فأدخل الجنة. (صحیح الجامع برقم / ۵۸۶۳)

هەندى شت هەيه کارىكى كەم و ماندووبوونىكى كەمى گەرەكە، كەچى لای پەرودەرگار پاداشتىكى نەپراوە و بيشومارى لەسەر وەرەگرى، ئەوەش مانای ئەوەيه فەزل و سۆزو ميهري خۆى پەرودەرگار ئەوەندە فراوانە نەبیتە، بۆ نمونە تۆ دەتەوى لە بازار يان شوينىكى قەرەبالغ و جەنجالدا دەستى نابىنايه بگرى و لە جاده بپهريئیتە، ئەوە چاكهيه، ئەگەر لەناو پاسىندا كەسنى بەسالاچوت بينى بە پيوە وەستاوە، هەستە جىي خۆتى بۆ بكەو بە لە شوينى تۆ دانيشى، ئەوەش هەر خيرو چاكهيه. تەنانەت بەزەبى هاتنەو ئەو تەخووبەى بەزاندووە و گيانە وەرانيش لەخۆ دەگرى.

لە فەرموودەيه كى ديكەدا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموى: (پياويك له دەرەهوى شارو دور له شوينى دانىشتن دەرەو بەرپيوە، زور تينوى دەبى و بەلای بيرىك تى دەپهري، وهلى هيچى پى ناي ئاوى پى دەرپينى، بۆ ناو بيرەكە شوپر دەبیتەو، تير تير ئاو دەخواتەو و دیتە سەرەو، چاوى بە سەگيك دەكەوى ئەو زورى تينووە و زمانى دەرەيناو و لەسەر گليكى شيدار لە دورى بيرەكە داياناو تا تينوويه تيه كەى پى كەم بكاتەو. . پياو كە بەو ديمەنە حالى خوى پيش ئاو خواردنەو كە بير كەوتەو، ئەو جا بيرى كردەو چۆن سەگەكە تير ئاو بکات لەكاتىدا دۆلچەى لى نەبوو تا پر ئاوى بکات و لەبەردەمى دانى، بەناچارى كاله كانى پىي داكەند و شوپبوو ناو بيرەكە، كاله كەى پر ئاو كردو سەرکەوتەو، بەسۆل (كاله) كانى خوى ئاوى دايە سەگەكە، خۆى گەرە بەو هۆيهو لىي خوش بوو) ۱۲۳.

ئەو تە بەپىچە و انەو: (ئافره تى به هوى بهندکردنى پشيله يه كه وه چووه ناو دۆزهخ) (دَخَلَتْ امْرَأَةٌ النَّارَ فِي هَرَّةٍ رَبَطْنَهَا، فَلَمْ تُطْعَمْهَا، وَلَمْ تَدْعَهَا تَأْكُلْ مِنْ حَشَاشِ الْأَرْضِ) ۱۲۴.

ئەو بەسەرھاتى ژنىكى حيمهري ئيسراييليه لە مالهو پشيله يه كى بەند كردبوو، خواردن و خواردنەو پىنەدەو پشيله كە لە تينووتى و برسيتى خۆيدا مردار بوو.

ئەو لەم فەرموودە دەفامرى ئەو يه: ئەگەر ئيمە بەهوى رەوشتى خراب و دلرەقى و حەزکردن بە ئازاردانى گيانە وەرەنەو پىي بچينه تاگر، كەواتە لەهەمبەر چاكە كردن بەرامبەر گيانلەبەران پاداشت وەرەگرين.

بۆ مەزۆف دروستە پەلەو وەرەو گيانە وەرەو رابگرى و بەخيوى بکات، بەلام بەو مەرجهى خواردن و خواردنەو پى بدات و خزمەتى بکات.

۱۲۳- پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموى: (مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ) رواه البخارى. (ئەو هوى رەحم نەكات، رەحمى پى ناكرىت).

۱۲۴- رواه البخارى برقم / ۳۳۱۸.

لهوه وه تیدهگهین چ جای نهوهی دروست نیه نازارو تهشکهنجی مرۆڤ بدری، نهوه بههه مان شیوه دروست نیه نازاری گیانله بهران بدری مهگه نهوانه کوشتنیان ریپیدراوه، بۆ نمونه له کاتی نوێژکردن دوو پشتک بینی، دروسته بیکوژی.

📖 ئامانج: بابە گیان بۆچی زۆر جار که بهیهگهوه دهچینه بازار، لهسه رێی خۆمان کاتی سهیری نهوه گۆرستانه دهکهیت، لهبهر خۆتهوه ههندی ورته ورت و قسهت له دهمهوه دهردهچی، نهوه قسانه چینی؟ ئایا دوعا بۆ مردوان دهکری؟

✍ کهمه بدولال: کورپی خۆم واباشه مرۆڤ ماوه ماوه سهردانی گۆرستان بکات، چونکه مردن و پوژی دوایی بیر دهخاتهوه، نهگه به پیاده یا سواری به تهنیشت ههر گۆرستانی تیپهپی، نهوه سوننهته سلوویان لیبکهی، نهوهش پای ههر چوار مهزهه بهکه (مالیکی و شافعی و حهنبهلی و حنهفی) لهسه ره^{۱۲۵}.

نهگه پیغه مبهری خوا (ﷺ) به تهنیشت گۆرستانی تیپه ریبايه، دهیفرموو: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَلَاحِقُونَ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ)^{۱۲۶}. واته: (سهلامتان لیبی نهی خاوهن خانهکان (خه لکی گۆرهکان) له ئیماندار و موسلمانان، به ویستی خودا ئیمهیش به ئیوه دهگهین، "خوا رهحم به پیشکه وتوهوهکان و دواکه وتوهکانمان بکات" نهوانه ی پیش ئیمه مردون، نهوانهیش له دوا ی ئیمه دهرن"، له خودای گهوره بۆ خۆمان و بۆ ئیوه داوای سهلامهتی و لیبوردن دهکهین).

📖 ئامانج: ههر بهو سهلامکردنه بیرم کهوتوهه ئیمه رۆژانه چاک و چۆنی و سهلام لهم و لهو دهکهین، نهوه شتیکه بهردهوام دووباره دهبیتهوه، ئایا سهلامکردن ئادابی خۆی ههیه؟

✍ کهمه بدولال: نافهرین کورپی خۆم وهک ههز دهکهی پرسی و شت بزانی، چونکه مرۆڤ به پرسیارکردن و ههرگرتنهوهی وهلامهکان، ناخی ئاسوده دهبی و نهوه گری کۆیره ی بۆ دهکریتتهوه تا له شتهکان زیاتر تی بگات. کابرایهک پرسیاری له پیغه مبهری خوا (ﷺ) کرد: چاکترین ئیسلام کامهیه؟ نهویش فرمووی: (خواردن ببهخشیت و سلو بکهیت لهو کهسانه ی دهیانناسی و نهوانه ی نایانناسی).

^{۱۲۵} - پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهفرمووی: (عُودُوا الْمَرْضَ وَاتَّبِعُوا الْجَنَازَةَ تُذَكِّرْكُمْ الْآخِرَةَ) (صحیح الجامع برقم/ ۱۰۹ واته: (سهردانی نهخۆش بکهن و بهسهریان بکهنهوه، وهشوینی جهنازه بکهون چونکه پوژی دوا بیتان بیر دهخاتهوه).

^{۱۲۶} - رواه مسلم برقم/ ۹۷۵

خوای په‌روه‌ردگار له سوره‌تی (النساء) نایه‌تی (۸۶) ده‌فرموی: ﴿وَإِذَا حُيِّتُمْ بِنَحِيَةٍ فَعِيُوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾. واته: (هر کاتی سلاو و چاک و چوښتان له‌گه‌ل کرا، به جوانتر له سلاوه‌که‌ی ئه‌و، یا خود (هیچ نه‌بی) وه‌کو خو‌ی وه‌لام بده‌نه‌وه، بی‌گومان خودا له هه‌موو شتیک ده‌پرسیته‌وه).

ئه‌گه‌ر یه‌کیک پیی وتی: (السلام علیکم)... ئه‌گه‌ر یه‌کیکی تر وتی: (السلام علیکم ورحمة‌الله)... ئه‌گه‌ر یه‌کیکی دی وتی: (السلام علیکم ورحمة‌الله وبرکاته).

به‌پیی فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا:-

که‌سی یه‌که‌م: ده‌چاکه‌ی بو‌ده‌نوسری.

که‌سی دووه‌م: بیست چاکه‌ی بو‌ده‌نوسری.

که‌سی سپیهم: سی چاکه‌ی بو‌ده‌نوسری.

باشترین وه‌لامدانه‌وه ته‌وه‌یه بلیی: (وَ عَلَیْکُمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ). هه‌روه‌ها باشترین که‌س ته‌و که‌سه‌یه که پیشت س‌ه‌لام بکات "واته له سلاو‌کردن ده‌ستپیش‌خهر بیټ".

له ئادابه‌کانی سه‌لام‌کردن:

* سه‌لام‌کردن هۆکاریکه بو‌راکیشانی دل و ده‌روونی به‌رامبه‌رو بلا‌بوونه‌وه‌ی سو‌زو خو‌شه‌ویستی و چوونه به‌هه‌شت، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فرموی: (لا تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا، ولا تؤمنوا حتى تحابوا، أولا أدلکم علی شیء اذا فعلتموه تحاببتم؟ أفشوا السلام بینکم). واته: (هه‌رگیز ناچنه به‌هه‌شته‌وه تاوه‌کو باوه‌ری تیرو ته‌واو نه‌هیئن، وه باوه‌ر نا‌هیئن تاوه‌کو یه‌کترتان خو‌ش نه‌ویټ، ئایا ریگایه‌کتان پی بلیم ئه‌گه‌ر جی به‌جیی بکه‌ن ئه‌وا یه‌کترتان خو‌ش بو‌یټ؟ سه‌لام‌کردن له نیوانتانداندا بلاو بکه‌نه‌وه) ۱۲۷.

* ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی له‌و خیره بی به‌ش نه‌بی، له‌ده‌روه‌ه به‌تایبه‌ت له‌و کوچه‌و کولان و گه‌ره‌که‌ی لپی ده‌ژی، گه‌یشتییه هه‌ر که‌سیک، سلاوی لیبکه جا ته‌و که‌سه بناسی یا نه‌یناسی.

له ئه‌نه‌سه‌وه ره‌زای خوای لیبی ده‌فرموی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌لای مندالاندا تی ده‌په‌ری و سه‌لامی لی ده‌کردن ۱۲۸.

۱۲۷- پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرموی: (ئیمانندان ته‌واو نایټ تاوه‌کو یه‌کترتان خو‌ش نه‌ویټ، ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وی خو‌شه‌ویستن، سه‌لام له یه‌کتر بکه‌ن).

۱۲۸- رواه البخاری و مسلم.

* به پرویه کی گهش و خوښ و کراوه دهستپیشخه‌ری بکهو نهو خیره به‌دهست بینه، دکتور عه‌لی شه‌ریعه‌تی ده‌لیت: (ساده‌ترین به‌خشین نه‌وه‌یه که پیکه‌نین بجه‌یته سه‌ر لیوی که‌سانی که بی‌ری پیکه‌نین ده‌که‌ن).
 * نه‌وه‌سه‌ی زووتر سلاو بکات، نه‌وه‌یان له‌پیش‌ترو باش‌ترو پاداشتی زیاتری پی‌ ده‌گات. (وه‌لی سلاو‌کردن له‌وه‌سه‌انه دروست نیه که له‌ هه‌ق لایانداوه و بیدعه‌چین)^{۱۲۹}.

* سوننه‌ته مرۆڤ له‌هه‌ر مه‌جلیسی یان شوینی هه‌ستاو چووه ده‌روه، له‌گه‌رانه‌وه دووباره سه‌لام بکاته‌وه.
 * سوار، سلاو له‌ پیاده ده‌کات (پیاده نه‌وه که‌سه‌یه به‌پی‌ ده‌روا). پیاده‌یش سلاو له‌ دانیش‌توو ده‌کات (نه‌وانه‌ی دانیش‌توون یان به‌پیوه وه‌ستاون). که‌م سلاو له‌ زور ده‌کات، بچووکیش سلاو له‌ گه‌وره ده‌کات.
 هه‌سه‌نی به‌صری (ره‌حه‌تی خوی لی‌بی) ده‌فه‌رموی: (ته‌وقه‌کردن و ده‌ست خستنه‌ ناو ده‌ست، خوښه‌ویستی زیاد ده‌کات). که‌واته تا ده‌کری له‌گه‌ل سلاو‌کردندا نه‌وه سوننه‌ته زیندوو بکه‌نه‌وه.
 لی‌رده‌ا ده‌بی باس له‌هاورپی و براده‌ری راسته‌قینه بکه‌ین که که‌سیکه‌ خواناس و دم و ده‌ست خاوین و دامین پاک و که‌سی ته‌نگانه‌یه، که‌واته که‌سیکه‌ هه‌لب‌تیره که هه‌لتده‌ب‌تیری، توش وه‌کو خوښه‌ چونکه تو خاوه‌ن نه‌قلی خو‌تی.

ئیمامی ته‌حه‌مه‌تی خوی لی‌بی، ده‌لیت: "هه‌ندی برامان هه‌یه سالی جاریک ده‌یان‌بینین به‌لام له‌ خوښه‌ویستیان دل‌نیا‌ین به‌ه‌راورد به‌وه که‌سه‌نی روژانه ده‌یان‌بینین، خوا دل‌ی نه‌وه که‌سه‌انه خوښ بکات ته‌گه‌ر سه‌ردانمان کردن و پی‌یان گه‌یشتین سوپاس‌گوزار بوون، ته‌گه‌ر که‌مه‌ترخه‌میشمان به‌رامبه‌ر کردن، عوزرمان بو ده‌هیننه‌وه".

ره‌وه‌شتی جوان نه‌وه تالتونه به‌نرخه‌یه گه‌ر بازارپیشی نه‌بی، نه‌وه ری‌زو نرخی خوی هه‌ر هه‌یه.
 هاورپی راسته‌قینه بو مرۆڤ وه‌ک ناوی شیرینه تینویه‌تی ده‌شکینی و هاورپی خراپیش نه‌وه ناوه سویره‌یه تا لی‌بی بچو‌یته‌وه زیاتر توینیت ده‌کات.

هه‌ندی که‌س وه‌کو تو‌پین، چه‌نده بی‌اخه‌یته سه‌ر سه‌رت هه‌ر ده‌که‌ون، به‌لام خستته ژیر پی‌ت نه‌وه یه‌کسه‌ر ده‌وه‌ستن، وه‌ک مامۆستا محمه‌د مه‌لا فایه‌ق ده‌فه‌رموی: هاورپی هه‌یه وه‌ک ده‌رمانه ته‌نها له‌کاتی پی‌ویست به‌کاردی، هه‌یه وه‌ک هه‌وایه بو هه‌موو کات پی‌ویسته‌وه هه‌یه وه‌ک شیرپه‌نجیه هه‌ر نه‌یناسی باشه.
 (الاصعی) ده‌فه‌رموی: (هاورپی نه‌وه قوماشه‌یه شوینی درای جلوه‌رگتان پینه ده‌کات، بو‌یه ده‌بی تاگادارین و بزنان چ قوماشیک بو پینه‌کردن باشه؟).

^{۱۲۹} - (لا یجل لمسلم أن یهجر أخاه فوق ثلاث لیلال، یلتقیان فیعرض هذا ویعرض هذا، وخیرهما الذی یبدأ بالسلام). واته: (دروست نیه موسلمان له‌سی روژ زیاتر قسه له‌گه‌ل برای موسلمانیه نه‌کات و باش‌ترین که‌س نه‌وه‌یه له‌سه‌لام‌کردن ده‌ستپیش‌خه‌ر بی‌ت). رواه البخاری و مسلم

لقمانی حکیم نامۆژگاری کوره‌که‌ی ده‌کرد، ده‌یوت: عه‌قلی خه‌لکی بۆ خۆت ببه.

کوره‌که‌ی پێی وت: چۆن؟

وتی: له‌کاره‌کانت راویژیان پێ بکه، هه‌ر که‌سیک راویژ نه‌کات په‌شیمان ده‌بێ، هه‌ر که‌سیک هاورییه‌تی که‌سی خراب بکات سه‌لامه‌ت نابێ، هه‌ر که‌سیک بچیتته‌ شوینی نه‌شیاو توومه‌تی بۆ دروست ده‌کری، هه‌ر که‌سیک رقی له‌ خراپه‌بێ ده‌پاریزی، هه‌ر که‌سیک چاکه‌ بکات سوپاس ده‌کری، هه‌ر که‌سیک ره‌حمی نه‌بێ، خواش ره‌حمی پێ ناکات.

له‌ فهرمووده‌یه‌کی سه‌حیحی پێغه‌مبه‌ردا هاتوه‌: - پیاویک له‌شاره‌که‌ی خۆیه‌وه‌ بۆ شارێکی تر ده‌روات که نه‌کاری پێ هه‌بووه، نه‌پێویستی، مه‌به‌ستی سه‌ردانه‌که‌ی ته‌نها له‌بهر ئه‌وه‌ بووه‌ له‌بهر خوا خۆشی وسته‌وه‌، خۆشویستن له‌بهر خوا سیفه‌تیکه‌ له‌ سیفه‌ته‌کانی باوه‌ردار، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیمان راده‌گه‌یه‌نی ئه‌وانه‌ی له‌بهر خوا یه‌کتریان خۆش ده‌وی، ئه‌وه‌ له‌ رۆژی دوا‌یی له‌سه‌ر دوانگه‌یه‌کی رۆشنا‌ین، پێغه‌مبه‌ران و شه‌هیدان خۆزگه‌یان پێ ده‌خوازن که‌ ئه‌وه‌نده‌ له‌خواه‌ه‌ نزیکن، خۆی گه‌وره‌ فریشته‌یه‌کی له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاو ده‌نێریتته‌ سه‌ر پێی تا پرسیری لی بکات: ناخۆ مه‌به‌ستی له‌وه‌ سه‌فه‌ره‌ چیه‌ و چ شتی وایلی‌کردوه‌ تا له‌ شاره‌که‌ی بێته‌ ده‌روه‌؟ ئه‌ویش پێی راده‌گه‌یه‌نی ده‌یه‌وی له‌بهر خوا دیدنه‌ی براهه‌کی بکات که‌ جگه‌ له‌ خۆشه‌ویستی خوا هه‌یچ شتی کۆیان ناکاته‌وه‌، ئه‌ویش پێی راده‌گه‌یه‌نی که‌ خوا نارده‌ویته‌ تاوه‌کو پێی رابگه‌یه‌نی خوا خۆشی ده‌وی، له‌بهر ئه‌وه‌ی ئه‌و براهه‌ی له‌پیناوی خوا خۆش ده‌وی، هه‌ر که‌سیک خوا خۆشی وسته‌، به‌خته‌وه‌ری دونه‌یاو قیامه‌ت به‌ده‌ست دینێ.

ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌بهر خوا خۆش وسته‌، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمانان پێ ده‌کات پێی رابگه‌یه‌نین که‌ له‌بهر خۆی گه‌وره‌ خۆشان ده‌وی.

پیاویک له‌لای پێغه‌مبه‌ری خوا بوو (ﷺ)، له‌و کاته‌ پیاویک به‌لای تیپه‌ری، وتی: (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا من ئه‌وه‌ پیاوهم خۆش ده‌وی). پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێی فه‌رموو: (ئایا ده‌زانێ؟ پیت و توه‌ که‌ خۆشت ده‌وی؟) وتی: (نه‌خیر). فه‌رموی: (برۆ پێی بلێ). پیاوه‌که‌ خۆی گه‌یاندی و پێی وت: (من له‌بهر خۆدا خۆشم ده‌وی). ئه‌ویش پێی وت: (خوا خۆشی بووی که‌ منت له‌بهر ئه‌وه‌ خۆش ده‌وی). أن رجلاً کان عند النبی صلی الله علیه وسلم، فمر به رجل، فقال: یا رسول الله! انی لأحبّ هذا. فقال له النبی صلی الله علیه وسلم: أعلمته؟ قال: لا! قال: أعلمه قال: فلحقه، فقال: انی أحبک فی الله، فقال: أحبک الذي أحببتني له^{۱۳۰}.

۱۳۰- صحیح ابی داود برقم/ ۵۱۲۵

گه نېك له دانايه كې پرسى: (چون تهو كهسه بناسم كه منى خوش دهوى؟ تهو وېش له وه لامدا وتى: تهو كهسه توى خوش دهوى كه غم و خهفت و ناخوشيه كانت له گه له هه لگرى، كاتى له لاي ليت بېزار نابى، كه ناتبېنى پرسارت دهكات و تهحوالت دهپرسى و له هه له كانت دهپورى و ههردهم خوى گهورهت بهير دهينيتته وه).

(صفوان)ى كورپى (عبدالله)ى كورپى (صفوان) كه (الدرءاء)ى كچى (أبي الدرءاء) خيزانى بوو فهرموويه تى: هاتم بو شام و رويشتم بو لاي (أبو الدرءاء) له ماله كهى خويداو نه مېينى، وه (أم الدرءاء)م بينى و فهرمووى: ئايا به نيازيت تهم سال بو حج برپوى؟ منيش وتم: به لى، فهرمووى: كه واته دوعاى خيزمان بو بكه له خوا چونكه پيغه مېهر (ﷺ) دهيفه رموو: دوعاى كه سيكى موسلمان بو براكهى له په نهانيدا وهرگيراو، له لاي سه رييه وه فريشته يه كه راسپيردراوه كه هه ر كاتى تهو دوعاى خير بكات بو برايه كى موسلمانى، تهوا تهم فريشته راسپيردراوه ده لىت: خوايه دوعاكهى گيرا بكه و به هه مان شيوهى تهو داواكار ييه بو خوشى جيبه جى بكه ^{۱۳۱}.

هاورپى باش بو مرؤف نيعمه ته، خيره، بهر ده كه تهو به خته وه وري بو دينى، وه لى له ته كدا مرؤقى خراب تاوان و گونا دهينى.

زانايان ده لىن خرابتر له گونا ه چوار شته:-

* پيداگرتن له سه ر گوناخ و دووباره كردنه وهى.

* پاسا وه يتانه وه بو گوناخ.

* به بچوك حساب كردنى گوناخ.

* تاشكرا كردنى گوناخ و بلاو كردنه وهى.

كورپى خوم تامانج گيان:

ئيمه كاتيك باس له رى و شوينى بازار ده كهين، ده بى هوشيارو وريا بين، تاگامان له خومانى، خومان له چاوه چاو و نه زهر بپاريزين. ته گه ر لاماندايه دوكانى يا سوپه ر ماركيت يا لاي ده ستگير و ويستان شتى بگرين و تهو شته مان به دل نه بوو، جا بو ته وهى دلى فروشيار نه رنجى و گهرد نه گرى، پيوست به وه ناكات بلين: تهو شته گرانه ته وه نده ناهينى يان ته وه هيچ نيهه. ده توانين به ته سپايى ههنگاو بگرين و بچينه دوكان و شوين و

۱۳۱- قَدِمْتُ الشَّامَ، فَاتَيْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ فِي مَنْزِلِهِ، فَلَمْ أَجِدْهُ وَوَجَدْتُ أُمَّ الدَّرْدَاءِ، فَقَالَتْ: أَتُرِيدُ الْحَجَّ الْعَامَ، فَقُلْتُ: نَعَمْ، قَالَتْ: فَادْعُ اللَّهَ لَنَا بِخَيْرٍ، فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: دَعْوَةُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ مُسْتَجَابَةٌ، عِنْدَ رَأْسِهِ مَكَكٌ مُوَكَّلٌ كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ، قَالَ الْمَلَكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ: آمِينَ وَكَ بِمَثَلٍ. (صحيح مسلم برقم / ۲۷۳۳).

مارکیتیتیکی تر ، چونکه شته کانی فرۆشیار مولک و مالی خۆیهتی، کهواته نازاده به چهندی ددها، نهوجا نرخه کهی گرانبی یان ههزران نهوه پهیوهندی به ویژدانی نهو کهسهوه ههیهو نهوهی لهسههرته دتهوانی مامهلهی خۆتی لهگهڵ بکهیت و نهگهڕ تهقلت شته کهی گرت نهوه باشهو بیکرپه، وه تهگینا سوپاسی بکهو نهو شوینه بو شوینیکی تر بهجی بینه.

📖 **نامانج: دوا شت کاتی گهراینهوه مال؟**

✍ **کهعه بدوللا:** پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمانان پی دهکات که له بازار یان له سهفهرو ههر شوینی گهراینهوه مال، سهلام بکهین چونکه سهلامکردن دهبیته هۆی دروست بوونی بهرهکات بو نهو کهسهو کهس و کاره کهی. (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: يَا بُنَيَّ، إِذَا دَخَلْتَ عَلَى أَهْلِكَ فَسَلِّمْ يَكُونُ بَرَكَةً عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ) ^{۱۳۲}.

له فرموودهیهکی دیکه دا: (إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ. وَإِذَا دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ: أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ. فَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ: أَدْرَكْتُمُ الْعِشَاءَ وَالْعِشَاءَ) ^{۱۳۳}. واته: (ههر کهسی که دهچیتهوه مال، ناوی خوای هیئا لهکاتی چوونه ژوورهوهو لهکاتی نان خواردن، شهیتانه گهوره که به شهیتانه کانی دیکه دهلی: ئیره جیگی مانهوهی ئیوه نییه وه له هیچ خواردن و خوراکیکی دا بهشی ئیمه نهماوه، بهلام نهگهڕ چوووه ژوورهوهو ناوی خوای نههیئا و لهکاتی ناخواردن ناوی خوای نههیئا، شهیتانه گهوره که دهلیت: شوینی مانهوهو خواردنتان دهستکوت).

کهواته بهوتنی "بسم الله" ده رگا لهسههر شهیتان دادهخهین بیته مالمان و سلاوکردن لهخاو و خیزان، خۆشی و موحه ببهت زیاتر دهکات، جا نهگهڕ مندالی ههبوون، له منداله کانیهوه لهبجووکهوه تا گهورهیان دهست بکات به ماچکردن و له ئامیزیان بگری چونکه نهگهڕ بو ماوهی ۲۰ چرکه باوهش به کهسی بکهی په کهسهر هۆرمۆنیک دردهدات پی دهوتری (توکسیتوسین) نهوهش دهبیته هۆی زیادبوونی متمانهو باوهر بهخوبوون و خۆشهویستی.

کابرایهک چوه لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) و وتی: نهی پیغه مبهری خوا رزقم سواره، نهوهندهی ئیش دهکهم و جووری ئیشه کهم دهگۆرم ههر بهههژاری دهژییم و دهوله مهند نابم! پیغه مبهر (ﷺ) پیی فرمووی: (دهست به سی شت بگره خوا لهههژاری رزگارت دهکات).

^{۱۳۲} - حسنه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب.

^{۱۳۳} - أخرجه مسلم برقم/ ۲۰۱۸

وتی: ئەو شتانه چین؟ پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی: (کاتیك چوویەوہ مال سەلام بکە، سورەتی ئیخلاس بخوینە و سەلاواتم لەسەر لیبیدە) پاش ماوہیەك کابرا ھاتەوہ خزمەت پیغمبەری خوا (ﷺ) کە پرسیری حالی کرد، وتی: سوپاس بۆ خوا ئیستا زۆر دەولەمەند بوومە. پاشان کە چوویە ژووری نووستن یا شوینی خۆ گۆزین، جلەکانی بەرت داکنە و بلی: ((بسم اللہ))^{۱۳۴} واتە: (بەناوی خوا). بۆیە ھەر کەسی لە کاتی جل داکندن بلیت: "بسم اللہ" ئەوہ جنۆکە عەورەتی نابینیت.

ئەوجا جلەکانت جوان دەق و نوشت بکە و ھەلبگرە و جلی مالدەوہ لەبەر بکە.

📖 ئامانج لە گەرمە ی ئەو گەفتوگۆیە، گۆیستی دەنگی کە لە شیرێ دراوسیکەیان بوو دە یقوو قاند. بە دەم زەردە خەنە یەکی گەشەوہ وتی: بابە گیان بۆ قوو قاندنی کە لە شیر، یا زەرپنی گۆیدریژ، هیچ دوعا و شتیکی وامان ھە یە بیخوینین؟

🔪 کە عە بدولال: کۆری خۆم ئە گەر باسی مرۆڤ و فریشتەو جنۆکە بکەین، وەکو پیغمبەری خوا (ﷺ) دە فەرموی: (خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَ خُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَ خُلِقَ آدَمُ مِنْ مِمَّا وَصِفَ لَكُمْ)^{۱۳۵}. کەواتە: فریشتە (مەلائیکە) لە رووناکی دروستکراوہ.. جنۆکە (شەیتان و ئەوہکانی) لە تاگر دروست کراون و مرۆڤیش لە خۆل دروست کراوہ.

فریشتەکانی خوا کە لە شیر دەبینن کە لە رووناکی دروست کراون، بۆیە ھەرگیز بە قوو قاندنی دەنگی کە لە شیر قەرس و نارەحەت و بیتاقەت مەبەو جنیویان پێ مەدە، کە لە ھەمان کات تۆ بۆ نوێژ ھەلدەستینی، وەکو پیغمبەری خوا (ﷺ) دە فەرموی: (لا تَسْبُوا الدِّيكَ، فَإِنَّهُ يَوْظُ لِلصَّلَاةِ)^{۱۳۶}.

واتە: (جنیو بە کە لە شیر مەدەن، چونکە ئەو خەلکی بۆ نوێژ ھەلدەستینی).

لە فەرموودە یەکی دیکەدا ھاتووہ: (إِذَا سَمِعْتُمْ صِيحَ الدِّيَكَةِ فَسَلُّوا اللَّهَ تَعَالَى مِنْ فَضْلِهِ "فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهيقَ الحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ" فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا)^{۱۳۷} واتە: (ئەگەر گۆیتان لە دەنگی کە لە شیر بوو خویندی (قوو قاندی) ئەوہ داوا ی بەخشین و فەزل و پەحمەتی خوا بکەن چونکە لەو کاتەدا فریشتە ی بینوہ، ئەگەر گۆیتان لە زەرپنی گۆیدریژ بوو، ئەوہ پەنا بە خوا بگرن لە شەیتان، چونکە لەو کاتەدا شەیتانی بینوہ).

^{۱۳۴} - صحیح الجامع الصغیر / ۲۶۱۰

^{۱۳۵} - رواہ مسلم برقم / ۲۹۹۶.

^{۱۳۶} - الجامع الصغیر برقم / ۹۷۶۷

^{۱۳۷} - رواہ البخاری برقم / ۳۳۰۳ و مسلم برقم / ۲۷۲۹

بۆيە كەلەشپەر قوقاندنى ، بلى: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ)^{۱۳۸}. واتە: (خوایە داواى فەل و چاكەى تۆ دەكەم).

خۆ ئەگەر گویدریتىك زەرى، بلى: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)^{۱۳۹} واتە: (خوایە پەنات پى دەگرم لە شەیتانى نەفرەتلىكراو).

ئەوئى لیرەدا پىویستە لەسەرى بوەستین ئەوئىە كە توانای بینین لای مرۆفە سنووردارە، مرۆفە ناتوانى ئەو تیشكانە بینى كە دەكەونە سەرووی تیشكى بنەوشەیی و خوار تیشكى سوور بەلام توانای گیانەوارانى وەكو كەلەشپەر گویدریتىك لەهەى ئیمە زیاترەو دەتوانن ئەو تیشكانە بینن.

لیرەدا دەمەوى ئامازە بوە بدم جياواز لە ئاست و رادەى بینینى هەر يەك لە كەلەشپەر گویدریتىك، ئامپەر دەزگای بینینى مرۆفە چوارچۆپەئىەكى دیاریكراوى هەيە، ئەوئەش بەلگەو نیشانەى پىغەمبەریتى ئەو پىشەوايە دەردەخات كە هېچ شتێكى لەخۆو نەوتەو، مەگەر خۆى پەرەردگار ئاگادارى كردۆتەوئە $\text{﴿ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ$

أَلْهَوَىٰ ۖ ﴿۲﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿۴﴾ النجم: ۳ - ۴.

پزىشكێك داوى تىرامان و وردبوونەو لەم فەرموودەى پىغەمبەرى خوا(ﷺ) سەبارەت بە كەلەشپەر گویدریتىك، بۆ ماوئى چەند سالى كەوتە ئەنجامدانى چەندین تووژینەوئى زانستى لەسەر راست و دروستى ئەم قسەيە كە چۆن كەلەشپەر فريشته دەبینى و گویدریتىك شەیتان دەبینى لەكاتىكدا مرۆفە بەو هەموو پىشكەوتنەو تەكنەلۆژياو و زانیاریە بەرفراوانەى خۆى گەورە پى داووە بەردەوام بەدواداچوون بۆ ئاشكراوونى نەپتییەكانى گەردوون و بوونەوئە دەكات، كەچى ئەو شتانه نابینى؟ داوى تاقىكردنەوئىەكى زۆر، ئەوئى سەلمان كە خانەو ئامپەرى بینین لای مرۆفە سنووردارەو مەودايەكى دیاریكراوى هەيە، چاوەكانى مرۆفە شەپۆلى تیشكى رووناكى لە ۴۰۰ نانۆمەتر^{۱۴۰} بۆ ۷۰۰ نانۆ مەتر زیاتر شت نابینى و حەوت رەنگ دەبینى و كەمترینیان رەنگى سوورە، بەلام ژیر سوور

^{۱۳۸} - رواه البخاري رقم: ۳۵۰/۶ و مسلم برقم: ۲۰۹۲/۴

^{۱۳۹} - "أبو داود ۳۲۷/۴، و أحمد ۳۰۶/۳، و صححه الباني في: صحيح ابي داود ۳/۹۶۱

^{۱۴۰} - نانۆ: بریتییە لەیەكەى پىوانەى دریتىك، يەك نانۆ يەكسانە بە (۱۰^{-۹}) مەتر. ئەوئەش لە فیزیادا $\frac{1}{1000000}$

نانۆ: وردترین یەكەى پىوانەى مەترە تا ئىستا دریتىكەى يەك لە بلیۆن مەترە ئەوئەش بەرامبەر دە هیئەندەى یەكەى پىوانەى گەردیلە یەكە كە بە ئەنغستروم ناسراو.

نانۆ لە وشەيەكى ئەغریقى (nanos - نانۆس) هاتووە واتە: قەزەم (كورت)، ئەوئەش بەكارهاتووە بۆ گوزارشتكردنى بەشێك لە ملیار بەشتیكدا، بۆنمونه كە دەلیین نانۆمەتر یان نانۆچركە مەبەست لى بەشێكە لە ملیار بەش لە مەتر یان چركە یان (۱۰^{-۹}) هەموو شتێكى بچوك. زانستى نانۆ دیراسەى بنەما سەرەكیەكانى گەردیلەیی و پىكاتهكانى دەكات كە لە سەد نانۆمەتر تىپەر نابى و لەم رۆژگارە وەك پىویستیهكى لىهاتووە لەبوارەكانى

(تحت الحمراء) نابینى بۆيە ناتوانى ھەموو شتىك بېينى، بۆيە تواناي بېينى تيشكە سوورەكان(الاشعة تحت الحمراء) و سەرۋى تيشكە بەنەفسەجىيەكان(ما فوق الاشعة البنفسجية)ى نېيە، كەچى خۋاي پەرۋەردگار ئەو بېينى بەكەلەشىرۋ گويدريژ داۋە، تواناي بېينى ئەو تيشكانەيان ھەيە، بۆ نمونە فريشته ۋەكو لە قورئان ئامازەي پيدراۋە لە رووناكى (نور) دروست كراۋە، رووناكى لە تيشكى بەنەفسەجىيە، كەلەشىر چۈنكە چاۋەكانى لە ۴۰۰ بۆ سەرۋى ۷۰۰ نانۆمەتر شت دەيىنى، بۆيە دەتوانى فريشته بېينى. ھەرۋەھا شەيتان ۋەكو لە قورئان ئامازەي پيدراۋە كە لە ئاگر دروست كراۋە، ئاگر لە تيشكى ژيتر سوورە، گويدريژ چۈنكە چاۋەكانى لە ۷۰۰ تا خۋار ۴۰۰ نانۆمەتر شت دەيىنى، بۆيە دەتوانى شەيتان بېينى، ئەۋەتا كاتى دەزەپرى ئەۋە ئاگادار كەرنەۋەيە پيمان دەلى: شەيتان ۋا لەۋ دەۋرۋەريەۋە من دەيىنم، تۆش ئەي مرؤف ورياي خۆتە شەيتان فريوت نەدات و فيلت لى نەكات.

كاتىك بەندەكانى خوا خەرىكى زىكر و يادى خوان، لەنپوان فريشته و شەيتاندا، فريشتهكان لىيان نزيك دەبنەۋە شەيتان بەپەلەپروژى لەۋ شويئە نامىنى و دەپرات، چۈنكە بەبېينى نورى فريشته، ئازارى پى دەگات.(زانستى سەردەم ئەۋەدى سەلماندوۋە ئەگەر لەيەك شويئە تيشكى سەرۋى بەنەفسەجى و تيشكە سوورەكان كۆ بكەينەۋە، تيشكە سوورەكان نامىنن و لەناۋ دەچن).

ھەر بۆ زانىارى تۆ:

گويدريژو بۆق و پەپولەۋە مشك پيش روودانى بوومەلەرزە، ھەست بەبوون و روودانى دەكەن، مشك ھەۋلدەدات لەۋ شويئە بۆ شويئىكى ھيئەن و ئارام بروات و بەپەلە بەچكەكانى دەگوازىتەۋە، ۋەك چۆن بۆق و پەپولە بەكۆمەل بەخىرايى لەۋ شويئە دوور دەكەونەۋە، بەھەمان شېۋە گويدريژ ھەۋل دەدا لەۋ شويئە بروات كە ئەگەر بېبەستىۋە ئەۋە بەبى ھۆ دەست دەكات بە لوشكە لوشك و زەرۋ ھۆرۋ زەرين. خوا يارو ياۋەرمانى، بۆ بەياني ھەندى لەۋ دوعايانەشت لەسەر كاغەزىك بۆ دەنووسم، بەپى دەرفەت و بوار بۆ لوان، ھەز دەكەم ھىدى ھىدى بېخويئىيەۋە لەبەريان بكەيت.

ئامانج باۋئىشكى قوۋلى دا، بە ھەلپەيەكەۋە وتى: دەست خۆش بابە گيان بۆ ئەۋ زانىارىيە بەسوودانە، دەى شەۋ شاد،(السلام عليكم)

عەبدوللا ناۋچەۋانى ماچ كەردو وتى: بەھيواي خەۋىكى خۆش (و عليكم السلام و رحمة الله و بركاته)

پزىشكى و ئابوورى جىھانى و پەيوەندىيە نپو دەۋلەتتىيەكان و ژيانى پۆژانەى تاك ، ۋەلى دەكرى بەھۆى تەكنىكى نانۆۋە كەشتى فەزائى ئەۋتۆبەئەندازەي بچوۋكى گەردىلەيەك دروست بكرى و لە جەستەي مرؤفدا جوۋلەي پى بكرى بەتايىبەت لە پروسەي برىنيچى و دەرکردنى بەبى برىندار بوون، ھەرۋەھا دەتوانرى بخرىتە ناۋ كايە پيشەسازىيەكانى شەپۆلى كەھرۆموگناتىسى و ھەر بەۋ تەكنىكەۋە دەتواندرى سەيارەيەك بەقەبارەي پيشۋولەيەك دروست بكرى و ھەر شتى مرؤف بىرى بۆ بچى بەكەمترىن تىچۋو بەدەستى بىنىت.

کتیبی دووہم

□

□

□

کتیبی دووهم

ئیستیخاره... چاوهزار... زیکرهکان

نووسینی

شاخهوان عالی جهمهده

پیداچوونهوهو پیشهکی

م / شوان رابه‌ر

م / شوان رابہر

کتیبی (ئیستیخارہ.. چاوزار.. زیکرہ کان) لہ نووسینی (م / شاخوان علی حمہد ماموکی)، کتیبی کی زور گرنگ و پیویستہ نگہرچی قہ بارہ گہورہ نییہ، لہ بہر ئہ وہی بہ شیوازیکی خوش و باش نووسراوہو بہ لگہی زوری لہ قورئان و سوننہ تیدان، زور نمونہ ی جوانی تیدان، ئایہت و حدیسہ کان کراونہ تہ کوردی، خوینہر بہ باشی لہ مہ بہستہ کانی تی دہگات.

ہہ لہ تہ زور بہی لایہ نہ گرنگ و پیویستہ کانی تیدایہ سہ بارہت بہ مہ سہ لہ ی نوپڑی (ئیستیخارہ) و خوپاراستن لہ (چاوزار) و ئہ نجامدانی (زیکرہ کان). چونکہ ہر یہ کی لہ مہ بابہ تانہ لہ ژانی پوژانہ ماندا گرنگ و پیویستن، کاری زورمان پییانہ، ہر بویہ چہ ندان ئایہت و حدیس لہ سہر ئہ مہ بابہ تانہ ہاتون.

(ئیستیخارہ) واتہ: پرسکردن بہ خوی کردگار بو کاروباری ژیان و پوژانہ، جا لہ وہ گرنگتر چیبہ کہ مروث پرس بہ خوی کردگاری خوی بکات تا داواکاریہ کہی بو یہ کلا بکاتہ وہ، ہہر وہا (چاوزار) ہہ قیقہ تہ و بہ پیی فہرموودہ سہ لمینراوہ، بہ واقعیش زور کہس لیی دہترسی و تووشیشی دہبی، تا راددہیہ کی باش چارہ سہری ئہ وہ شی تیدایہ.

سہ بارہت بہ (زیکرہ کان) مہردوم پیویستہ پوژانہ لہ چہ ندان کاتدا زیگری خوا بکات، بو ئہ وہی لہ خراپہ و شہیتانہ کان بہ دووربی، بو ئہ وہی پھیوہندی لہ گہل خودا بہ ہیژی^{۱۴۷}، لہ وہ شدا زور بہی زیکرہ گرنگ و پیویستہ کانی تیدان. ئیتر ئہ کتیبہ بہ پیی چہ ندان ئایہت و حدیس، بہ بہ لگہی سہ حیج باسی لہ مہ کردوہ کہ پوژانہ زور ئیشمان پییان دہبی. جا ہر کہ سیگ جی بہ جیان بکات، بہ دلنیاپیہ وہ سوودو قازانجی زوری لی و ہر دہ گریٹ. دہستی نووسہر خوش بی، خوی گہورہ پاداشتی خیری بداتہ وہ.

^{۱۴۱} - خوی گہورہ ش سہ بارہت بہ وہ دہ فہرموی: ﴿فَأَذْكُرُ فِي آذَانِكُمْ﴾ البقرة: ۱۵۲ واتہ: یادم بکنہ یادتان دہ کہم.

رېځوښهك...

لهم شهوانه دا هندی میوان وهك هر شهویكى ناسایى تر، ته شریفیان هیئا، ماوهیهكى باش له مالمان مانه وه، بهیه كه وه له درگای زور باس و خواسمان دا، گهلی قسه ی خوښمان كرد. نه وهی پیی دلخوش بووم، نامانجی كورم بوو كه له و دانیشتنه دا بههسته وه بیرو هوش و سهرنجی كوكردبووه، گوئی بو قسه كانمان راده دیرا.

یهك له میوانه كان بهه لپه یه كه وه وتی: لهم ژیا نه جه نجالیه دا زور جار دمه وهی ئیشی كاری ئه نجام بدهم، كه چپی بههوی دوو دللی و گومان و راریی خو مه وه هیچ پریاریکی راست و دروستم پی نادری، نازانم چیبكه م؟! .
پیموت: نویژی ئیستیخاره بكه.

میوانه كه ی تر وتی: منیش زور به دبه خت و بییه خبارو چاره رهم، (سبحان الله) دست بو زیر ببه م، له ناو دستم ده بیته خول. نه وه تا هرچی جاری شتیکی تازه و نوی بو مال وه ده كرم، وهك نه فسه و چاوه زارمان له سه ربی، ئیلا نه گبه تی و نه هامه تی و ناخوشییهك روومان تی دهكات بویه نازانم سه ری كاسم بو كوی هه لبرم ! نازانم چیبكه م؟! .
پیموت: دعای چاوه زار بخوینه.

گهنجیکی تازه هه لچوویش به دم زه رده خه نه یه کی گه شه وه وتی: منیش خویندكارم، زورم هه ز له خویندنه، كه چپی نه و شته ی ده یخوینم و نه زبه ری ده كه م، به زووی له بیرم ده چیته وه، منیش ده پرسم: ئایا بو كاروباری خویندن دوعایه كه هیه په نای بو ببه م و نه نجامی بدهم؟
پیموت: توش ده توانی نه و زیكرو دوعایانه بخوینی كه درگای خوشی و به خته وه ریت لی ده كه نه وه.

وتیان: تو به قسه یه کی كورت وه لآمی هه موومان دایه وه، به لآم ئیمه هیچ له و شتانه به ته واوی نازانین كه تو باسی ده كه ی.
منیش پیموتن: به پشتیوانی خوا به دوورو دریژی وه لآمی هه موو نه و پرسارانه تان دده مه وه، له گه لمین.

نووسهر

نوٲڙى ئىستىخاره چىه؟

كهى ئه نجام ده درى؟ چۆن ده كرى؟

موسلمانى راستەقىينە بۇ ھەموو شتەكانى خۇي، تەنھاو تەنھا داوا لەخوا دەكات، وەك سوننەتى پيغەمبەر (ﷺ) لەسەر ئەو ھەمان رادىنى: (إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعْنِ بِاللَّهِ) بۇيە ئەگەر نيازت و ابوو شتى بکەي، يان داواي ھەر باشەو چاکەيەك بکەي، ئەوە نوپۇزى ئىستىخارە بکەو پشت بەخوای پەروردگار بەستەو راپۇز بەكەسى لەخوت شارەزاتر بکە، چونکە ھەر كەسيك ئىستىخارە بکات، توشى زەرەرو زيان نايەت و ھەر كەسى مەشورەت و راپۇز بەم و بەو بکات، پەشيمانى نايىتە ميوانى.

خۆشەويستان:

پيش ھاتنى ئايىنى پيرۇزى ئىسلام لە نيمچە دورگەي عەرەب، وەكو داب و نەريت، ھەندى شت باو بوو، خەلكەكە خوو و خدەيان پيوە گرتبوو، ھانايان بوى دەبرد، لەكاروبارى رۇژانەياندا تاقىيان دەكردەوہ كە بە تىپرامان و ئەقلىەتى خۇيان بو پاشە رۇژىكى باش و ديارىكردى چارەنوو سيكى شياو، ئەو شتەي ئەنجامى دەدەن پريارىكى دروست و گونجاوہ كە لەبنچينەدا جگە لەكۆمەلى شتى پرو پووچ و ئەفسانە ئاساي بەتال، ھيچى تر نەبوو. بۇ نمونە:

ئەگەر بيانويستايە گەشتيك ئەنجام بدەن، ياخود بازرگانىيەك بکەن، يان ئەو ھتە ژن و ژنخوازىيەك بەرپوہ ببەن و بۇ ھەر كاريكى ديكە، پەنايان دەبردە بەر ئەستىرەناسان تاوہكو سەيرى ئەستىرەيان بۇ بکات بزانى چ چارەنوو سيك لە چاوەروانيان دايە.

دهسپيشخهري دهگل ټو كچه بكم يان نا،^{١٤٤} تهنانهت خودى قوتابى له پيشكه شكر دنى زانكولايڼ بو ټوهى باشترينت بو هلبژيردى، ټوه سووربه لهسهر ههمو ټوهى قازانجى ټوى ټيدايه، خاو و خليچك و ساردو سږ مهبه، بهردهوام بهگرم وگورپيهوه ټوه نويزه بهرپا بكه.

نويزى ئيستبخاره تهنه تايبهت نيه بهكارىكى شهرى و بهس ، بهلكو بو تهواوى كاروباره كانى دونيايه، بو شتى كارىگهري لهسهر ژيانمان هبيت. بهلام ټه نجامدانى بو شته فهرزهكان دروست نيهو نابى، وه بلى: نازانم نويز بكم يا نيكه؟ زهكات بدم يا نهيدم؟ چونكه ټهوانه فهرزن، شتيك نين بخرينه تاي تهرازوى كردن و نهكردنهوه، فهرز دهبي بكرى و واجبه، نابى دوو دلى ټيدا كوښتهوه.

نويزى ئيستبخاره: يهكيكه له هوكاره كانى خيرو بهر كهت^{١٤٥}، فرمان و سوننه ټيكي زيندووى پيغه مبهره (ﷺ)، پشت بهستنه به خواى پهروه دگار، دوعايه، بهر كهته، نارامبه خش و دروستبوونى يهقين و دوا جار ته تسليمبونه به فهرمايشته كانى خواو بهگهوره دانانى خوايه بو كارى كه خيرى دين و دونياى ټيدا بىت.

^{١٤٤} - ئيمامى حاكم ئيستبخاره ي (صلاة الزوج) ناوزهد كردوه، چونكه پرسه ي هاسهرگيرى تهواوكارى نيوه ئيمان و لوتكه ي بهخته وهريه بو مروء ، ويږاى چيكردى بهه شتيكى بچوك، تهنانهت لهو رپيهوه ټوه مندالهي خوا پييان بدات، دهتوانن به پهروه ردهيهكى جوان و سهردهميانه گوښى بكن كه بو داهاتوو له بهرى بهسيڼهوه، پيى دلخوش بن نهك له بهرى هلبين و خوژگه ي نه بوونى بو بخوازن. كهواته بريارى زهواج چاره نووسسازه، پرساندنى بابه ټيكي قورسه. دهكرى دواى هلبژاردنى كه سيك و پاش ټه نجامدانى نويزى ئيستبخاره، بچن پرس و راو راويژ بهو كه سانه بكن كه زهواجيان كردوهو لهو بواره دا شارهزان. ټه وهش نهك بو پياو، بهلكو بو نافرته تيش ههمان شت راسته و دروسته به دوا دچوون بكات.

فاتيمه ي كچى قهيس سه ربه خو شوى نهكرد، چوه خزمهت پيغه مبهرى خواو پرسى پى كرد، وتى: دوو كهس هاتونه ته داوام ، نايا شوو به كامه يان بكم؟.

^{١٤٥} - بهر كهته خوا بهسهر هر كه سيكدا ببارى، ههمو ژيانى دهبيته عبيادهت و خواى پهروه دگار لپي رازى دهبي، دهبيته كه سيكى بهر كه تدار كه سوودى بو خو مال و منال و خيزان و كوهمه لگاكي هبيت. خو ټه گهر هوكاره كانمان نهگرت بهر، له ژيانىكى تال و ناخوش، حال و بارىكى خراب، راکه راکيكي بى سوود گوزهر دهكهن كه سوودمان بو خو مال و منال و تهنانهت دهرو به ريشمان نهبيت.

ئيماندار دهبي ټه نويزو دوعايه بو ههمو كارو كردهوه كانى ټه نجام بدات و پشتگوى و فهراموشى نهكات تا بهخته وهري دين و ژين و دونيا بىت.

هەر كه سيك نويزى ئىستىخاره بكات، تووشى زهرهرو زيان نابيت، به لام دهبى به نهجامه كهى رازيبى، رهنه هه ندى جار ئه و كاره به بپرو ئه قلى سنووردارى ئه و كه سه نه گونجاوبى و به دلى نهبى، ليره دا نابى خوى پهست و پهروش و نيگه ران بكات، چونكه دواتر بوى دهرده كهوى كه له و نهينيه دا چ خيريكى گه و ره هه بووه.

خوای گه و ره شتيك به به نده كهى نادات مه گه ر به خيرو خوشى و باشه بوى نه گه رينيته وه، ئه وهى خوا دهيزانى ئيمه نايزانين، زور شت به باش دهزانين كه چى دوا جار به خراپه به سه رمان ده شكيتته وه، وهك خوای گه و ره ده فهرموى: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ

وَعَسَىٰ أَنْ تَحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ البقرة: ٢١٦

پيغه مبه ر (ﷺ) ئه و بابتهى به بايه خ و گرنگيه وه باس كردووه، ته نانهت بو كرپنى پارچه قوماشيك ئه و نويزهى كردووه. بويه فه رمانى پى كردووين ئه نجامى بدهين، وهكو ده فهرموى: (مَنْ سَعَادَةِ ابْنِ آدَمَ اسْتَخَارَتُهُ اللَّهُ، وَ مَنْ سَعَادَةِ ابْنِ آدَمَ رِضَاهُ بِمَا قَضَى اللَّهُ وَمَنْ شَقَاوَةِ ابْنِ آدَمَ تَرَكَهُ اسْتِخَارَةَ اللَّهِ، وَ مَنْ شَقَاوَةَ ابْنِ آدَمَ سَخَطَهُ بِمَا قَضَى اللَّهُ لَهُ) ^{١٤٦} واته: "له خو شگوزهرانى مروقه، كردنى نويزى ئىستىخاره يه. وه له خو شگوزهرانى مروقه رازيبوونه به وهى خوای پهروه ردار بوى بريار ده دات دواى ئىستىخاره، وه له خراپى مروقه وازهينانيه تى له و ئىستىخاره، ههروه ها له نيشانهى خراپى مروقه، نارازيبوونيه تى به وهى خوای پهروه ردار بوى بريار داوه و تووشى ده بيت."

جابرى كورى عه بدولا (رهزاي خوای ليبي) ده فهرموى: پيغه مبه رى خوا (ﷺ) ئيمه ي فيرى ئىستىخاره ده كرد له هه موو كاره كانماندا، هه ر وهك چو ن فيرى سووره تيكي قورئانى ده كردين.

ههروه ها ده لى: پيغه مبه ر (ﷺ) فه رمانى پى ده كردين كه هه ر شتيكمان كرد نابى سه ره به خو بيكهين، ده بى بچين پرس به خوا بكهين ^{١٤٧}.

ئهم نويزه وهكو نويزى به يانيان دوو ركاته، دواى نيته هيئان "نيه تمه دوو ركات سوننه تى نويزى ئىستىخاره ده كه م (هه رچه نده هيئانى نيته له دلّه) "الله اكبر" هه موو شتى پيوستى

^{١٤٦} - الجامع الصغير، برقم/ ٨٢٣٣

^{١٤٧} - به خته وه رى ئينسان له وه دايه پرس به خوا بكات و خوا خوى بريارى بو بدات و بوى هه ليزى چى بوى چاكه! به لام نه گبه تى و سه ره رويى مروقه له وه دايه خوى له خوا به باشر بزاني، ئه وهش بيركردنه وه يه كى هه له و په له يه، دوا جار تووشى نه هه مته تى دى و هيچ شتى به هانا و هاواريه وه نايه ت.

به نیه ته، مبهست له و نویژه نیه ته که له خوا بپارپیته وه، داوای خپرو بهرکه تهی نه و کاره له خوا بکه ی نه گهر خپری نه وه بو تی ناسان بکات.

له پکاتی به که م دواى خویندنی سوره تی (فاتیحه) سوننه ته سوره تی (قل یا ایها الکافرون) و له پکاتی دووم سوره تی (قل هو الله احد) بخویندری. ههروه ها چهند ده توانی، بو ی ههیه قورئانی تیډا بخوینی.

دواى سه لامدانه وه، دهستی بو ناسمان بهرز بکاته وه، ته وای دلی لای نزا که یی و به سه لا و اتدان له سه ر پیغه مبه ر (اللهم صل على سيدنا محمد و على ال سيدنا محمد) دهست پی بکات، نه و جا بلی: -

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي. فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي. فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ^{١٤٨}). واته: (خوایه من به زانیاری خوت داوات لی ده که م بو م هه لبریره، به توانای خوت داوات لی ده که م توانام بده ری، به فزل و گه وره ییت داوات لی ده که م که تو زانای، من نه زانم، تو به هه موو غه یب و په نهانییه کان ده زانی. خوایه نه گهر نه انجامدانی نه م کاره (ناوی کاره که دینی) قازانجه بو دین و ژین و نیستاو دوایم، بو می ناسان بکه، بو می ریک بجه، بهرکه ته تی تی بجه. خوایه نه گهر نه انجامدانی نه و کاره (ناوی کاره که دینی) زیانه بو دین و ژین و نیستاو دوایم، نه وه لی می دور بخه ره وه و منیش له و کاره دور بخه ره وه، کاریکی با شترم به نسیب بکه و رازیم بکه).

سه باره ت به خویندنی دوعای نیستیخاره دوو بوچوون هه یه:

یه که م: ده کری دواى ته و او بوونی نویژه که، راسته و خو دهست بو ناسمان بهرز بکاته وه و دوعای نیستیخاره بخویندری.

دووم: ده کری نه و دوعایه پی ش سه لامدانه وه، دواى ته و او بوونی ته حیات، بخویندری.

پاشان به رده و امبی له و کاره ی به نیه ته نه جامی بدات، جا نه گهر خپری دونیا و قیامه تی تیډاب، خوا بو ی ناسان ده کات. خو نه گهر خپری تیډا نه بی، نه وه لی دور ده خاته وه.

نه و نویژه هه موو کاتی، شه و و روژ بکری ناساییه.

^{١٤٨} - رواه البخاري برقم / ٧٣٩٠

هه‌ندی پێیان وایه: پێش خه‌وتن باشت‌ترین کاته بۆ ئه‌نجامدانی.

هه‌ندیکی تر پێیان وایه: ئه‌گه‌ر له‌ سێ یه‌کی شه‌و ئه‌نجام بدری کاتیکی گونجاوه که تیایدا دو‌عا قبوله‌وهره‌ت نا‌کریته‌وه.

پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) رینماییکارو مژده‌به‌خشه بۆ هه‌موو کاروباریکی ژیان و ژینی دوای مردن، بۆیه سێ کاته هه‌یه تیایدا نه‌هی^{١٤٩} کراوه، واته: به‌باشی نه‌زانیه نوێژی تیدا ئه‌نجام بدری یا مردووی تیایدا بنیژی.

یه‌که‌م: خۆر تازه هه‌لبی، کورد وته‌نی تازه زه‌رده‌په‌ری دابی تا به‌ ئه‌ندازه‌ی رمیک به‌رز ده‌بیته‌وه، چونکه خۆرپه‌رسته‌کان له‌و کاته‌دا نوێژ ده‌که‌ن و تیایدا کړنۆش ده‌به‌ن.

دووه‌م: ئه‌و کاته‌ی خۆر له‌ ناوه‌راستی ئاسماندایه‌و له‌وپه‌ری گه‌رمی دایه چونکه دۆزه‌خ له‌و ئان و ساته‌دا نیله‌ نیلیه‌تی و ده‌کولێ، بۆیه مرو‌ف له‌و کاته‌دا هه‌یج سیبه‌ریکی نه‌به‌لای رۆژه‌لات و نه‌به‌لای رۆژئاوا نییه، خۆر له‌ ته‌پلی سه‌ری ده‌دات. سییه‌م: ئه‌و کاته‌ی خۆر به‌ره‌و ئاوابوون لار ده‌بیته‌وه.

ئه‌وانه ئه‌و کاتانه‌یه شه‌یتان بۆ خۆره‌لاتن به‌راوردی پێ ده‌کات.

عن عُبَّهٖ بْنِ عَامِرِ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ)، قَالَ: (ثَلَاثُ سَاعَاتٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَانَا أَنْ نُصَلِّيَ فِيهِنَّ أَوْ أَنْ نَقْبُرَ فِيهِنَّ مَوْتَانَا: حِينَ تَطْلُعُ الشَّمْسُ بَارِغَةً حَتَّى تَرْتَفِعَ، وَحِينَ يَقُومُ قَائِمُ الظُّهْرِ حَتَّى تَمِيلَ الشَّمْسُ، وَحِينَ تَضَيِّفُ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ حَتَّى تَغْرُبَ)^{١٥٠}.

دوای ته‌واو بوونی نوێژو دو‌عاکه، به‌چه‌ند رینگه‌یه‌ک ده‌تواند‌ری وه‌لامه‌که وه‌ربگریته‌وه، هه‌رچه‌نده هه‌یج ده‌قیکی ئه‌وتوی له‌باره‌وه نیه، وه‌لی ئه‌زمون ئه‌وه‌ی ده‌رخستوه که:

١- خودی که‌سه‌که پاش ئه‌نجامدانی نوێژه‌که هه‌ست ده‌کات دل و ده‌روونی یه‌کلایی بوه‌ته‌وه له‌سه‌ر کردن یا نه‌کردنی ئه‌و کاره‌ی له‌هه‌لبژاردن و هه‌له‌بژاردنی دا تیایدا دوو دل بووه. بۆیه دل‌فراوان بوونی بۆ کاره‌که و کارناسانی، کاره‌که‌ی له‌سه‌ر قورس ناکات، هه‌روه‌ها له‌ قبول نه‌بوون و نه‌کردنی دا، دلی پێوه ناییت.

^{١٤٩} - حوکمی شه‌ری پێنج شته: یه‌که‌م/ واجب: ئه‌وه‌ی ده‌یکاته له‌سه‌ری پاداشت وه‌رده‌گری و ئه‌وه‌ی نه‌یکاته سزا ده‌دری. دووه‌م/ حه‌رام: ئه‌وه‌ی ده‌یکاته له‌سه‌ری سزا ده‌دری، ئه‌وه‌ی نه‌یکاته پاداشتی له‌سه‌ر ده‌دریته‌وه. سییه‌م/ سوخته: ئه‌وه‌ی ده‌یکاته پاداشت وه‌رده‌گری، ئه‌وه‌ی نه‌یکاته سزا نادریت. چواره‌م/ مه‌کروه: ئه‌وه‌ی نه‌یکاته پاداشت وه‌رده‌گری و ئه‌وه‌ی بی‌کاته سزا نادری. پێنجه‌م/ موباح (رینگه‌پیدا‌راو): کردن و نه‌کردنی وه‌ک یه‌ک وایه موباح ئه‌گه‌ر به‌مه‌ستی عیباده‌ت کرا، ئه‌وه بۆ مرو‌ف پاداشتی هه‌یه.

^{١٥٠} - رواه مسلم برقم/ ٨٣١

۲- دواى ئەنجامدانى نوپۇزەكە ئەگەر نووست، خەونى خۆش بەكارەكەو دەبىنى. دەوترى: خەوبىن بە پرەنگى سىپى يا سەوز بەلگەى ئەوہىہ ئەو كارە باشە و شىاوى ئەوہىہ ئەنجام بدرى. وەلى پرەنگەكانى تر وەك سوور يا پرەش بەلگەى ئەوہىہ ئەو كارە باش نىہ ئەنجامى بدات. كەسى خەوبىن لەنەزانىنى لىكدانەوہى ئەو خەونەى دەبىنى، دەتوانى بچىتە لای كەسىكى شارەزاو ئەزموندار تا لەو رپىہوہ باسى خەونەكەى بۆ بكات و پىپى بلى: من نوپۇزى ئىستىخارەم بۆ ئەو ئىشە كردوہو ئەم خەونەشم بىنووہ. ھەرچەندە مەرج نىہ خەوبىن دواى ئىستىخارە بىت.

۳- دواى نوپۇزەكە ئەگەر خواى پرەوہردگار فەرمانى لەسەربى و خىرى دىن و دواپۇزى تىدا بىت، ئەوہ لەبەرچاوى جوان دەكات، دلى پىپى خۆش دەبى كە حەز بەپىادە كردنى بكات. واتە: دواى كردنى نوپۇزەكە، بەھۆكارىكەوہ ئىشەكەى بۆ ئاسان دەكات بەشپوہىەك كە ھەموو شتىكى باشى بىتە پىش . خۆ ئەگەر فەرمانى خواى لەسەر نەبى، ئەوہ ئىشەكەى لەبەرچاوى پرەش دەبى و دلى لەسەر نامىنى و كارەكەى لەسەر قورس و گران دەبىت.

ھەرەھا دەبى ئەوہ بزانىن لەنەبوونى ئەو نىشانانەى سەرەوہ، مەرج نىہ بلىن ئەو ئىستىخارە شوپىنى خۆى نەگرتووہ چونكە ھەموو زانىارىيەكى پەنھان و ئاشكرا تەنھا لای خوايە، جا ئەو زانىارىيە چۆنەو بە چ شپوہىەكە، ئەوہ ئىمە پىپى نازانىن -واللہ أعلم-
چەند تىبىنىيەكى كورت:-

۱- نوپۇزى ئىستىخارە ئەسلەكەى داواكارى و دوعايە، تۆ لەخوا دەپارپىہوہ، پارانەوہ دەبى بە خشوع و كپوزانەوہبى، وەك زانىايان دەريانخستووہ ئەو شوپىنەى لە مېشك بەرپرسە بۆ بپاردان، پىشەوہى سەرە (الناصية) كە لەكاتى نوپۇزدا ئەكتىف و چالاک دەبى، بەتايبەت نوپۇزىك بەخشوعوہ بكرى. كەواتە ويستت ھەر بريارىك بەدى، ئەوہ بەخشوعوہ نوپۇز بەك، وەكوخواى پرەوہردگار دەفەرموى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ ﴿٢﴾﴾^{۱۰۱} واتە: (بىگومان ئەو باوہردارانە سەردەكەون كە لە نوپۇزەكانياندا دل و دەروونيان ئامادەيەو خشوعيان ھەيە).

۲- ئەگەر بەجارى ھىچى بۆ روون نەبووہ، ئەوہ بەپىپى مەزھەبەكانى ھەر يەك لە حەنەفى و ماليكى و شافعى، دەتوانى بىكات بە سى جار^{۱۰۲} و زياتر، (ان شاء اللہ) دوو دلىيەكەى لەسەر

۱۰۱ - المؤمنون: ۱ - ۲

۱۰۲ - عن عبد الله بن مسعود (رضي الله عنه) قال: (كان رسول الله ﷺ) إذا دعا، دعا ثلاثاً، وإذا سأل، سأل ثلاثاً).

رواه مسلم برقم/ ۱۷۹۴

نامینى، چونکه له مەرجه کانی دوعا ئه وه یه هر داواکاریه کمان هه بوو، سى جار داواى بکهین^{۱۵۲}.
ئه گهر دلى بو کام لایان زیاتر چوو، ئه وه خیر له ویدا یه.

۳- ئه گهر یه کى دوعاکه ی له بهر نه بوو یا نه یزانی، دروسته له کاغه زیك بینوو سیته وه یان
له سهر شاشه ی موبایله که ی له پیش خو ی رابگری و بیخوینی.

۴- نوێژی ئیستیخاره بو مندال بوون یا بوونی کوپ یا کچ ناکری، چونکه ئه وه داواکردنه نه ک
هه لبراردن، ئیستیخاره ییش ته نها بو هه لبراردنه له نیوان دوو شت: ئایا ئه و ئیشه بکه م یا نه یکه م!!
هیچ که سیك ناتوانی له جیاتى که سیكى تر ئه و نوێژه بکات وه ك ئین بازو عوسه یمین ئاماژه یان پیى
داوه و پیشتر هیچ کاریكى له م شیوه یه نه کراوه. دوا جار له خوا ده پارێینه وه نوێژه کانمان قبول بکات و
داخو زیه کانمان به دی بینى. اللهم ئامین.

۱۵۲ - دروسته ئه م نوێژه له جارێک زیاتر تا حهوت جار بکریت که ئه وه یان سه نه ده که ی لاوازه گوایه پیغه مبه ر(ﷺ) به ئه نه سی
فه رموه تا حهوت جار دووباره ی بکاته وه (یا انس إذا همت بأمر فاستخر ربك فيه سبع مرات، ثم انظر إلى الذي يسبق إلى قلبك فإن
الخیر فيه) وه لى هیچی تیا نه گه ره له جارێ زیاتر دووباره بکریته وه، واته سى جار دووباره بکریته وه له سى کات و ماوه ی جیاواز.
بروانه کتیبی (جوانترین دوعا بو دین و دونیا - مەرجه کانی قبول بوونی دوعا / شاخه وان عه لی).

شیخ عبدالله بن عبدالعزیز بن باز (رحمه الله) ده فه رموی: دروسته دووباره بکریته وه تا ئه و کاته ی دلى ئاو
ده خواته وه بو ئه و کاره ی ده یه وى بیکات و پرس به و که سانه بکات که جیگه ی متمانه ن و خیریان بو ی ده وى،
له دواى نوێژ پرسیان پی ده کات، دوو رکات نوێژ ده کات، پرس به خوا ده کات و لى ده پارێته وه وه کو له و
فه رمووده یه دا هاتوو که جابر خوا لى رازیبی گپراویه تیه وه، فه رمووده یه کی دیارو مه عروفه له کتابة (ریاض
الصالحین و غه یری ئه ویشدا) هاتوو، پاشان دواى دوعا و پارانه وه پرس و پاروێژ به که سانی شاره زاو دلسوز
ده کات جا بو زه واجبی یان خانوو یان سه فه ر بو ولاتیک یان دانانی کارگه یه ک و هر کاریکی تر. ... به لگه بو ئه مه
وه ک ئیمامی موسلیم گپراویه تیه وه (کان اذا دعا کره ثلاثا) اخرجه مسلم في (الجهاد و السیر/ ۴۷۵) من حدیث ابن
مسعود واته پیغه مبه رى خوا (ﷺ) کاتیک بپارایه ته وه سى جار دووباره ی ده کرده وه.

زاناکان له سه ره ئه و رایه ن کوک و هاویران وه کو له (الموسوعة الفقهية ۳/۲۴۵) دا هاتوو: حه نه فه یه کان و مالیکى و
شافعیه یه کان و حه نه لیه کانی ش ده لى ن: دوعاکه له پاش نوێژ ئه نجام ده دریت چونکه موافقه له گه ل فه رمووده ی
سه حیحى پیغه مبه رى خوا.

ههروه ها زانا ابن باز ده لیت: دروست وایه که سی موسلمان کاتیک نوێژی ئیستیخاره ده کات له پاش سه لامدانه وه،
دوعاى ئیستیخاره بخوینی له بهر فه رمایشی پیغه مبه ر(ﷺ) که ده فه رموی: (اذا هم احدکم بالامر فلیرکع رکعتین
من غیر الفریضة ثم لیقل: اللهم انی استخیرک بعلکم.....) واته: ئه گهر که سیك له ئیوه به نیازی ئه نجامدانی کاریک
بوو، با دوو رکات نوێژی سوننه ت بخوینی و پاشان دوعاى ئیستیخاره بلیت: ههروه ها ئین عوسه یمین
ده لیت: دوعاى ئیستیخاره له پاش سه لامدانه وه له نوێژی ئیستیخاره ده خویندری.

چاوهزار چیه؟

نیشانه‌کانی چین؟ چۆن خۆمانی لی پاریزین؟

چاوهزار تهمه نیکی کۆن و دیرینی ههیه، یهکیکه له باوترین بیروباوه‌ره‌کانی جیهان که په‌گ و ریشه‌یه‌کی قوول و میژوویی ههیه و تا ئیستا له‌چه‌ندین ولات، خه‌لکانیکی زۆر باوه‌ریان پییه‌تی و بۆ خۆپاریزی خۆیان له‌ماله‌وه یا له‌ناو سه‌یاره و شوینی کار هه‌لیده‌واسن یا خود له‌یه‌خه‌و به‌روکی خۆیان ده‌دن، یا ئه‌وته ده‌یکه‌نه ملوانکه و به‌ملی خۆیان‌ه‌وه ده‌که‌ن، له‌کاتی‌کدا پیغه‌مبه‌ر خوا (ﷺ) سه‌بارت به‌و که‌سانه ده‌فه‌رموی: (من علقَ تيمَةً فقد أشركَ)^{١٥٤} واته: (هه‌ر که‌سی شتیکی هه‌لواسی بۆ ئه‌وه‌ی شه‌ری لی لا بدات، ئه‌وه هاوبه‌شی بۆ خوا په‌یدا کردوه)^{١٥٥}.

^{١٥٤} - صحیح الجامع/٦٣٩٤.. (تیمه) به‌وه ده‌وتری که بۆ چاوه‌زار هه‌لده‌واسری، له‌م پرووه سی بۆچوون هه‌یه: **بۆچوونی یه‌که‌م:** ده‌ره‌ق به‌و نووشتانه‌ی ده‌کری و ته‌نها ئایه‌تی تیدایه‌و به‌مه‌به‌ستی چاوه‌زار هه‌لده‌واسری، زانایان و سه‌له‌ف دوو بۆچوونیان هه‌یه، هه‌ندی له‌وانه ده‌لین: ئه‌م جوړه نووشتانه دروسته وه‌ک عبدالله کوپری عه‌مری عاص و چه‌ندانی تر.

له‌م رۆژگار هه‌وتری: ئه‌گه‌ر خانوویه‌کی نویت کپری، برۆ شتیکی سه‌رنج‌راکیش له‌ماله‌وه دانئ که که‌م نرخ و بی به‌ها بی‌ت تا ئه‌و چا و پیسه‌ی هاته‌ مالت، به‌و هۆیه‌وه سه‌رقالی بکه‌ی نه‌توانئ زه‌ره‌روزیانی گه‌وره‌ت لی بدات. جاری جاران ئه‌وه‌ی کشتوکالی بکرایه، سه‌رکه‌ ناژه‌لیکی له‌ داری ده‌خست و له‌ناو باخه‌که‌یدا ده‌یچه‌قاند، مه‌به‌ست لی‌ی پاراستنی باخه‌که‌ی بوو هه‌م له‌ترسی ته‌یرو توار که به‌روبوومه‌که‌ی نه‌خوات، هه‌م بۆ ئه‌وه‌ی چاوه‌زار لی‌ی نه‌دات که چاوپیس سه‌یری کرد به‌جوړئ سه‌رقالی بکات، نه‌په‌رژێته سه‌ر به‌رو بوومه‌که‌ی.

بۆچوونی دووه‌م: ئه‌و جوړه نووشتانه په‌ت ده‌که‌نه‌وه، ده‌لین: دروست نیه چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاریکی له‌م جوړه‌ی نه‌کردوه وه‌ک ئین مه‌سعود و حوزه‌یفه‌و عوقبه‌ی کوپری عامرو زۆریک له‌تبعین، ئه‌م رایه‌ش په‌سندترین رایه چونکه نه‌هیکردنه که گشتییه " إِنَّ الرُّقَى، وَالتَّمَامَ، وَالتَّوَلَّهَ شِرْكَ " (صحیح ابوداود برقم/٣٨٨٣) که ئه‌گه‌ر ریگه‌پیدراوی ئه‌وه ده‌بیته ریخۆشی بۆ هه‌لواسینی ئه‌وه‌ی حه‌رامه، بۆیه نه‌ک هه‌ر هه‌لواسینی دروست نیه و حه‌رامه، ته‌نانه‌ت دروست نیه له‌ژێر دۆشه‌ک و رایه‌خی نه‌خۆش دابندری له‌کاتی‌کدا نه‌خۆش دوعای بۆ ده‌کری و راسته‌وخۆ قورئانی له‌سه‌ر ده‌خویندري وه‌کو چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کردویه‌تی.

بۆچوونی سییه‌م: ئه‌و نووشتانه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئانی تیدا نییه و چه‌ند پیتیکی به‌یه‌کدا چووی تیدا کۆکراوه‌ته‌وه و هه‌لده‌واسری، بی ئه‌وه‌ی مانا‌که‌ی بزاندري که به‌ناسانی نانسری و ناخویندري‌ته‌وه، ئه‌وه‌یان به‌ته‌واوی حه‌رامه و ریگه‌پیدراو نیه، چ جایی ئه‌وه‌ی له‌ده‌ست بخری و له‌ مل بکری. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر قورئانی‌شی تیدا نووسرابی، چونکه مروّف که پییه‌وه بجیته ناوده‌ست و شوینه نه‌شیواوه‌کان، ئه‌وه دروستی ئه‌و شته له‌چی دایه؟!.

له‌هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی رابردوودا یه‌ک له‌ برایه‌کانم که‌ناوی (به‌زانه‌ ه ، پرتا و نه‌خۆش که‌وت و نه‌خۆشیه‌که‌ی زۆر قورس بوو، دایکم پیی وابوو چاوه‌زار لی‌ی داوه، بردیه لای مامۆسایه‌کی ئایینی بۆ ئه‌وه‌ی نووشته‌ی بۆ بکات،

بەپىي مالىپەرى (Collection Histore) پېشىنان بەكلۇجى بېريان كر دوتەوہ كە تەنیا چاویك ھەمان توانای تیشكى ھەيە دەتوانی چاوی ئیرەیی بگەرینیتەوہ، بۆیە ھەستاون بەدروستکردنی چەندەھا چاوەزارى جیاوازو جۆراوجۆر كە بەناوبانگترینیان چاوەزارى شینە.

ھەرودھا بەپىي بابەتیكى مالىپەرى (bbc) كۆتترین چاوەزار دۆزرايیتەوہ، میژووەكەى بۆ ۲۳۰۰ ی پیش زاین دەگەریتەوہ، لەشارى تیل براك كە یەكیکە لەكۆتترین شارەكانى نیوان دوو پروبار (میزوپۆتامیا) كە دەكەویتە خاكى سووریا، بنەچەى بیروباوەرەكەیش لە پۆژھەلاتى ناوہراستەوہ سەرى ھەلداوہ، بەرەو ئەوروپا و ئەفریقا رۆیشتووە.

زانایان دەلین: ملوانكەكانى چاوی ھۆرۆس (چاوی مانگ یا چاوی رەع لەمیسرى كۆندا) كە لە ولاتی میسر دۆزراوہتەوہ، زۆرتترین کاریگەرى لەسەر شیوہى چاوەزارە شینەكانى سەردەم ھەبووہ كە رەنگ و بۆیەكەى سەرچاوەى خۆلى میسرى شیلدراو بووہ و ریزەيەكى بەرز لە ئوكسىدى تیدا بووہو مادەكانى وەك مس و كۆبالت لەپلەيەكى گەرمى بەرزدا رەنگى شینیان دروست كر دووہ.

دواى دەرکەوتن و پەیدا بوونی مۆرى شین كە نیشانەى چاوی لەسەر نەخشیندرا بوو، لەوہوہ بەفراوانى بەناوچەكەدا بلاو دەبییتەوہ، ویپرای ئەوہى فیئىقى و سریانى و یۆنانى و رۆمانیەكانیش بەکاریان ھیناوە، لەھەمان كات عوسمانیەكانیش لەبەكارھینانیدا بەناوبانگ

ئەویش پارچە كاغەزىكى ھیناوە ھیندى شتى تیدا نووسى و جوان بە تیلەمە پەرۆیەكى سەوزى پىچایەوہ، ئەوجا وتى: نووشتەكەى لەمل بكنە، بەئیزنى خوا چاك دەبییتەوہ.

ماوہو عەيامى رابورد، پەرۆ سەوزەكە كۆن بوو، كە دپاوتەقەلەكەى لەبەر یەك ھەلوەشایەوہ، من پارچە كاغەزە دەق و نووشتكر اوہكەم كردهوہ، سەرسام بووم و سەیرم پىي ھات كە جگە لەچەند وشەيەكى عەرەبى، ھىچى تری تیدا نەنووسرا بوو، بە عەرەبى نووسى بووى (سەمك) واتە: ماسى، (دیک) واتە: كەلەشیرو (دجاجە) واتە: مریشك. كە ئەو نووسینەم بۆ داىكم خویندەوہ، داىكم چاوی زەق بۆوہ، وتى: من سەرھتا حەزم نەدەكر د بیکەیتەوہ نەوہكو ئایەتەكانى قورئانى تیدا نووسرابى و کاریگەر یەكانى بەتال بییتەوہ، دەك مالم بەقور گرتى مامۆستا بۆ خۆت و نووشتەت.

^{۱۵۵} - ئەگەر شتیک لەگەل قەدەرى خوا یەك بگرى، واتا ھاوكانبى لەگەل ئەو وەختەى تیدا مامە شیخ یا مەلا نووشتە بۆ ئافرەتیک دەكات بۆ ئەوہى مندالى ببى، یان لەدەردو بەلاو ئافات بەدووربى و بیپاریزى و... ھتد. ئەگەر پىي وابى ھاتنەدى ئەو شتە بەھۆى ئەو نووشتەوہ بووہ، یان پىي وابى ئەو مۆریەى ھەلیواسیوہ یان لەملى كر دووہ، لەنەخۆشى و ناخۆشى دەپاریزى لەكاتیکدا خوا پاریزەرە، ئەوہ ھاوبەشى بۆ خوا بریار داوہ.

بوون، میژوو بۆمان ده‌گیڤریتته‌وه که ده‌ریاوانه کۆنه‌کانی نایتروُسکانیوُن له‌به‌شی پی‌شه‌وه‌ی که‌شتیه‌کانیاندا وینه‌ی چاویکیان کی‌شاوه وه‌ک هۆکاری بۆ تیپه‌ر بوونیان به‌سه‌لامه‌تی. خو‌شه‌ویستان:

مه‌به‌ست له‌چاوه‌زار کاریگه‌ری چاوی مروّقه به‌رامبه‌ر مروّقیان گیانله‌به‌رو شته به‌رجه‌سته‌کان، نه‌ک کاریگه‌ری ئه‌و مۆریه‌ی مروّقه به‌ده‌ستی خو‌ی دروستی ده‌کات تا له‌چاوه‌زار بیاریزی.

چاونه‌فه‌س یان چاوه‌زار له‌پرووی شه‌رعه‌وه بوونی هه‌یه‌و راستیه‌کی حاشا هه‌لنه‌گره، ئه‌وه‌تا خوای په‌روه‌ردگار له‌قورئانی پی‌رۆز ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلَمُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ الْقَلَم: ٥١ (لَيُزْلَمُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ) واته: (به‌چاوه‌کانیان له‌خشته‌یان ده‌به‌ن و کاریان تی ده‌که‌ن).

هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) ده‌فه‌رموی: (الْعَيْنُ حَقٌّ، وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ سَبَقَتْهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتُعْصِمْتُمْ فَاغْسِلُوا) ^{١٥٦} واته: (چاوی پی‌سی هه‌ق و راسته، ئه‌گه‌ر شتی‌ک هه‌بی پی‌شی له‌(قه‌ده‌ر) بگرتایه، ئه‌وه چاوی پی‌شی ده‌که‌وت، ئه‌گه‌ر خه‌لکتان به‌چاوه‌وه کرد و داوای خو‌شۆردنیان لی‌کردن، خو‌تان بشۆن). ئه‌وه چاره‌سه‌ری چاوه‌هه‌تا چاویلی‌کراو به‌و ئاوه‌ته‌ر بکری بۆ ئه‌وه‌ی چاک بی‌ته‌وه.

ئیمامی نه‌وه‌وی له‌پراقه‌ی (سَابِقَ الْقَدَرِ) ده‌لیت: "ئه‌وه ئیسیاتی قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌یه‌که هه‌یج شتی‌ک به‌بی قه‌ده‌ری خوا پروو نادات، جا ئه‌و شته‌شه‌ربی یا خیر"

دیسان له‌فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌دا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموی: (أَكْثَرُ مِنْ يَمُوتُ مِنْ أُمَّتِي بَعْدَ قِضَاءِ اللَّهِ وَقَدْرِهِ بِالْعَيْنِ) ^{١٥٧} واته: (داوای قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا، زۆرتین ئه‌وانه‌ی ده‌مرن، به‌هۆی چاوه‌وه‌یه).

که‌واته هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی به‌هۆی چاوه‌زارو سی‌حه‌روه له‌ده‌ورو به‌رمان پروو ده‌ده‌ن، هه‌مووی به‌ویست و ئیزنی خوایه، ته‌نانه‌ت جیا‌بوونه‌وه‌و لی‌کتران‌ی ژن و پیا‌ویش به‌هۆی فاله‌وه هه‌ر به‌ویست و ئیزنی خوایه: ﴿مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْحِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ ^{١٥٨}

^{١٥٦} - رواه مسلم برقم / ٢١٨٨

^{١٥٧} - حسنه الألباني في صحيح الجامع.

^{١٥٨} - البقرة: ١٠٢

پيغهمبەر عيسا (عليه السلام) چۆن دهتوانى مردوو زيندوو بکاتهوه ئەگەر ويستی خواى لهسەر نهبوایه؟ دارعهساكهى پيغهمبەر موسا (عليه السلام) چۆن دهبييتته ماريكى زيندوو ئەگەر ويستی خواى لهسەر نهبوایه؟^{۱۰۹}

^{۱۰۹} - ئەگەر تووشى کارهسات و رووداو و شتى بووى، هەرگيز مهلى: ئەگەر وامبکردبايه ئاوا و ئاوا دهبوو، ئەگەر واو و ايبکردبايه ئەوهى لى بهسەر نهدههات، بهلكو و اباشه بلىي: قهدهرى خوا وا بوو، چونكه ئەوهى خوا بيهوى ئاوا دهبيت، بۆيه ئەگەر وتت: وامبکردبايه، و ايبکردبايه، ئەوه بهدهستى خۆت دهركا لهسەر شهيتان دهكهيهوه كه ههزارو يهك گوماني خراپ له ميشك و دل و دهروونت دروست بکات.

ههندى مروقى ساويلكهو فام كالى و بهدحالى دهلين: تاوانى مروقى چيهيه لهكاتيكداهه موو شتيكى له چاره نووس، له (لوح المحفوظ) دا بو نووسرابى؟! واته: كه هه موو ئەو شتانه مان بو نووسراوه كه دهبى تووشمان ببى و تووشى دهين، دهى كهوايه كاتى سه رپيچى دهكهين بۆچى خودا له دواروژ سزaman دههات؟ خودا بهديهينرو پهروهردگارى ئەم گهر دوونه پان و پورهيه، دهزانى چى دهبى؟ چۆن دهبى؟ وهلى ناچارمان ناكات چاكه بكهين يا خراپه، بهلكو به ئيرادهو ويستى خزمان كارهكان ئەنجام دهدهين، بو نمونه ماموستاي بابته هه ره لهسه رتهى ساله وه ته ماشاى يه كه يهكهى قوتابيه كاني دهكات و دهفتهرى هه لسهنگاندنى ههيه، به پيى پيشبينييه كاني خوى دهليت: پيشبيني دهكهم ئەمسال فلان قوتابى يه كه م دهبى، فلان قوتابى ده رناچى، فلان قوتابى له ده رسى دوو ده رس ده كه وى و به و شيويه له سۆنگهى نووسيني تيبينيه كاني پوژانهى خوى بو قوتابيه كان وهك پيشبيني كر دبوو كه ناوا ده رچوو، ئەوه لوژيك نيه بلىي: چونكه ماموستا نووسيووى فلان كه س يه كه م دهبى بۆيه يه كه م بوو، چونكه نووسى بووى: فلان كه س ده رناچى بۆيه ده رنه چوووه... هتد.

ليردها ئەسلى مه بهست ئەوهيه ماموستا به پيى ئەوهى ته ماشاى حال و وه زعى قوتابيه كاني دهكات دهزانى فلان قوتابى كاتى خوى به فپرو نادات بۆيه به يه كه م ده رده چى و ئەويتر وهكو پيوست ناخوينى و به شدارى پوژانهى نيه بۆيه ده كه وى و ساقيت ده بيت.

مروقى به سروشتى خوى وا رسكاوه كه له وهى خوا پيى داوه، زانياريه كى زور كه م و سنووردارى ههيه دهتوانى له و پانتايى و چوارچيوه يه دا ئەو پيشبينيانه بکات، ئەى بو خواى پهروهردگار چۆنه كه زانياريه كاني بى سنوو رو په هان. خوا پيش ئەوهى ئيمه دروست بکات دهزانى فلان كه س چى دهكات؟ به ره و چ چاره نووسيك ههنگاو هه لده گرى؟ ئەوهش له وه دا سه رچاوه ده گرى كه ئەو كارانهى مروقى ئەنجامى دههات، به ويست و نازادى خويهتى، نهك خوا ناچارى بکات ئەو كاره بکات، بۆيه مروقى له سه ر كاره كاني سزاو پادا شت وه رده گرى. له نمونه يه كى زيندوودا:

ئىبن قهيم دەلئيت: "چاوتيريكه لهنهفسى ئينسان دهردهچى، جا به هسوديبى يا چاوهزار كه ههندى جار ئه و هسوديبه كارى لى دهكات و ههندى جاريش كارى لى ناكات".
 زانايان دهلئين: چاوهزار به شەش قات له سيحر به هيژو گه و رهو كارى گه رتره، چونكه سيحر نه گه ريكي لاوازي ههيه بتكوژى، وهلى چاوهزار راسته و خو لييت بدا يه كسه ر ده تكوژى.
 چاوهزار شته مه عنه وييه كان بو شته ماددييه كان ده گورپى، بو نمونه تو هه ر بللى: ليمو، ليمو. ده بينى كه سى به رامبه رت يه كسه ر له لاي خو يه وه ده مى ئاو دهكات.
 كابرا له دهر و ونه وه كه سيكي خو ش ده وى، كه چى له دووره وه خو شى پيوه دياره، بيگومان جهسته ئه و كارى گه رييه نيه، نه وه رووچه ئه و كارى گه رييه دروست دهكات.
 يه كيك پرو به پروى دادگا ده بيته وه، ترسى له دهر و ونى ده خولقيت نه گه ر تا وانباريش نه بى، كه چى ترسه كه واى لى دهكات ده مى ته ته له بكات و قسه ي بو نه يهت يان پهنگى دم و چاوى سوور هه لگه رپى.

بيگومان له نيوان چاوپيس و هسوود جياوازيه كي نه و تو نيه، هه موو چاوپيسيك هسووده، به لام مه رج نيه هه موو هسووديك چاوپيس بى.
 هسوود نه و كه سه يه نه فسيه تيكي پيس و پوخلى كه م و نزمى هه يه، كه هسوودى به كه سيك ده بات، هيواخوازه نه و نازو نيعمه ته ي خوا پيى داوه، بيته سه ر سا جى عه لى و هيچى بو نه مي نيته وه، هه ر به هوى نه و هسووديبه وه رقى لى هه لده گرى و هه ز دهكات له ناو خه لك بشكيته وه، سه رشو پرو ريسواى دونيا بى و زه ره ر بكات، ته نانه ت ههندى جار هه ر به وه نده ناوه ستى ده كه ويته هونينه وه ي بوختان و ناو و ناتوره ي بو هه لده به ستى، جارى وايش هه يه ده يكوژى.

ئيمامى قورتوبى (په حمه تي خواى لي بى) ده فهرموى: (يه كه مين تاوان له ئاسمان نه انجامدرا به هوى ئيره يى و هسوودى پي بردن بوو، شه يتان هسوودى به ئاده م برد. قابيل هسوودى

تو سه ياره يان خانوو و هه ر شتى ده كرى، ناي ا كى پهنگ و جو رو برى پار كه ت بو ديارى دهكات؟ ههروه ها نه گه ر كارى كى خراپ يان باش نه انجام بده ناي ا خواى پهروه ردا گار فريشته ت بو ده ني رى بو نه وه ي نه و كارانه ت پى بكات يان خو ت به يير كرده وه و نه قلئى خو ت نه جامى ده ده ي؟ پيغه مبه رى خوا (ﷺ) ده فهرموى: (كتب الله مقادير الخلاق قبل أن يخلق السماوات و الارض بمسعين ألف سنة) رواه مسلم واته: (خوا نه ندازه گيرى دروستكراوه كانى خو ي به ر له وه ي ئاسمانه كان و زه وى دروست بكات به په نجا هه زار سال، هه مووى نووسيوه).

به‌هابیل برد، چه‌سوودی ده‌بیته هوی توورده‌یی و خه‌شم و قینی خواو دورخستنه‌وه‌ی له‌میهر و سوژو به‌زه‌یی خوی).

ئه‌گه‌ر خویندنه‌وه‌یه‌کی وردو بابه‌تیانه‌ی ئه‌م قسه‌یه بکه‌ین، ده‌بینین کاتی‌ک خوا‌ی په‌روه‌دگار ئاده‌می دروست کردو فه‌رمانی به‌شه‌یتان کرد سوژده‌ی ریژی بو‌بات، ئیبلیس له‌ناخه‌وه چه‌سوودی پالی پیوه‌ده‌نی سوژده‌ی بو‌نه‌بات، کاتی‌ خوا‌ پی‌ی فه‌رموو: ﴿ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ﴾^{۱۶۰} واته: ﴿چ شتی‌ک بووه‌ته ریگر تا سوژده‌ نه‌به‌ی له‌کاتی‌کدا من فه‌رمانت پی‌ ده‌که‌م؟﴾ ئه‌ویش له‌وه‌لامدا وتی: ﴿ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴾^{۱۶۱}. واته: ﴿من له‌ ئاده‌م باشترم که منت له‌ ئاگر دروست کردووه‌ و ئه‌ویشت له‌ قور دروست کردووه‌﴾.

مه‌ترسی و خه‌ته‌ری چه‌سووی بردن له‌وه‌دایه‌ په‌رخنه‌ له‌قه‌ده‌ری خوا ده‌گری (من له‌و باشترم!) (بوچی ئه‌و نیعمه‌ته‌ی به‌وت داوه، به‌منی ناده‌ی؟) (بوچی ئه‌وت ده‌وله‌مه‌ند کردووه، مالی جوان و خانووی خو‌ش و سه‌یاره‌ی دوا مؤدیلت پی‌ به‌خشیه‌وه، ئه‌وت به‌من نه‌داوه، ئه‌و چی له‌من زیاتره‌؟) (بوچی ئه‌و خواه‌نی بپروانامه‌یه‌وه و منیش هیچ بپروانامه‌یه‌که‌م نیه‌؟) له‌کاتی‌کدا نازانی‌ هه‌موو ئه‌و ته‌قسیماته‌ی هه‌یه، هه‌موو ته‌قسیماتی خوا‌یه بو‌تاقیکردنه‌وه‌ی به‌نده‌کانی (هه‌یه به‌ له‌شساغی، هه‌یه به‌ که‌مه‌ندامی، هه‌یه به‌هه‌ژاری و نه‌داری، هه‌یه به‌پاره‌و پوول و هه‌بوونی و... هتد تاقی ده‌کاته‌وه) وه‌ک له‌قورئانی پی‌رۆزدا هاتووه: ﴿ نَحْنُ قَسَمًا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُلْحِيًّا وَرَحْمَةً رَّبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا

يَجْمَعُونَ ﴿۲۲﴾ الزخرف: ۳۲ واته: ﴿ئیمه‌ین که رزق و رۆزیمان له‌نیوانیاندا دابه‌ش کردووه له‌ژیانی دونیادا و پله‌وپایه‌ی هه‌ندی‌کمان به‌رزکردو‌ته‌وه به‌سه‌ر هه‌ندی‌کیاندا بو‌ ئه‌وه هه‌مووان کاروباری یه‌کتر ته‌واو بکه‌ن و که‌لک له‌ تواناو لی‌هاتوویی یه‌کتر وه‌ر بگرن، جا له‌گه‌ل ئه‌وه هه‌موو به‌هره‌و به‌خششانه‌دا په‌رحمه‌ت و میهره‌بانی په‌روه‌دگاری تو‌ که‌ تاییه‌تی ئیماندارانه له‌ قیامه‌تدا^۱ له‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که خه‌لکی کۆی ده‌که‌نه‌وه^۲ له‌مال و سامان و هو‌کاره‌کانی رابواردن^۳ چاک‌تر و به‌نرخ‌تره‌).

هه‌روه‌ها له‌به‌یانکردنی به‌سه‌ره‌اتی کوره‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر ئاده‌م (علیه‌ السلام) دا (هابیل و قابیل) که هه‌موو سه‌ر زه‌وی ئه‌م دونیایه له‌رۆژه‌لاته‌وه تا رۆژئاوا و له‌باکوره‌وه تا باشوور،

۱۶۰ - الأعراف: ۱۲

۱۶۱ - الأعراف: ۱۲

۱۶۲ - الزخرف: ۳۲

یه که خیزان تییدا له ژیر سایه و سیبه‌ری یه که پیغه‌مبه‌ر ده‌ژیا که ئه‌ویش باوکه ئاده‌م بوو، که چی قابیل هه‌سوودی به‌هابیل برد چونکه لای باوکی خوشه‌ویست بوو، ئه‌وه‌ی ئه‌و بیکردایه لیی وهرده‌گیرا، ئه‌ویش ئه‌وه‌ی پیی قبول نه‌کراو هه‌سوودی پی برد، هه‌ر ئه‌وه نه‌بوو چاوی لی بدات، هه‌ستا له‌ناوی بردو کوشتی، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی:

﴿وَأْتَلُّ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبَلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنْقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۗ﴾

قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٦٣ المائدة: ٢٦ واته: (به‌سه‌ره‌ات و هه‌ولئ دوو کوره‌که‌ی ئاده‌م بوو ئه‌و خه‌لکه بخوینه‌ره‌وه که: به‌راستی روویداوه، ئه‌وه بوو کاتی‌ک هه‌ردوکیان قوربانیا‌ن کرد، له یه کیکیان وهرگیرا "که له‌سه‌ر حه‌ق بوو، له‌خوا ترس بوو" و له‌وی تریان وهرنه‌گیرا "چونکه رق ئه‌ستووو هه‌سوودو خوانه‌ناس بوو" به‌بیراکی وت: هه‌ر ده‌تکوژم، ئه‌ویش له‌وه‌لامی هه‌ره‌شه‌که‌یدا وتی: خوای گه‌وره‌ته‌نها له پارێزکاران قوربانی و چاکه وهرده‌گریت).

هه‌ر هه‌ساده‌ت و چاوپیه‌ه‌نه‌هاتن بوو وای له براکانی پیغه‌مبه‌ر یوسف کرد پیلانی کوشتنی دابریژن و دواچار بریاریا‌ندا بیکه‌نه ناو بیره‌که.

هه‌سوودی (ئه‌بوله‌ه‌ب) یش به‌رامبه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} له‌وه‌دا بوو، ده‌یوت: بزانه ئه‌و برازایه‌م به‌هه‌تیوی گه‌وره کرد، به‌خپوم کردو نام پیی دا، ئیستا من بچم ئیتاعه‌و گوپرایه‌لی بکه‌م؟! له‌کاتی‌کدا چوون کوره‌کانی خووی ده‌ناسی، ناوها ده‌یزانی موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ره، له‌کاتی‌کدا هه‌ر خوایان پیشت ده‌یانوت: هه‌رگیز له‌ژیانماندا درۆمان لیی نه‌دیوه که‌چی هه‌سوودی پالی پیوه‌نان درۆیه‌تی بکه‌ن و به‌شیت و شاعیرو درۆزنی له‌قه‌له‌م بدهن.

وه‌کو چاوه‌زار، ئه‌وانه‌ی قسه‌یان له‌سه‌ر ئه‌م باب‌ه‌ته کردوو، سی ده‌سته‌ن:

* ده‌سته‌ی یه‌که‌م ده‌لین: چاوه‌زار جگه له ئه‌فسانه‌و خورافات، هیچی ترنیه، خاوه‌نی ئه‌م بوچوونه ئه‌قلانیه‌کانن ئه‌قلی خوایان به‌پیش دین و قورئان و فه‌رموده (به‌پیش نه‌قل) خستوو که ئه‌وه‌ش له‌گه‌ل زانستی سه‌رده‌مدا هاو‌پرا نیه.

* ده‌سته‌ی دووه‌م ده‌لین: ئه‌و کیشه و گیروگرفت و له‌مپه‌رانه‌ی رۆژانه پروو به‌پروومان ده‌بنه‌وه، هوکاره‌که‌ی چاوه‌زاره نه‌ک خو‌مان.

کابرا له‌ماله‌وه پیی له‌سه‌ر پی داناه، به‌دوای ئیش و کار ناگه‌پری، که هیچی نایه‌ت ده‌ست و هه‌میشه باخه‌ل به‌تاله، گله‌یی و گازه‌نده‌ی هه‌یه، ده‌لیت: بو‌م نایی، رزقم سواره، چاوه‌زارم له‌سه‌ره.

یا خود قوتابیه و انه کانی به باشی ناخوینئ، کاتی ده که وی و دهرناچی، پاسا و دینیتته وه، ده لیت: چاوه زار لیی داوم.

په پره وانی نه و دسته و تاقمه باوه پریان به چاوه زار ههیه، به لام زیده پرۆیی تیدا ده کهن و هه موو شته کان به چاوه زار ده به سننه وه.

* دهسته ی سییه م نیوه ندگیره، باوه پری به چاوه زار ههیه به لام زیده پرۆیی تیدا ناکات، دهرانه ئەم بوونه وهره به خیر و شه پریه وه دروستکراوی خویه و به ستراوه به هوکاره کانه وه، که واته چاوه زار بوونی ههیه و کاریگه ری دروست ده کات، به لام به ویست و ئیزنی خوا، چونکه هه موو دنیا کو بینه وه بو نه وه ی زیان به یه کیك بگه یه نن، ناتوانن، وه ک چون هه موو دنیا کو بینه وه بیان هوی سوود و قازانج به یه کیك بگه یه نن، ناتوانن، وه کو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فهر موی: (يَا غُلَامُ، اِنِّي اُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ اَحْفَظُ اللّٰهَ يَحْفَظْكَ، اَحْفَظُ اللّٰهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، اِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللّٰهَ، وَاِذَا سَأَعْتَبْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللّٰهِ، وَاَعْلَمُ اَنَّ الْاُمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلٰى اَنْ يَنْفَعُوْكَ بِشَيْءٍ لَّمْ يَنْفَعُوْكَ اِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللّٰهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلٰى اَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَّمْ يَضُرُّوكَ اِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللّٰهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْاَقْلَامُ وَجَعَتِ الصُّحُفُ) ١٦٤.

ماموستا (مهلا قادری رهش) ماموستایه کی زانا و دانا و بلیمهت بوو، یه که له وته جوان و قسه کانی که به رده و ام دووباره ی ده کردنه وه، ده یوت: (هه رچی خودا نه یکردبی، نابئی) پرۆژیکیان فرۆکه کانی پژی می به عس بو رد و مانی گوندی سیگردکانی سنووری شارۆچکه ی (تهق تهق) ده کات و خه لکه که ییش بو پاراستنی گیانی خویان، راده کهن و خویان ده شارنه وه. کابرایه کی ناوایی هه مان گوند به هه لپه یه که وه به مهلا قادر ده لی: ماموستا گیان نه ی تو نه توت هه رچی خوا نه ی کات نابئی؟ نه ویش له وه لامدا پیی ده لی: پرۆله گیان من ده ترسم نه مجاره یان خوا کرد بیتی ١٦٥.

له سه رده می پیغه مبه ری خوادا (ﷺ)، عامری کوپی ره بیعه به لای سه هلی کوپی حونه یف تیده په پری که له و کاته دا خوی ده شووشت. سه یری کرد و پیی سه رسام بوو، له بهر خویه وه وتی: تا ئیستا گهنجی و پیک و پیستی ئاوا جوان و سپیم نه دیوه. هینده ی نه برد سه هل له هووش خوی چوو، که وته سه ر زه وی و بوورایه وه. بر دیانه لای پیغه مبه ری خوا

١٦٤ - أخرجه الترمذي في سننه.

١٦٥ - طاوسی کوپی که یسان ده فهر موی: به دیدنه ی ٣٠٠ که سه له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) گه یشتوم، هه ره هه موویان فرموویانه: هه موو شتی که روو ده دات به ویستی خوی گه وره یه وه نه وه ی ویستی له سه ر نه بی، نابیت.

پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی: گومانتان لە کێ یە، کەسیک قسە یەکی نە کردووە؟ وتیان: عامری کورپی رەبیعە قسە یەکی وای کردووە. ئەویش فەرمووی: بڕۆن بانگی عامرم بۆ بکەن، کە عامر هات، پیغمبەر (ﷺ) بە توورەییەوه پێی وت: کەس هەیه برای خۆی بکوژی؟ ئەگەر یەکیکتان شتیکی بە براکەییەوه بینی و پێی سەرسام بوو، با بلی: (اللهم بارک فیہ) یان (ما شاء الله) ئەوجا داوای ئاوی کردو فەرمانی بە عامر کرد دەستنوێژ بگری. ئەویش دەموچاوی شۆردو دەستەکانی لە گەل ئەنیشک و ئەژنوکانی و بەشی ناوہوی لای پانی و فەرمانی کرد ئاوہکە بکەن بە سەریدا، سەهل چاک بۆوہ.^{۱۶۶}

کابرایەکی لە مەرڤ خۆمان هەبوو گەلی حەسوودو چاوی پیس بوو، چاوی لە هەر شتیکی بدایە، کاری لێ دەکرد، مائە دراوسییەکیان بە هۆی چاوی ئەوہو تووشی دەیهەا حالەتی نەخوازو ببوو، بۆیە هەموو ئەو شتەنەیان لە ناوچەوانی ئەو کابرایە دەزانی، پوژیکیان خاوەن مال ئەوہندە پڕ ببوو، خۆی بۆ نەگیرا چووہ سەر مالی کابرای چاوپیس و داوای لێ کرد خۆی بشوات و ئاوہکە ی بداتی تا مائەوہی پی بپرژینی. ئەویش بە تەوسەوہ پی دەلی: وەرە بزەنم چ ئیشت بەو ئاوہ پیسە ی منە؟ ئەویش کە پی دەلی: هەموو ئەو بە لائو نەھامەتیە ی بە سەرماندا هاتووہ، هەمووی بە هۆی تۆوہ بووہ، من لە تۆی دەزەنم، جا ئەگەر دلت گەرد نەگری و پیت ناخۆش نەبی چونکە تۆ چاوت پیسەو حەسوودی، دەبی خۆت بشویت و دەستنوێژ بگری و ئاوہکە ت بدیە من.

کابرای چاوپیس بە بیستنی ئەو قسانە چاوی زەق بۆوہ، بەر قەوہ پروی تێ کرد و پیی وت: پەککو ئەوہ تۆ چ کابرایەکی؟ وەرە بزەنم ئەو غیرەت و بویریەت لە کوئی هیئا وا دیی بە گژمدا؟! قسەکانی تەواو نەکرد، کابرا لە جیوہ بەر بۆوہ، تا بردیانە نەخۆشخانە لە نیوہی پێ، وەفاتی کرد.^{۱۶۷}

^{۱۶۶} - هەر لە سەر شیوازی ئەو خۆشۆردنەدا، پێشەوا ئەحمەدو نیسائی و ئیبنی حەبان دەلین: کابرای چاوپیس دەم و چاو و دەستی تا ئەنیشکی بشوات و لە ناوکیەوہ تا خوار لاشە ی، ئەوجا ئاوہکە بخزیتە ناو پەرداخیکەوہ بە سەر سەر و پستی چاودراوہکە بپرژیند، بە پشٹیوانی خوا شیفای بۆ دیت.

^{۱۶۷} - زۆر جار ئەگەر ئەو کەسەت دەست نەکەوت (کابرای چاوپیس) یان بینیت و شەرمت لێی کرد یا ترسای ئەو باسە ی لە گەل بکە یەوہ پی ناخۆشبی و قسەت لە گەل ناکات و لە گەلت بە شەربێ، ئەوہ لەو کاتەدا واچاکە هەر شتیکی چاوپیسە کە هەبوو دەتوانی بە کاری بینی، بۆ نمونە ئەگەر پیاو بوو جامانەکە ی، ئەگەر ژن بوو لە چکەکە ی یان دەستەسپرو هەر شتیکی تری تاییەت بەو کەسە بینەو بیکە ناو ستلە ئاویکەوہ و پاشان خۆتی پی بشۆ، ئەگەر ئەوہش نەکرا، ئەوہ داوہتی مائەوہی بکە و خواردنیکی زۆری بۆ دانی و بەو کەوچکە ی پێیخواردوہ لە

پيغهمبهرى خوا (ﷺ) ده فهرموى: (العين تدخل الرجل القبر و تدخل الجمل القدر)^{١٦٨} واته: (بيگومان (چاو) پياو ده خاته گۆره وه "ده بكوژى" و حوشتريش ده خاته مه نجه له وه). نه خوښى ده خات تا خاوه نه كهى به په له يه ل سهرى بېرى بۆ ته وهى گۆشته كهى له ده ستى نه دات.

پيش هاتنى نايينى پيروژى نيسلام كهسى وا هه بوو چاوه كانى نه وه نده به هيز بوو، به ستله وه ده چوو ه سهر پيى گاران و به ده ورو به ره كهى ده وت: دهى خيرا دم بكه نه وه له و مانگايانه كامه تان گهر كه، هه زتان له گوشتى كاميه بۆ ته وهى يه كسه ر بۆتانى له عهردى بدم؟ ته وانيش ته وهى بۆيان ديارى ده كرد، كابر ا به چاوه كانى بۆى له خشتهى ده بردن و مانگا كهى به ر ده دايه وه^{١٦٩}.

كوپه كانى يه عقوب پيغهمبهر (عليه السلام) كاتي ك ده يانه وى به ره و ميسر برؤن، باوكيان فه رمانيان پيى ده كات له يه كه ده رگا وه نه چنه ژو رو له هه ر چوار لاي ميسره وه داخيلين، وه كو له قورئانى پيروژدا هاتو وه: ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ﴾^{١٧٠} مه به ست له و قسانه ته وه يه ته گه ر خه لكى هه مو تان به يه كه وه ببينى، ره نكه به چاوه وه بچن و چاوتان لى

پاشما وهى خوار دنه كهى بخۆ، ته وه به ئيزنى خوا چاك ده بيت ته وه هه رچه نده به لگه يه كهى روون له سه ر ته م جو ره شتانه نيه، وه لى ته گه ر ته نجام درا پيى تا وانبار نابى و ته و حال ته تا قير كه ر وه ته وه و ده وت رى ته نجامى باشى هه بو وه.

^{١٦٨} - أخرجه السيوطي وحسنه الالباني برقم/١٢٤٩

^{١٦٩} - له گونديكى لاي خو ماندا كابر ايه كهى مه ردار هه بوو، ده يزانى ماله درا وسيكه يان كابر ايه كهى هه سو و دو چا و پيسه و چه ند جار ي چا وى لى دا وه، روژيكيان كه مه رو مالا ته كهى بۆ له وه ر ده با ته ده ره وه و چا وى به كابر اى چا و پيس ده كه وى، يه كسه ر تفه نكي ده ستى لى را ده كي شى و به دم هه ره شه وه پيى ده لى: وه للاهى وه بيللا هى وه ته للاهى كه هه رسيكى نا وى خوا يه، هه ر نا و ر به ده يته وه به يه كه فيشه ك سار دت ده كه مه وه ده تكوژم. كابر اش له تر سى گياني خو ي، ده يزانى كابر ا زور له سه ره، بۆيه دو ور و نزيك نا ويري نا وري لى بداته وه وه له و روژه وه تو خنى نه كه وى و ته و ده ورو به ره ته ر ك ده كات.

هه ره ها براده ريكى به سالا چو و بۆي گيرامه وه وتى: له شه ره ديى هه رير كه سه ر به پاريزگاي هه ولي ره، كابر ايه كهى ناسيار مان هه بوو، چا وى وه ك لي زه ر وا بوو، چا وى له هه ر شتيك بدا يه، ته ختى ده كرد، ئيمه يش به هو ي ته و كار يه گه ر يه وه زور جار له گه ل خو مان بۆ را وكر دن مان ده برد و له و هه رت و چيا و چۆله ي ته و ده ورو به ره دا كه چا و مان به كه وى بكه وتايه ، به س بمانوتبا يه: ته ها ته و كه وه.. ته ويش چا وى تيژى ده دا يى و ته وه نده به س بوو كه بيوتبا يه: ته ها ته و كه وه چه ند جوا نه. ئيدي بى ته وهى تا بر مان پيى بۆ كو شتنى، كه وه كه به ته قله دان ده كه وته خوار وه وه ئيمه ش به ناسانى ده مانگرت.

^{١٧٠} - يوسف: ٦٧

بدەن، جا بۆ ئەو ھى لە چاوى پيس پارىزاوبن، ئەو لە چەند دەرگايەكى جياوازەوہ بچنە ژوورەوہ.

ئوم سەلەمە (خوای لى پازىبى) دەلىت: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە مالمانددا چاوى بەكەنيزەيەك كەوت دەم و چاوى سوورو رەش داگەرا بوو، فەر مووى: كەسىك پەيدا بکەن دو عای بەسەردا بخوینى، بىگومان ئەو كەنيزەكە چا و لىدراوہ^{۱۷۱}.

سەرانى قورەيش دوزمنى سەرسەختى پىغەمبەر بوون، بەردەوام بۆى لە بۆسە دا بوون چۆن ئەزىيەت و ئازارى بدەن، ھەر بۆيە ھەموو شتەكيان لەگەلى تاقي كردهوہ. رۆژىكيان كابر ايەكيان لە خاكى سوري اوہ ھىنا كە چاوى زۆر بەھيز بوو، وەك زانايان دەلىن: خەلكى سوريا بەتايبەت بەنى ئەسەد بە بنەمالە بەچاوەزار بەناوبانگن، سروشتيان وابوو دوو سى رۆژ نانيان نەدەخوارد، ئەوجا بەشان و بالى ھەر شتەكيان ھەلبدايە، يەكسەر كارى خوى دەکرد.

كابرا لەسەر رپى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دانىشت و بەوپەرى متمانە بەخۆ بوونەوہ، بەسەرانى قورەيشى وت: خەيالتان ئاسوودەبى و ھىچ خەمىكتان نەبى، بەس ئەو كابر ايەم نيشان بدەن ببينم و چاوى بدەمى و پييدا ھەلبدەم، ئەوجا بەچاوى خۆتان دەبينن چۆن بەعەردى دادەدەم و دەيكەمە نيوە بەشەر.

خوای پەروردگار لە رپى جبريلەوہ ئاگادارى پىغەمبەر (ﷺ) دەكاتەوہ كە بەو شوینەدا نەپوات و رپرەوى خوى بگورپى، پىغەمبەرىش (ﷺ) بۆ ئەو ھى لە چاوەزارى ئەو كابر ايە پارىزاوبى، شوین رۆيشتنەكەى دەگورپى.

زۆر جار ليرەو لەوى گويبيستى ئەو دەبين، دەلىن: ئەگەر كاريگەرى چاوانەفس ئەوھا بەھيزە، ئەى بۆچى سەرکردە ستەمكار و دەولەمەندە قرچۆك و چاوچنۆكەكان چاوەزار لىيان نادات؟

لەوہلامى ئەو پرسيارەدا دەلىن: ئەوانە يان ئەوہتە تووشى كەسى خويان نەھاتوون، يان ئەوہتە كاريگەرى چاوەزاريان بەسەرەوہ نيبە كە بەھوى ھەندى چاكە و پياوہتى خويانەوہ ھىشتا قەدەرى خوا پرووى تى نەکردون و پارىزاون، تەنانەت زۆر جار چاكەكارى يان دو عای كەسىك بووہتە ھۆكارى بۆ ئەو ھى تەمەنيان درىژبى و چاوەزار كاريان لى نەكات،

^{۱۷۱} - عن أم سلمة رضی اللہ عنہا أن النبی (ﷺ) رأى فی بیتها جاریة فی وجہها سفعة فقال: (استرقوا فإن بها النظر). (صحيح البخاري، كتاب الطب، باب رقية العين، حديث: ۵۴۱۴)

چونکه دوعا و خپرو چاکه کاریگه‌ری هه‌یه له‌دوورخستنه‌وه‌ی به‌لاو تا‌قیکردنه‌وه‌ی خوایی و به‌دوورگرتنی له‌دل و د‌روون و چاوی پیس و ئه‌وانه‌ی حه‌ز به‌سنوور به‌زاندن ده‌که‌ن، به‌تایبته هه‌ندی دوعا قه‌ده‌ری مروّقه ده‌گورپی، ئه‌وه‌تا روژئیکیان پیغه‌مبه‌ر سلیمان (علیه السلام) بو ژنگواستنه‌وه‌ی یه‌کی له‌کوڤه ناوداره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه، داوه‌تی ماله‌وه ده‌کری، فریشته‌ی گیانکی‌شان دیته لای، هه‌والی پیده‌دا که بو ئه‌و داوه‌ته نه‌پوات چونکه فه‌رمانی پیدراوه، هر ئه‌و پوژه گیانی زاوا ده‌کیشی.

ئه‌ویش کاتی گوئیستی ئه‌م قسانه بوو، نه‌چوو ده‌واته‌که، پوژی پاشتر زاوای بینی هیشتا زیندووو باوکی زاوایشی بینی گله‌یی لی ده‌کات، پیی ده‌لی: ئه‌وه بوچی بو ئه‌و داوه‌ته نه‌هاتی؟ زورمان حه‌ز ده‌کرد له‌رپوره‌سمی ژنه‌یانی کوڤه‌که‌مدا به‌شداریت بکرده‌یه؟ ئه‌ویش خو‌ی کرو پیده‌نگ ده‌کات و وه‌لامی نه‌داته‌وه تا فریشته‌ی گیانکی‌شان ده‌بینی و پرسپاری هیشتا زیندوویی زاوای لی ده‌کات، ئه‌ویش له‌وه‌لامدا پیی ده‌لی: من رویشتم بو ئه‌وه‌ی گیانی بکیشم، به‌لام فه‌رمانم پیکرا بگه‌رپمه‌وه.

سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر پییوت: هوکار چی بوو فه‌رمانت پیکرا بگه‌رپیه‌وه؟
 وتی: هوکار ئه‌وه بوو پیره‌ژنی‌ک ده‌چیته ئاهه‌نگه‌که‌و باوکی زاوا که ده‌بینی، ده‌چیته لای، به‌په‌روشه‌وه لیی ده‌پرسی: فه‌رموو دایه گیان ئه‌مرکه، پیویستیت به‌چییه؟ ئه‌ویش پیی ده‌لی: پیویستیم به‌هیچ نیه‌ته‌نه‌ها برسیمه‌و خواردنم ده‌وی. باوکی زاوایش خواردنیکی شاهانه‌ی پیی ده‌دات. پیره‌ژنه‌که‌یش به‌رامبه‌ر به‌و چاکه‌یه له‌خوا ده‌پارپته‌وه ته‌مه‌نی زاوا درپژبکات، خوای گه‌وره راسته‌وخو وه‌لامی دوعا‌که‌ی ده‌داته‌وه‌و ته‌مه‌نی زاوا درپژده‌کات. له‌م سه‌رده‌م و پوژگار جه‌نجالیه‌دا، خپراترین ریگه بو به‌لا له‌سه‌روه‌ت و سامان و مال و مندال، بلاوکردنه‌وه‌ی وینه‌ی خاوخیزان و ئیش و کارو هه‌والی شه‌خسیه له‌پیگه‌ی ئینته‌رنی‌ت جا فه‌یسبووکبی یا سناپ چات و... هتد، بو نمونه خواردنیکی خوش لیده‌نی، یه‌کسه‌ر بلاوی ده‌کاته‌وه، جلیکی تازه ده‌کاته به‌ر منداله‌که‌ی یان سال‌روژی منداله‌که‌ی زیندوو راده‌گری، چه‌ندین وینه‌ی جو‌راو جو‌ری ده‌گری و دایده‌به‌زینی، یا خود ده‌چیته گه‌شتیکی خیزانی، جوانییه‌کانی ئه‌و شوینه به‌راست و چه‌پ بو ئه‌م و ئه‌و نمایش ده‌کات، ته‌نانه‌ت که‌سی وا هه‌یه خوای گه‌وره له‌ش و لاریکی ریک و جوانی پیداوو که‌چی له‌جیاتی شوکرانه‌بژیری په‌روه‌رگار بکات، وه‌لی که ده‌چیته ده‌روه‌ه، نازو فیزو ته‌که‌بوری پیی له‌سه‌ر خه‌لکی ده‌دات.

ئین قه‌ییم له‌کتی‌بی (زاد المعاد) ده‌لیت: (أن عثمان - رضي الله عنه - رأى صبيا مليحا فقال: دسما

نوتته لئلا تصيبه العين). واته: (تیمامی عوسمان "رهزای خوی لیبی" مندالیککی جوان و شیرینی بینی،
فهرمووی: برژن چالی چوناگهی رهش بکهن با چاو تینی تی نهکات).

کاتیک یوسف (علیه السلام) خهونهکهی خوی بو یه عقوب (علیه السلام) دهگیپرتتهوه، باوکی
فرمانی پی کرد نهو خهونهی بو براکانی نهگیپرتتهوه: ﴿ قَالَ يَبْنَئُ لَا نَقْصَصُ رُءْيَاكَ عَلَيَّ اِحْوَاكَ
فَيَكِيدُوْا لَكَ كَيْدًا اِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴾ یوسف: ۵ جا نهوه بو خهونیک براکانی وایان
لی بهسهر هیئا، نهی بو نهو شتانهی واقع، دهبی چون بیت؟
چاویسی دوو جوړه:

یهکه م/ کهسیکه بهویستی خویتهی و چاوی پیسه، مه بهست نهوه یه همیشه چاوی
له دهست و مال و سامانی هم و نهوه، بهدوای عیب و عارو نهینی خهک و نازو
نیعمه تهکانیان دهگهری له کاتیکدا خوا بهو کهسهی داوهو بهوی نهداوه، نهو کهسانه
ناشوکرن، بهبهشی خوا رازی نین، نارازیوون واته رهخنه گرتن له نیعمه تهکانی خوا، نهوهش
نهگهر توبهی لهسهر نهکات، سهر بو گوناھی گهوره راده کیشی.

دووه م/ کهسیکه بهبی ویستی خویتهی و چاوی پیس نیه، بهلام هندی جار له ناناگایی
خویدا شهیتانی بهدفر، تهره و فریوی ددا و دهبیته کهسیکی چاویسی. نهوه یان زور
له جوړی یهکه م خهته رناک و مهترسیدارتره چونکه نهو کهسه توانای نهوهی هیه چاو
له خوی و ته نانهت مال و مندالی بدات بی نهوهی حزی پیبکات و له نهجامی نهو هموو
حهسوودییهی له دل و دروونی چووته خوار، هسوودی بووته بهشیک له خوین و
جهستهی.

له بهسهرهاتی نهتهوهی پولهندی کون له بارهی پیاویکهوه هاتووه که نهوهنده توانای هه بووه
کهسانی دهووبهری له پرگهی چاوه تیژهکانیهوه نهزیهت بدات، نه مه وایلیکردوه چاوی
خوی دربینی بو نهوهی نازار بهو کهسانه نهگه یه نی که خوشی دهوین.

رؤژکیان له مهجلیسیکدا باسی پیاویکی هسوودی چاویسی دهکری که چاوی وهکو گولله
وايه، چاو بداته ههر شتیک و ههر قسه یه ک بکات، دلی دهپیکي و دهیکه وینی.

کابرایه که بهباوهر بهخوبونهوه پییانی دهلی: نهوه من سهرکیشی بهژیانمهوه دهکه م و
دهچمه لای، بزائم چون دهتوانی چاوم لی بدات!!

لهو شوینه ههلساو چووهوه مال، که تازه جلیکی جوانی بو خوی کری بوو، جلهکهی خسته
نایلوئیکهوه، چووه لای کابرای چاویسی، که جلهکهی دهرکردو بوی راگرت، بهسهر و

زمانیکی شیرینه وه پیی وت: قوربان ئه وه دیاریه کی بچوکی منه بو جه نابتان، دهی وهره له پیش چاوم له بهری بکه، دمه وی بتیینم و نه تناسمه وه.
 کابرای چاوپیس به خوشحالیه وه جله که ی پویشی. ئه ویش پیی وت: به راستی هه ره له تو ده وه شیته وه، دهی ئیستا برؤ بچووه به رده م ئاوینه که وه سهیریکی خوت بکه بزانه پییه وه جوانی یان نا؟.

ئه ویش ده چیته به رده م ئاوینه که وه نه ختیکی ده وه سستی، سه رنجی خوی دهادت و له خوی ورد ده بیته وه، زور به خوی سه رسام ده بی بویه به ده هنگیکی نزمه وه له بهر خویه وه ده لی: وایلیلی که جوانم. قسه که ی ته وای ناکات، چا و له خوی دهادت، یه کسه ره له چیوه بهر ده بیته وه و گیانی ده رده چی.^{۱۷۲۷}

نیشانه گانی هه سوودی و چاوه زار:

ئیمامی عه لی پیشه وای موسلمانان ده فه رموی: (مرؤقی هه سوود به رده وام خه مباره، هه یچ کات نایه وی که سی به رامبه ره دلخوش بیته).

هه سوود به وه ده ناسریتته وه زور پرسیار ده کات، ئه وه تا کاتی ده چیته هه ره مانیکی، به دارو دیواری ئه و ماله ده پروانی، سه رنجی هه موو شت دهاد، وه کو دادوهر ده پرسی: ئه ری خیزانه که ت خزمته؟ چه ند منالت هه یه؟ مندا له کانت له کوی ده خوینن؟ ئه ی ئه و سه یاره ت به چه ند کپیوه؟ له گه ل کارو باری ده ره وه و بازار چونی و.... هتد. ئه و پرسیار کردنه یه کیکه له نیشانه گانی چاوپیسی، وه ئه گینا خاوه ن مال ده توانی خوی بوته باس بکات.^{۱۷۲۸}

ئه گه ره که سیکی پیی و ابوو چاوی پیسه و کاریگه ری له سه ره که سی به رامبه ره هه یه، ئه گه ره به خشش و نیعمه تیکی بینی که خوا به یه کیکی داوه و به ئه وی نه داوه، با وته گه لیکی نه خوازواری له دمه وه ده رنه چی، وه کو وتنی: ئه ححه. په ککو. وایلیلی، ته نانه ت ئه وه بو

^{۱۷۲۷} - (سلیمانی کوری عه بدولمه لیک) خه لیفه ی ئه مه ویه کان که سیکی گه نج و جوان بوو، پوژیکیان ده چیته به رده م ئاوینه و ته ماشایه کی قوولی به ژن و بالای خوی ده کات، نالیته: (ماشاء الله)، زور به گه نجیته خوی سه رسام بوو، له بهر خویه وه ده لیته: ئه وه موحه ممه د پیغه مبه ره، ئه بویه که صدیقه، عومه ره فاروقه، عوسمان حه بیبه، ئه وه منیش پاشایه کی گه نجم. دوی تیپه ربوونی یه که مانگ به سه ره ئه و قسانه ی کردی، به بی هه یچ نه خوشیه که سه ره تای گه نجیته بوو، وه فاتی کرد.

^{۱۷۲۸} - ده لوی مرؤقی هه سوود تاقییکریتته وه به تاقییکردنه وه یه کی کورت و ساده، بو نمونه: هه والیکی خوش و کاریگه ری ژبانی خوتی بو باس بکه، ئه گه ره بینیت ده م و چاوی گرژو مۆن بووه و ناتوانی به و هویه ده دلخوش بیته، ئه وه هه ولده هیواش هیواش، ورده ورده له بهر خاتری ژبانی خوت، خوتی لی دوورکه یته وه.

مال و مندالی خویشی به کار نه هیئی. جا ئەسل وایه دوعای خێرو بهرکهت بکات که هەر قسهیهکی کرد، ئەوه نەفس و رووحی ئارام بکاتەوهو حەسوودیهکهی نه هیئییت. نیشانهکانی چاوهزار جوړاو جوړن، له کهسیکهوه بو کهسیکی تر ده گوړی، ههیه نیشانهیهکی لی دەر ده کهوی، ههیه چەند نیشانهیهک، ههیشه هیچ نیشانهیهکی لی دەرناکهوی، به لام تاقیکردنهوهکان ئەو نیشانانە دەر ده خەن:

* ههیشه گیانی دیشی و بهر دهوام دلته نگو و له گەل دلته نگیه کهیدا هه ناسه ته نگیشی له گەله که قورسایي ده خاته سەر سینگی و تریه ی دلی به خیرایي لی دەدات.

* تیچوونی حالهتی دەر وونی و تووش بوون به توور به بوونیکی زور که پیشتر تووشی توور به بوونی وای نه بووبی و ههندی جار بیزار بوون له هاوسه رگیری و ههندی جار له توور به بوونی خویدا به بی هو خیزانه کهی ته لاق دەدات.

* رهنگی زهرد هه لده گه پ، پلهی گه رمی له شی بهرز ده بیته وه، له شی گه رم دادی و ناره قهیه کی زور ده کات، به جوړی ناو و ههوا زور خوشه که چی ئەو گه رمایه تی، تای لی دی، ههندی جار لال ده بی و زمانی له کار ده که وییت.

* په له ی شین له له شی دەر ده کهوی.

* میزکردنی زوره.

* سه ر ئیشه ده گری یان سه ر ئیشه یه کی بهر دهوام له به شی پیشه وهی سه ری، به بی ئەوهی پیشتر هیچ نه خوشیه کی ئەوتوی هه بووبی به تایبەت که له خه وه هه لده ستی، جهسته ی ناره حه ته.

* خه یالی دوور ده رواو میشکی له شوینیکی تره، ته نانه ت جاری وا ههیه سه یاره لی ده خوړی ناگای له خو نییه، ته نانه ت میشکی به جوړی سست و لاواز ده بی و خه یال و زاکیره ی به جوړی ده روات، پینج ره قه می موبایلی پی له بهر نا کری.

* ههست به گرانی له شی ده کات، ته مبهل و خاو و خلیچکه، کارهکانی قورس ده کهوی، کاری پوژیک به سی پوژ ته واو ده کات.

* خهوی نیه، پینج ده قه ده خهوی، چه ندین سه عات خهوی لی ناکه وی له کاتیکدا سه ردانی دکتوری نه فه سی ده کات هیچ شوینیکی نایه شی. خهوی ناخوش ده بی نی، له خه ودا پیی ده لین: چاو و زار لیی داوی پرو چاره سه ری خوت بکه، یان (قل اعوذ برب القلق) (قل اعوذ برب الناس) له سه ر خوت بخوینه یان کهسیکی تر له سه رت ده خوینی، یان خه و به ناگره وه

دەبىنى، دووكەل لەمالى ھەلدەستى، مار پىۋەى دەدات، پشیلەى رەش لەمالى كۆ دەبىتەو، سەگى رەش پەلامارى دەدات و خەو بە ئاگرەو دەبىنیت.

* تىكچون و لەكاركەوتنى ئامپىرەكانى مألەو بەبى ھۆكار.

* تەواوبونى رزق و پۆزى بەزوىى، ھەيە مانگانەى مليون و نيوپكە كەچى بەشى ناكات لەكاتىكدا يەك مندالى ھەيەو ئەوئەندە ميوانىشى بەسەرەو نىە.

* بەردەوام دەمى وشك دەبى، جگە لەو حالەتانەى توپنىويەتى يان ئەو كەسەى بەسروشتى خۆى نەخۆشى شەكرەى ھەيە.

* ئازارى پشت و قاچەكانى بۆ دروست دەبى لەكاتىكدا قىتامىن دى و كومەلى قىتامىنى كەم نىيە.

* لەكاتى نووستندا ژىر پىيەكانى گەرم دادى، ھەست دەكا شتى لەژىر پىيەتى.

* دەولەمەندە، پلەدارە بەلام دىخۆش نىەو غەمبارە، حەز بە تەنيايى و گۆشەگىرى دەكات.

* لەكاتى گەرمادا ھەست بەسەرما دەكات و لەكاتى سەرمادا ھەست بەگەرمى دەكات.

* شەپو ئازاۋەى ناومال و قىژان و ھاواركردن و دوپارەبوونەو بەبى ھۆكار.

* لەزۆر بەى كاتەكاندا باۋىشك دەدا، بەتايبەت لەكاتى نوپژكردن و قورئان خويندندا و بى ئەوەى خەوى بىت، زۆر باۋىشك دەدا.

* پۆژ بەپۆژ كىشى لاۋز دەبى، خواردى بۆ ناخورى و لە پۆژىكدا لەيەك ژەم زياتر ناخوات.

* پىرچى بەخىرايى ھەلدەوەرى و زىپكە لەسەر دەم و چاۋى دروست دەبى، بەدكتۆر چاك نايىتەو.

كەۋاتە چارەسەر چىە؟!

عارفىك ۳۰ سال بەردەوام (استغفرالله) دى دەكرد، يەك لە دەرويشەكانى پىى وت: (قوربان بۆچى ئەوئەندە "استغفرالله" دەكەى، ئىمە تا ئىستا ھىچ گوناھىكمان لى نەدىوى؟).

ئەويش لەوئەلامدا وتى: ۳۰ سالە "استغفرالله" دەكەم تەنھا لەبەر وتنى يەك "الحمدلله"

دەرويشەكە وتى: چۆن؟.

وتى: پۆژىكيان ھەواليان پىدام وتيان قوربان بازارى بەغدا ئاگرى گرتوۋەو سوتاۋە، منىش وتم: ئەى حوجرەكەى من؟ وتيان: حوجرەكەى تۆ نەسوتاۋەو سەلامەتە. منىش وتم: "الحمدلله" ئەوئەش ماناى ئەو بوو كە ھەر مالى من نەسووتى، ئىتر خەلكى تر بازارى

دهسوتی، ناسوتی، که یفی خویتی، ئەو "الحمد لله" یەم بەهۆی خووستیەوه بوو، نەك خواویستی.

پێویستە مرۆڤ بەو بەشەى خوا رازیبی که پێی بەخشیوه و هەرگیز چاوەنەپێتە مال و سەرۆت و سامانی خەلکی تاوەکو لە چاوپێسی رزگارت ببی. خو ئەگەر خوێ لەو هۆکارانە نەپاراست، ئەو توشی ئەو نەخۆشییە کوشندەو دژوارە دەبێت، کەواتە وابیر مەکەوه که شتیکت کپی ئەو دەمانچەى بێدەنگت لەسەرە دەکوژێی یان مالت و یران دەبێت، بۆیە:—

* تا دەکری خۆت لەکەسانی هەسوود بەدوور بگرەو بەردەوام کاروباری ژیاانت رادەستی خوا بکەو پەنا بەخوا بگرە و بیرو باوەرت وابی هەموو شتیکت بەدەستی خۆیە.

* که ترست لەکەسیک هەبوو، پیش توش بوون بە هەسوودی و چاوپێسی، زیکرەکانی بەیانیان و ئیواران بیخوینە، لەوانە: نایەتی کورسی و سوورەتی ئیخلاص و فەلەق و ناس و دوو نایەتی کۆتایی سوورەتی بەقەرەو ئەو زیکرانەى لەسووننەتەوه هاتوون و لەهەر کەسیک ترسای چاوی پیسە، لەدڵەوه بلی: (مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ).

(أبورداء) (رەزای خۆی لیبی) دەفەرموی: (مَا أَكْثَرَ عَبْدٌ ذَكَرَ الْمَوْتَ إِلَّا قَلَّ فَرَحُهُ وَ حَسَدُهُ) ^{١٧٤} واتە: (هیچ بەندەیهک نییە زۆر یادى مردن بکات، ئیلا دلخۆشی بو دویا و هەسوودی کەم دەبێتەوه).

* پیغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموی: (إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ نَفْسِهِ أَوْ مَالِهِ أَوْ أَخِيهِ مَا يَعْجَبُهُ فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ، فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ) ^{١٧٥} واتە: (یهکیک لە ئیوه شتیکی سەر سوڕهینەرى بینى لە دەروونیدا یان لە مالهەکی یان براکەى ئەوه با نزاو دوعای پیت و بەرەکەتى بو بکات چونکە بەراستی چاوپێسی راستە).

شیخ ئیبن عوسەمین رەحمەتى خۆی لیبی، دەبێت: (ئەگەر مرۆڤ شتیکی بینى و پێی سەرسام بوو، هەرۆهەا لە هەسوودی چار ترسا، با بلی: "ما شاء الله تبارك الله" بو ئەوهی ئەو کەسە توشی چاوەنەفەس نەبێت. بەهەمان شیوه ئەگەر مرۆڤ بە مۆلک و مالى خۆی موعجەب بو ئەوا بابلی: "ما شاء الله، لا قوة الا بالله" هەرۆهەا بو ئەوهی توشی عوجب و لەخۆبایی بوون نەبێت لەنەفسى خۆی بەهۆی ئەو مۆلکەى

^{١٧٤}- موسوعة ابن ابي الدنيا/٥١٤

^{١٧٥}- رواه النسائي و صححه الألباني في صحيح الجامع.

ههیه تی، ته گهر بلی: (ما شاء الله لا قوة الا بالله) ته وه مهسه له که ی داووته دهستی خاونه که ی که خوی گه وره یه).

* پیغه مبهری خوا (ﷺ) بو پاراستنی کچه زاکانی - حه سهن و حوسین - له هه موو شتیکی خراپ و نه خوازراو و پاراستنی له هه موو چاوپیسی و سیحریک، له خوی نزیک ده کردنه وه، تهو نزایه ی به سهر ده خویندن و دهستی ده هیئا به لاشه یاندا، ده یفه رموو: (أَعِيدُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمَنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ)^{۱۷۶}. واته: (په ناتان ده دم به وشه پر مانا و ته واوه کانی خوا گه وره له ههر شهیتان و گیانله به رو زینده وهر یکی زیان به خشی خاوه ن ژهر، وه له هه موو چاویکی زیانده رو لاده ر).

* پیغه مبهری خوا (ﷺ) روقیه ی شه رعی بو خوی ده خویندو سه حابه و سه حابه کانیش بو یه کدی.

عوباده ی کوری صامت ده لیت: سه رله به یانی چومه خزمهت پیغه مبهری خوا (ﷺ) بینیم نازاری زوری هه یه و که سهر له نیواره گه پرامه وه لای، بینیم چاک بوته وه، پیغه مبهر فه رموی: (إن جبریل - علیه السلام - أتاني فرقاني، فقال: بسم الله أرقبك، من كل شيء يؤذيك، من كل عين وحاسد يشفيك، أو قال: الله يشفيك) جو بریل ته م دو عایه ی به سه رما خویندو شیفا م بو هات^{۱۷۷}.

* په ناگرتن به خواو پابه ندبوون به فه رمانه کانی که ته وه ی پیی خو شه ته نجامی بدات و ته وه ی پیی ناخو شه خوی لی به دوور بگری، وه کو پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فه رموی: (احفظ الله يحفظك)^{۱۷۸} واته: (خوا پپاریزه، خوا یش تو ده پاریزی و پاریزگاریت لی ده کات) بویه له ژیاندا ههر پیو یستی هکت هه بوو، سو جده ی بو ببه و بلی: خوا یه گیان وه لأمم بده وه، خوا وه لأمت ده داته وه: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ البقرة: ۱۸۶.

۱۷۶ - صحیح الترمذی برقم ۲۰۶۰

۱۷۷ - مسند أحمد بن حنبل، ومن مسند بني هاشم، مسند أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، حديث: ۱۱۳۲۳. وصححه الألباني في صحيح الجامع، برقم: ۷۰ خو شورین به و ناوه ی روقیه ی له سهر خویندرا بی ته ویش ته م سووره تانه یه: فاتیه ه ۷ جار، ئایه تی کورسی ۳ جار، فلق ۳ جار، ناس ۳ جار و له دوا ی خویندنی ههر سووره تیک فوو بکات به ناوه که و ههر کاتی بیه وی خوی پی بشوات و لیی بخواته وه.

۱۷۸ - صحیح الترمذی برقم ۲۵۱۶

لەكۆتايیدا دەئییڭ:

هەموو مرقۇئیک کەم تا زۆر بېرە حەسوودەیهکی تێدایە، هەیه ئەو هەستەیی لەناخەوێ دەشاریتەو، هەیه خۆی بۆ ناگیرئ و بەدەرپرینیک بەزەوی دادەدات یان دەیکوژئ.

ئەگەر کەسیک (خانوو - دوکان - سەیارە - منداڵ - پارەوپوول) ی لەتۆ زیاتر بوو، هەستت کرد حەسوودی یەخەگیرت بوو، بۆ نمونە تۆ خاوەنی سەیارەیهکی کۆنی و ھاوڕیکەت یان ھەر یەکیکی تر بە سەیارەیهکی دوامۆدیلهو گۆزەر دەکات، لەجیاتى چاودان، بۆ ئەوەی لای خواو پیغەمبەر (ﷺ) خوشەویست بیت و دەروونت ئاسوودەبیت، حەسوودی پئی مەبە، نزا بکەو بئى: داوا لەخوای پەروردگار دەکەم لئى پیرۆزو بەرەکەتداربئ و سەیارەیهکی لەو باشتەرم پئی بدات، یان سەیارەیهکی وەکو ئەو.

ھەندئ لە زانایان پئیان وایە ئەگەر کەسیک بەچاوەو بوو، چاوەزار بووبوو ھۆی مردنی، ئەو دەبئ کەسى چاویلیدەر بکوژئ یان خوینەکەى بدات.

ئیمامى شافعی دەرھەق بەم باسە دەئیت: نەخیر ھیچی لەسەر نیە، خو ئەگەر نەیتوانی خۆی چاک بکات و بەسەر خۆیدا زال ببئ، ئەو لەسەر دادوەر پئویستە بەندی بکات و نەفەقەى بداتئ بۆ ئەوێ موسلمانان لە زەرەر و زیانی چاوی، پاریزراو بن.

بابای موسلمان نابئ ھەر نەرھەتیهکی بەسەر ھات، خۆی تووشی پارایی و نەخۆشى دەروونی بکات ئیدی نەتوانئ دەست بۆ ھیچ ببات و ھیچ ئیشئ بکات. لەخوا دەپارپئینەو: خوا گیان لەچاوەزار بمانپاریزە.. اللهم آمین.

قوتابی و دوعای تاقیکردنه‌وه

چی بکات؟ که‌ی بخوینی؟ چون خوی بوتاقیکردنه‌وه ناماده بکات؟

زور جار له بابەتی خویندن و تاقیکردنەوه وەك دوو چەمکی بەیەكەوه گریڤراو، روو بە پرووی ئەم پرسیارە دەبینەوه:

گەنجیک قوتابییه حەز دەکا لەتەواوی وانەکانیدا نمرەیهکی باش بە دەست بیینی! تۆ کە پرووی پرسیارەت ئاڕاستەتی من کرد و دەلیی: چیبکەم؟! چ دوایەك باشە پەنای بۆ ببەم تا وەکو لە ئەزمونەکان بە نمرەیهکی باشەوه لێی دەرچم؟! هەر لەم پروانگەوه چ دوایەك باشە تا بەو هۆیەوه بێردان و بێرەوهریم بەهێزبێ و لەبەردەم وەلامدانەوهی پرسیارەکاندا، چۆک دانە دەم و دانە مینم؟

لێرەدا ئەگەر گوزەرێکی خێرا بەنیو ئەم پرسە هەستیارە بکەین، پێویستە سەرەتا خۆمان تەیارو پڕچەك بکەین بەو زانست و زانیاریانەیی لە قوتابخانە دەخوینن.

سەحابەیهك پرسیارێ لە پیغەمبەری خوا (ﷺ) کرد: ئاخۆ و لاغەكەیی بێستیتەوهو پشت بەخوا بێستی، یان هەر لەو ناوەی بەجی بیلی و پشت بەخوا بێستی؟ پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (بیبەستەوهو پشت بەخوا بێستە). کەواتە قوتابی پێویستە سەرەتا بخوینێ، ئەوجا پشت بەخوا بێستی.

بێ شک زور گرنگە مروۆ لەهەموو ئیش و کاروبارەکانیدا بپروا و متمانەیی بەخۆی هەبێ و پشت بەخوا بێستی، وەکو خوای پەروردگار لەسورەتی (الطلاق) نایەتی (۳) دەفەرموی: ﴿

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۗ ۝۱۷۹ ۝ واتە: (هەر کەسێک پشت بەخوا بێستی، خوای بەسە).

هەلبەتە پێویستە لە تەوهکول و متمانەدا پەنا بباتە بەر هۆکارەکان و هۆکارەکان ئامادەکاری خۆدی قوتابییه بۆ روژی تاقیکردنەوه، نەك غەل و غەش و هانا بردنە بەر گزیکردن کە خۆفریودان و فیڵکردنیکی زەق و پروونە لەپرووسەیی پەروردەو فیڵکردن.

پیغەمبەری خوا (ﷺ) کاتیك دەست دەکاتە ناو سەبەتەیهك خۆراکی وشك و دەستی بەتەپری دەر دەچی، پرسی: (ئەوه بۆچی ژێرەوهی تەپە و سەرەوهی وشکە؟) کابرا پێی دەلی: (ئەه پیغەمبەری خوا ئەوه بەهۆی بارانەوه تەپ بووه). پیغەمبەریش (ﷺ) پێی فەرموو: بۆچی ئەو بەشەت نەهینایە سەرەوه تاو وەکو خەلک بیینی، ئەوهی غەش بکات لە من نیه، (مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي) ۱۷۹.

خوای پەروردگار کە دەفەرموی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا

ئەم ئايەتە هانمان دەدات بەگەرم و گۆرپەووە بەردەوام لێی بپارێنەووە لەدوواکردن سارد نەبێنەووە، کەواتە ئاساییه قوتابی وەك هەر حەز و خولیا و داخووزیەکی دیکە ی ژیان، داوای سەرکەوتن و دەرچوون بۆ خۆی لەخوای پەروردگار بکات.

گرنگ لێرەدا ئەوێه قوتابی بزانی کە ی دەخوینی؟ چی دەخوینی؟ کە دەچیتە قوتابخانە چۆن وەلام بداتەووە؟! لەوهدا گرنگە بەرنامە ی نووستنی رێک بخات، بزانی کە ی دەخوئی و کە ی لەخەو هەلدەستی و... هتد.

پێویستە قوتابی بەدل و دەررونیکی کراووە هەنگاو هەلبگری، فشار نەخاتە سەر بیرو هۆشی و خۆی لە ترس و بیمی دەرچوون و دەر نەچوون بەدوور بگری کە تاقیکردنەووە ی هاتە پێش، دونیای لی ویک نەیه تەووە و ابزانی باریکی ئەوێه گەرەو قورسی کەوتۆتە سەر شان بۆی هەلناگری، هەرچەندە بارگرانی هەر بارگرانیە بۆ هەر کاری کە مشەقەت و زەحمەت بێت، بۆیە بەدەستەیانانی نمریه کی باش بۆ قوتابی کاریکی ئەوێه ئاسان نیە و شەونخونی و ماندووبوونی گەرەکە، کەواتە دەگری بۆ هەر کاروباریکی ژیانمان کە بپیتە مایە ی بارگرانی، شانی بەدینه بەرو پەنا بەدینه بەر ئایەتە پێرۆزەکانی قورئان و فەرموودەکانی پێغەمبەری خوا و پیاوچاکان.

پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئەگەر تووشی هەر کاریکی قورس و گران بەاتایەتە، دەیفەرموو: (اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا ، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا) ١٨١ . واتە: (خودایە هیچ کاریک ئاسان نییە مەگەر ئەوێه تو سووک و ئاسانی دەکە ی و هەموو خەم و پەژارە و شتیکی قورس لەسەر ئینسان لا دەدەیت و ئاسانی دەکەیت).

لە فەرموودەیه کی دیکەدا، هەر کاریکی لەسەر گران بوایە، ئەووە بەیانیان و ئیواران دەیفەرموو: (يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ) ١٨٢ . ئەگەر پۆلینکاری هەنگاوێه کانی خویندن و ئەو پێرۆسەیه بکەینە نەخشە رێگای ئەو پێرۆسەیه:

یهکەم / پێش مواتا لاکردن و خویندن ئەو بابەتانه ی ئەزموونی تیدا دەکە ی، بەم دووایه

١٨٠ - البقرة: ١٨٦

١٨١ - روه حبان في صحیحة

١٨٢ - سنن الترمذی، برقم / ٣٥٢٤

دهرگای خویندن له سهر خوت بکهوه: (اللهم اني أسألك فهم النبيين وحفظ المرسلين والملائكة المقربين اللهم اجعل ألسنتنا عامرة بذكرك وقلوبنا بخشيتك وأسرارنا بطاعتك انك على كل شيء قدير وحسبنا الله ونعم الوكيل).

دوهم / دواى ته و او بوون له خویندن ئه و بابه تانه ئه زمونى تیدا ده کهى، ئه م دوعايه بخوینه: (اللهم اني أستودعك ما قرأت، وما حفظت، وما تعلمت، فردّه إليّ عند حاجتي إليه، انك على كل شيء قدير، حسبنا الله ونعم الوكيل).

له م سوڤنگه وه پيوسته جوان و دروست وانه كانت بخوینى، دواى خوگوپرين، پيداويستيه كانى تاقيكرده وه له گهل خوت هه لېگره، به پيى راست له ماله وه به ره وه هولى قوتابخانه پرو.

پيغه مبهري خوا (ﷺ) كه له ماله وه دهرده چوو، ده يفه رموو: (مَنْ قَالَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ: بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، يُقَالُ لَهُ: هُدَيْتَ وَكُفَيْتَ وَوُقِّيتَ، وَتَنَحَّى عَنْهُ الشَّيْطَانُ) ١٨٣. واته: (هه م كه سيك له ماله وه دهرچوو بلى: به ناوى خواى تاك و ته نيا، پشتم به خوا به ست، وه هيچ هه ول و هيڤيك نيبه ئيلا به پشت به ستن به خوا نه بيت. و ئه م دوعايه بخوینى، ئه واپى ده وترى: ئه مه ت به سه و پاريزراويت و شهيتانيشت لى دور ده كه ويته وه).

سيه م / به دم ريگه وه كه به ره وه هولى ئه زمونه كان دهروى، ئه م دوعايه بخوینه: (اللهم اني توكلت عليك وسلمت أمري إليك، لا ملجأ و منجأ منك إلا إليك).

چوارهم / كاتى پى ده نييته نيو هولى ئه زمونه كان، ئه م دوعايه بخوینه، وه كه له قورئانى پيروزدا هاتوه: ﴿ رَبِّ ادْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِيْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴾ ١٨٤

يا خود بلى: (اللهم افتح لي أبواب حكمتك، وانشر علي رحمتك، وامنن علي بالحفظ والفهم، سبحانه لا علم لنا إلا ما علمتنا، انك أنت العليم الحكيم)

پينجه م / نه گهر پرسيار دابهش كرا، پيش سهير كردنى ناوه پوكى پرسياره كان، ده ست بخه ره سه ر پرسياره كه و سوره تى فاتيحه و دواتر نايه تولكورسى بخوینه: ﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ

١٨٣ - زاد المعاد، برقم/ ٢٣٦ - حسن صحيح.

١٨٤ - الإسراء: ٨٠

يَعْلَمَ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ ١٨٥

شه شهه/ له کاتی کردنه وهی پرسیارو پییش دهستکردن به حه لکردن و وه لامدانه وهی

پرسیاره کان، به یه قینه وه ئەم ئایه ته بخوینه: ﴿ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ ١٨٦

ئه و جا ئەم دوعایه ش بخوینه: (اللهم لا سهل إلا ما جعلته سهلا وأنت تجعل الحزن إذا شئت سهلا، يا أرحم الراحمين).

حه وتهه/ ئە گهر پرسیاره کان قورس و گران بوون، ئەم ئایه ته بخوینه: ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٨٧﴾

خۆ ئە گهر پرسیکت نه زانی و له بیرى چوو بووه، ئەم دوعایه بخوینه: (اللهم يا جامع الناس في يوم لا ريب فيه، أجمع علي ضالتي).

هه شتهه/ دوا جار ئە گهر هه موو پرسیاره کانت وه لام دایه وه، ئەم دوعایه بخوینه: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ).

کاتیکیش له هۆلی ئە زمونه کان دبیته دهر وه و ده چیتته وه مال، خۆت دلته نگ و په ریشان مه که، به دواى وه لامى پرسیاره کانى ئەو پۆژه مه گه پری چونکه به بینینی هه ره له وه په له یه که، تووشی دلته نگى دبیته و خه می لی دهخوی، خه مخواردن له رووی دهر و نییه وه که سایه تی مروقه دهر و خینی که تاقهت و هه وه له ی بو خویندنی پۆژی دواتر نه بیته، چونکه خه مخواردن هیچ له بابته که ناگۆری و هه له کانى بو راست ناکاته وه.

پیویسته بیر کردنه وهی قوتابی به جووری گۆش بکری چون مردوو ده بی زوو بشوردری و ته لیقین بدری و زوو ته قه تی بکه ن و بیشار نه وه، هه مان شت بو ئەو بابته ی ئەو پۆژه راسته که هاته دهر وه و ابزانی ئەو پۆژه تاقیکردنه وهی نه کرد وه و ئەوهی پیویسته ئەه نجامی بدات خۆ ئاماده کردنیه تی بو تاقیکردنه وهی پۆژی پاشتر.

١٨٥ - البقرة: ٢٥٥

١٨٦ - طه: ٢٥ - ٢٨

١٨٧ - الانبياء: ٨٧

تیبینیہ کی بچووک بہ لَام گہورہ:

قوتابی کاتیک پیّ دہنیتہ نیو ہولی ئەزمونہکان، واباشہ خوئی تووشی دوو دلی و پارایی نہکات کہ ئەوہی لەبیریہتی بەجاری لەبیری بچیتەوہ، بەواتایەکی دیکہ: پرسیار بەپرسیار پیدابی، ئەگەر پرسیار یەکہمی زانی با راستەوخو وەلام بداتەوہ، خو ئەگەر نہیزانی یان لەوہلامدانەوہی دوودل بوو، ئەوہ واز لەو پرسیارہ بیئی و بچیتە سەر پرسیار ی دووہم و بەو شیوہیہ کامہ پرسیار ئاسان بوو سەرہتا ئەوانہ وەلام بداتەوہ، ئەوجا لەنیوان گران و گرانتر، پرسیارہ گرانہکان وەلام بداتەوہ.

پیش دەرچوون و پادەستکردنی وەلامەکان، واباشہ دووبارہ پیداچوونەوہی گشتی بو وەلامی پرسیارہکان ئەنجام بدات، بەھیوای سەرکەوتن بو ھەموولایەک..اللھم آمین.

هیندی له ویردو زیکره کان

ویردی به یانیان (أذکار الصباح) ۱۸۸

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾ ^{۱۸۹} البقرة: ۲۵۵ (بهك جار بيخوينه).

۱۸۸ - زانايان له سهر وادهو کاتي خویندن و نهجامدانی ویردی به یانیان و ئیواران راجیاوازن، هندیکیان دهلین: ماوهی خویندنی ویردی به یانیان له گهل دهرکهوتنی خور دست پی دهکات تا خورئاوا بوون، هندیکی دیکه پییان وایه: کاتهکی بهکوتاییهاتنی چیشهنگاو کوتایی پی دی، واته پیش نهجامدانی نویرتی نیوهرو و هیندیکی تر وای دهبینن هم ویرده پیش نویرتی به یانی یان دوا نویرتی به یانی یاخود دوا دهرکهوتنی خور نهجام دهری. هرههها خویندنی ویردی (ئیواران) له عهسرهوه دست پی دهکات و لهگهل خورئاوا بوون کوتایی پی دی، هندیکیش پییان وایه وادهکی دوا خورئاوا بوون (کوتایی روژ) دست پی دهکات تا سهرتای شهو، شهوهش بوارهکی فراوان کردوه بۆ خویندنی ویردهکان. (والله اعلم).

۱۸۹ - ههر کهسی به یانیان بخوینی، ههتا ئیواره لی دهبیتهوه، لهجنۆکه دهپاریزری و ههر کهسیکیش ئیواره بیخوینی، لهجنۆکه دهپاریزری دهپاریزری تا به یانی لی دهبیتهوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝١ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝٤ ﴾^{١١٠} الإخلاص: ١ - ٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝٤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝٥ ﴾^{١١١} الفلق: ١ - ٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ إِلَهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝٤ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٦ ﴾^{١١٢} الناس: ١ - ٦ (سَيِّ جَارِ بِيخُوَيْنَه).

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَ سَوْءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ^{١١٢} (يَه جَارِ بِيخُوَيْنَه).

ئيماني النسائي له "السنن الكبرى" (٩٨٤٨) له نوماموه دهگيرپيتهوه دهليت: پينغهمبيري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفهرموي: (مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ) واته: (ههه كهسي لهدواي ههموو نويژيكهوه (نايهتي كورسي) بخويئي، نهوه هيچ شتيك نايينه ريگر له چووني بو بهههشت، تهنه مردن نهبييت).

^{١٩٠} - (من قرأ قل هو الله أحد فکانما قرأ ثلث القرآن) "صحيح الجامع برقم/ ٦٤٧٣" ههه كهسيك سوورهتي ئيخلاس بخويئي وهكو نهوه وايه سي يهكي قورئان، واته: (بييست و دوو جوزئو نيوي قورئان) ي خويئديت.

لهفهرمودهيهكي ديكهه: خوداي پهروهردگار خانوويهكي بو له بهههشت دروست دهكات: (من قرأ قل هو الله أحد عشر مرات بنى الله له بيتا في الجنة). صحيح الجامع برقم/ ٦٤٧٢

^{١٩١} - عهبدوللاي كوربي خوبهيب (خوا ليبي پارزيبي) دهگيرپيتهوه، دهلي: پينغهمبيري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پيبي فهرمووه: (قل هو الله أحد و المعوذتين حين تُمسي، و حين تُصبح، ثلاث مرات تكفيك من كل شيء) (صحيح الجامع برقم/ ٤٤٠٦) كاتي ئيوارته بهسهه داهاه و كاتي بهيانيت بهسهه داهاه، سي جار: ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ ﴿ قُلْ بِرَبِّ

النَّاسِ ﴾ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ بخويينه، بهستهوه له ههموو شتيك دهتپاريزي.

١٩٣ اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا ، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ مُمُوتٌ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ
 (يهك جار بيخوینه).
 ١٩٤ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ،
 عَوِّدْكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ ، أَبِوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبِوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ
 (يهك جار بيخوینه).
 ١٩٥ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ ، وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ ، وَمَلَائِكَتَكَ ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ ، أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
 (چار جار بيخوینه).
 ١٩٦ اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ ، فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، فَلَكَ الْحَمْدُ
 وَلَكَ الشُّكْرُ
 (يهك جار بيخوینه).
 ١٩٧ اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي ، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي ، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ .
 (سی جار بيخوینه).

١٩٢ - واته: (ئیمه به یانیمان کردهوه، هه موو مولک و مال و دسه لاتئ هی خوایه، سوپاس و ستایش هه بۆ خوایه، هیج خوایهک نیه جگه له (الله) که تاک و ته نیایه، هیج شه ریک و هاوبه شیکی نییه، سوپاس و ستایش و تواناو دسه لات و

پادشاهی تی بۆ ئه و خوایهی به سهر هه موو شته کانی ژیان و بوونه و هردا زال و تواناداره، خوایه داوای خیرو چاکه ی ئه و پوژه و داوای ئه و پوژه ت لی ده کهم، خووم به تو له هه موو زه ره رو زیان و خراپه ی ئه مپوو دواتری ده پاریزم، خوایه خووم به تو له سستی و ته مبه لئ و پیر به دی و سزاو نازاری ناو ناگرو گوپ ده پاریزم). "رواه مسلم ٤/٢٠٨٨"
 ١٩٣ - رواه الالباني، في صحيح الترمذي، عن أبي هريرة، الصفحة أو الرقم: ٣٣٩١، صحيح.

١٩٤ - واته: (خوایه تو په ره وردگاری منی، هیج په رستراوی نییه به حق جگه له تو، تو به دیت هیناوم ، من به نده ی تووم، من له سهر په ییمان و به لئینه کهم که به تووم داوه، په نات پی ده گرم له خراپه ی ئه وه ی له گوناخدا ئه نجام داوه ، داندنه نیم به نیعمه ته کانت له سهرم، داندنه نیم به گوناخه کانم، سا خوایه لیم خووش ببه، به راستی کهس له گوناخان خووش نابئ جگه له تو". هه ر که سیك به ده قینه وه ئه و زیکره له به یانیا نا دا بخوینی و بمریت ده چیتته به ده هشت، هه ره وه ها هه ر که سیك به ده قینه وه له ئیواره دا بیخوینی و بمریت، ده چیتته به ده هشت.

١٩٥ - "رواه أبو داود برقم/ ٥٠٦٩ " هه ر که سیك به یانی یا ئیواره چوار جار ئه م زیکره بخوینی، خوا ی په ره وردگار له ناگری دوژه خ پرگاری ده کات و ده ی پاریزی.

١٩٦ - " رواه ابن حجر العسقلاني، في تخريج مشكاة المصابيح، عن عبدالله بن غنم البياضي، الصفحة أو الرقم: ٤/٤٧٦، حسن". هه ر که سی به یانیا ن ئه و زیکره بیئ ئه وه شوکری ئه و پوژه ی کردهوه، هه ره وه ها ئه گه ر ئیواره بیئئ ئه وه شوکری ئه و شه وه ی کردهوه.

١٩٧ - رواه أبو داود ٤/٣٢٤ و أحمد ٥/٤٢ والنسائي في عمل اليوم و الليلة برقم ٢٢، و حسن الامة ابن باز اسناده في تحفة الأخيار " واته: (خوایه لاشه م چاک و ساغ و سه لامه ت و ته ندروست باش بکه، خوایه بیستن و گویم چاک و باش و ساغ و سه لامه ت بکه، خوایه چاو و بیینیم چاک و سه لامه ت بکه، خوایه جگه له تو هیج خوایه کی به هه ق و

✍️ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ ، وَالْفَقْرِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ .

(سى جار بيخوينه).

✍️ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ^{١٩٨}

✍️ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي ، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَورَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي ، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي ، وَمِنْ قُوْفِي ، وَأَعُوذُ بِعِظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي^{١٩٩} .

✍️ اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَه ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه^{٢٠٠} .

✍️ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ^{٢٠١} (سى جار بيخوينه).

✍️ كَرَضَيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَمُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا^{٢٠٢} (سى جار بيخوينه).

✍️ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ (سى جار بيخوينه).

(سى جار بيخوينه).

شايسته نبيه، خوايه به تو خوم دپاريزم له هه ژاري و بى باوه رى و سزاو نازارى ناو گوږ، خوايه جگه له تو هيچ خوايه كى ترى به هه ق و شايسته ي پرستن نبيه).

^{١٩٨} - رواه ابوداود برقم / ٥٠٨١ هه كه سى به بيانان و ئيواران ههوت جار بيخوينى، نه وه خواى گه وه له وه پوژو شه ودا خه مه كانى له سه ر لا ده بات و دلى خووش ده كات.

^{١٩٩} - واته: (خوايه من له دونياو دواپوژدا داواى خير و چا كه و ساغ و سه لامه تى و ليبوردين و ليخوشبوننت لى ده كه م، خوايه له باره ي دين و دونياو سه روه ت و سامان و خانه واده كه مه وه داواى خير و خووشى و ساغى و سه لامه تيت لى ده كه م، خوايه عه يب و عارم داپوشه، خوايه له ترس و توقين بپاريزه، خوايه له وه م بپاريزه كه له نيوان ده سه كه نامدايه و دياره، له وه ي كه له دواوه مه و نادياره، له وه ي كه له ده سه ته راست و له پيشمه وه يه، له وه ي كه له چه پ و دوامه وه يه، له وه ي كه له سه روومه و به سه رمدا زاله، خوايه به گه وه يى و ده سه لآتى تو خوم له وه دپاريزم كه له ژيره وه و به نه ينى ره شه كوژو تيرور بكرم و فروفيل و سه تمم له گه لدا بكرت)). " رواه الالباني، في صحيح ابن ماجه، عن عبد الله بن عمر، الصفحة أو الرقم: ٣١٣٥، صحيح .."

^{٢٠٠} - هه كه سيك نه و زيكره بخوينى به هه شتى بو پيوست ده بى (وجبته له الجنة) صحيح ابى داود برقم / ١٣٥٣

^{٢٠١} - واته: (به ناوى نه و خوايه ي هه رچى له نه رزو ناسمانه له گه ل ناوى خوادا هيچ زه ره رو زيانى كى نابى، نه و خوايه ي كه زور بيسه رو زانايه). هه كه سى به بيانى كرده وه يا ئيواره ي كرده وه سى جار نه مه بخوينى، هيچ شتى زيانى پى ناگه به نيت. " اخرج به ابو داود ٣٢٣/٤ و الترمذي ٤٦٥/٥ و ابن ماجه و أحمد و حسنا سنا ده العلامة ابن باز في تحفة الاخيار "

^{٢٠٢} - واته: (رازيم خوا په روه دگارمبى، ئيسلام ئايينى ژيانمبى، موحه مه د(ﷺ) پيشه وامبى)). " رواه الالباني، في صحيح ابى داود، عن أبو سعيد الخدري، الصفحة أو الرقم: ١٥٢٩، صحيح ". هه كه سى به بيانى كرده وه يا ئيواره ي كرده وه سى جار بيخوينى، نه وه خواى گه وه له پوژى قيامت رازى ده كات.

- ﴿أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ، فَتَحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ﴾^{٢٠٣} (يهك جار بيخوينه).
- ﴿أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾^{٢٠٤} (يهك جار بيخوينه).
- ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ﴾^{٢٠٥} (سى جار بيخوينه).
- ﴿أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾^{٢٠٦} (سى جار بيخوينه).
- ﴿اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ﴾^{٢٠٧} (يهك جار بيخوينه).
- ﴿اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ، وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ﴾^{٢٠٨} (سى جار بيخوينه).
- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدِّينِ، وَقَهْرِ الرِّجَالِ﴾^{٢٠٩} (سى جار بيخوينه).
- ﴿أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ﴾^{٢١٠} (سى جار بيخوينه).
- ﴿يَا رَبِّ، لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي لِجَلَالِ وَجْهِكَ، وَلِعَظِيمِ سُلْطَانِكَ﴾ (سى جار بيخوينه).
- ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا﴾^{٢١١} (يهك جار بيخوينه).

٢٠٣- رواه أبوداود.

٢٠٤- رواه أحمد.

٢٠٥- رواه مسلم، في صحيح مسلم، عن جويرية بنت الحارث، الصفحة أو الرقم: ٢٧٢٦، صحيح.

٢٠٦- واته: (پهنا دهگرم به وشه تهواوهکانی خوا، لهشه پری هه موو دروستکراوهکانی به تیکرا). رواه أحمد بن حنبل، في مسند أحمد، عن أبو هريرة، الصفحة أو الرقم: ١٥/١٥، إسناده صحيح..

نهگهر له چوله وانی بووی، نهگهر چوویه نیو سه یاره، به رهو دهره وهی شارو ههر شوینی پویشتی، بو نه وهی پاریزراوی، نه وه نه م دو عایه بخوینه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) خویندوو به تی، به مهیش هیچ شتی زیانت پی ناگه یه نی تا نه شوینه به جی دلیت.

٢٠٧- رواه السيوطي، في الجامع الصغير، عن أبي الدرداء، الصفحة أو الرقم: ٨٧٩٢، حسن.

٢٠٨- رواه الألباني، في صحيح الترغيب، عن أبو موسى الأشعري، الصفحة أو الرقم: ٣٦، حسن لغيره.

٢٠٩- رواه الألباني، في صحيح الجامع، عن أنس بن مالك، الصفحة أو الرقم: ١٢٨٩، صحيح.

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلْعِ الدِّينِ وَغَلْبَةِ الرِّجَالِ). (البخاري ١٥٤/٧ و مسلم ٢٠٩٣/٤). واته: (خوایه په نات پی دهگرم له دل تهنگی و خهفت، وه له بی دهسه لاتی و بی توانایی و ته مبهلی، وه له پرژدی و ترسنوکی، وه له پشت چه مانه وه به هی قهرزارییه وه له ژیر که وتنی پیاوانی چاک و پاکی نیسلام).

٢١٠- رواه الألباني، في صحيح الترمذي، عن زيد بن حارثة، الصفحة أو الرقم: ٣٥٧٧، صحيح.

٢١١- رواه الألباني، في صحيح ابن ماجه برقم/ ٧٦٢، صحيح.

﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، عَلَيكَ تَوَكَّلْتُ ، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ .﴾
(بهك جار بیخوینه).

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^{۲۱۲}
(ده جار بیخوینه).

﴿كَلِمَاتُ اللَّهِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ﴾^{۲۱۳}
(سی جار بیخوینه).

﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ﴾^{۲۱۴}
(سهت جار بیخوینه).

^{۲۱۲} - رواه ابن حبان، في صحيح ابن حبان، عن أبي أيوب الأنصاري، الصفحة أو الرقم: ۲۰۲۳، طريقان محفوظان. له فهرمودهيهكى ديكه دا هاتووه: (هر كهسى له روژيكداسه جار بيليت وهكو نهوه وايه سهه بهندهى نازاد كردبى، سهه چاكهى بو دنوسرى و سهه گوناوه خراپهى لى رهش دهكرتتهوهو لهسهرى لا دهبرى، بوى له شهيتان پاريزهر دهبى ههتا ئيواره دهكاتهوه)، رواه البخاري برقم/ ۳۲۹۳

^{۲۱۳} - نه بو هورهيره دهفهموى، گويم له پيغه مبهرى خوا بوو (ﷺ) دهيفه رموو: (والله إني لأستغفر الله وأتوب إليه في اليوم أكثر من سبعين مرة) رواه البخاري برقم/ ۶۳۰۷. واته: (سویند به خوا من له روژيكداسه زياتر له ههفتا جار تو به و داواى ليخوشبون له خواى گه وه ده كه م).

^{۲۱۴} - ههر كه سيك له به يانين و ئيواراندا سهه جار بيليت، كهس نه هاتوره لهو كرده وهى باشتى كردبىت له روژى داوى، مه گهر كه سيك وهك نهو يان زياترى وتبى (رواه الألباني، في صحيح الترمذي، عن أبي هريرة، الصفحة أو الرقم: ۳۴۶۹، صحيح). ههروه ها له فهرمودهيهكى ديكه دا: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَيْدِ الْبَحْرِ). واته: (ههر كهسى له روژيكداسه سهه جار بلى "سبحان الله و بحمده" تاوانه كانى دهسپرتته وه ته گهر وه كو كه فى دهريا بيت) رواه البخارى برقم/ ۵۹۲۷.

ئيين مه سهود ده ليت: ((ههر پيغه مبهرى تووشى قهيرانيك هاتبى، راسته وخو په ناى بردوته بهر "سبحان الله" كردن)) زور جار هه ندى نزاو پارانه وه ده بىستى كه كه سانيك پيى پاراونه ته وه جا خواى گه وه يا به هوى جوړى كيشه و كه سه كه قبولى كردوه يا خود ريكه وتى يه كيك لهو كاته بووه كه نزاى تيذا قبول دهبى يا خواى گه وه له برى چاكه يه كه نهو كه سهه نه نجامى داوه نهو نزاى قبول كردوه ئيتر خه لكى واده زانى نهينى قبوليونى نهو نزاى له وته و شه كانى دايه كه پيى پاراونه ته وه، ئيتر نهو وتانه به كار دهينن له نزاكانياندا.

ویردی ئیواران (اذکار المساء)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾ ﴿٢٥٥﴾ البقرة: ٢٥٥. (بهك جار بيخوينه).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَفَرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾ ﴿٢٨٦﴾ البقرة: ٢٨٥ - ٢٨٦. (بهك جار بيخوينه).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾ ﴾ الإخلاص: ١ - ٤. (سى جار بيخوينه).

٢١٥ - پیغهمبهری خوا (ﷺ) دهفهموی: (الآیتان من آخر سورة البقرة، من قرأهما في ليلة كفتاه) رواه البخاری و مسلم. واته: (ههه كهسبك له شه ویکدا دوو نایه ته کهی کوتایبی سورتهی - البقرة - بخوینی، بهسیه تی). وشهی (کفتاه) وهکو ئیمامی نه وهوی ده لیت: مانای نه وهیه بهسیه تی و جیگای شه و نویری بو دهگریته وه، له شهیتان دهپاریزی و وتراوه: له دهر دو به لاش دهپاریزی و نه گهری هه مووی لی دهگریت. له فهرموودهیه کی دیکدا: (لهههه مانیگدا دوو نایه تی کوتایبی سورتهی - البقرة - بخویندی، شهیتان هه تا سی شه و ناچیته نه و ماله).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾ ﴾ الفلق: ١ - ٥ (سى جار بيخوينه).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْحِجَّةِ وَالنَّكَاسِ ﴿٦﴾ ﴾ الناس: ١ - ٦

(سى جار بيخوينه).

﴿ كَهْرَمْسِينَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ ٢١٦ . ﴾

﴿ كَهْرَمْسِينَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ ٢١٦ . ﴾

﴿ كَهْرَمْسِينَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ ٢١٦ . ﴾

﴿ كَهْرَمْسِينَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ ٢١٦ . ﴾

﴿ كَهْرَمْسِينَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ ٢١٦ . ﴾

﴿ كَهْرَمْسِينَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ ٢١٦ . ﴾

﴿ كَهْرَمْسِينَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ ٢١٦ . ﴾

٢١٦ - رواد مسلم، في صحيح مسلم، عن عبدالله بن مسعود، الصفحة أو الرقم: ٢٧٢٣ ، صحيح.

٢١٧ - رواد الألباني، في صحيح الترغيب، عن شداد بن أوس، الصفحة أو الرقم: ٦٥٠ ، صحيح.

٢١٨ - رواد المنذري، في الترغيب والترهيب، عن عبدالله بن غنام البياضي، الصفحة أو الرقم: ٣٠٩/١ ، صحيح.

٢١٩ - سورة التوبة، آية ١٢٩

٢٢٠ - رواد شعيب الأرنؤوط، في تخريج مشكل الآثار، عن عثمان بن عفان، الصفحة أو الرقم: ٣٠٧٦ ، حسن.

٢٢١ - رواد البيهقي، في شرح السنة، عن أبو هريرة، الصفحة أو الرقم: ١٢٠/٣ ، حسن.

✍️ **كَلِّمْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً مُسْلِماً وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ** ٢٣٢ . (يهك جار بيخوينه).

✍️ **كَلِّمْنَا اللَّهُ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ** ٢٣٣ . (سى جار بيخوينه).

✍️ **اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ** . اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ٢٣٤ . (سى جار بيخوينه).

✍️ **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَورَاتِي وَآمِنْ رُوعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي** ٢٣٥ . (يهك جار بيخوينه).

✍️ **يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةَ عَيْنٍ** ٢٣٦ . (سى جار بيخوينه).

✍️ **مَسِينَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ فَتَحَهَا وَنَصَرَهَا، وَنُورَهَا وَبَرَكَتَهَا، وَهُدَاهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا** . (يهك جار بيخوينه).

✍️ **اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكِهِ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ** ٢٣٧ . (يهك جار بيخوينه).

✍️ **عَوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ** ٢٣٨ . (سى جار بيخوينه).

✍️ **اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ** ٢٣٩ . (ده جار بيخوينه).

✍️ **اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئاً نَعْلَمُهُ، وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ** ٢٣٠ . (سى جار بيخوينه).

٢٣٢ - رواه الهيثمي ، في مجمع الزوائد، عن عبدالرحمن بن أبزي، الصفحة أو الرقم: ١١٩/١٠.

٢٣٣ - رواه مسلم في صحيح مسلم برقم/ ٢٧٢٦

٢٣٤ - رواه ابن حجر العسقلاني، في الفتوحات الربانية، عن نفيح بن الحارث الثقفي أبو بكر، الصفحة أو الرقم: ١١٦/٣، حسن.

٢٣٥ - رواه ابن ماجه برقم/ ٣١٣٥ ، صحيح.

٢٣٦ - رواه المنذري، في الترغيب والترهيب، عن أنس بن مالك، الصفحة أو الرقم: ٣١٣/١، صحيح.

٢٣٧ - رواه أحمد شاکر، في مسند أحمد، عن أبو هريرة، الصفحة أو الرقم: ٤٣/١، صحيح.

٢٣٨ - رواه ابن حبان برقم/ ١٠٢١، صحيح.

٢٣٩ - رواه ابن حبان برقم/ ١٩٥٧، صحيح.

٢٣٠ - رواه المنذري، في الترغيب والترهيب، عن أبو موسى الأشعري عبدالله بن قيس، الصفحة أو الرقم: ٥٩/١.

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الِهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وَقَهْرِ الرِّجَالِ.﴾
(سى جار بيخوينه).

﴿أَسْتَغْفِرُ اللهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.﴾
(سى جار بيخوينه).

﴿يَا رَبِّ ، لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي لِجَلَالِ وَجْهِكَ ، وَلِعَظِيمِ سُلْطَانِكَ.﴾
(سى جار بيخوينه).

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^{۲۳۱}.

(ده جار بيخوينه).

﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ ، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، مَا شَاءَ اللهُ كَانَ ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، أَعْلَمُ أَنَّ اللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَأَنَّ اللهُ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.﴾
(يهك جار بيخوينه).

﴿سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ﴾^{۲۳۲}.

(سهت جار بيخوينه).

خوشه ويستان:

له زانايه كيان پرسى: كام پوژ باشه بو چا كه كردن و نه نجامداني خواپه رستى؟

وتى: پوژيک پيش مردن.

وتيان: كه س هيه به مردنى خوى بزاني؟

وتى: بهلى، و ابزانه هر پوژى له ژيانت، نه و پوژه دوا پوژته. رهنگه نه مپرو بژى، سبهى به چاوى خوت نه بينى.

خوشه ويستان:

دابه زينى قورئانى پيرو ز شيفاده رو سو زو ميه رو به زه ييه بو سه رتوپ و گروى مروفايه تى،

نه خاسمه كه سى خوى به موسلمان و بروادار بزاني: ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ

لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الإسراء: ۸۲]

قورئان به رنامه ي ژيانه، نارامى به دل و دهروون ده به خشى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ

اللَّهِ أَلَّا يَذْكُرِ اللَّهُ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد: ۲۸]

پينغه مبهرى خوا (ﷺ) له به يانكردى نه وانه ي يادى خوا ده كه ن و نه وانه ي يادى ناكه ن،

ده فهرموى: (مثل الذي يذكر ربه و الذي لا يذكر ربه مثل الحي و الميت)^{۲۳۳}. واته: (نمونه ي نه وهى يادى خوا

دهكات و نه وهى يادى خوا ناكات و هكو زيندرو و مردوو وايه).

^{۲۳۱} - رواه ابن حبان، في صحيح ابن حبان، عن أبو أيوب الأنصاري، الصفحة أو الرقم: ۲۰۲۳.

^{۲۳۲} - رواه الألباني، في صحيح الأدب المفرد، عن أبو ذر الغفاري، الصفحة أو الرقم: ۴۹۶، صحيح.

چونکه خوا فرمانمان پی دهکات: ﴿ فَأَذْكُرُونِي أَذْكَرْتُمْ ﴾^{۲۳۴}. واته: (یادم بکهن، یادتان دهکههه).
 گرنگی دوعا له وهدا سه رچاوهی گرتووه نه گهر خوای پهروه ردگار داواو داخوایه کانی
 مهردومی دواخست، نه وه دهیه وی تا قی بکاته وه بزانی ئایا بی تاقهت و ماندوو ده بی؟ هه
 زوو سه نگه چو ل دهکا؟ یان نه وه ته پیدا گیری له سه ر پیویستییه کانی دهکات و بهرده وام
 ده بی؟!^{۱۹۷}

خوای پهروه ردگار بهنده کانی به ترس و بیم و برسیتی، به له ده ستدانی پاره و پوول و
 لیسه ندنه وهی نه فسی که سه خو شه ویسته کان و نه دارو نه هاهمه تیه جو راو جو ره کان تا قی
 دهکاته وه بو نه وهی بزانی ئایا له سه ر نه و به لا و ئافاته ئارام دهگری یان نا؟ چونکه هه ر خو ی
 مرثه به ئارام گران دها که نه گهر هه ر ناخوشییه که رووی تیگردن، گازهنده ناگرن، گله یی
 ناکه ن و ناشوکر نین، به یه قینه وه ده لین: ئیمه بو خواین و هه ر بو لای خوا
 ده گه ریینه وه: ﴿ وَلَنْبَلُونَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخُوفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ

الصَّابِرِينَ ﴿۱۵۵﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۵۶﴾ البقرة: ۱۵۵ - ۱۵۶
 نه بوهوره یره ده گه ریته وه، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فه رموی: (ما یُصِيبُ الْمُسْلِمَ، مِنْ نَصَبٍ وَلَا
 وَصَبٍ، وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَدَىٰ وَلَا غَمٍّ، حَتَّىٰ الشَّوْكَةِ يُشَاكِهَهَا، إِلَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ)^{۲۳۵}. واته: (هه ر
 شتی دوو چاری باوهر دار ده بی له هیلاکی و دلتهنگی و ئازارو نه خو شی و خه میکیش که ده یخوات، ته نانه ت
 درکیک به پیی داده چی، نه وه خوای پهروه ردگار تاوان و خراپه ی پی له سه ر ده سپرته وه).

خوای پهروه ردگار به بهنده کانی ده لیت: نه ی مرو ف تو دروستکراوی منی، خو ت بناسه،
 له سنووری خو ت ده رمه چوو، ره خنه له گیرانه بوونی دوعا کانت مه که، چونکه تو نازانی
 حیکه مت له دواکه وتنی دوعا چیه؟!^{۱۹۸}

کاتی که ئیمه له گه ل خودا ده که وینه گف تو گو، جوانییه کانی نه م حیواره له وهدا ده بینین که
 خودا چیروکی هه موو ژیا نمان ده زانی، زانایه، دانایه، هه رچییه که داوا بکه یین بو مانی جی
 به جی دهکات، که واته هه رگیز له دوعا گردن سارد مه بنه وه، دوعا گردن هیواو ئومیده، چه کی
 به رگری یه بو پاریزگار یکردن له خو و مرثه ی دلخو شی و ره وینه وهی دلتهنگی یه. چونکه

۲۳۲ - رواه البخاری برقم (۶۴۰۷)، کتاب الدعوات، باب: فضل ذکر الله عزوجل.

۲۳۴ - البقرة: ۱۵۲

۲۳۵ - رواه البخاری برقم/ ۵۶۴۲ و مسلم برقم/ ۲۵۷۳.

ئەگەر خۆای گەورە نەییووستایە وەلامی دوعاکانمان بداتەو، ئەو بەهیچ شیوەیەك رینوینی و ئامۆژگاری نەدەکردین لێی بیاریینەو.

ئیمامی شافعی دەلیت: (هیچ شتیك دووجار لەكەسێك داوا مەكە ئیلا لەخو نەبی).

ئیمە كە بێر لە ناسۆری و ژان و نازارەكانمان دەكەینەو، دەبینین خراپترین ئەو شتە ی بەسەرمان دادی، هەمووی بەهۆی خەلكەو بوو، كەچی هیشتا لەخەلك نزیك دەبینەو و لەپەرەردگار دور دەكەوینەو.

ئەگەر لەژیاندا پەشبین و بی هیوا بووی، بەئومیدەو دەست بەرز بکەو، بەدوواکردن لە دەرگاكانی ئاسمان بدە، چونكە هەر نزایە دل و دەروون ئاوەدان دەكاتەو، بارانی بەختەو هری بەسەر دەبارینی تاوێكو حەوسەلەو بیزاری لە فەرەنگی بێرکردنەو ی بسپریتەو.

پیاو چاکیك دەلیت: زۆر بێر مەكەو بو ئەو ی خوا دەرگای خۆیت لی بکاتەو، بەلكو زۆر (استغفار) بكە، چونكە دەرگاكانی خودا بە (استغفار) زیاتر دەكرینەو.

خودای پەرەردگار دەزانی چ شتیك شایستەو باشترینە تا لە باشترین كات پیمانی ببەخشی!! ئەو كاتر میڕە ی ئیمە بەکاری دینین لەگەل كاتەكانی خودا جیاوازه، لەوانە یە ئەو شتە ی ئیستا ئیمە دەمانەوی، هیشتا لای خودا كاتی نەهاتبی. بۆیە ئەگەر داوای شتیك كردو ئەو شتە نەبوو، ئەو شتیکی لەو باشتری بو دانای، بۆیە بپرای بپرق و كینە لەشتیك مەگرە كە خودا بۆی هەلبژاردووی، هەرگیز خودا شتیك بو دیاری ناكات كە خیریکی باش و گەورە ی بۆت نەبی، بەلام ئەو تۆی بەو نازانی و ئاگات لێی نییە.

كەواتە دلتهنگ مەبە، بی هیوا مەبە بو ئەو ی لەدەستت چوو، پێشوازی لەو بكە كە دیتە ریت، بەخششەكانی خودا پەحمەتەو لیسەندنەو ی حیکمەتە، چونكە میهرەبانی خوا زۆر لەو گەورەترە كە مروقەكان بەنەهاتنەدی ئارەزوویەکی بچوك، ئەوا نائومیدبن.

پیاو چاکیك دەفەرموی: (كاتیك داوای شتیك لەخوای گەورە دەكەم ئەگەر پێی بەخشیم جاریك خوشحال دەبم، بەلام ئەگەر پێی نەبەخشیم دە جار خوشحال دەبم چونكە ئەو ی دەیبەخشی هەلبژاردە ی خۆمە، بەلام ئەو ی نایبەخشی هەلبژاردە ی خوای گەورە خۆیەتی).

شەو و رۆژ لیبراوانە لەخوای پیاپیو، دوعا بكە، دلنیا بە هەر وەلام دەدرییتەو، وەلی گومانەت لە قبولبوونی دوعاكانت نەبی، ئەگەر گومانەت هەبوو ئەو چاوپرێی گیرابوونی مەكە، بێر نەچی خودا دوعا ی ئیبلیسی قبولكرد كاتی داوای مانەو ی خو ی تا رۆژی داوی لەسەر زەوی كرد، ئیدی چۆن دوعا ی تۆ قبول ناكات؟! خوایە داها توویە كمان پی ببەخشە جوانتری

لهوهی ئیمه تهمه ننای دهکین.

هر کاتیك خوی گهوره وای لیگردی دم بهزیکر و بهردهوام زمانت بهدوعا بگیڤری، ئهوه بزانه دهیهوی ئه و شتهت پی ببهخشی که داوای دهکهی، هرچهنده داواکاری و شتهکان گهوره بن. بویه بهردهوام لهوای هه موو نویره سووننهت و فرهزهکان داوای بهههشتی (فیردهوسی ئهعلا) بکه، چونکه خودا دهیهوی بتخاته بهههشتهکهی خوی، وهئهگینا توی لهه دوغایه بهدوور دهگرت و ئهه دوغایانهت نهدهکرد^{۲۳۶} بویه هرچههکت ویست، ههزت له چی بوو، تهنها لهخوای داوا بکه، گهنجینهو خهزینهی خوا ئهوهنده پڕو بیشوमारو لهبن نههاتوو، بههیچ شتی کهم ناکات و کوٹایی نایهت.

پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهفهرموئ: (خوای بالآ دهست به شهو دهست رادهخات بو ئهوهی گونا هبارانی رۆژ تهویه بکهن، به پۆژیش دهستی رادهخات بو ئهوهی گونا هبارانی شهو تهویه بکهن ههتا خۆر له خۆرئاواوه هه لڈیٓت" تا پۆژی قیامهت").

ئیمامی عومهر (رهزای خوای لیبی) دهیفهرموو: (انی لا أحمل هم الاجابة ولكن أحمل هم الدعاء فاذا أهدمت الدعاء فان الاجابة معه). واته: (من خه می وهلام نه دانهوهی دوغام نیه، ئه گهر دوغاکه ئاسوودهی خسته دل، ئهوا وهلامه که له گه لیه تی).

مروؤ بهسروشتی خوی که له کهسیک بترسی، خوی لی لا ده دات، یان لیی هه لڈی و رادهکات، بهلام کاتی لهخوا دهترسی، لیی نزیک دهبیتهوه. زۆر ده رگای گهوره هه ن به کلیلی بچووک ده کرینهوه، وهلی زۆر خه می قورس و گران هه یه تهنها بهدوغایه کی کورت و پوخت نامینی.

(أبوذري غفاری) (رهزای خوای لیبی) دهفهرموئ: (خواردن چه ند پیویستی بهخوی یه، ئهوهندهش نزا پیویستی بهچاکه یه).

^{۲۳۶} دهگیرنهوه پیاوکی بهسالاچوو هه موو پۆژی له گه ره که که یاندا مندالیکی ده بیینی ئهوه به پیخواسی یاری دهکات، رۆژیکیان دهچیته بازارو جووتی پیلاوی جوانی بو ده کرئ، به مناله که ده لی: ها رۆله گیان من ئه مه م بو تو هیناوه. مناله که به چاوی پڕ فرمیسه که وه پیلاوه کانی له پی کردو پرووی له پیاوه که کرد وتی: تو خودای؟ پیاوه بهسالاچوه که لیوی خوی گه ست و وتی: نا، نه خیر من خودا نیم.

مناله که وتی: دیاره دۆستی خوای، چونکه من دوینی شهو تهنها به خودام وت که پیلاوم نییه.

ئیمامی عومهر (رهزای خوای لیبی) دهفهرموئ: (تهقوا ئهوه نیه زۆر شه ونویره پۆژوو بگری، به لکو خۆپاراستنه له تاوان ئه گهر چی تاوانه که بچوکیش بیٓت).

زیکرو ویردهکان له ئیسلامدا هینده زۆرن، هیچ هه‌لس و کهوتییکی بابای ئیماندار نییه مه‌گهر زیکریکی بۆ داندراوه و ابه‌سته‌یه‌تی، وه‌لی وه‌ک کورد وته‌نی: "مشتیک نمونه‌ی خه‌رواریکه" بۆیه لی‌رده و ویرای جه‌خت کردنه‌وه له‌زیکره‌کانی پێشه‌وه، ئاماژه به‌چه‌ند سه‌ره قه‌له‌می له‌و زیکرو نزیایانه ده‌که‌ین که ده‌کری خۆمانی پی‌ ره‌نگرێژو جوان و بو‌نخۆش بکه‌ین. پۆژیکیان پیاویک هاته خزمه‌ت ئیمامی عه‌لی (ره‌زای خوای لی‌بی) پی‌ی فه‌رموو: یا ئیمام ده‌بینم پرزقم سواره، پرزقم نیه.

وتی: له‌وانه‌یه له‌رۆیشتن پێش پیاویکی به‌ته‌مه‌ن که‌وتبی؟
وتی: نه‌خیر.

وتی: ئه‌ی دوای نو‌یژی به‌یانی ده‌خه‌ویته‌وه؟
وتی: نه‌خیر.

وتی: خۆ وا‌زت له‌دوعا‌کردن بۆ دایک و باوکت نه‌هی‌ناوه؟
وتی: به‌رپۆه‌لا وازم هی‌ناوه له‌دوعا‌کردن بۆیان.

ئه‌ویش وتی: من له‌پێغه‌مبه‌ری خوام بیستوو که دوعانه‌کردن بۆ دایک و باوک پرزق ده‌بپی، که‌واته دایک و باوکت له‌یاد مه‌که‌و پێنج فه‌رزه دوعایان بۆ بکه. کاتی‌ک پێغه‌مبه‌ر یه‌عقوب (علیه السلام) به‌دیداری یوسفی نازدار شاد بۆوه، یه‌که‌تریان له‌باوه‌ش گرت و ده‌ستیان به‌گریان کرد.

یوسف به‌په‌رۆشه‌وه پرووی کرده باوکی، پی‌ی وت: بابه‌ گیان چما ئه‌وه‌نده بۆ من گریاوی هه‌تا چاوه‌کانت له‌ده‌ست دا، ئه‌ی نه‌تده‌زانی له‌ قیامه‌ت ده‌گه‌یشتینه یه‌ک و به‌یه‌که‌تر شاد ده‌بوینه‌وه؟

ئه‌ویش له‌وه‌لامدا پی‌ی وت: به‌لی ده‌مزانی، به‌لام زۆر ترسام ئایینه‌که‌ت له‌ده‌ست دابی، ئه‌و کاته گه‌یشتنه‌وه‌م پی‌ت مه‌حال ده‌بوو.

بابای موس‌لمان پی‌ویسته هه‌موو کاتی‌ک ده‌روون و زوبانی به‌یادی خواو پارانه‌وه بگه‌پی و هه‌ست و نه‌ستی تی‌راوکا، له‌ خۆشی و ناخۆشی، له‌ساته وه‌ختی نووستن و هه‌لسانه‌وه‌ی، له‌کاتی دانیشتن و رۆیشتنی جا له‌ناو خه‌لکبی یان به‌ته‌نیا، چونکه هه‌ر خوا جیی ئومیدو پروناکی پی‌ی تاریکی یه، هه‌ر خوا مایه‌ی ئاسووده‌یی دل و هه‌سانه‌وه‌ی بیرو لاشه‌یه، هه‌ر خوا لابه‌ری ده‌ردو نه‌خۆشی و ناخۆشی یه، بۆیه هه‌ر پریاریک ئه‌و بیدات، خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی په‌هایه، له‌هه‌موو که‌س بۆمان له‌پێش تهره وه‌لامی دوعا‌کامان ده‌داته‌وه، وه‌کو خوای په‌روه‌ردگار له‌ سووره‌تی (البقره) ئایه‌تی ۱۸۶ ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي

قَرِيبٌ أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ﴿۲۳۷﴾. واته: (ئەى محەمد ئەگەر بەندە کاتم پرسىارت لى بکەن دەربارەى من، ئەوہ من نزىکم لىيانەوہ، بەھاناو ھاوارو دوکاگۆيانەوہ دەچم ھەر کاتى لىم بپارىنەوہ و نزا بکەن).
 خواى پەروردگار ھەر ئان و ساتى وای لىکردى بەردەوام زمانت بەدوعا بگەپى، ئەوہ دەيەوى ئەو شتە پى ببەخشى کہ داواى دەکەى، ھەرچەندە ئەو داوايە گەورەو ئەو شتە گەورە بىت.

کە ئەگەر کارىکى قورس و گران ت ھا تە پىش، ئەوہ بلى:-

﴿اللَّهُمَّ لَّا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا﴾ (۲۳۷). واته: (خوایە ھىچ کارىکى ئاسان نىيە مەگەر ئەوہى تو سووک و ئاسانى دەکەیت و ھەموو خەم و پەژارەو شتىکى قورس لەسەر ئىنسان لا دەدەیت و ئاسانى دەکەى).

کە ئەگەر خەم و پەژارەو خەفەت و تەمبەلى و ھەر ناپەھتەت توش بوو، ئەم فەرموودەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بخوینە:-

﴿لە (مسند) دا ھا تووہ، لە فەرموودەى (عەبدولای کورى مەسعود (ﷺ) کە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: (ما أَصَابَ أَحَدًا هَمٌّ وَلَا حَزَنٌ فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، وَابْنُ عَبْدِكَ، وَابْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَا ضُيِّفَ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ، أَوْ عَلِمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبِيعَ قَلْبِي وَنُورَ صَدْرِي وَجَلَاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ هَوْنِي. إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُزْنَهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرِحًا) قَالَ: فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَتَعَلَّمُهَا؟ فَقَالَ: بَلَى يَنْبَغِي لِمَنْ سَمِعَهَا أَنْ يَتَعَلَّمَهَا)﴾ (۲۳۸). واته: (ھەر کەسى تووشى ناخوشى و خەفەتک ھا ت، بلىت: خوایە گيان من بەندەى تو، کورى بەندەى تو کورى دايکىکم کە بەندەى تو، چارەنووسى من بە دەستى مېھربانى تو، بپارى تو بەسەر مندا بە جىيە، دادپەرورەى تو لە بپارە کانتەدا کە بەسەر مندا جى بە جى و پەوايە، خوایە گيان لىت دەپارىمەرەو نزا دەکەم بە ھەر ھەموو ناوہ جوانە کانت کە لە خوت ناوہ، يا خود فىرى يەکک لە دروستکراوہ کانت کردوہ، يان لە قورئانى پىرۆزدا ناوت بردوہ، يا خود لە مېھربانى خوت پەنھانت کردوہ. کە قورئانى مەزن و پىز بکەیتە بە ھارى دلم و پووناكى سينگ و دەروونم، وە پەوینەوہى خەمە کاتم". ئەوا خواى گەورە غەم و پەژارەکەى لەسەر لا دەبات و لە ناخوشى و خەمەکەى رزگارى دەکات و لە جىي ئەودا دەيگۆریتەوہ بە خوشى و شادى و

۲۳۷ - رواه حبان في صحيحه.

۲۳۸ - مسند الامام أحمد رقم: (۳۷۸۴) و سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم: (۱۹۹).

دلفراوانی پی دهبه خشیت. وتیان: نهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) نایا فیبری نه بین؟ پیغه مبهر (ﷺ) فهرمووی: بهلی پیویسته ههر که سیك بیستی، فیبری بیی و له بهری بکات) ^{۲۳۹}.
 كه نه گهر مندالت نه بوو، حزت له مندال بوو، ههر چه نده هیچ دوعایه کی نه وتوی پیغه مبهری خوا (ﷺ) له بهر دست نیه بو منال بوون هانمان بدات، به لأم وهك زانایان ده لئین: دروسته ههر دوعایه ك به وهی خوت پیت خوشه بیکهیت، له م پروانگه وه نه گهر چاو بدهینه وتو گوتهی پیغه مبهران و پیشینان، چاکترین دوعا دوعا که ی زه که ریایه: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ آل عمران: ۳۸ واته: (پهروه ردگارا: نه وهی که چاک و پاکم پی به خشه، به راستی تو بیسهری دوعاو نزایت).

زه که ریایا داوای له خوای پهروه ردگار ده کرد بیکه س و ته نیای نه کات: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ الأنبياء: ۸۹ واته: (پهروه ردگارا من به ته نها مه هیله وه) (نه وهی که چاک و پاکم پی به خشه) تو ش چاکترین زاتیکی له پاش من و هه موو مردوویه که ده می نیته وه) ^{۲۴۰}.
 كه نه گهر که سیك چاکه و پیاوه تی له گهل کردی، دهرهق بهو چاکه یه وه کو پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیی بلای:

✍ "جزاك الله خيراً" (خوا پاداشتی به خیرت بداته وه). عن أسامة بن زيد رضي الله عنهما قال : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : (مَنْ صُنِعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَقَالَ لِفَاعِلِهِ : جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا . فَقَدْ أَبْلَغَ فِي الشَّنَاءِ) ^{۲۴۱}.

ههروه ها نه گهر که سیك چاکه و پیاوه تی له گهل کردیت و توانای دارایت باش بوو، نه وه به زیاده وه پاداشتی چاکه ی بده وه، هه رنا دوعای خیرو به ره که تی بو بکه: عن ابن عمر (رضي الله عنهما)

^{۲۳۹} - نه گهر دته وی خه مه کانت نه مینی؟ دته وی نا خوشیه کانت له سه ر ههستی؟ نه م دوعایه بخوینه :

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكُرْبِ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ). رواه البخاري برقم/ ۵۹۹۶، مسلم برقم/ ۵۰۱۶

^{۲۴۰} - زانایان ده لئین: بو مروقه دروسته داوای مندال بکات چ کورپی یا کچ، به لأم و اباشه داوای مندالی باش و سالح و ساغلم بکات.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: (قَالَ سَلِيمَانُ بْنُ دَاوُدَ: لَا تُطَوِّفَنَّ اللَّيْلَةَ عَلَى سَبْعِينَ امْرَأَةً تَحْمِلُ كُلُّ امْرَأَةٍ فَارِسًا يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) رواه البخاري برقم/ ۳۴۲۴ و مسلم برقم/ ۱۶۵۴

^{۲۴۱} - رواه الترمذي برقم/ ۱۹۵۸ والنسائي في "السنن الكبرى" (۵۳/۶) وصححه الألباني في صحيح الترمذي.

قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): مَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافَيْتُهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَا تُكَافِيْتُهُ فَادْعُوا لَهُ حَتَّى تَرَوْا أَنَّكُمْ قَدْ كَافَيْتُمُوهُ^{٢٤٢}. واته: (هەر كهسيك چاكه و پياوه تي له گهل كردن، پاداشتي بدهنه وه و هه قى بؤ بكه نه وه. ئە گهر نه تانبوو چاكه ي بدهنه وه، ئە وا دو عاي باشى زورى بؤ بكه ن تا دلنيا بن كه هه قتان بؤى كردۆته وه).

كه ئە گهر شتيكت به سه ر هات، روو به رووى به سه ر هات و كاره ساتيكي ناخوش بوويه وه و پي ت ناخوش بوو، ئە وه ئە م دو عايه بكه:
 ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ﴾^{٢٤٣} واته: (حه مدو سوپاس بؤ خواى گه وره له سه ر هه موو حاله ته كان)^{٢٤٤}.

كه ئە گهر كه سيك تا وان يكي ئە نجام دا، با بلى:
 ﴿مَا مِنْ عَبْدٍ عَبْدٍ يُدْبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنُ الطُّهْرَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ﴾^{٢٤٥} واته: (هيج به ندهيه كه نيبه ئە گهر گونا ه و تا وانى ئە نجام بدات، ده ستنويزيكي جوان و پاك بشوات و پاشان دو وركات نويز بكات، پاشان له سه ر ئە و تا وان و گونا هه داواى ليخوشبوون له خوداى گه وره بكات، ئيلا خوداى گه وره ليى خوش ده ييت).
 كه ئە گهر به هه ر هو كار يكه وه قه رزت له سه ر بوو، تواناى دانه وه ي قه رزه كه ت نه بوو، هه وه كانه ت بخه ره گه رو به رده وام ئە و دو عايه بخوي نه:

﴿عَنْ عَلِيٍّ (رضي الله عنه) أَنَّ مَكَاتِبًا جَاءَهُ فَقَالَ: أَنِّي عَجَزْتُ عَنْ كِتَابَتِي فَأَعِنِّي، قَالَ: أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ عَلَّمْنِيهِنَّ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) لَوْ كَانَ عَلَيْكَ مِثْلُ جَبَلٍ دَيْنًا أَدَّاهُ اللَّهُ عَنْكَ؟ قُلْ: (اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ).﴾^{١٢٤٦} واته: (به ندهيه كي نامه پيدرا و هاته خزمه ت ئيمامى عه لى و عه رزى كرد: توانام نيبه پاره ي ئازا دكر دنه كه م بده م، يارمه تيم بده، ئيمامى عه لى پيى فه رموو: ئايا چه ند وشه يه كت فير بكه م كه پيغه مبه رى خوشه ويست (ﷺ) فيرى كردووم و پيى وتوم: ئە گهر ئە و چه ند وشه يه بلييت و ئە م دو عايه بكه ي ئە گهر هينده ي كيويك قه رزت

^{٢٤٢} - رواه أبو داود برقم/ ١٦٧٢ وصححه الألباني في صحيح أبي داود.

^{٢٤٣} - صحيح الجامع الصغير برقم/ ٤٦٤٠

^{٢٤٤} - هه موو شتيك به قه زاو قه ده رى خوا روو ده دات، پيويسته به قه زاو قه ده رى خوا رازيبين، چونكه له وانه يه شتى روو بدات و پيمان ناخوشي، كه چى بو مان به خي ر ده گي رى. ئە وه تا ئە گهر موژده يه كي خوشيان به پيغه مبه رى خوا (ﷺ) بديه، يه كسه ر به سوژده سوپاسى خواى ده كرد.

^{٢٤٥} - صحيح الجامع: ٥٧٣٨

^{٢٤٦} - تيرموزى به ژماره - ٣٥٦٣ - رپوايه تي كردووه و شيخي ئە لباني ده فه رموى: حه سه نه.

لهسه ربیت، خوا بوئی ناسان دهکات و بوئی دهاتهوه، بلی: (خوایه به حالآی خؤ چاو تیرم بکهو بی نیازم بکه له حهرامت تا مه جیووری نهیم و به فه زلی خؤ دهوله مه ندو بی نیازم بکه له غهیری خؤ، به چه شنی که چاوم له دهستی کهس نه بی و پیویستیم به کهس نه بی و جگه له تو داوا له کهس نه کهم).

که نه گهر قهرزت له یه کیك وهر گرت و دواى ماوه یه ك بؤ گه رانده وه، پی بلی:

✍ (خودای گه وره فهرو بهر ده کهت بخاته خیزان و مال و سامانت، به راستی پاداشتی قهرزدان سوپاس و ستایش و قهرز گه رانده وه یه وه کو خؤ).

عن عبدالله بن أبي ربيعة قال: اسْتَقْرَضَ مِنِّي النَّبِيُّ (ﷺ) أَرْبَعِينَ أَلْفًا فَجَاءَهُ مَالٌ فَدَفَعَهُ إِلَيَّ وَقَالَ: (بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ) ٢٤٧.

که نه گهر هاوړی و دؤت و براده رو ناسباریکت پرۆسه ی هاوسه گریری پیکهینا، وبستت پیروزیایی لی بکه ی:

✍ عن أبوهريرة قال: أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ إِذَا رَفَأَ الْإِنْسَانَ إِذَا تَزَوَّجَ، قَالَ: (بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ) ٢٤٨ واته: (خودا لیٔ پیروزی بکات و بهر ده کهت برژی به سه رتداو له سه ره خیر کؤتان بکاته وه).

که نه گهر یه کیك له ئیوه ویستی بچینه لای خیزانه که ی، نه وه بابلی:

✍ (به ناوی خوا، خوایه به دوورمان بگره له شهیتان و شهیتان دوور بخه ره وه له وه ی که پیمان ده به خشیت) ئینجا نه گهر خوا داینابی له و جووتبوونه دا مندالیان ببی، نه وا هه رگیز شهیتان زه ره رو زیانی پی ناگه یه نی.

عن عبدالله بن عباس قال: قال رسول الله: (لو أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، ثُمَّ قُدِّرَ أَنْ يَكُونَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي ذَلِكَ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا) ٢٤٩.

که نه گهر له بیرو کهو خه یالی هاوبه شدانان بو خوا ی په روه ردگار ترسای، جا بو نه وه ی له خه یال و

خووره ی بچووک و گه وره ی هاوبه شدانان به دوور بیت، نه م نزایه بکه که پیغه مبه ری خوا کردوو یه تی:

✍ (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ) ٢٥٠ واته: (خودایه په نات پی

ده گرم له وه ی که هاوبه شت بو دابنیم و ناگاداریم پیی - واته بزنام شیرکه - وه داوا ی

لیخوشبوونت لی ده کهم له وه ی که نایزانم و ناگادار نیم پیی) " واته که نایزانم شیرکه "

٢٤٧ - روه النسائی برقم / ٤٦٨٣

٢٤٨ - صحیح ابی داود، برقم / ٢١٣٠

٢٤٩ - روه البخاری برقم / ٦٣٨٨ و مسلم برقم / ١٤٣٤

که نه گهر له شوینیکې بڼدو بهرزه وه دابهزی و هاتیه خواره وه، جا له سر شاخیک بی، گردیک، له ناو فروکه، له ته له فریک، له سر خانوویه کی چند نهومی و... هتد، نه وه سی ته کبیر لی بده و نه دعا یه بخوینه :-

عن عبد الله بن عمر (رضی الله عنه) قال: كان رسول الله (ﷺ) إذا قفل من غزو أو حج أو عمرة يُكبر على كل شرف ثلاث تكبيرات، ثم يقول: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، أيون، تائبون، عابدون، لربنا حامدون، صدق الله وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده)).

له عه بدولای کورې عومره وه (ﷺ) ده فموی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه گهر له غهزا یان حهج بگه رایه ته وه له سر هر بهر زایه کی سی ته کبیر (الله اکبر) ی ده کردو پاشان ده یغه رموو: "هیچ په رستراویک نییه جگه له (الله) که تاك و ته نیاو بی شهریکه، مولک و ستایش و دسه لات هر بو شه وه و به سر هه موو شتی کدا به توانایه، به تهویه و په شیمانی و به ندایه تی و سوپاسگوزارییه وه بو خودا له گه شته که مان گه راینه وه، خودای گه وره به لینه که ی به جی هیناو به نده که ی خو ی سهر خست، به ته نیا هه موو کو مه ل و لایه نه کانی تی کشکاند". (که واته سوننه ته له بهر زایه کی سی ته کبیر لی بده یین و نه دعا یه بخوینین).

که نه گهر په ریشان و خه مبارو دل ته نگي، کی شهو خم و خه فته یکی زورت هه یه و لی ده رناچی، نه وه نویژی چی شته نگاو نه انجام بده، چونکه خودای په روه ردگار له فمرووده یه کی قودسی دا که پیغه مبهر (ﷺ) بو مان ده گیریته وه، ده فموی:

(ابن آدم اركع لي أربع ركعات من أول النهار أكفك آخره) ٢٥١ واته: (نه ی نه وه ی نادم چوار رکاتی چی شته نگاوم بو بکه، من پیداویستییه کانی نه و روزهت بو دایین ده کم). (نویژی چی شته نگاو دوو رکات، دوو رکات ده کری).

که نه گهر نه خو شیه کی قورس و گرانت هه یه و تووشی به له کی بووی، تووشی له بیر چوونه وه بووی، تووشی گه ری بووی، نه وه نه مزایه بکه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) کردوویه تی، بلی:

(اللهم اني أعوذ بك من البرص والجنون والجذام ومن سيئ الأسقام) ٢٥٢ واته: (خوا یه په نات پی ده گرم له به له کی و شیتی و گه ری وه له خراپترینی دهر دو نه خو شیه یه کان).

که نه گهر ترست له که سی یا کو مه له که سی هه بوو، نه دعا یه بکه: (اللهم انا نجعلك في محرابهم، ونعوذ بك من شرورهم) ٢٥٣.

٢٥٠ - صحيح الجامع برقم / ٣٧٣١
٢٥١ - سنن الترمذي برقم / ٤٧٥
٢٥٢ - صحيح أبي داود برقم / ١٥٥٤

که نه گهر تاوان و گونا هیکت نه نجام دا، برؤ ده ستونوژیکی جوان بگهرو دوورکات نوژی لیخوشبوون له خوی پوره ردگار بکه، وهک پیغمهبری خوا (ﷺ) ده فهرموی:

﴿ مَا مِنْ عَبْدٍ يَذْبُ ذَنْبًا ، فَيُحَسِّنُ الطُّهُورَ ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ، إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ ﴾^{۲۵۴} واته: (هیچ بنده یه که نییه که گونا هی دهکات، چاک ده ستونوژی هه لگری پاشان و دوور رکات نوژی بکات، پاشان داوای لیخوشبوون له خوا بکات، ئیلا خوی گه وره لی خوش ده بی).

که نه گهر که سیک مژده و هه وایکی شادو خوشی بی دای، نه وه بلی:

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتِ ﴾^{۲۵۵} . واته: (حه مدو سوپاس بو خوی گه وره که به هوی به خششه کانی نه وه وه کاره چاکه کان ته و او ده بن).

که نه گهر یه کیک سوپاس و ستایشی کردی.. به چاکه و باشه باسی کردی، جا به ره و رووی یان پاش مله، نه وه نه م دو عایه بکه و بلی:

﴿ اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ ، وَاعْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ ﴾^{۲۵۶} واته: (خودایه نه وه ی نه وان ده یلین به گونا هه سه رم مه گره و له گونا هه کانم خوشبه که نه وان نایزانن) (بویه به چاکه باسم ده که ن).

که نه گهر ده ته وی رزق و رزیت زیاد بکات و بهر که تداربی، نه وه نه م زیکره بخوئنه که پیغمهبری خوا (ﷺ) خوئندوو به تی، بلی:

﴿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ “ فَإِنَّهُ لَا يُلْكَهَا إِلَّا أَنْتَ ” ﴾^{۲۵۷} .

که هه که سیک له رژی ههینی سوور هتی (که هف) بخوینی، بوی ده بیته پروناکی نیوان نه وه ههینی بوی ههینی که هی تر. (من قرأ سورة الكهف في يوم الجمعة ، أضاء له من النور ما بين الجمعتين).
" صحیح الجامع برقم / ۶۴۷۰ "

^{۲۵۳} - رواه ابوداود برقم / ۱۵۳۷

^{۲۵۴} - رواه أبي داود برقم / ۱۵۲۱ ، صححه الالباني في صحيح الجامع برقم / ۵۷۳۸

^{۲۵۵} - صحيح الجامع الصغير: ۶۶۰

^{۲۵۶} - (كان الرجل من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم إذا زكى قال : اللهم لا تؤاخذني بما يقولون ، واعفر لي ما لا يعلمون) صحیح الأدب المفرد برقم / ۵۸۵ إسناد صحیح

^{۲۵۷} - صحيح الجامع برقم / ۱۲۷۸

هەر چه‌نده ئەو بیرو بۆچوونانە‌ی زانستی سەردەم سەبارەت بە بوومه‌له‌رز هەیه‌تی که ئەو پلێتی فارسیه، ئەو پلێتی ئەوروپی و له‌کۆیوه بۆ کۆی درێژ دەبیته‌وه و به‌هۆی داخزان و جووله‌ی ئەو پلێتان‌ه‌وه دیاردە‌ی بوومه‌له‌رزه روو دەدات. وه‌لی بوومه‌له‌رزه یه‌کیکه له نیشانه‌کانی دەسه‌لاتی خوا که به‌و هۆیه‌وه به‌نده‌کانی پی‌ تاقی ده‌کاته‌وه جا بۆ بیرخستنه‌وه یان‌بی یان ترساندن یان بۆ سزادانیان بی‌ت.

زانایان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له‌سه‌ر ئەو کۆکن هەر کاتی‌ک بوومه‌له‌رزه روویدا ئەو له‌وازی و بی‌ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌رامبەر به‌ده‌سه‌لاتی خۆی په‌روه‌ردگار بیر بی‌ته‌وه و زه‌لیلی بنوینن و بکه‌ونه نزاو پارانه‌وه و سه‌ده‌قه^{٢٥٨} بکه‌ن و بگه‌رینه‌وه تا خۆی په‌روه‌ردگار له‌و به‌لاو ئافاتانه‌یان بیاریزی، هەرچه‌نده دوعایه‌کی تایبەت و دیاریکراو به‌بوومه‌له‌رزه نیه، به‌لام مروّ نازاده به‌هەر دوعایه‌ک بی‌زانی، به‌و دوعایه داوای لی‌خۆشبوون و په‌رحم و به‌زه‌یی پی‌ بکات. خه‌لیفه‌ی موسلمانان (عومەری کوری عه‌بدولعه‌زیز) (په‌رحمه‌تی خۆی لی‌بی) نووسراوی بۆ ئەمیره‌کان ده‌نارد که له‌کاتی بوومه‌له‌رزه‌دا خێرو چاکه بکه‌ن.

زانای پایه‌به‌رز (ئیبین باز) (په‌رحمه‌تی خۆی لی‌بی) ده‌رفه‌رموی: له‌کاتی روودانی بوومه‌له‌رزو مانگگیران و خۆرگیران و لافاو و باو بوورانی توندو سه‌ختدا پی‌ویسته موسلمانان تۆبه‌و په‌شیمانی بنوینن و داوای سه‌لامه‌تی و زۆر زی‌کرو ئیستیغفار بکه‌ن وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌ره‌ق به‌خۆرگیران و مانگ گیران، ده‌یفه‌رموو: (فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَٰلِكَ فَادْكُرُوا اللَّهَ). (هەر کاتی‌ک بی‌نیستان ئەم دوانه‌ گیراون، یادی خوا بکه‌ن).

له‌سالی ٦٧٢ کۆچی شاره‌که‌ی جه‌لاله‌ددین "قونیه" تووشی بوومه‌له‌رزه بوو، ئەم ته‌قینه‌وه و له‌رینه‌وه‌یه تا هه‌فته‌یه‌کی درێژه‌ی خایاند، له‌م کاته‌دا مه‌ولانا نه‌خۆش و په‌هه‌نده‌ی جی‌گا

^{٢٥٨} - به‌پی‌ی فه‌رمووده‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سه‌ده‌قه جو‌ری زۆره: (الْكَلمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ) "متفق علیه". (كل معروف صدقة، وإن من المعروف أن تلقى أخاك بوجه طلق) "رواه الترمذي برقم/ ١٩٧٠". (تَبَسُّمٌ فِي وَجْهِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ) "رواه الترمذي برقم: ١٩٥٦". (أَمِطِ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ فَأِنَّهُ لَكَ صَدَقَةٌ) "السلسلة الصحيحة برقم/ ١٥٥٨" كه‌واته: قسه‌ی خۆش سه‌ده‌قه‌یه، زۆر جار به‌یه‌ک قسه‌ شه‌ریکی گه‌وره‌و ئاگریکی زل ده‌کوژیته‌وه، لادانی ئازارو ئەزه‌یه‌تی به‌رده‌م پی‌گه‌ی خه‌لکی سه‌ده‌قه‌یه، ئاسانکاری بۆ کاروباری موسلمانان سه‌ده‌قه‌یه، پی‌او که گلاسێ ئاو به‌خیزانه‌که‌ی ده‌دات ئەوه‌ش هەر سه‌ده‌قه‌یه، پزگارکردنی گیانی که‌سی‌ک له‌مردن سه‌ده‌قه‌یه، دروستکردنی مزگه‌وت و بنکه‌یه‌کی خێرخوازی و... هتد هه‌موو ئەمانه‌و زیاتریش به‌ سه‌ده‌قه بۆ مروّ هه‌ژمار ده‌کری.

بو، خەلكيش لەم كاتە ناهەموارەدا زيارەتیان دەکردو داواى نزاو پارانەوەيان لىي دەکرد بۆ ئەم بارە ناهەموارەى تىيدان، ئەوئيش فەرمووى (زەوى برسپهەتى و داواى پاروويەكى چەور دەكات، بەم زوانەئيش ئەم پارووه چەوره دەگلييت و لە پاشانا ئيوهئيش ئەم بەلايهەتان لەسەر لا دەچي).

يەكيك لە ھاوړيكانى كە ناوى سەدرەدين بوو ھاى بۆ خزمەتى و دوەى بۆ كردو داواى شيفايەكى زوو بەزوى بۆ كرد، مەولانا عوزرى بۆ هينايەووه فەرمووى: شيفاي خواى گەورهئيش بۆ تۆ بييت، بەلام ناخۆ لا بردنى پەردەى نيوان دوو خۆشەويست چ زيانىكى تيدا بييت؟!

گيانى پاكى لەگەل خورئاو ابووندا لەسالى ٦٧٥ كوچى بەرزبووهوه بۆ ئاسمان و بەديدارى خۆشەويستەكەى شادبوو كە هەميشە گريه و زارى بوو بەدوايدا.^{٢٥٩}

كەھەر كەسى دواى تەواو بوونى ھەر نويزيكت و پيش خەوتن ئەم زيكره سى جار بخوئى، خواى گەوره لە گوردا نورى تايهەتى پى دەبەخسى، نوورى گەورهى خوى بۆ سەر پردى سيرات و پەرينەووه پى دەبەخسى و لە پردى دووھم كە (قەنتەرە) يە لوئيش نوورى تايهەتى خوى پى دەبەخسيت.

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبْرًا عَدَدَ الشَّعْرِ، وَالْوَتْرِ، وَكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الطَّيِّبَاتِ الْمُبَارَكَاتِ^{٢٦٠}

^{٢٥٩} - روژيكيان رووى بەلاى دوو كەسدا تىپهەرى كە خەريكى شەره جنيو بوون، يەكيكيان بەوھەكى ترى دەوت: ئەگەر تۆ يەك جنيو بە من بەدەيت، من دە جنيوت پى دەدەم. ئەوئيش لەم كاتەدا لە لايان وەستاو پىي وتن: تكا يە بوەستن بۆ من، ئەگەر ھەزار جنيوم پى بەدن من يەك جنيوتان پى نادەم، لەم كاتەدا ھەردوو پياوھەكە ئاشت بوونەوھ.

"سەبە سالار" كە چەندەھا سال ھاوړيپهەتى كردووه دەلييت، قەت بە بەرگى نووستنەوھ نەم ديوھ، وھ ھيچ كاتى سەرين و نوئى نووستنم لەلا نەديوھ، جا روژيكت خەو زال بووبيت بەسەريا ئەوا بەدانيشتنەوھ لىي دەخەوت" لە يەكيك لە بەيتە شيعرەكانيدا ئەوھى دەرخستووھ دەلييت: "چۆن يەكيك خەو دەچيئە چاوى و ئەم ديو و ئەو ديو ناكات ئەگەر لەسەر دركەزى بنوييت، جا ئەگەر كاتى نويز بەھاتايە رووى دەكردە قيبەلە و پەنگى تىك دەچوو، زوريش لە نويزەكەيا تى پادەما، وھ "سەبە سالار" دەلييت (چەند جار يەك بينيومە كە لەكاتى نويزى عيشاوھ نويزى دابەستووھ بە رادەيەك ھەموو ئەو شەوھى بردوتە سەر لە يەك ركاتدا، كتيبي (مەولاناي رووى) - ئازاد رەئوف - ١٩٨٥ - چ / الحوادث - بەغدا ل ٢٤).

لهكوتايي دا دهليين:

كات دهلي: به دوام وهره، هه موو شتيك له بير بكه.

سه روهت و ساماني دونيا دهلي: من به دهست بيينه واز له هه موو شتيك بيينه.

به لام خودا دهلي: يادم بكه، هه موو شتت پي ددهم.

هيج شتيك له ژيان له وه جوانتر نييه كه سيك له دل وه دوعات بو بكات و توش ناكات ليي نه بيت.

دوعاي په نهان بو موسلمان بايه خ و گرنگي خوي هه يه وه كو ييغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

ده فهرموي: (ما مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَدْعُو لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ، إِلَّا قَالَ الْمَلَكُ: وَلَكَ بِمِثْلِ) ٢٦١. واته: (هه ركه سيك

له پاشمله به نهيني دوعا بو براكه ي بكات، فريشته يه كي راسپير دراو به وه دهلي: خوايه قبولي بكه بو توش به هه مان شيوه). (واته: هه مان دوعا بو تو دهكات).

(موسلمان كاتي له خوا ده پارپيته وه و په ناي بو ده بات و داواي هاوكاري لي دهكات، ده بيتته

كه سيكي ئه ريئي، چونكه دوعا و پارانه وه واته نائومي د نه بوون له په حم و سوزي خوا، پارانه وه واته: ناواخواستن له خواي په روه رداگار. ئه مهش وه كو كه سيك وايه كه وتيبيته ناو

بيريكه وه و خه لكان نيكيش له سه روه لاي ئه و بيره تيبيپه رن، خو ده بي داواي يارمه تيان لي بكات تا بين و پرگاري بكن، ئه گهر هاتوو داواي يارمه تيان لي نهكات ئه واه به كه سيكي ئه ريئي

له قه له نادريت. جا كاتي ئيمه له خوا ده پارپيته وه ده بينه كه سيكي ئه ريئي، چونكه داواي يارمه تيمان له باشتري و به ده سه لاترين كه س كر دوه. ييغه مبه رمان له خواي گه و ره

ده پارايه وه و په ناي پي ده گرت له خه م و په ژاره و ته مبه لي و ته وه زه لي و ترسنوكي و چاوبرسي تي و له قه رزو قوله و سته م و زورداريي زورداران. گهر به و ردي سه رنجي ئه م شتانه

بده ين ئه واه بو مان ده رده كه وي ت كه هو كاري سه ركه ي دروست بووني خه م و په ژاره و نيگه رانيي مروفن، سه رچاوه ي نوو شوستيه كانن، هه روه ها فيري ئه وه ده بين كه ييغه مبه ر له خوا

پاراوه ته وه و په ناي پي گرتوو وه ئيمه ش فيري په ناگرتن به خواي گه و ره دهكات. موسلمان كاتي كه له خواي گه و ره ده پارپيته وه، هه ست به خو شي و ئاسووده ييه كه دهكات له دل و

٢٦٠ - روى ابن ابي شيبه رحمه الله في "مصنفه" (٢٩٢٥٦) بسند صحيح عن ابن عمر قال: "من قال دبر كل صلاة، وإذا أخذ مضعه: الله أكبر كبيراً عدد الشفع، والوتر، وكلمات الله الثمات الطيبات المباركات، ثلاثاً، ولأله إلا الله مثل ذلك، كن له في قبره نوراً، وعلى الجسر نوراً، وعلى الصراط نوراً، حتى يدخل الجنة، أو يدخل الجنة.

٢٦١ - رواه مسلم برقم/٢٧٣٢

دهروونیداو، واههست دهکات که له رووبه رووبوونه وهی کیشهکاندا خوئی تهنها نییه و پشتیوانیکی گه وهی له پشته) ۲۶۲.

پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فهرموی: (خوای گه وره هیندی فریشتهی هیه به پرنگه و بانهکاندا ده سوورپینه وه، به دواوی مه جلیس و کوپری زیکر خوینان ده گه پرین، نه گهر خه لکانیکیان دوزیه وه زیکر و یادی خوا ده کهن، بانگی یه کتر ده کهن: - وهرن بو لای پیوستیه که تان - نه وهی به دواوی ده گهرین. نه وانیش به باله کانیان تا وه کو ئاسمانی دونیا ده وریان لی ده گرن. خوای گه وره - له کاتی کدا له وان زاناره به حالیان - پرسیاریان لی ده کات: ئایا به نده کانم چیان ده وت؟

فریشتهکان ده لین: تو یان پاک راده گرت له کهم و کوپری و به گه وره یان داده نایت و سو پاس و ستایشی تو یان ده کرد و تو یان به رز راده گرت.

خوای گه وره ده فهرموی: ئایا منیان بینیه؟

فریشتهکان ده لین: نه خیر سویند به خوا نهی په روه ردگار تو یان نه بینیه.

خوای گه وره ده فهرموی: چی ده بوو نه گهر منیان بینیا یه؟

فریشتهکان ده لین: نه گهر تو یان بینیا یه زیاتر تو یان ده په رست و تو یان زیاتر به رزو پاک راده گرت له کهم و کوپری.

خوای گه وره ده فهرموی: ئایا داوای چیان ده کرد؟

فریشتهکان ده لین: داوای به هه شتیان ده کرد.

خوای گه وره ده فهرموی: ئایا به هه شتیان بینیه؟

فریشتهکان ده لین: نه خیر سویند به خوا نهی په روه ردگار، به هه شتیان نه بینیه.

خوای گه وره ده فهرموی: ئایا چوون ده بوو نه گهر به هه شتیان بینیا یه؟

فریشتهکان ده لین: نه گهر به هه شتیان بینیا یه، نه وا زیاتر سوورده بوون له سهر به دست خستنی و زیاتر به دوایدا ده گه پان و زیاتر حزیان لییده کرد.

خوای گه وره ده فهرموی: ئایا په نایان له چی ده گرت؟

فریشتهکان ده لین: په نایان ده گرت له ناگری دوزه خ.

خوای گه وره ده فهرموی: ئایا ناگری دوزه خیان بینیه؟

فریشتهکان ده لین: نه خیر سویند به خوا نهی په روه ردگار، ناگری دوزه خیان نه بینیه.

۲۶۲ - موسلماننی جیابی، د. عبدالکریم بکار - وهرگیرانی: به هجهت جه میل حامد، ۲۰۱۴، ل ۲۶-۲۷

خوای گهوره دهفهرموی: ئایا چۆن دهبوو ئەگەر ئاگری دۆزهخیان ببینیایه؟
فریشتهکان دهلین: ئەگەر ئاگری دۆزهخیان ببینیایه ئەوا زیاتر لییان پادهکرد و خوای لیی
دوور دهخستهوه و زیاتر لیی دهترسان.

خوای گهوره دهفهرموی: ئیوه دهکهم به شایهت لهسهه ئهوهی که من لییان خویش بووم.
فریشتهیهک له فریشتهکان دهلیت: فلانه کهسیان تیدایه لهو کهسانه نییه کهوا زکریان دهکرد
بهکو بوو کاریکی پیویست هاتبوو.

خوای گهوره دهفهرموی: ئەوانهی مهجلیسی زیکر دهگێرن کهسانیکن ئەو کهسهی لهگهلیان
دابنیشی، بهدبهخت نابیت.

وه لهریوایهتیکی دیکه دا هاتوو: فلانه کهسیان تیدایه بهندهیهکی تاوانباره و ههلهی زوره
بهلام بهلایاندا تیهپریوه و ئهویش لهگهلیان دانیشتوو.

خوای گهوره دهفهرموی: لهویش خویشبووم، ئەوانه خهڵکانیکن ئەو کهسهی لهگهلیان
دانیشی، بهدبهخت نابیت).

سههراوه:

تهفسیری ئاسان.

تهفسیری رامان.

پشکیک له میراتهکهی پیغهمبر() ئامادهو وهرگێرانی ماموستا محمد عبدالرحمن لگیف/چ/٦

٢٠١٤ چ / زانا / سلیمانی

جوانترین دوعا بوو دین و دونیا، شاخهوان عهلی

موسلمانی ئیجابی، د. عبدالکریم بکار- وهرگێرانی: بههجهت جهمیل حامد، ٢٠١٤

مهولانای رومی - ئازاد رهئوف-١٩٨٥- چ / الحوادث- بهغدا

با قسهی خویش ون نهبی- وهرگێرانی له فارسیهوه: نادر مستهفا زادا "رحیم خان"

سویاس بز خوای کردگار سهعات ٥٠.٥٠ بهدیانی ٢٤/٣/٢٠٢٢ لهخۆبوومهوه.

سه رچاوه كان :

- ۱- ته فسیری رامان.
- ۲- ته فسیری ئاسان.
- ۳- ته فسیری گولشه ن.
- ۴- الدُّعَاءُ وَيَلِيهِ الْعِلَاجُ بِالرُّقَى مِنَ الْكِتَابِ وَ السُّنَّةِ، اعداد سعید بن علی بن وهف القحطاني، ط۲، مطبعة دار ابن كثير، ديمشق، سوريا، ۲۰۰۰م
- ۵- شوره ی موسلمانان به زیکرو دوعاكان له قورئان و فهرمووده راسته كان، وهرگیړانی: شوان رابه ر، چ۳، چاپخانه ی روزه لات، ههولیر، ۲۰۱۰
- ۶- ناههنگی رۆشنییران نووسینی شاکر فتاح، چ۱، چاپخانه ی الحوادث، بهغدا، ۱۹۸۳
- ۷- د. عمر سلیمان عبدالله ئەشقەر: فهرمووده سه حیهه كان له و چیرۆکانه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) دهیگیړیته وه، و: حه مه ئەمین ئەحمه د به رزنجی، چ۱، چاپخانه ی شقان، سلیمانی، ۲۰۰۹
- ۸- چه مکانیک ده بی راست بکرینه وه، محمد قوتب، وهرگیړانی: ژيوانی گه لائی، چ۱، چاپخانه ی په روه رده ی ههولیر، ههولیر، ۲۰۰۳
- ۹- القول المعطاء في أحكام الدعاء، محمد الشيخ طه البالیسانی، دار الحرية للطباعة، بغداد، ۱۹۸۷
- ۱۰- پوخته ی ئادابه ئیسلامیه كان بۆ نه وجهه وانان ئا: سوړان عه باس، چ۷، پیداجونه وه سه ربه ست جه باری چاپخانه ی سیما- سلیمانی، ۲۰۱۳
- ۱۱- فهلسه فه ی زه رتوشت - د. فه رهنگ میهر، له بلاوکراره کانی سه نته ری رۆشنییری که سنه زان، و: خ. ئەویندار، ۲۰۰۹، ههولیر
- ۱۲- زیکره راست و دروسته كان، نووسینی: محمد بن ناصرالدين الالبانی، و: عبدالمجید عبدالحمید، چ۱، له بلاوکراره کانی کتیبخانه ی نارین، ههولیر، ۲۰۱۰

- ۱۳- بهر بهسته کانی وهرگیرانی خواپه رسته تیه کان / د. عومهر ئه لکافی، و: حاجی
عه بدولجه لیل، چ ۱، ههولیر، ۲۰۰۸
- ۱۴- ناوه جوانه پیروژه کانی خوای گه وره، نووسینی: صابر صالح گهردی،
چ ۲، چاپخانه ی گول، ۲۰۰۸
- ۱۵- دهر دو دهرمان، نووسینی: پیشه ووا ابن القیم الجوزی، و: هیلال علی
سهنگاوی، چ ۱، چاپخانه ی رۆژه هلات، ههولیر، ۲۰۰۹
- ۱۶- نزا، نووسینی ئه لیکس کارل- د. عه لی شه ریه ته تی وهرگیرانی: موسعب ئه ده هم،
چ ۱، چاپخانه ی موکریانی ههولیر، ۲۰۱۴
- ۱۷- جوانترین دوعا بو دین و دونیا، شاخه وان عه لی،
چ ۱، چاپخانه ی /هیثقی، ههولیر، ۲۰۲۱
- ۱۸- موسلمانان ئیجابی، د. عبدالکریم بکار- وهرگیرانی: به هجه ت جه میل حامد، ۲۰۱۴
- ۱۹- مه ولانای رومی- نازاد ره ئوف- ۱۹۸۵- چاپخانه ی / الحوادث- به غدا
- ۲۰- با قسه ی خویش ون نه بی- وهرگیرانی له فارسیه وه: نادر مسته فا زادا "ره حیم
خان"
- ۲۱- پشکیک له میراته که ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئاماده و وهرگیرانی ماموستا محمد
عبدالرحمن لطیف / چ ۶ / چاپخانه ی / زانا / سلیمانی، ۲۰۱۴

سوپاس بو خوای کردگار سه عات ۵۰ به یانی ۲۴ / ۳ / ۲۰۲۲ له خو بوومه وه.

پیرست

لاپه ره	ناوه روک	ز
۳	پیشکه شه	۱
۵	پیشه کی	۲
۶	ریخوشیهک	۳
۷	بابه گیان فیری نزام بکه!	۴
۷۳	نوئیژی ئیستیخاره چییه؟ که ی نه نجام دهد ری؟ چون دهد کری؟	۵
۸۳	چاوه زار چییه؟ نیشانه کانی چین؟ چون خومانی لی بیاریزین؟	۶
۱۰۳	قوتابی و دوعای تاقیکردنه وه	۷
۱۰۹	ویردی به یانیاں	۸
۱۱۵	ویردی ئیواران	۹
۱۳۴	سه رچاوه کان	۱۰

پاداشت بؤبلا وکردنه وهو راگه یاندن

به پشتیوانی خوای
پهروهردگار، له ماوهیهکی
دیاریکراودا بهرگی سییه م
له ژیر ناو نیشانی: (دوعا له
چیرۆکه کانی قورئاندا)
دهکه ویتته بهر دیدی خوینهران

له بهر پۆه به رایه تی گشتی کتییخانه گشتییه کان / ههریمی کوردستان
ژماره ی سپاردنی (۳۳۲) سالی ۲۰۲۲ پیدراوه